

2006

100 JAAR STICHTSCHE CRICKET & HOCKEY CLUB

1906

1906-1915

officiëren > studenten > natte weide >

1916-1925

heidepark > villadorp > cricket-oval >

1926-

nieuwe naam > roo

-1935

dblauw > clublied >

1936-1945

donkere wolken > oorlog > ko obbink >

1946-1955

terug naar heidepark > nieuw clubhuis >

Het Wonder van Bilthoven

100 JAAR STICHTSCHE CRICKET & HOCKEY CLUB

*Men vraagt mij hoe ruim een kwart eeuw geleden
de Stichtsche dames het deden,
ik weet het niet meer, 't is te lang geleden
en ik heb slechts enk'le herinneringen
aan zeer plezierige dingen
en het mooiste veld uit het verleden
hoge dennen en struiken die het omringen
besloten plek waar nu de villaatjes elkaar verdringen.
Niet 'n groot clubhuis met recepties, kalkoen en feest,
maar een houten keet met thee is het toen geweest,
soms met boerenkool, en als men iets wou
ging men naar Hamdorff of Brands (nu de Schouw).
Wie zouden onze namen nog weten,
we zijn zo verschrikkelijk veel reeds vergeten,
we speelden met liefde, enthousiasme en geest,
want Piet Lab is onze trainer geweest.*

JET KAKEBEEKE (1962)

Dank

Het bestuur van de Stichtsche Cricket & Hockey Club stelt er prijs op haar waardering uit te spreken voor de wijze waarop het gemeentebestuur van De Bilt, de gemeenteraad en talrijke ambtenaren door de jaren heen op de bres hebben gestaan voor het welzijn en behoud van onze club. Zonder hun steun en bijstand zou Stichtsche niet geworden zijn wat het nu is. Hier past een welgemeende grote dank!

Bilthoven, januari 2006

Inhoud

Inleiding: Het Wonder van Bilthoven	4
1906-1915 Officieren en studenten van zompige weide naar lieflijke heide	8
1916-1925 Station De Bilt wordt villapark	20
Stichtsche kleding door de jaren heen	32
1926-1935 “Lang leve de SCHC, de vlag in de top nu gehesen”	34
1936-1945 Donkere wolken boven feestende club	50
De Stichtenaar door de jaren heen	68
1946-1955 Terug naar Heidepark, een nieuw tijdperk	70
1922-2002 Cricket is bakermat Wonder van Bilthoven	90
Stichtsche Teams Aller Tijden	112
1956-1965 Glorietijd met landskampioenschap	114
1966-1975 Lang haar en nieuwe shirts	136
Luchtfoto veldencomplex	154
1976-1985 Swingend decennium, met sporthal en kunstgras	156
1986-1995 Zes voorzitters tussen kunstgras, cricket en vandalisme	178
1996-2005 Rust op Stichtsche en werken aan de toekomst	200
Ereleden, leden van verdienste en hockey- en cricketinternationals	222
Alle Stichtsche Teams 2005-2006	225

100 jaar

1906-2006

SCHC, Het Wonder van Bilthoven

Hoe bestaat het! Een dorp van goed 25.000 inwoners op de flanken van de Utrechtse Heuvelrug, dat met meer dan 2.160 leden één van de grootste hockeyclubs van Nederland heeft.

Geen wonder, zeggen generaties van families die met de Stichtsche Cricket en Hockey Club SCHC vergroeid zijn. Dit is ons leven! En zo denken de burens aan beide zijden van de straat er ook over.

Wél een wonder zal de demograaf zeggen, want hier is iets bijzonders aan de hand. Als je ruimte, sportieve geaardheid, saamhorigheid en welstandigheid bij elkaar zet, dan heb je een ideale biotoop voor hockey en cricket.

ELITE ZONDER BESLOTENHEID

Het is het gemeentebestuur van De Bilt wel eens verweten, dat ze in het noordelijke gedeelte bewust het wooncomfort bevordert en bedrijvigheid buiten de deur gehouden heeft. Daardoor heeft met name Bilthoven zich kunnen ontwikkelen tot een elite villadorp. Het aardige is dat de zogenaamde elite die er komt wonen zich niet zoals elders elitair isoleert, maar zich juist openstelt voor de omgeving. Het beste voorbeeld is wel, en dat is direct al een van de eerste grote wonderen van Bilthoven, de komst van een vermogend oliejonker, die op zijn nieuw aangelegde landgoed Zomerland aan de Gezichtslaan meteen ook een echte cricket-oval laat aanleggen, waar menig Engels dorp jaloers op zou zijn geweest. Om de oval staat geen hek en wie mee wil cricketen, kan in principe meedoen. Het zal tot 2004 duren voordat, en voor het eerst in de historie, na onophoudelijk vandalisme, een hek om de sportvelden van SCHC wordt geplaatst!

EEN KLEIN UTOPIA VOOR DE VRIJDENKENDEN

Voor Bilthoven is natuurlijk het historisch belangrijkste feit geweest de aanleg van een halte aan de belangrijke spoorlijn Utrecht – Zwolle. De halte ligt er sinds 1863, wanneer de bewoner van het landgoed Jagtlust, jonkheer Van den Bosch, bereid is gratis grond aan de Nederlandsche Centraal Spoorwegmaatschappij af te staan mits er op zijn gebied een halte gemaakt zal worden, waar tweemaal daags treinen in beide richtingen moeten stoppen. Een ander wonder is dat Bilthoven als echt dorp pas in 1917 ontstaat, niet gehinderd door oude religieuze dogma's. Je zou kunnen zeggen dat de Bilthovenaren hun eigen sociale klimaat hebben geschapen. Kees Boeke, volgeling en schoonzoon van de Quakers, die het staatsgezag weigeren te erkennen, haalt in 1926 zijn kinderen van de mede door hem opgerichte Montessorischool en begint met de Werkplaats Kindergemeenschap een eigen school aan huis. Leerling'werker' Edward Zwier, kind van een volgeling van wereldverbeteraar Edward Bellamy -voor wie ambtenaren, belastingen, militairen, banken en pensioenen overbodig waren- en genoemd naar de Grote Meester, dolt lustig over de vrij toegankelijke Kesslervelden. De zoons van dominee Van Herwerden spelen in 1960 gewoon op zondag hun partijtje hockey, net als het, later langharig, talent Werner Herbers, zoon van uiterst pacifistisch socialistische Duitse ouders. In Bilthoven kan dat en wordt niemand met scheve ogen of dédain aangekeken. Zwier en Herbers worden internationals van naam en Kees Boeke wordt bekroond met internationale faam en drie prinsessen.

Bilthoven lijkt een Utopia te zijn, waar de hockey- en cricketsport door de landelijke omgeving de ultieme verbindende elementen vormen. Burgemeester Fabius heeft zelfs in 1956 de euvele moed om bij het 50-jarig bestaan van SCHC te veronderstellen dat Het Nieuwe Lyceum zijn groei te danken heeft aan de aanwezigheid van de Stichtsche Cricket en Hockey Club! Van sommige klassen waren alle leerlingen lid van SCHC.

HOCKEY OP DE KINDEROPVANG

Aangezien de meeste villa's in Bilthoven buiten meer ruimte hebben dan binnen, worden tuin en straat benut om een balletje te slaan. Buurjongens en -meisjes doen mee en de basis is gelegd. In deze tijd van werkende ouders staat op de buitenschoolse kinderopvang in Bilthoven een ton met hockeysticks buiten en er is al een kinderrijk gezin met een kunstgrasveld van 10 x 20 meter! Voetbalclubs in de omgeving balen als voetbaltalentjes opeens van hun geloof vallen omdat ze willen hockeyen. Wie in Bilthoven komt wonen, moet goed beseffen dat hier een hockey-sfeertje hangt waar je niet omheen kunt.

De grote Bilthovense jongensdroom: 'The Oval' in je achtertuin.

ARCHIEF FAMILIE LABOUCHERE

HOCKEYDORP VAN NEDERLAND

Bilthoven is uitgegroeid tot het onbetwiste hockeydorp van Nederland met, anders dan Kampong, Amsterdam of Rotterdam, de grootste echte familieclub, waar iedereen wel lid van zou willen zijn. Het Stichtsche veld en clubhuis, omgeven door bossen, duinen en heidevelden, vanouds de ideale omgeving voor ontluikende liefdes, is natuurlijk het ontmoetingspunt voor nieuwe vriendschappen, maar ook zakelijke contacten. Stichtsche is een open club. Er is geen ballotage of ledenstop, zoals bij de zeilvereniging of golfclub. Besturen hebben vrijwel altijd gekozen voor groei. Groei voor iedereen en dus ook groei in de breedte. De twee Kesslervelden aan de Vermeerlaan zijn bijkans stukgespeeld vanwege het grote ledental. De druk op het gemeentebestuur om terug te keren naar het vroegere Heidepark, inmiddels een recreatienatuurgebied, wordt in 1954 dan ook beloond omdat het hier niet om een kleine elite gaat. Tegenwoordig spelen elke competitiedag ruim 35 elftallen thuiswedstrijden op vier kunstgras- en vijf natuurgrasvelden. En hetzelfde aantal dus ook 'uit'.

BIJZONDERE PLAATS IN NEDERLANDSE HOCKEYWERELD

SCHC heeft in de loop der jaren een bijzondere plaats ingenomen in de Nederlandse hockeywereld. Na de hegemonie van de Amsterdamse, Haagse en Hilversumse bolwerken in de eerste helft van de vorige eeuw begint Stichtsche sportief en bestuurlijk door te dringen in de hogere regionen. Zo worden de fraaie Stichtsche velden vaak uitverkoren voor beslissings- of selectiewedstrijden en spelen voortdurend Stichtenaren of oud-Stichtenaren in vertegenwoordigende elftallen, zoals Districts- en Oranjeteams en de internationale verenigingen Zwarte Tulpen en Bata-vieren.

EEN GEWELDIGE ORGANISATIE

Een grote club vraagt een reusachtige, bedrijfsmatige organisatie en die is er op Stichtsche. Er is nu geen plaats meer voor grote bestuurders, die met veel persoonlijke inzet, decennialang de club trekken. Het zijn allemaal no-nonsense mensen, die zich van hun taak bewust zijn en dit gemiddeld een jaar of vier jaar volhouden, en die intussen weer andere mensen weten te enthousiasmeren om het stokje van hen over te nemen. De 100-jarige Stichtsche Cricket en Hockey Club is een prachtig instituut geworden.

100 JAAR GEEN PRIVILEGES

Niemand heeft privileges, alleen de kleedkamers van de eerste teams en 'achter de bar' zijn verboden gebied. Kenmerk van de echte goede familie-hockeyclub. Bestuursleden moeten zelf hun plaatsje zoeken. Het veronderstelde elitaire karakter is ver te zoeken. Men doet hier zó gewoon, dat ambitieuze en fanatieke topsporters wel een heel sterke eigen wil moeten hebben om hoog te scoren, want de zin voor relativeren is groot op Stichtsche. De club is wel altijd gevreesd om zijn talenten, sterke jeugd en veteranen. De dames behalen in 1915 het eerste en enige kampioenschap van Nederland en de heren volgen in 1959. Tegenwoordig is er bewust gekozen voor een professioneel hoofdklasse-beleid en kloppen de heren wederom aan de poort van de eeuwige roem. Dat er niet meer landskampioenschappen voor senioren zijn behaald, komt omdat het hockeywalhalla in Bilthoven daar eigenlijk te mooi voor is. Er is te veel afleiding. Daarbij moeten studies en carrières vaak buiten de gemeentegrens gezocht worden. Dit trekt veel goede spelers en speelsters weg van Stichtsche. De basis wordt nu gevormd door het grote aantal jeugdleden en het gemeenschappelijk plezier in de sport, nu al honderd jaar. Waar een klein dorp groot in kan zijn: 100 jaar SCHC, het Wonder van Bilthoven!

Bilthoven, januari 2006

Francine de Booy, Ingrid van der Elst, Marianne Glasbergen, Gerard en Marguerite Overdijkink, Kirsten Szameitat en Jelle van der Zee

Officiëren en studenten, van zo

1906-1915

mpige weide naar lieflijke heide

Wanneer hockey Nederland verovert, moet Bilthoven nog uitgevonden worden. Op 26 december 1894 worden in Haarlem voor het eerst in Nederland hockeysticks op gras gekruist door leden van de IJclub Haarlem en Omstreken en die van de Amsterdamse Hockey & Bandy Club.

Ten noorden van Station De Bilt, sinds 1863 een halte van de nieuwe spoorlijn Utrecht-Zwolle, is het nog doodstil. Langs de zandweg naar Soestdijk liggen twee enorme particuliere grondgebieden: links heidegronden van de familie van Boetzelaer uit De Bilt met enkele boerderijen en hier en daar een schaapskooi, en rechts net ontgonnen bosgebieden van de familie Bosch van Drakenstein uit Lage Vuursche.

Drie jaar eerder komt iets wat op hockey lijkt naar Nederland. Waarschijnlijk door toedoen van de sportfanaticus Willem (Pim) Mulier wordt in Haarlem het Engelse bandy gespeeld, in Mulier's ogen een ideaal winterbalspel ter afwisseling van voetbal.

Bij bandy is er een kist met kromme stokken (bent sticks) en een bal, die meegebracht wordt naar een ijsbaan, waarop verder op schaatsen volgens voetbalregels een spelletje gespeeld wordt.

In Engeland zijn ze al eerder actief met balspelen: zo bestaat cricket al in 1750 (De Eton Cricket en Golfclub) en de variant hooky met gebogen stokken in Engeland, bandy in Wales, hurling in Ierland en shinty in Schotland, waar het in het vrije veld en tijdens Highland Games nog steeds wordt gespeeld.

GEEN IJS, GEEN BANDY

Maar bandy in Holland flopt min of meer omdat er even geen strenge winters zijn en er geen ijs is. Dus spelen op tweede kerstdag 1894 in Haarlem de jongens van de IJsclub Haarlem en Omstreken bandy op

Bandy zonder ijs is onmiskenbaar de basis geworden voor hockey in Nederland.

ARCHIEF BLOEMENDAAL 100

Rechtsboven het sportveld bij Fort De Bilt aan de Willem Barentszstraat, waar in 1906 de eerste Stichtsche hockeywedstrijden wordt gespeeld.

LUCHTFOTO NEDERLANDS INSTITUUT VOOR MILITAIRE HISTORIE

het gras, ofwel voor het eerst hockey met de bandyspullen, tegen de even graag willende nieuwe Amsterdamse Hockey & Bandy Club. Haarlem wint met 1-0. En daarmee wordt een vuurtje aangestoken, want in Bolsward, Zwolle, Hilversum en Den Haag willen ze ook graag bandy spelen. In Rotterdam, Leeuwarden en Heerenveen moet een Engels team zelfs onverrichter zake terugkeren omdat er geen ijs is. Dan maar op het droge denkt men en op 8 oktober 1898 wordt in het Amsterdamse hotel Krasnapolsky met vijf clubs de Nederlandse Hockey en Bandy Bond opgericht, waaronder de Amsterdamsche Hockey & Bandy Club, de Haarlemsche Hockey & Bandy Club, de Hockey & Bandy Club Velsen, de Haagsche Hockey & Bandy Club en de Zwolsche Hockey & Bandy Club.

HET IS STIL IN HET STICHT...

In Het Sticht is het nog steeds stil. Centrum van vermaak is de bischopstad Utrecht, waar vrome kerkelijkheid de stemming drukt. Wel

is er een groot militair garnizoen, bolwerk van de Nieuwe Hollandse Waterlinie, en een grote belangrijke universiteit. In deze twee groepen zit bruisend leven. Een militaire functie is in die tijd minstens zo belangrijk als een academische titel. Officieren en studenten zijn de belofte van de natie. Het is dan ook niet verwonderlijk dat bij de uitwisseling van contacten officieren en studenten elkaar treffen op feesten en sportieve ontmoetingen. Zo moet het ook met hockey zijn gegaan, waarbij overigens de combinatie van beide seksen en het genoeg in de sport het leven daarna aanmerkelijk vergroten. Er is al sprake van een Interacademiale Liga, die in 1898 door de studenten uit Utrecht gewonnen wordt.

EEN VAN DE EERSTE GEMENGDE HOCKEYCLUBS

Maar in 1906 komt het dan toch tot de Utrechtsche Gemengde Hockey Club, die gebruik maakt van een zompig weiland in Utrecht, bereikbaar via een poortje aan de Willem Barentszstraat 31, vlakbij het Fort De

Bilt. De oprichtingsvergadering vindt plaats op 22 november 1906 in Hotel Restaurant Terminus aan het Stationsplein in Utrecht op initiatief van leden van het Utrechts Studenten Corps en genieofficieren van de Kromhoutkazerne. De club start met 40 leden, die een contributie van twee gulden per jaar betalen. Een bijzonderheid is dat het geen heren- of dameshockeyclub wordt, wat in die tijd gebruikelijk is, er worden onderlinge mixed partijtjes gespeeld.

Het eerste bestuur is als volgt samengesteld:

F. van Loenen Martinet	voorzitter
P. Vos	tweede voorzitter
Mej. E. van der Meulen	eerste secretaresse
Mej. L. Verloop	tweede secretaresse
H.A.M. van Hoffen	penningmeester
M.J.W. Verloop	commissaris van materieel
Mej. H. Muller	commissaresse van materieel

De mannen van de Utrechtse Gemengde Hockey Club, namen en jaartal zijn onbekend.

ARCHIEF SCHC

Trouwfoto op Jagtlust 1909: tweede hockeysecretaris Lena Verloop trouwt met vice-admiraal Jan de Graaff. De twee mannen achter in het midden zijn rechts hockeyvoorzitter Frans van Loenen Martinet, op dezelfde plek een jaar eerder getrouwd met Fusina Verloop, schuin voor hem in witte jurk met col, en links commissaris materieel Miech Verloop. Die trouwt hier twee jaar later. FOTOARCHIEF FAMILIE VERLOOP

VERLOOP ALS RODE DRAAD DOOR STICHTSCHE

Een prominente rol blijkt de Utrechtse familie Verloop van het Predikherenkerkhof te spelen. Het gezin van vader Willem Hendrik en moeder Fusina telt tien kinderen, waarvan er zeker drie aan de wieg staan van de nieuwe hockeyclub: Lena Verloop wordt tweede secretaris, Michiel (Miech) wordt commissaris materieel en oudste dochter Fuus vrijt met voorzitter Frits van Loenen Martinet! We zullen de familie Verloop later nog tegenkomen. Want is het toeval dat vader Verloop in 1906 het landgoed Jaglust in het toenmalige De Bilt koopt, Frits en Fuus in 1908 in De Bilt trouwen en de Utrechtsche Gemengde Hockey Club in 1908 verhuist naar het Heidepark bij Station De Bilt? We zullen nog vaak van de Verloops horen: Annetje Verloop is in de jaren veertig populair keepster

van dames 1, Willem Hendrik (Wim) Verloop, directeur van verzekeringsmaatschappij De Utrecht, maakt in 1953 het uitgekookte leden-garantieplan voor de terugkeer naar Heidepark, Jan Willem Verloop speelt in het landskampioensteam van 1959 en Fuus Verloop is met 23 interlands in de jaren zestig onze top-damesinternational.

EXERCITIETERREIN KAMP DE BILT

In 1908 is het gebied ten noordwesten van Station De Bilt één groot gras- en heideveld. Op het grasgebied bevindt zich sinds 1882 een exercitieterrein van het Kamp De Bilt, waar infanteriesoldaten uit het garnizoen Utrecht in de zomer hun tentenkamp opslaan. Het kamp bestaat uit honderden witte wigwamtenten en in het midden een kampstraat,

Kaart uit 1868 met drie schaapskooien SK langs de Dwarsweg (Jan Steenlaan). INTERNET: DE NEDERLANDSCHE VELDPOST

waarlangs, net als op een kermis, tentbarakken staan voor legerleiding, voedselverstreking, latrines, rookartikelen en ansichtkaarten. Het terrein krijgt enige vermaardheid, doordat het in het begin van de Nederlandse luchtvaartexperimenten dienst doet als oefenterrein van een uitvinder, die het vraagstuk van het vliegen met een motorloos toestel tracht op te lossen.

De toegangsweg naar het heidedeel is de Dragonderweg, de latere Ruysdaellaan. Op het zuidelijke deel van het terrein staan langs de Dwarsweg, het latere verlengde van de Jan Steenlaan, enkele schaapskooien met daarachter weilanden, waarvan er één als sportveld voor de soldaten wordt gebruikt.

Het ligt natuurlijk voor de hand dat officieren, die 's zomers in het tentenkamp komen en in de winter op het zompige weiland van de Willem Barentszstraat in Utrecht oefenen, overwegen om hockey op het drogere veld bij Station De Bilt te gaan spelen. Bovendien is de bereikbaarheid via Station De Bilt heel gunstig voor teams uit andere delen van het land.

EVEN COMBINEREN EN DEDUCEREN...

Als we nu even combineren en deduceren dan zien we dat opeens luitenant-kolonel Frans Jannette Walen met zijn sportieve echtgenote Maggy Jannette Walen-Froger al in 1906 oprichters van de Hockey Club Breda, in 1908 overgeplaatst is naar het garnizoen Utrecht. Op het grasveld bij Station De Bilt wordt hij de nieuwe voorzitter van de Utrechtsche Gemengde Hockey Club. En zouden de hockeygezinde bewoners Ver-

De heren van de Utrechtse Gemengde Hockey Club in 1910. Vijfde van rechts aanvoerder Frans Jannette Walen. ARCHIEF KNHB 25 JAAR NHBB

Militair Kamp op het Heidepark tijdens de mobilisatie in de Eerste Wereldoorlog 1917. Rechtsvoor aan uitgever boekhandelaar Havekotte, die altijd op de foto wilde en de indruk wekt al een mobiele telefoon te hebben.

COLLECTIE HISTORISCHE KRING DE BILT

loop van de opvallende witte buitenplaats Jaglust niet enig lobbywerk verricht hebben bij het gemeentebestuur van De Bilt en de eigenaar/grootgrondbezitter Van Boetzelaer?

Vanaf 1908 worden de eerste competitiewedstrijden gespeeld. Daarbij boekt de UGHC behoorlijke resultaten. 'Utrecht 1', zoals de club voortaan genoemd zal worden, is ingedeeld in de 2e klasse afdeling A met De Musschen, Hilversum II, Amsterdam II, en Gooi. Ze worden tweede, na De Musschen. Het jaar daarop worden de heren wel kampioen, maar verliezen ze de promotiewedstrijden tegen de kampioen van de afdeling B. Dat zal helaas de komende jaren vaker gebeuren.

HUISJE OP DE HEI...

In het Heidepark is nu dus een veld, vermoedelijk langs de Van Oyensteeg, met een huisje, alles nog zeer primitief. Er is echter geen kledergelegenheid, waardoor de spelers zich achter de open deuren moeten verkleden. De dames links en de heren rechts, zo schrijft Maggy Jannette Walen later. Een renteloze lening van f 5,- aandelen wordt met succes

Het eerste Stichtsche clubhuisje in het Heidepark. ARCHIEF TILLEMIJN GEENSEN- ZWAARDEMAKER

clubhuisje
sinuano

De sinaasappelbal en de stick met twee platte kanten, relikwie-
en van de Hollandse spelregels tot 1925. FOTO JELLE VAN DER ZEE

geopend en al spoedig is er geld genoeg om kleedkamers te bouwen. Dankzij de vader van één der speelsters, de heer Couzie, komt er een pompinstallatie met stromend water. Penningmeester W.C. Mees lost de lening braaf af. De liefde voor de club en het veld is zo groot dat de leden in de zomer zelf alles op orde brengen, zoals mollen verdelgen en zoden aanbrengen in de slagcirkel. En... het nuttige wordt met het aangename verenigd, omdat het enthousiaste groepje bij die gelegenheden op het veld blijft picknicken en genieten van het Biltse natuurschoon. Sinterklaas komt ieder jaar langs. Elk lid brengt dan een geschenk mee voor het clubhuisje en zo komt men dan aan inventaris en alles wat verder nodig is. De thee wordt zelf verzorgd en meegebracht. Een bonnenstelsel per maandelijkse afrekening van 5 cent per kop levert een winst op van 50%, die weer aangewend wordt voor iets extra's.

GROENZWARTE SHIRTS, BANDYSTOKKEN EN EEN SINAASAPPEL

De competitie van de heren, later ook de dames, wordt afgewisseld met mixedwedstrijden. Er zijn wedstrijden van tweemaal 45 minuten in groenzwart gestreepte shirts, volgens eigen Hollandse regels, zoals een bandystick met twee vlakke kanten, de veilige oranje 'sinaasappel' Scheurleer-bal, bestaande uit een met touw omwikkelde prop kapok en zeildoek, ontworpen door de Hagenees Gerard Scheurleer. En je mag de

bal met de voet stoppen. Oh ja, en de rokken van de dames zullen niet meer dan 20 centimeter boven de grond reiken! Vol animo wordt geoeftend in hardlopen en sprinten. Het succes blijft niet uit.

DAMES WINNEN DE VADERLAND-BEKER

Het dameselftal onder aanvoering van Maggy Jannette Walen doet het beter dan de heren en wordt drie jaar achtereenvolgend kampioen en komt daardoor in het bezit van de 'Vaderland-beker'. De grootste overwinning is wel die tegen Victoria met 18-0. Voorzitter Frans Jannette Walen voert met zijn enthousiasme het herenteam van 'Utrecht' aan en wordt daarnaast bestuurslid van de Bond. Waar hij ook komt, weet hij de animo voor hockey op te wekken en onder zijn leiding verschijnt een drukwerkje 'Regels van het hockeyspel, vastgesteld door den Nederlandschen Hockey- en Bandy- Bond'.

Het eerste herenteam bestaat onder meer uit Jan Froger, Ap Fabius, Wim Everts, Roelof Valk, Daan Steyn Parvé, Hartman, L. van Rooyen, K. Penon, Frans Jannette Walen, de Afrikaners Villiers, Joubert en Marats en verder de 14-jarige keeper Barend Momma.

Het damesteam van 'Utrecht' dat in 1914 kampioen van Nederland wordt. Let op de hoedjes, de shawls en de lange rokken met een bies. In het midden captain Maggy Jannette Walen. Ze gaan in 1915 als touring team naar Engeland. ARCHIEF KNHB 25 JAAR NHBB

1913: 'Op haar terrein bij het station De Bilt heeft een dames-elftal van de Utrechtsche Gemengde Hockey-club een wedstrijd gespeeld tegen de in ons land toerende Chiswick Ladies Hockey-club. De Engelsche dames toonden zich over alle liniën de meerderen en wisten ten slotte met 5-1 te winnen'. ARCHIEF HISTORISCHE KRING DE BILT

MET JAN-PLEZIERS NAAR NATIONALE HOCKEYDAG

Vanaf 1910 neemt Utrecht ook deel aan de nationale hockeydag in Heemstede, waar de Haarlemsche Hockey en Bandy Club twee speelvelen heeft en een gebouwtje, 'uitmuntend ingericht met zijn conversatie-, wasch- en kledkamers. Telkenjare in October ontladen de Jan-Pleziers hun karrenvrachten hockeyers aan 'Het Wapen van Heemstede'. Ook hier al het feest van een hockeytoernooi, zoals we dat in de geschiedenis van SCHC nog talloze keren zullen beleven. In 1912 groeit er een Haagse hegemonie op hockeygebied en wordt de hockeydag verplaatst naar Waalsdorp. In 1913 is er geen winnaar wegens te vroeg ingevallen duisternis. Het jaar daarop komt Utrecht in de finale van de hockeydag, maar verliest het jammerlijk met 0-1 van TOGO (Tot Ons Genoegen Opgericht).

DAMES EERSTE LANDSKAMPIOEN!

De dames spelen tot 1911 uitsluitend mixedwedstrijden, daarna wordt ook voor hen, dankzij de oprichting van de Dames Hockey Bond, een competitie gestart. De clubs waartegen ze spelen zijn TOGO, Gooi, Hilversum, Amsterdam, HDM, Victoria (ODIS), Rood-Wit en de Musschen. Speelsters van 'Utrecht' zijn dan onder andere de dames Bom, Everts, Key, Hartman, Fabius, Wijnstroom, Muller, Bake, Helm en natuurlijk Maggy Jannette Walen. In 1914 worden de dames zelfs kampioen van Nederland! Het team is zo goed dat verscheidene speelsters gekozen worden voor het Nederlands elftal. Bezoeken aan Engelse teams zoals the Columbians en the Chiswick L.H.C. zijn hoogtepunten. Van de vier wedstrijden winnen ze er twee, spelen ze er één gelijk en verliezen ze er één. Veel indruk maken de Engelse dames, die bereid zijn te spelen

Verkoopaffiche uit 1911 voor villabouw in park Drakenstein, met o.a de Laurillardlaan en de Beetslaan.

ARCHIEF GEMEENTE DE BILT

volgens de Hollandse regels, terwijl in Engeland al nieuwe regels, zoals een andere bal en andere sticks, in gebruik zijn. Het maakt een onvergetelijke indruk.

EERSTE WERELDOORLOG BREEKT UIT

Maar dan breekt in 1914 de oorlog uit. Militairen worden gemobiliseerd en verloven worden ingetrokken. Deze Eerste Wereldoorlog is er de oorzaak van dat het bestuur van de Bond bij aanvang van het seizoen 1914-1915 moet overgaan tot het instellen van noodcompetities. Met inachtneming van het idee om de teams samen te voegen, worden in het westen de elftallen in een viertal afdelingen ondergebracht, waarvan de afdelingen A, B en C vrijwel gelijkwaardig zijn. Omdat Nederland neutraal blijft en niet actief aan de Wereldoorlog deelneemt, kan er toch nog gehockeyd worden.

NU OOK MINDER WELGESTELDEN

Station De Bilt blijkt ook meer in trek te komen bij 'minder welgestelden'. Er rijden nu al 52 treinen in beide richtingen en het gebied van de Biltse Duinen wordt op zon- en feestdagen min of meer overspoeld door dagjesmensen uit Utrecht. Door nieuwe fiscale wetgeving zijn de vier grootgrondbezitters van de omgeving Station De Bilt, Van Boetzelaer van Sandwijck, Van Boetzelaer van Eijckestein, De Jong Schouwenburg en Bosch van Drakenstein gedwongen delen van hun bezit te verkopen. In 1911 komen de villaparken 'Drakenstein' (omgeving Bilderdijklaan, Tollenslaan, Hasebroeklaan, toen nog Marislaan, Mauvelaan en Mesdaglaan genaamd) en 'Biltsche Duinen' (omgeving Rembrandtlaan, Rubenslaan) in de aanbieding.

De uitspanning Dennenhoeve naast het station floreert en ontwikkelt zich tot pension en later hotel. Het wordt de gastvrije basis voor nog heel veel en uitbundig après-hockey in het Sticht.

Uitspanning Dennenhoeve bij het station omstreeks 1908, later bekend als Hotel Brands en De Schouw. COLLECTIE: HISTORISCHE KRING DE BILT

M.C. (Maggy) Jannette Walen- Froger (1876-1962): Sportvrouw, oprichter Dames Hockey Bond, landskampioen

Margaretha Wilhelmina (Maggy) Froger trouwt in 1897 in Utrecht met de jonge tweede luitenant der genie Frans Jannette Walen. Ze gaan naar Nederlands-Indië, waar Frans adjudant wordt van gouverneur-generaal Van Heutsz, de man die in 1904 de 'onderwerping' van de kolonie Atjeh zal voltooien(!). Als het jonge paar terugkeert naar Nederland, vestigen ze zich in Breda waar sportieve Maggy in 1906 het initiatief neemt tot oprichting van de Bredase Hockey Club. Het paar krijgt de smaak te pakken, want als ze in 1908 verhuizen naar de Burgemeester Reigerstraat 67 in Utrecht, wordt Frans meteen voorzitter van de naar Station De Bilt verhuisde Utrechtsche Gemengde Hockey Club.

Maggy stort zich op het dameshockey, wat haar zo goed afgaat dat haar elftal meteen afdelingskampioen wordt. In 1911 is ze medeoprichtster en secretaresse/ penningmeester van de Nederlandse Dames Hockey Bond, die in 1941 opgaat in de Koninklijke Nederlandse Hockey Bond. De goede contacten met andere clubs leiden tot deelname aan internationale ontmoetingen door Nederlandse touringteams, waarin veel Utrechtse dames meedoen. In 1914 bereiken de 'Utrecht' dames, onder aanvoering van Maggy Jannette Walen, de allerhoogste nationale eer: landskampioen!

Op het hoogtepunt van hun hockeybetrokkenheid overlijdt Frans plotseling in 1916 op 45-jarige leeftijd in Utrecht. Voor Maggy is de lol er dan van af. Ze stopt met haar hockeyactiviteiten. Bij haar afscheid in 1917 wordt zij benoemd tot erelid van de Dames Hockeybond. Ze gaat in Den Haag wonen, maar komt in 1944 als evacu e uit het Bezuidenhout nog even in De Bilt bij haar neef Ir. Jules Froger inwonen op villa Den Eik, tegenover Vollenhoven op de Utrechtseweg. Op 9 oktober 1962 overlijdt ze kinderloos, 86 jaar oud, in Wassenaar.

Maggy Jannette Walen. ARCHIEF KNHB 25 JAAR NHBB

Station De Bilt wordt villapark. Hol

1916-1925

landse regels vormen breekpunt.

Dat Station De Bilt op zeker een half uur lopen van De Bilt ligt, bezorgt bezoekers en plaatsgenoten veel ergernis, zodat in 1916 de eerste geruchten gehoord worden voor een betere naamsaanduiding. Maar ook gaat het met de villabouw ten noorden van de spoorlijn dermate crescendo dat projectontwikkelaars in hun met goud bedrukte brochures lyrische teksten lanceren over “deze magneet voor allen, die gezondheid, kalmte en rust zoeken”.

Halverwege de Gezichtslaan legt dan ook nog een vermogende cricket- en voetbalinternational achter zijn nieuwe villa een complete cricket-oval aan.

Station De Bilt rond 1925. COLLECTIE HISTORISCHE KRING DE BILT

DE BILT-BUITEN, BILTWIJK, BILTHOF OF DE BILT-HOOG?

Het dorpje dat langzaam ten noorden van de belangrijke spoorlijn Utrecht-Zwolle ontstaat, heeft sinds 1863 de aanduiding De Bilt-Station. Deze naam blijkt echter voor verwarring te zorgen. Mensen die in De Bilt op bezoek gaan, nemen regelmatig de trein naar Station De Bilt en omgekeerd pakken mensen die in De Bilt-Station willen zijn vaak in Utrecht de tram naar De Bilt.

Om deze reden wordt in 1917 besloten de naam van het nieuwe dorp te veranderen. Tijdens een raadsvergadering op 23 mei 1917 worden diverse namen voorgesteld, waaronder De Bilt-Buiten, Biltwijk en De Leyen. Uiteindelijk wordt gekozen voor de naam Biltsche Duinen. Deze naam stuit echter op bezwaar van de Spoorwegen. Daarom wordt op 11 oktober 1917 een nieuwe raadsvergadering aan de naamgeving van het dorp gewijd. In deze raadsvergadering worden wederom diverse namen besproken, zoals Leyenhoven, De Bilt-Hoog en Bilthof. Een meerderheid van de raad gaat uiteindelijk akkoord met de naam Bilthoven, voorgesteld door het raadslid dokter Melchior. Aan hem is de Melchior-bank gewijd, op de kruising van de Nachtegaallaan en de Vinkenlaan, voor insiders de eerste Stichtsche hangplek!

BILTHOVENSE ARBEIDERS OP HET JODENKERKHOF

Het is overigens niet allemaal rozengeur en maneschijn in het nieuwe Bilthoven. Langs de Julianalaan en achter de Vinkenlaan ligt een ter-

rein dat het Jodenkerkhof wordt genoemd. Het Uilenpad herinnert er nog aan. Sinds 1600 mogen joden uit Spanje en Portugal, gevlucht voor de inquisitie, zich vestigen in Nederland. Het duurt tot 1749 voordat in Utrecht een Joodse Gemeente wordt toegestaan. In 1797 wordt door de Utrechtse 'Commissie tot de Heydevelden' ten noorden van De Bilt een begraafplaats toegewezen, waar overigens in 1806 maar één kind wordt begraven. Bij dit afgelegen Jodenkerkhof, later ook Jodendom genoemd, staan 15 eenvoudige huisjes die in 1876 'in een lange rij' zijn gebouwd, mogelijk als herstellingsoord van een kerkgenootschap, met het eerste kerkje van Bilthoven! Maar het wordt de armenbuurt van Bilthoven. De terreinknecht uit de jaren twintig, Rinus Hofstede, komt er vandaan. De woningen in deze arbeidersbuurt steken af bij het nieuwe villadorp in opbouw. De 'Broederschap in Christus', geestverwanten van Kees Boeke, neemt het op voor de arbeiders die daar wonen en bekritiseert in haar tweewekelijkse 'Gemeenschapsblad', huis-aan-huis verspreid in heel Bilthoven, de 'schandelijke woningtoestand te Bilthoven'.

BILTHOVEN VOOR MINDERVERMOGENDEN

Samen met de Utrechtse Bouwassociatie wordt in 1922 de 'Stichting tot Verbetering der Volkshuisvesting' opgericht, met het doel in Bilthoven

Het Jodendom op de grens van het dorp Bilthoven en de Biltse duintjes, omstreeks 1917. COLLECTIE HISTORISCHE KRING DE BILT

Frans Jannette Walen, tweede van links, officier, voorzitter en captain UGHC en bestuurslid van de Hockeybond.

ARCHIEF KNHB 25 JAAR NHBB

woningen voor mindervermogenden te bouwen. Op het terrein van het Jodenkerkhof bouwt de stichting zes woningen. Meer zijn het er niet geworden. Al in 1925 strandt het initiatief van de stichting; het geld ontbreekt om het aangekochte terrein vol te bouwen. De gemeente koopt het Jodenkerkhof en omgeving eind jaren '60 aan, sloop alle huizen en vestigt er uiteindelijk het winkelcentrum De Kwinkelier.

EEN DOMPER OP BETER HOCKEY OP DE HEIDE

Nadat in het seizoen 1914-1915 het Utrechtse herenelftal als derde eindigt, komt het team in 1916 en 1917 op de vierde plaats in de afdeling. Een belangrijke domper op de enthousiaste groei en bloei van de Utrechtsche Gemengde Hockey Club is het in 1916 op 45-jarige leeftijd plotseling overlijden van voorzitter en animator Frans Jannette Walen. Samen met zijn echtgenote Maggy heeft hij de club tot een echte sportclub uitgebouwd, waarbij de discipline van Frans als luitenant-kolonel natuurlijk een nuttige rol heeft gespeeld. Frans heeft zich bovendien zeer verdienstelijk gemaakt als secretaris-penningmeester van de Hockey- en Bandybond, een functie die tot in de jaren '50 beschouwd wordt als het

onbezoldigd directeurschap van de Bond. Extra triest is dat het echtpaar net een huis heeft laten bouwen in het toekomstige Bilthoven, maar dat nooit zal betrekken. Maggy is zo aangeslagen dat ze haar captaincy van de 'Utrecht'-dames opgeeft en terugkeert naar haar geboortestad Breda. Zowel het heren- als dameshockey ondervindt een zware terugslag. In 1918 belanden de 'Utrecht'-heren zelfs op de voorlaatste plaats.

NIEUW ELAN OP STICHTSCHE HEIDE

Na het trieste dieptepunt van het wegvallen van de twee belangrijkste steunpilaren van hockey op de Stichtsche heide komt er toch een troonopvolger in de persoon van de jonge jurist H.C.L. 'Corstiaan' van Ginkel. Het lukt Corstiaan, in 1919 voor het eerst captain (en later goed voor 250 onafgebroken wedstrijden in heren I en het eerste erelidmaatschap van Stichtsche), enkele nieuwe spelers te charteren, al brengt deze uitbreiding nog niet veel verbetering. Het tweede elftal behaalt in de klasse 2B met jonge spelers echter een eerste plaats en dit blijkt de grondslag voor succes in de naaste toekomst. Het volgende seizoen 1920-1921 wordt de eerste plaats bezet, nadat dertien van de veertien wedstrijden gewonnen

Mixed-hockeydag op Waalsdorp. Een vrolijke ontmoeting tussen dames en heren. In 1924 won 'Utrecht'.

ARCHIEF BLOEMENDAAL

zijn met 83 doelpunten voor en 8 tegen. De promotiewedstrijden tegen Amsterdam 1 worden door 'Utrecht' met 0-1 en 4-2 gewonnen en hiermee heeft het verjongde team bereikt wat voorgangers nooit is gelukt: herenhockeyers uit het Sticht naar de eerste klasse!

De spelers zijn: B.J.A. ter Veer, P.B. Kodde, J.F. Nieboer, captain van Ginkel, P. Ten Bouwhuis, F.J. Bosman, H. Wetselaar, J.F. van Nieuw-kuyck, A. C. Nolst Trenité, C.L.W. Overman, J.P. Timmer en Rasch.

In 1921 komt ook de Korfbalclub Bilthoven in het Heidepark spelen, vermoedelijk, zoals uit latere luchtfoto's en een verkoopakte van de gemeente zal blijken, naast het hockeyveld aan de Van Oyensteeg

DIAMANTEN SPELEN 1920 IN ANTWERPEN

Door het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog worden de Olympische Spelen van Berlijn in 1916 geschrapt. Het IOC heeft België gekozen voor het organiseren van de eerste naoorlogse Spelen in 1920. Men wil daarmee de algemeen geprezen moed van België ondersteunen. De keuze valt op Antwerpen als gaststad voor de Spelen van de VIIe Olympiade. Nederland kan niet meedoen aan het hockeytoernooi, omdat het nog met de eigenzinnige Hollandse regels speelt.

OUDE HOLLANDSE SPELREGELS BREKEN OP

Dat het in de nieuwe omgeving van de eerste klasse voor de heren niet zo vlot zal gaan, blijkt al op de eerste hockeydag in de competitie van 1921-22, als 'Utrecht' met 3-1 in de eerste ronde van TOGO verliest. Niettemin weten de Stichtenaren op het nippertje aan de laatste plaats in de competitie te ontkomen en degradatie aan HOC over te laten. De beslissende wedstrijd tegen deze club wordt fortuinlijk gewonnen! Vrij snel daarna ontstaan echter problemen door niet alert te reageren op de invoering van nieuwe spelregels en zo gaat bijna alles verloren wat na jaren hard werken is opgebouwd.

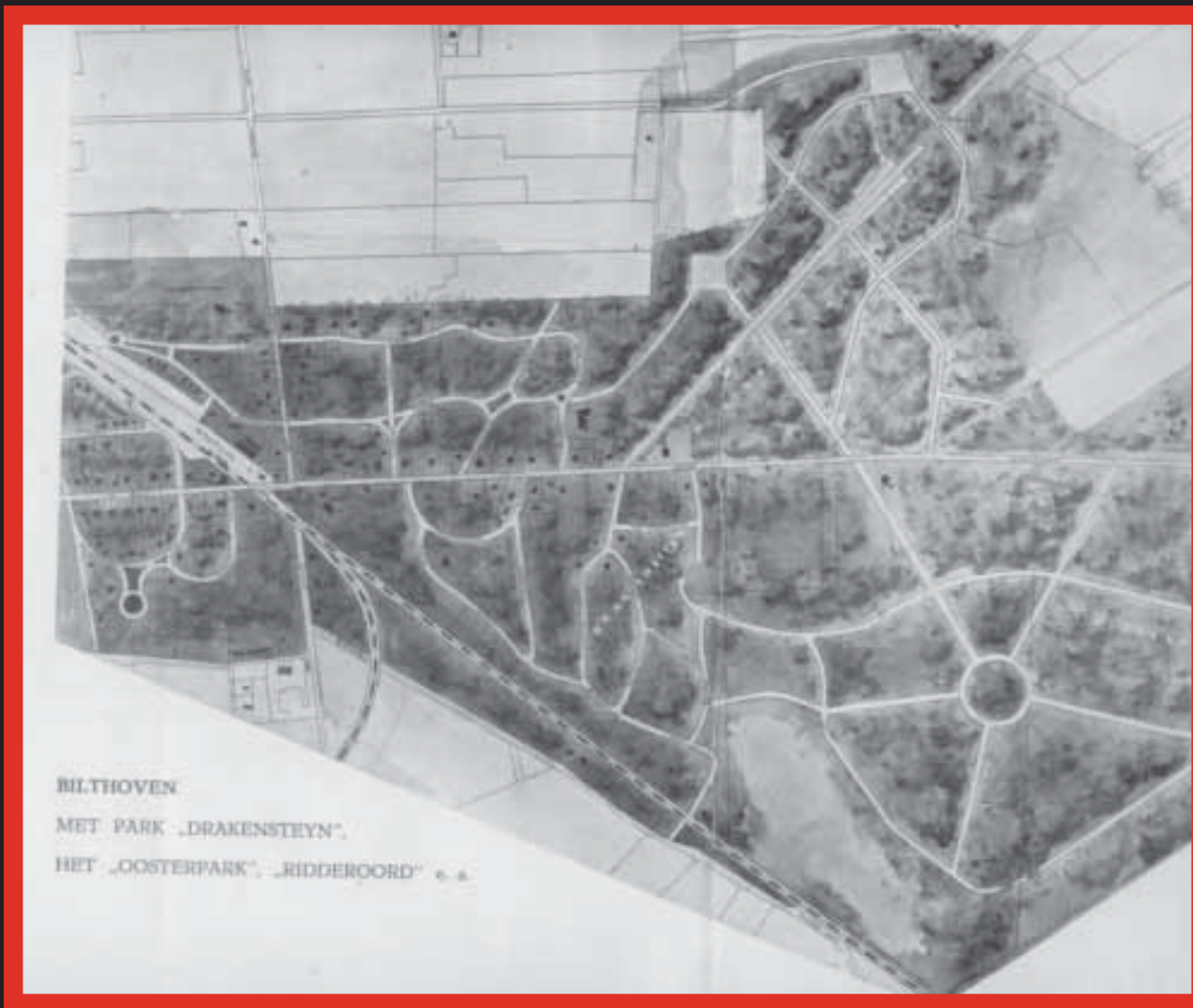
BILTHOVEN, HET BOUWCENTRUM VAN NEDERLAND

Ondertussen ontwikkelt zich een andere, ongekend turbulente activiteit in het nieuwe dorp Bilthoven, namelijk die van de villabouw. Worden in het tijdvak 1900 tot 1910 in Bilthoven 50 huizen gebouwd, vijf per jaar dus, in de periode 1910 tot 1920 zijn het er 175 en in de vijf jaar daarop 336! Bilthoven is 'in' en het centrum van bouwactiviteiten in Midden-Nederland. Van heinde en verre stromen kooplustige Nederlanders naar dit villadorp, "slechts één uur sporen verwijderd van Rotterdam, Den Haag, Arnhem en Den Bosch en slechts driekwart uur van Amsterdam. Dit is de ideale woonplaats voor zakenmensen die – na een dag van hard werken – zich willen verpozen in deze prachtige streek, waaraan moeder Natuur zovele kostbare gaven heeft geschonken".

Dit keer betreft het de nieuwe villaparken Ridderoord, met de Gezichts- laan als centrum, geflankeerd door de nieuwe Van der Helstlaan, de Hobbemalaan en de Albert Cuyplaan, het villapark Drakensteyn met de Laurillardlaan en de Beetslaan en het Oosterpark met de Beethoven-, Mozart-, Sweelinck-, Haydn-, Schubert- en Wagnerlaan. Alle lanen zijn uitgefreesd in de jonge productiebossen die veertig jaar eerder waren aangeplant. De grondprijs bedraagt f 4,- per vierkante meter.

COTTAGE EN COUNTRYPARK LEYENHOVE

Spectaculair is het toekomstige hotelcomplex De Leyenhove, op de hoek van de Gezichtslaan/Soestdijkseweg. Rond de in 1903 gebouwde grote villa van baron Mackay was een hotelcomplex ontworpen op een emplacement van 10 hectare, bestaande uit een hoofdgebouw met restaurant, zes gemeubileerde cottages, tien idem bungalows en tennisbanen met een clubhuis. Het plan is maar gedeeltelijk uitgevoerd. Wel is nog een aantal huisjes in de cottagestijl aan het begin van de Gezichts-

Schetsontwerp van de nieuwe villawijk Oosterpark in Bilthoven-Noord, in een promotiebrochure van projectontwikkelaars uit 1918.

ARCHIEF GEMEENTE DE BILT

villawijk oosterpark

Dansavond in de Japanse tuin van Hotel De Leyen 1922.

COLLECTIE HISTORISCHE KRING DE BILT

laan te herkennen, zoals ook groepen huizen op de Van der Helstlaan een zekere cottagestijl met rode baksteen verraden. Hotel de Leyen krijgt een goede reputatie als hotel voor de betere standing en de dansavonden met levende muziek in de Japanse tuin worden druk bezocht.

GOLDEN BOY UIT DEN HAAG VINDT LANDGOED VAN ZIJN DROMEN

Onder de gegadigden bevindt zich in 1921 de jonge Hagenaar Dé Kessler, zoon van een zeer gefortuneerde oliebaron en in Utrecht afgestudeerd meester in de rechten en bovendien nog gepromoveerd in de kunstgeschiedenis. Dé heeft op een receptie van een jaargenoot in Utrecht zijn aanstaande bruid ontmoet en mag van vader in het nieuwe Bilthoven met zijn bossen en heidevelden een stuk grond uitzoeken om een villa te bouwen. Dé laat zijn oog vallen op vier percelen grond halverwege de Gezichtslaan voor zijn droomvilla in Engelse countrystijl, compleet met rieten dak, met daarachter, aan de andere zijde van de nieuwe Vermeerlaan, een groot grasland. Dé is verbijsterd. Hij loopt over het ruige land en meet van Noord naar Zuid 120 passen en van Oost naar West 100. “Yes” roept hij en geeft zijn fantasie de ruimte. “Dit is de ideale maat voor een echte cricket-oval naar Engels voorbeeld!”

IN ÉÉN KLAP HET MOOISTE CRICKETVELD VAN NEDERLAND OOIT

Kessler keert laaiend enthousiast terug naar Den Haag, waar zijn familie en cricketvriendjes bij het beroemde HCC zich al helemaal hun pied à

terre in de bossen van Bilthoven kunnen voorstellen. Het landgoed wordt een beauty met een groot huis voor wel vier gezinnen en personeel, en een door Copijn aangelegde tuin om te zoenen. Het krijgt de toepasselijke naam Zomerland. Het grasland wordt omgewerkt en ingezaaid met Engels raaigras, een walletje er omheen voor de uitgeslagen ballen, een gravelpitch in het midden, witte houten screens in het verlengde van de pitch om goed zicht op de bal te houden. Hier ligt, op de aantrekkelijke zandgrond van de Utrechtse Heuvelrug en omgeven door groene naaldbossen, in één klap het mooiste cricketveld van Nederland. En passant, of om de kosten te drukken, laat de familie Kessler voor bevriende belangstellenden nog drie grote villa's in de hoeken van het landgoed bouwen.

STICHTSCHE CRICKET CLUB ZIET HET LEVENSLICHT

Dé Kessler heeft zich voorgesteld om met zijn nationale cricketvriendjes, zijn broer Tonny en zijn neef Boelie, die later op de Ruysdaellaan komt

Luchtfoto van het Kesslerveld. Linksonder nog een deel van de tennisbaan en het zwembad van de villa Zomerland. De grote andere villa's rond het veld werden door de familie-NV Proprietas voor vrienden gebouwd. COLLECTIE FAMILIE LABOUCHERE

De villa Zomerland, gebouwd in 1921 tussen de Gezichtslaan, de Van der Helstlaan en de Vermeerlaan. ARCHIEF YVONNE KRAYENHOFF - KESSLER

wonen, 'friendly games' te spelen met de internationale club Free Foresters en het Nederlandse touringteam de Flamingo's. Met de gastvrije ambiance van Zomerland is dat natuurlijk zeer aanlokkelijk, maar het leidt tot slechts enkele zomerwedstrijden. Het bestaan van deze unieke cricket-oval komt echter ook ter ore van andere cricket-enthousiastelingen, zoals Jhr. G.F. van Tets van Goidschalxoord uit Zeist. Samen met graaf Van Lynden van Sandenburg uit Langbroek zoekt hij contact met Dé Kessler, die welwillend reageert. Kessler wordt op 28 februari 1922 in Zeist uitgenodigd een causerie te houden over 'The King of Sports' en in te stemmen met de oprichting van de Stichtsche Cricket Club. Als eerste daad wordt een theehuisje met veranda en waterleiding gebouwd met het opschrift 'The Oval'. De tweede loot van de latere Stichtsche Cricket en Hockey Club ziet het levenslicht!

HOCKEYERS UIT HET DAL EN IN HET DAL...

In het seizoen 1922-1923 krabbelt het herenhockeyteam op de heide toch weer uit het dal en eindigt 'Utrecht' als derde van onderen. En ze geven

de moed niet op. Op de hockeydag te Waalsdorp wordt het seizoen 1923-1924 succesvol begonnen met winst voor 'Utrecht'. De club ontvangt van de Hockeybond ter ere van haar 25-jarig jubileum uitgelopen Delftsblauwe bordjes. In de competitie wordt door de heren de middelste plaats ingenomen. Van de dames is niets bekend.

MAAR DAN DIE VERMALEDIJDE SPELREGELS...

In 1925 vindt de Hockeybond dat er met het oog op de Olympische Spelen in Amsterdam 1928 met nieuwe internationale spelregels gespeeld moet worden. Tot die tijd zijn de Hollandse spelregels nog gebaseerd op bandy, tweemaal 45 minuten op een groot voetbalveld, één scheidsrechter, een bandystick met twee platte kanten. De zachte, met touw omwikkelde oranje bal mag met de voet gestopt worden, wat tot 1938 ook bij de nieuwe regels blijft toegestaan. Voor veel mensen zijn de nieuwe spelregels, een kleiner veld, een stick met één platte kant, niet afhouden, buitenspel en een harde witte bal zo'n grote verandering dat ze hun stick aan de wilgen hangen. Het kost de jonge Utrechtsche Gemengde Hockey

Het Nederlandse touringteam de Flamingo's, met leden van de Stichtsche Cricket Club en de Engelse Free Foresters bijeen voor een friendly game in de tuin van Zomerland. In het midden de oprichter van de Stichtsche Cricket Club de oude heer Jhr. Van Tets van Goidschalxoord. Achteraan achtste van links Dé Kessler. Vooraan rechts zijn broer Tonny. ARCHIEF YVONNE KRAYENHOFF - KESSLER

Club dan ook veel oudere leden en sommige elftallen worden opgeheven. In het seizoen 1925-1926 wordt ter kennismaking een dubbele competitie gespeeld, één met de oude Hollandse regels en één met de nieuwe internationale regels. De heren van 'Utrecht' slagen er niet in om algemeen enthousiasme voor de nieuwe spelregels te vinden en moeten met tien laatst overgeblevenen, waaronder jeugdspelers, het eersteklasserschap verdedigen tegen de Haagse Lyceïsten.

De laatste dappere Mohikanen zijn captain Van Ginkel, Beets, Van Reede, Timmer, De Mol van Otterloo, Heyning, De Blicck, Van Leeuwen, Vriesendorp en Muller. Het gevolg is degradatie naar de tweede klasse. Een troosteloze toestand voor een club waarvan de dames ooit het landskampioenschap veroverden en de heren nog tot voor kort in de eerste klasse vertoefden.

WORDT HEIDEPARK VILLAPARK?

Tot overmaat van ramp bij de reeds bestaande hockeyperikelen komt in 1925 het gerucht dat de familie Van Boetzelaer het Heidepark gaat verkopen. Bemiddelaar Mr. A.J. van den Broek, gevestigd aan de Frans Halslaan, heeft met enig eigenbelang voor de familie een schets gemaakt waarin het 47 ha grote exercitieterrein wordt opgedeeld in vijf kavels: een parkje van 18 ha bouwterrein ten noordoosten van de Van Oyensteeg voor kleine villa's à f 60.000,-, een drasland middenpark met vijver van 11 ha à f 70.000,-, een strook van 9 ha langs de Rubenslaan en de Frans Halslaan, te koop of te huur voor omwonenden à f 18.000,-, een sportterrein van 6 ha ten noordwesten op de hoek van de Van Oyensteeg en de nieuwe Jan Steenlaan à f 45.000,- en een onmiddellijk aan toekomstig Verenigingsgebouw Concordia te verkopen zuidwestelijke hoek van 3 ha à f 100.000,-. Totale vraagprijs f 293.000,- een voor die tijd al zeer hoog bedrag! Omdat er voor de verkaveling, het drasland en de sportvelden gemeentelijke steun nodig is, wordt burgemeester baron Van Heemstra over het plan ingelicht. Maar ook in die tijd gaat de Bilthovense tamtam snel en is het de Vereniging Plaatselijke Belangen, waarin overigens Boelie Kessler van de Ruysdaellaan, die in januari 1925 een noodkreet naar het College van Burgemeester en Wethouders stuurt. "Als deze verkoop doorgaat leidt dit tot verkaveling van een der mooiste – indien niet hét mooiste, open terrein van Bilthoven en speciaal, verlies van het meer direct aan de Jan Steenlaan gelegen gedeelte, waarop de sport wordt beoefend en feesten – in het bijzonder op Nationale Feestdagen – worden georganiseerd" aldus de noodkreet.

Plan van Gemeentearchitect Vermaak voor 97 bouw kavels in het Heidepark. ARCHIEF GEMEENTE DE BILT

GEMEENTE NEEMT WIJS BESLUIT EN 'DOET EEN PLAS'

Het college van B&W en de gemeenteraad beseffen dat hier misschien het laatste vrije stukje natuur van Bilthoven dreigt te verdwijnen en besluit om het ten oosten van de Van Oyensteeg gelegen deel in 1926 voor f 160.000,- aan te kopen en het vervolgens zelf te verkavelen. Men denkt dan aan het behoud van een deel als natuur- en wandelpark en de verkoop van een 50 meter brede strook bouwgrond langs de Jan Steenlaan. Maar dit nobele plan kent geen genade bij de Financiële Commissie, die een geweldig kapitaalverlies vreest. Er komt een nieuw plan van gemeentearchitect P.J. Vermaak, waarin, behalve een grote middenvijver, een sportveld en een feestterrein achter de Montessorischool, toch nog 97 bouwkavels zijn geprojecteerd! Maar ook dit brengt wederom het Plaatselijk Belang met omwonenden in de gordijnen.

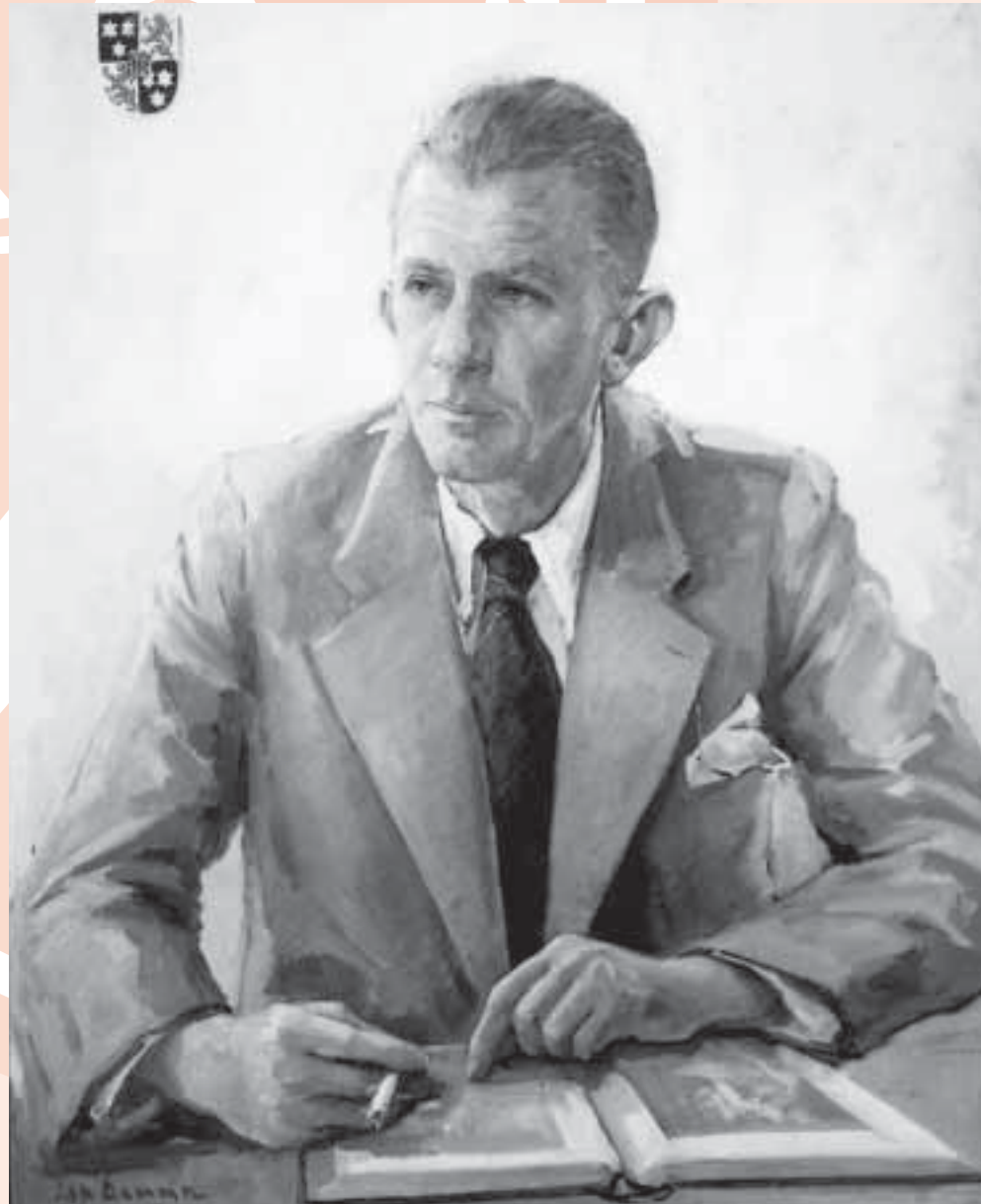
En weet u wat er toen gebeurde? Het college van B&W en de gemeenteraad dronken een glas, deden een plas en alles bleef zoals het was. Het Heidepark is gered, de Utrechtsche Gemengde Hockey Club moddert voort met nieuwe spelregels, de korfbalclub Bilthoven mag ook nog even door, de drassige middenplas wordt later uitgegraven tot zijn huidige vorm als Heidemeertje en de 'kakkineuze' viervoeters van Bilthoven kunnen er nog tot in lengte van jaren hun behoefte doen...

Mr. Dr. J.H.H. (Dé) Kessler (1892–1943): Voetbalheld, olieged, cricketveld

Dé Kessler wordt met een zilveren lepel in de mond in Nederlands-Indië geboren. Vader heeft grote olieboringen gedaan en deze lucratief verkocht aan de Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij. Het gezin gaat naar Den Haag waar Dé met z'n broer Tonny schittert als groot voetbaltalent bij HVV en begenadigd cricketer bij HCC. Dé Kessler speelt op z'n zeventiende de eerste van 21 voetbalinterlands. Tegelijkertijd toont hij zijn natuurlijke aanleg voor cricket en bouwt hij een internationale reputatie op.

Dé studeert eerst rechten, maar kiest daarna z'n favoriete studie kunstgeschiedenis in Utrecht, die hij bekroont met een dissertatie over de Middeleeuwse schilder Geertgen tot Sint Jans. Hij ontmoet er ook z'n aanstaande bruid en uit de riant familiepot mag de 27-jarige Dé in 1921 een stuk grond in het snelgroeïende Bilthoven-Noord uitzoeken. Hij kiest voor twee hectare bos aan de Gezichtslaan en twee hectare grasland, een uitloper van het Heidepark. In het bos komt de countryvilla Zomerland, een 'open' huis voor vrienden en familie, met tennisbaan en een zwembad en op het grasland laat hij een cricket-oval aanleggen, compleet met gravelpitch en walletje.

Hij speelt er friendly games, heeft geen baan, maar doet kunstonderzoek en reist veel. Er komt in 1922 ook een thuisclub, de Stichtsche Cricket Club, waar hij en z'n broer Tonny de grote gangmakers zijn. In 1925 scoort hij op z'n eigen oval 227 runs, lange tijd een nationaal record. In 1927 stemt hij in met het verzoek om ook hockey op het Kesslerveld toe te staan. Hij speelt na 1939 geen cricket meer omdat zijn lichaam de tol betaalt voor een leven van roken en drinken. In 1942 komt bovendien een breuk met Tonny, die pro-Duits blijkt te zijn. Het grijpt hem zo aan dat, in combinatie met zijn zwakke gezondheid, hij in 1943, 51 jaar oud, in Bilthoven overlijdt.

Dé Kessler. SCHILDERIJ YVONNE KRAYENHOFF- KESSLER

Stichtsche kleding door de jaren heen...

1914

1934

1956

1971

2005

1910

1934

1951

1971

2005

“Lang leve de SCHC,”

1926-1935

de vlag in de top nu gehezen”

Vanaf 1926 maken hockey en cricket in Bilthoven misschien wel de belangrijkste ontwikkeling door in de totale historie van de club. Vanuit een dieptepunt wordt de naam Stichtsche Cricket & Hockey Club geboren, er komen nieuwe spelregels, het ledental stijgt tot 200, de heren gaan in verticaal roodblauw gestreepte shirts spelen en promoveren naar de eerste klasse. De dames wandelen zomaar naar de tweede klasse en de Stichtsche krijgt een onverwoestbaar clublied:

“Lang leve de SCHC, de vlag in de top nu gehezen”

ZIELTOGEND BESTAAN...

Het jaar 1926 is eigenlijk een rampjaar, want de Utrechtsche Gemengde Hockey Club degradeert naar de tweede klasse, er blijven slechts tien spelers over en er is maar weinig animo door de nieuwe Engelse regels. De club lijdt een zieltogend bestaan. Het genoeglijke veld met het schuurtje in het Heidepark is toch eigenlijk maar een mollenweitje en biedt weinig basis voor beter hockey en dus ook geen toekomst voor de club.

In Bilthoven speelt slechts een paar honderd meter verderop, op een prachtig veld tussen de Vermeerlaan en de Frans Halslaan, de Stichtsche Cricket Club (SCC), het privé-clubje van voetbalinternational Dé Kessler,

tevens cricketer van de fameuze Haagsche Cricket Club HCC en het nationale team, en als bewoner van het landgoed Zomerland schepper van zijn eigen 'oval' cricketground. Maar Kessler vertrekt in 1926 naar het buitenland en het prachtige cricketveld in de wonderschone omgeving dreigt voor de cricketers verloren te gaan. De club komt zelfs in financiële problemen. Enkele Bilthovenaren met sportende kinderen nemen dan het initiatief tot het vormen van een algemene sportclub, zowel voor hockey als cricket. Op de algemene ledenvergadering van SCC van 20 april 1927 is men het er over eens, dat SCC niet langer kan blijven bestaan. De heren cricketers accepteren het samengaan met de UGHC, zij het met bloedend hart, want zij vrezen dat het prachtige veld, dat 's winters

Er wordt wel gecricket en het eigen clubhuisje ziet er prima uit, maar zonder Dé Kessler dreigt de Stichtsche Cricket Club ten onder te gaan. ARCHIEF FAMILIE LABOUCHERE

onberoerd blijft opdat het 's zomers tot het mooiste in Nederland kan worden uitgeroepen, door de hockeyers zal worden vernield.

EEN NIEUWE CLUB, EEN NIEUWE NAAM

Op een vergadering op 16 mei 1927 in Hotel De Leyen, op de hoek van de Gezichtslaan en de Soestdijkseweg, wordt door een comité uit de SCC, onder leiding van de heren ir. Th. M. Mundt, ir. W. Hupkes en J.M. Kakebeeke voorgesteld de SCC ten grave te dragen en over te gaan tot oprichting van de Stichtsche Cricket & Hockey Club, SCHC.

In 1952 schrijft ir. Hupkes, inmiddels oud-president-directeur van de Nederlandse Spoorwegen, hierover bij een jubileumviering: "Wij zijn

In april 1927 gaat er een circulaire rond om een nieuwe sportvereniging op te richten. ARCHIEF BEN KAAKBEKE (ZUID-AFRIKA)

Hotel De Leyen was het hotel-restaurant 'van standing' voor de inwoners van Bilthoven. COLLECTIE HISTORISCHE KRING DE BILT

benaderd door de heer Van Reede van de Utrechtsche Gemengde Hockey Club, die toen volkomen op de flesch was. Wij zijn hierop ingegaan en hebben gelden bijeengebracht voor sanering van de UGHC". Zo moet het clubhuisje van het oude Heidepark afgebroken worden en wordt het opgebouwd op de Kesslerfelden als materiaalhoek en herenkledkamer. Daar staat het tot het einde van de Kesslerfelden in 1954, achter het clubhuis.

Voorzitter Van Tets van Goidschalxoord bedankt de heer Kessler voor alles wat hij voor de SCC heeft gedaan en draagt het veld met bijbehorend clubhuisje formeel over aan de nieuwe voorzitter Ir. Hupkes van de aldus gevormde club SCHC. De club treedt officieel toe tot de Nederlandse Hockey en Bandy Bond en de Nederlandse Cricket Bond. Een hockeyveld en een oefenveld, lang nog de 'Kesslerfelden' genoemd, worden volgens de nieuwe Engelse regels in gereedheid gebracht, waarbij de gravelpitch voor de cricketers bij de middenlijn een stukje in elk hockeyveld steekt.

NIEUWE, VERTICAAL GESTREEPTE SHIRTS...

Het nieuwe elan dat ontstaat door het invoeren van nieuwe spelregels leidt er toe dat het eerste herenelftal meer aandacht besteedt aan de kwaliteit van het vertoonde spel. Er wordt op woensdag en zaterdagmiddag geoefend op het trainingsveld, vaak besloten met een mixedwedstrijdje voor wie maar mee wil doen. Op 25 september 1927, op de traditionele

openings-hockeydag in Amsterdam speelt SCHC, nog altijd 'Utrecht' genoemd, in nieuwe verticaal roodblauw gestreepte jersey shirts. Niet zo mooi als Barcelona nu, een beetje fletser. Die jersey stof zit strak en fris om het lijf, maar is in de winter wel koud. Vanaf 1934 zal het weer korenblauw dik katoen en dikke wollen broeken worden.

In de competitie van het eerste seizoen, waar in de tweede klasse acht wedstrijden worden gespeeld, behaalt SCHC uiteindelijk de derde plaats achter Hilversum en Amsterdam. De dames spelen minder overtuigend, ook door het geringe aantal speelsters.

Op de slotvergadering na het eerste seizoen blijkt er grote aanwas te zijn van nieuwe spelers en speelsters. Er wordt zelfs voorgesteld een tweede veld aan te leggen, maar om financiële redenen wordt daarvan afgezien.

Een van de oudste foto's van het nieuwe SCHC op de jaarlijkse mixed hockeydag op Waalsdorp in 1929. De mannen dragen trots het nieuwe gestreepte shirt en één van de dames draagt nog een traditioneel hoedje. Middenvoor zit 'captain' Van Ginkel en rechts naast hem een vrouwelijke scheidsrechter in modieus sportblazertje.

ARCHIEF FAMILIE VAN GINKEL

De Bond keurt de nieuwe statuten goed. Voor het eerst wordt een elftalcommissie gekozen, bestaande uit de dames Volgraff en Van den Ban, en de heren Van Ginkel, Van Leeuwen en Overdijkink.

GEEN ROZENGEUR EN MANESCHIJN

Echter, rozengeur en maneschijn is het allemaal niet. De vereniging heeft weinig leden, dus weinig geld, want de enkele milde gevers die de SCC steeds op de been hebben gehouden zijn er niet meer, of niet in staat zoveel bij te dragen als vroeger.

Tevens wordt, zoals al werd gevreesd, 's winters het veld door de gekloste hockeyschoenen omgeploegd en is er, volgens de cricketers, gebrek aan waardering en medewerking van de hockeyers. De hockeyers vinden juist dat de cricketers het veld bederven door de aanwezigheid van de pitch (van 40 m²) in beide velden!!

Uiteindelijk lossen de bezwaren zich wel op, maar voornamelijk omdat enige, meest jeugdige, leden bijna alles zelf doen, zoals het maaien van het veld.

DE CLUB KRABBELT UIT EEN DAL

Langzaam maar zeker krabbelt de club uit het dal. Er komen meer leden, dus meer teams, en het nieuwe SCHC krijgt meer structuur. Dit resulteert in 1929 in het kampioenschap van het eerste herenteam. Reeds op 9 december is het kampioenschap in de tweede klasse een feit: met 50 goals voor en 5 tegen, een buitengewone prestatie. Aanvoerder Van Ginkel nam daarvan 25 doelpunten voor zijn rekening en bedenk wel, ze spelen in die tijd maar tien wedstrijden per seizoen!

In het eerste herenteam spelen op dat moment: W.E. Heijning, P.C.G. Labouchere, P. Bosman, L.J. Vunderink, E. van Leeuwen, F. Groeneveld, J.H.C. Muller, J. Moolenburgh, H.C.L. van Ginkel, F.F. Hooft Graafland en J. de Boer.

Tegenstanders in de poule zijn: Haagsch Lyceum, Leiden, Victoria, TOGO en HOC.

'Utrecht', zoals SCHC op dat moment nog steeds genoemd wordt, promoveert daarop naar de nieuw ingestelde promotieklasse en wordt ingedeeld met: Victoria, Hilversum, Amsterdam, Haagsch Lyceum en Bloemendaal.

Bij de dames wil het dit jaar niet erg vlotten. De kleine competitie zijn niet bevorderlijk voor het spel en de krachten zijn onderling slecht

Heren 1 wint in 1931 in Amsterdam de Treslingbeker. Achterste rij vlnr Labouchere, Weyland en Bosman; middelste rij: Vunderink, Van Leeuwen en Groeneveld; voorste rij: Muller, B. Havinga, Van Ginkel, Hooft Graafland en Van Donselaar. JUBILEUMNUMMER DE STICHTENAAR 1927-1937

Heren 1

verdeeld. Er wordt meer eer behaald met het spelen van mixedtoernooien. Voor de tweede maal wordt het Kersttoernooi van Laren gewonnen en tevens wordt op Goede Vrijdag door 'Utrecht' de finale behaald in het mixedtoernooi op Waalsdorp.

"GA HOCKEYEN IN BILTHOVEN"

Wim Cuperus is in 1929 dertien jaar als zijn familie met de familiedrukkerij Cuperus van Bolsward naar De Bilt verhuist. De familie Cuperus wordt de grondlegger van de nu nog bekende Biltse en Bilthovense Courant, koopt een huis op Laurillardlaan in Bilthoven en Wim gaat naar het Baarnsch Lyceum, in die tijd dé populaire middelbare school in de regio. Wim is een enthousiast voetballer, maar zijn gymnastiekleraar raadt hem aan: "Je moet gaan hockeyen in Bilthoven". Er zijn nieuwe spelregels, veel jonge mensen gaan hockeyen: Wim komt op SCHC als er nog maar één veld is. Omdat er maar een kleine competitie is en men toch graag speelt, wordt er dikwijls aan toernooien deelgenomen. Een bekend toernooi uit die tijd is het Treslingbeker-toernooi.

In het vroege voorjaar van 1931 wordt eindelijk het lang verwachte succes geboekt. In de finale tegen Amsterdam III wint 'Utrecht' met 4-1 en wordt het felbegeerde kleinoord in de wacht gesleept. Joop Wagener, naar

In Amsterdam krijgt captain Van Ginkel van SCHC de Treslingbeker uitgereikt door Bondsbestuurslid Joop Wagener, naar wie ook het latere Wagener Stadion is genoemd.

JUBILEUMNUMMER DE STICHTENAAR 1927-1937

wie het Wagener Stadion in Amstelveen is genoemd, overhandigt het succesvolle Stichtsche team de Treslingbeker.

HULDIGING CAPTAIN

In het daaropvolgende seizoen speelt captain Van Ginkel in de wedstrijd tegen Victoria zijn 250ste wedstrijd voor 'Utrecht', toentertijd een record in de hockeywereld! Daarbij mag niet onvermeld blijven dat hij in zijn 16-jarige hockeyloopbaan geen enkele wedstrijd oversloeg en steeds voor zijn club present was. De grootse huldiging met een fraaie krans en een blijvend aandenken vindt op het veld plaats. Inmiddels begint de hockey-sport in Nederland steeds populairder te worden. Ook op SCHC komen steeds meer jongere spelers, zodat de 'oudjes' van het eerste herenteam zeer sportief hun plaats aan hen afstaan. De jeugdige talenten Wolsak, De Jong, Van de Kastele, Welsink en ook Cuperus komen het eerste team versterken. Een kampioenschap ligt weliswaar nog niet in het verschiet, maar de gevreesde laagste plaats in het rijtje wordt voorgoed vaarwel gezegd.

EERSTE NUMMER HOCKEY SPORT

De Noord-Hollandse Hockey Bond brengt in september 1931 na diverse nieuwsbulletins het eerste nummer uit van Hockey Sport. Samensteller hiervan is Jan Hoven, die in zijn redactioneel commentaar schrijft dat "het de bedoeling is de betekenis van de sportbeoefening te verhogen en de bond en zijn clubs te versterken. Dit alles met eerbiediging van het oorspronkelijke karakter van het Nederlandse hockey met handhaving van de tradities, die aan deze sport haar bijzonder cachet en ook haar grote bekoring verlenen". In aanmerking genomen dat de Hockey Bond is opgericht in 1888 mag deze uitgave na 33 jaar toch wel als een mijlpaal worden gezien.

EEN TWEEDE VELD EN EEN ECHT CLUBHUIS

In 1932 begint het jaar traditioneel met een algemene ledenvergadering in het 'clublokaal' bij 'Brands', later De Schouw genoemd, wat nu het Wijn en Spijslokaal is aan het Emmaplein. Captain van Ginkel wordt voor tal van verdiensten tot erelid benoemd. Gerrit de Kok volgt Jo van Donselaar op als secretaris-penningmeester en het bestuur bestaat dan voorts uit P. Bosman, voorzitter en J. en E. Wolsak als commissarissen. Na afloop van de vergadering volgt een belangrijke gebeurtenis, namelijk de ingebruikneming van het tweede veld. Tot nu toe had het Kesslerveld

De door Jo van Donselaar
ontworpen badge van
SCHC. COLLECTIE FAMILIE
HOOGHIEMSTRA

één wedstrijdveld en een oefenweitje, maar door het gedeeltelijk achteruitplaatsen van de wallen rond het veld is er ruimte gemaakt voor een tweede veld. Met 150 leden is dat geen overbodige luxe. Omdat Stichtsche meer leden krijgt, is er ook behoefte aan een nieuw clubhuis. Het oude donkere kot, waarin de heren in hun nette pakken onder veel lawaai elkaar met modder gooien, is wel heel gezellig, maar het is een wonder dat het nog niet is ingestort. Na veel gemeentelijk geharrewar is er dan eindelijk toestemming en in december is de schepping van Ir. P. Bosman gereed. Deze draagt de 'kenmerken van moderne zakelijkheid'. Een winter van vernieuwingen, want er wordt tevens besloten om aan verdienstelijke leden een badge uit te reiken. Jo van Donselaar maakt het ontwerp van de nog steeds bestaande badge. De verdiensten betreffen niet uitsluitend het hockey- of cricketspel, doch ook vervulde taken. De badge draagt men op de clubkleding en is slechts voorbehouden aan hen die dat verdienen. Elk jaar wordt een tiental leden 'beloond' met een badge.

Ook komt het herenshirt weer ter sprake. De shirts, tot nu toe met verticale rode en blauwe strepen, maar met rode, blauwe of witte kragen

uitgevoerd, worden uiteindelijk vervangen door een 'royal blue shirt'. De dames, spelend in blauwe rok en witte blouse, kiezen uiteindelijk voor de donkerblauwe overgooier met witte blouse en zo begint Stichtsche aan het seizoen 1933-1934 in een frisse fleurige nieuwe outfit.

CLUBBLAD DE STICHTENAAR

Zoals op de laatste vergadering met algemene stemmen is besloten, gaat SCHC met ingang van het nieuwe seizoen een clubblad uitgeven. Op 15 september 1933 ziet 'De Stichtenaar' het eerste levenslicht. De redactie wordt gevormd door de heren De Blicke, De Kok en Labouchere en

De eerste editie van 'De Stichtenaar' in 1933. ARCHIEF EVERT BLOEMBERGEN

meijuffrouw Leopold. Voorlopig zal het blad iedere maand uitkomen. De redacteur roept in de eerste uitgave de leden op een tekening te maken om de eerste pagina op te luisteren. In oktober wordt uit de vele ingestuurde tekeningen gekozen voor het ontwerp van Emmy Laan. De naam van het blad, ondersteund door tien hockeysticks en een cricketbat, vergezeld door zes hockeyballen en één cricketbal, wint de prijsvraag.

TERREINKNECHT EN THEEZETTER RINUS

Door de uitbreiding met een tweede veld, een clubhuis en een bijna verdubbeld ledenaantal is het duidelijk dat er meer en meer hand- en spandiensten moeten worden verricht op Stichtsche. Met zelf netten ophangen en hoekvlaggen plaatsen help je de club en kom je in de juiste wedstrijdstemming. Een enkel handig clublid kan ook met de kalkwagen overweg om lijnen te zetten. Het grotere werk geschiedt thans door terreinknecht Rinus Hofstede, die op het Jodendom woont. Hij maait niet alleen met een paard en drie losse maaikooien de velden, maar zorgt ook voor thee in de pauze.

Op de jaarbegroting staat f 125,- voor veldenonderhoud. Misschien pikken hij en zijn vrouw er in het clubhuis nog een graantje bij met de verkoop van koek en zoopie.

Het seizoen 1933 wordt afgesloten met een algemene ledenvergadering. Voorzitter Paul Bosman treedt af en wordt vanwege tal van kwaliteiten gedurende zijn lidmaatschap sedert 1923 tot erelid benoemd. Tevens wordt besloten, gezien de toenemende belangstelling voor het lidmaatschap, tot het in het leven roepen van een ballotagecommissie.

HEREN 1 KAMPIOEN EN PROMOVEERT NAAR DE EERSTE KLASSE

In maart 1934 wordt de groei en bloei van de club beloond met geweldige resultaten van het eerste en tweede herenteam. Heren 1 komt in de finale van de Hockeydag, maar verliest van eersteklasser HHIJC, voorwaar geen schande. Maar de prestaties in de 2e klasse beginnen op te vallen en leiden tot het kampioenschap.

Wat betreft Heren 2 blijft het streven naar de tweede klasse van de

In 1933 hield SCHC voor het eerst een Jeugdhockeydag met jeugdteams van SCHC, Hilversum, Baarnsch Lyceum en 't Gooi.

Volgens Hockey Sport een geslaagde 'massafoto'. ARCHIEF HOCKEY SPORT

Een grootste kampioensrevue onder de titel 'Allez dan maar... Utrecht' waarbij gezinspeeld wordt op de hockeybond die SCHC steevast 'Utrecht' blijft noemen.

ARCHIEF WIM CUPERUS

NHBB. Jan de Blicke, hoofdredacteur van De Stichtenaar, moedigt de teams aan met de woorden "Vecht u er in! En mocht het gelukken, wij allen zullen juichen en trots zijn. Doch mocht het niet lukken, dan juichen wij toch en zijn verblijd, omdat gij en wij lid zijn van de beste hockeyvereniging in ons land, ons oude trouwe 'Utrecht'!" Heren I moet promotiewedstrijden spelen tegen het Haagse TOGO. De verwachtingen zijn hoog gespannen. Op eigen veld wordt de eerste wedstrijd vrij gemakkelijk met 3-1 gewonnen. Heren 1 speelt vervolgens, gesteund door een roodblauw legioen, bestaande uit vele Stichtenaren en familieleden, in Den Haag. TOGO is een gerenommeerde club en insiders geven Stichtsche weinig kans. Het wordt een magere 0-1 overwinning, maar genoeg voor promotie naar de eerste klasse! Totaal vier goals van de gebroeders Havinga. Eeuwige roem krijgen de spelers Van Donselaar, B. Havinga, J. Havinga, Wolsak, Cuperus, Vriesendorp, H. Breuning, C. Breuning, keeper Storm van 's Gravesande en Baarschers. De natuurlijke reactie op de mooie resultaten is een 'grootsch feest' in

april 1934 onder de titel "Allez dan maar... Utrecht!". Het hoofdnummer van een zeer geslaagde revue van Jan de Blicke en Piet Labouchere, die zich afspeelt op de Olympus, wordt het onsterfelijke:

*"Kampioenen, kampioenen,
na een schitterende felle strijd
waren het jaren visoenen,
ééns legende, maar thans werkelijkheid!
Utrecht is eerste, blijft steeds nummer één.
Nimmer gaat Utrecht's glorie van ons heen!
Kampioenen, kampioenen,
Utrecht is nu eerste klas!"*

IJSHOCKEY IN BILTHOVEN?

In 1934 verovert het Canadese ijshockeyspel Nederland, de Nederlandse IJshockey Bond wordt opgericht en in november staat er een aankondiging in De Stichtenaar dat er bij strenge vorst ijshockey gespeeld gaat worden in het in 1933 geopende Natuur- en Sportpark De Biltsche Duinen. Het worden geen echte wedstrijden. Het levert wel hilarische

Heren 1 kampioen in 1934 met promotie naar de eerste klasse. Staande vlnr. Welsink, Van Donselaar, Havinga, Havinga, Wolsak, Cuperus, Vriesendorp. Zittend: Breuning, Breuning, Storm van 's Gravesande en Baarschers.

ARCHIEF FAMILIE VAN GINKEL

momenten op en daarnaast ook aardig wat blauwe plekken. Een heel gedicht van maar liefst tien coupletten, ondertekend door ROY, wordt aan dit evenement gewijd. Hijzelf viel op zijn stuitje en had zijn tanden door zijn lip. Zijn laatste couplet luidt dan ook:

*"Vervloekte ijssport, nare jongens,
Nooit zie je me weer met zo een lat,
Nooit zal ik weer dat kleine schijffe duwen,
Ik heb geleerd, ik ben het bandy "zat".*

In De Stichtenaar staat een grapje over een hockeymeisje Puck die veel vriendjes had: "en de puck ging van man tot man". De Nederlandse Hockey & Bandy Bond besluit in 1935 het woord Bandy te laten vervallen.

JOOP HEMELRAAD DEBUTEERT

Na het ijshockey start de competitie in januari weer met vijf herenteams en drie damesteams. Ook wordt er door de junioren gespeeld, een vijftal wedstrijden in Hilversum, Bussum en Baarn, waarvoor vijf gulden moet

Schaatsen op de Biltsche Duinen, met vallen en opstaan aan de hand van badmeester Van Gooswilligen.

ARCHIEF JAN VAN GOOSWILLIGEN

Heren 1 was in Midden-Nederland als eerste klasser opeens ongekend populair, zelfs als er verloren werd. In karikatuur getekend door Jhr. Storm van 's Gravesande. TEKENING UTRECHTS NIEUWSBLAD 1935

worden gedoneerd. Daarbij vallen ze veel bij de senioren in. Joop Hemelraad maakt op 13 januari 1934 zijn debuut in het vijfde herenteam, maar erg succesvol is hij niet. Volgens de beschrijving van de scribeur van dat team "viel hij zelfs wat uit de toon; hij pingelde veel te veel en meende de bal met zijn mond wel in de goal te kunnen krijgen, wat hem helaas mislukte!"

Theo Arnold werpt zich op als jeugdleider en heeft op zaterdagmiddag van half twee tot drie uur wel even tijd om de junioren te trainen. Verzocht wordt om stipt op tijd te komen en zich aan zijn aanwijzingen te houden. Wanneer dit succesvol zal blijken te zijn, dan worden volgend jaar twee, misschien wel drie teams in de competitie ingeschreven!

MINISTER KAN IN BILTHOVEN

Om wat van de sfeer weer te geven moet je je voorstellen dat zaterdag door iedereen een beetje getraind wordt. De jeugd speelt wat vriendschappelijke wedstrijden en het is er dan een gezellige boel. Minister Kan, vader van cabaretier Wim Kan, is tevens commissaris van de Spoorwegen en wanneer hij een vergadering heeft in Utrecht, komt hij daarna soms per trein naar Bilthoven om een balletje mee te slaan. Zondagochtend spelen de dames en 's middags de heren. Na afloop

schaart eenieder zich rond het kleine clubhuis en drinkt thee. Op de Kesslervelden is de sfeer uniek. Piet Labouchere, een actieve vent met veel humor, doet er veel aan om het leuk te maken. Piet regelt ook vervoer per trein bij uitwedstrijden: eerste klasse!

HOU NOU EENS OP MET DAT 'UTRECHT'

Hoewel onze vereniging thans nog overal bekend staat als 'Utrecht' wordt dit nu toch officieel ook door de Hockeybond veranderd in 'Stichtsche Cricket & Hockey Club'.

Jo van Donselaar, speler van het eerste team en tevens redactiemedewerker, schrijft "het zeer te betreuren dat men onze nationale sporttaal weer met één van die monsterachtige 'hoofdletterwoorden' heeft verrijkt, waarvan wij hier in Nederland het monopolie hebben". In plaats van SCHC was wat hem betreft, voor standen en uitslagen, de naam 'Stichtsche' voldoende geweest.

Een brief aan Hockey Sport maakte een einde aan de naam 'Utrecht'.

ARCHIEF KNHB

Lekker stelletje op de mixedhockeydag op Waalsdorp 1930. 'Utrecht' 2. De dames dragen nog hoedjes, shawls of stropdassen en een bies om de rok. ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

In een ingezonden stuk aan de Hockey Sport verzoekt hij om wijziging van de naam in de verslagen en uitslagen. De Bond vindt de naam 'Stichtsche' niet praktisch, vindt Amsterdam, Nijmegen, Arnhem en dus ook Utrecht eenvoudiger en doeltreffender, en schrijft terug: "Maar....we zullen uwen wensch eerbiedigen!"

HOCKEY WINT HET VAN SCHOOL...

Op de algemene ledenvergadering van 15 september 1934 in Hotel Brands komen de volgende punten aan de orde:

"Het blijkt dat sommige ouders zich bij het bestuur hebben beklagd dat het schoolwerk van hun kinderen door het hockeysen zo te lijden heeft. Het bestuur besluit dat wanneer dergelijke klachten het bestuur opnieuw zullen bereiken, het bestuur niet zal aarzelen de betrokken jongelui voor

kortere of langere tijd de toegang tot het terrein te ontzeggen...

Voorts is er sinds geruime tijd het verlangen naar Statuten en een Huishoudelijk Reglement. De heer Jan de Blicke heeft deze inmiddels tezamen met het bestuur opgesteld, aanvullingen en wijzigingen zijn aangebracht en ieder lid is verplicht tot het kopen van het boekje, waarin statuten en huishoudelijk reglement zijn opgenomen.”

DERDE VELD...

Van groter belang is het feit dat SCHC komende winter de beschikking krijgt over een derde veld. Er wordt nog even gedacht om naar het oude Heideparkveld te gaan, maar dat ligt te ver van de kleedkamers. Het terrein dat nu gehuurd zal worden is gelegen naast het rijwielpad naar Utrecht, ongeveer ter plaatse van de verre cirkel van het huidige veld 9 en het weijtje met boomstammen naast de oprijlaan van Den en Rust. De voorzitter doet een dringend beroep op de leden, dat als zij wat geld kunnen missen, dit dan in de terreinfondskas te storten. Vervolgens worden de leden van de twee kampioensteams en daarnaast nog twaalf anderen met een badge gehuldigd vanwege hun verdiensten. De maker van de badges doet goede zaken!

De Stichtenaar krijgt wederom een nieuw uiterlijk. Emmy Laan staat weer garant voor het ontwerp en Han Storm van 's Gravensande verleent zijn toestemming “de voortreffelijke letters van zijn vorige inzending hierin te verwerken”.

In het Utrechtsch Weekblad 1934: te Bilthoven had de belangrijke hockeywedstrijd plaats tussen Utrecht 1 en Musschen Haarlem Combinatie, die in een onverwachte 0-3 nederlaag voor de thuisclub eindigde. ARCHIEF HISTORISCHE KRING DE BILT

EINDBALANS SEIZOEN 1933-1934:

Uitgaven:

Terreinhuur	f 500,-
Ned. Hockey en Bandy Bond	“ 152,25
Ned. Dames Hockey Bond	“ 39,-
Hockeydagen en bekerwedstrijden	“ 50,-
Onderhoud terrein (bemesting, rollen, mollenverdelging, pitches leggen, graszaad en bijwerken)	“ 467,49
Waterleiding	“ 54,19
Elektrisch licht	“ 31,38
Terreinknecht 25 zondagen	“ 125,-
Restant kleedhuis, reparatie oude dak	“ 352,56
Kalk	“ 35,50
Smidsrekening, glaswerk, schilderwerk	“ 71,29
Ballen	“ 121,51
Administratie	“ 120,65
Drukkerwerk ('Stichtenaar', circulaires, kaarten, papier)	“ 348,48
Diversen (kapper, fluiten, verband, bloemen, legguards, emmers, briefordners, etc.)	“ 48,89
Ontvangst gasten	“ 13,35
Jeugdhockeydag	“ 14,28
	<u>f 2636,82</u>

Ontvangsten:

Contributies	f 1990,55
Saldo op giro	“ 5,22
Donaties	“ 69,05
Terreinfonds	“ 57,80
Theekas	“ 34,33
Advertenties 'Stichtenaar'	“ 77,50
Bijdragen leden voor 'Stichtenaar'	“ 133,-
Terreinhuur Sphaerinda	“ 100,-
Boetes	“ 2,-
Nog te innen contributie op 15 sept. 1934	“ 101,80
	<u>f 2571,25</u>
Nadelig saldo	“ 65,57
Totaal	<u>f 2636,82</u>

Dames 1 wandelt naar de tweede klasse. Vlnr achterste rij: Jet Kakebeeke, Lilian Regout, May Brandt, Lot Leopold en Puck Rijckx; middelste rij: Netty Vunderink, Tineke Vunderink, Emmy Laan, Ankie van der Laan; vooraan: Hetty van Epen en Han Enthoven. JUBILEUMNUMMER DE STICHTENAAR 1927-1937

DAMES WANDELEN NAAR TWEDE KLASSE

De Stichtsche dames spelen de laatste jaren niet bijster goed. Ondanks nieuw bloed komt het eerste team in de sterkste gelederen onderaan te staan. De Dames Hockey Bond stelt daarop een derde klasse in, waar de dames prompt naar degraderen. Een smeebede aan de Dames Hockey Bond, om promotie bij keuze, heeft in september succes. Door competitie-uitbreiding valt een plaats open in de tweede klasse en zo promoveert Dames I zichzelf weer tot de tweede klasse! Dit geeft vanzelfsprekend een hoop tumult, maar het Bondsbestuur heeft met een zeer ruime geste clubbelang en spelverbetering gesteld boven competitie-uitslagen. Uit de thans vijftig dames zullen de sterkste elf moeten worden gekozen om hun plaats in de tweede klasse waar te maken. Dit worden tenslotte de dames Enthoven, Smit, Vogelsang, Van der Laan, Vunderink, Swart, Kakebeeke, Leopold, Willink, Regout en Lagerwey.

DE GEBOORTE VAN EEN ONVERWOESTBAAR CLUBLIED

Zoals gewoonlijk wordt in april een feestavond georganiseerd. Tot nu toe vonden de feestavonden plaats in Concordia te Bilhoven, maar op

22 december 1934 wordt een extra feest georganiseerd dat gehouden wordt in Hotel Centraal – Jaarbeursgebouw op het Vreeburg te Utrecht. De reden voor het feest betreft het vieren van de kampioenschappen, het in een betere stemming brengen van de degradanten, maar vooral om elkaar beter te leren kennen. Men wordt geacht per paar in te schrijven. De bedoeling is er een dansfeest van te maken, afgewisseld met cabaretnummers. Het studentenorkest ‘Tzigane’ zorgt voor de muzikale omlijsting. Het idee in rokkostuum op het feest te komen, scheidt echter geen ongedwongen feeststemming. Ook leent ‘Centraal’ zich niet goed voor deze gelegenheid en verlangt men al snel terug naar ‘Concordia’. Het beste dat uiteindelijk aan dit feest wordt overgehouden is het clublied. De schepers van het lied zijn Simon Hingst, Carel van Woelderer en Piet van Geytenbeek, op de melodie van Philip de Souza’s Stars and Stripes:

*“Lang leve de SCHC
De vlag in de top nu gehesen;
Zingt allen het clublied nu mee,
De SCHC ter eer!
Vecht allen dan fel voor het Sticht,
Toont nu uw handigheid en snelheid.
Strijdt dus mee voor het rood en het blauw;
Alweer een goal, alweer een goal,
Wij zegevieren!!”*

GELDNOD, LENINGEN EN BOETES

De volgende dag, zondag 23 december 1934, is er een algemene ledenvergadering in Hotel Brands. Deze vergadering betreft met name de zorg om de accommodatie.

Het derde veld is nog vrijwel onbespeelbaar en moet worden opgeknapt. Hiervoor is de kapitale som van drieduizend gulden nodig. Men oppert de mogelijkheid tot het sluiten van een obligatielening, doch de kosten van de jaarlijkse aflossing zullen een te grote aanslag zijn op de clubkas. Het plan wordt verworpen. De hockeybond is met een voorstel gekomen om aan SCHC 500 gulden te lenen tegen 4% rente, in vijf jaar af te lossen. Voorts is met toestemming van B & W besloten tot een loterij. Deze moet eveneens 500 gulden opbrengen. De aldus beschikbare 1000 gulden zal gebruikt worden om het derde veld bespeelbaar te maken en tevens zal een vierde veld in gereedheid worden gebracht als oefenveld. Ook de douches moeten worden opgeknapt. De kosten hiervan bedra-

gen ongeveer 180 gulden, maar met de kosten van waterverbruik, elektriciteit, apparatenhuur en meterhuur zal dit bedrag nog eens worden verdubbeld. Het bestuur stelt derhalve voor om aan de leden, die van de douches gebruikmaken, bij vooruitbetaling *f* 1,- te innen. Bij gebruikmaking zonder betaling zal *f* 2,50 boete worden geïnd. Ook wordt voortaan het 'goaltje schieten' beboet. De slagcirkels zijn in een dermate belabberde staat, dat dit niet langer geoorloofd is. De vereniging telt 198 leden en twee ereleden.

EERSTE STICHTSCHE HUWELIJK

In het voorjaar van 1935 neemt Jan de Blicck afscheid van SCHC; hij is benoemd tot burgemeester van De Wijk bij Meppel. Door zijn vele werk als redacteur, bestuurslid en organisator van vele feestavonden, zal SCHC hem ten zeerste missen. Op 1 juni trouwt hij bovendien met Hannie Enthoven, onze uitstekende dameskeepster en daarnaast ontwerpster en maakster van vele kostuums voor de feestavonden.

Onze Stichtsche penningmeester Shylock (Shakespeare's gierigaard) grijnst zijn slachtoffers toe! Gerrit de Kok bij het huwelijk van Stichtenaren Han Enthoven en Jan de Blicck op 1 juni 1935 te Hilversum. Om hem heen (vlnr) Idy Huigen, Frans van den Berg, Frits Bouvy, Jörn Havinga en Jo van Donselaar. JUBILEUMNUMMER DE STICHTENAAR 1927-1937

In 1934 komt er bij de nieuwe jaargang weer een nieuw ontwerp voor De Stichtenaar. ARCHIEF EVERT BLOEMBERGEN

Op de openingsvergadering van het nieuwe seizoen wordt een wijziging aangenomen van het Huishoudelijk Reglement waarbij het lidmaatschap van verdienste wordt ingesteld, omdat het erelidmaatschap iets heel bijzonders moet blijven. De eerste leden van verdienste worden de heren mr. Jan van Nes, mr. Jan de Blicck en ir. G.A. Overdijkink, die allen deze onderscheiding ruim verdiend hebben!

Mr. H.C.L. (Corstiaan) van Ginkel (1898-1975): Captain, goochelaar, erelid

Als de 18-jarige Utrechtsche student Corstiaan van Ginkel in 1916 voor het eerst het mollenveldje van het oude Heidepark betreedt, demonstreert hij een grote behendigheid met de tweezijdige stick en de zachte oranje hockeybal. Geen wonder, want Corstiaan heeft tennis als zomersport, waarin hij later met tennislegende Henk Timmer nog spannende dubbels speelt.

Van Ginkel ontpopt zich als de eerste sterspeler van de Utrechtsche Gemengde Hockey Club. Hij wordt de spil waar de club binnen en buiten het veld om gaat draaien. “Onvermoeid en onnavolgbaar goochelaar met den sinaasappel, één der fijnste spelers die Holland ooit gehad heeft; onvolprezen voorzitter, secretaris, penningmeester, captain en wat al niet, die deed wat anderen gaarne nalieten” schrijft Hockey Sport in 1932.

Het Engelse spel met de nieuwe regels overvalt hem in 1925 op een leeftijd waarop velen zich veteraan verklaren; het brengt de genadeslag aan donkergroen gekleed ‘Utrecht’, welks oud-strijders het gewurm met omgekeerde stick niet machtig kunnen worden. Echter niet Van Ginkel. Mede op zijn initiatief herrijst ‘Utrecht’ uit zijn as en wordt in 1927 herdoopt in Stichtsche Cricket & Hockey Club met Van Ginkel als bestuurslid van de afdeling hockey. Maar de naam ‘Utrecht’ blijft nog lang voortleven. Met de veelscorende ‘Captain van Ginkel’ in een heldenrol wordt de herboren club promotieklusser, veroveren ze de Samovarbeker en pronkt ook de Treslingbeker een jaartje in de Bilthovense prijzenkast. De club groeit naar 100 leden met een elftalcommissie, oefengoals, een elektrische theeketel en een autopark(ing).

Na zijn benoeming tot gemeentesecretaris van Breukelen vindt Corstiaan het in 1932 wel genoeg. Hij wordt onder daverende toejuichingen benoemd tot Stichtsche’s eerste erelid. Ruim 15 jaar lang heeft Captain Van Ginkel niet één wedstrijd gemist. De redacteur schrijft: “Hooren jullie dat, futlooze, altijd afzeggende, nooit iets uitvoerende knapen? Sta op van die divan, slinger je sigaret weg, schiet je hockeygoed aan, ren naar het veld en juich, juich voor dien man, die zooveel voor ons hockey gedaan heeft!”

Corstiaan Van Ginkel. FAMILIE ARCHIEF VAN GINKEL

Donkere wolken boven feesten

1936-1945

de club met vernieuwd clubhuis

Stichtsche speelt nu een jaar of tien op de Kesslervelden en er komt groei in de vereniging. Het ledental stijgt, een nieuw clubhuis wordt geopend en zelfs de eerste international dient zich aan: Wim Cuperus. Ook de onderlinge vriendschapsbanden worden stevig aangehaald. Hotel Brands, voorloper van De Schouw en het Wijn- en Spijslokaal op het Emmaplein, is het ideale ontmoetingscentrum en als het even kan loopt er weer een revue van stapel. Maar ook stapelen donkere wolken zich op boven Europa. De Tweede Wereldoorlog dreigt uit te breken. De club en het dorp Bilthoven gaan een sombere tijd tegemoet, waarbij de club (qua oorlogsschade) relatief gespaard blijft, maar wel getroffen wordt door een diep betreurd tragisch ongeval. Tijdens een jeugdhockeyzeilkamp verdrinkt de immens populaire jeugdleider Ko Obbink.

Vergadering met boerenkoolmaaltijd in de Schouw 1939. ARCHIEF HERBERT BLOEMBERGEN

ER KOMT LEVEN IN HET STICHT...

In 1936 krijgt het bestuur bericht van de oprichting van drie nieuwe hockeyclubs in de directe omgeving. Dit zijn het Zeister Schaerweijde, de “Maartensdijkse Mixed Hockeyclub”, het latere Voordaan, en bij Kampong komt een hockeyafdeling waarover menigeen het voorhoofd frons: kan dat wel, een voetbalclub met een hockeyafdeling?

Hotel Brands, in 1866 bij de spoorhalte gesticht als uitspanning Dennehoeve en in 1916 overgenomen door uitbater Brands, later De Schouw, is de ideale plek voor de ledenvergaderingen.

Begin maart 1936 start SCHC daar met maandelijkse clubavonden, waar men kan tafeltennissen, bridgen enz. Hier blijkt veel belangstelling voor te bestaan en zo kan men ook buiten de wedstrijden om nog eens gezellig babbelen met clubleden.

Het uitwisselen van clubbladen met de clubs waarmee vriendschappelijke betrekkingen worden onderhouden, is een normale zaak. Deze clubs zijn: Schaerweijde, HHIJC 's-Gravenhage, Pinokkio Amsterdam, AMHC Amersfoort, HDM 's-Gravenhage en Victoria Rotterdam. In het primitieve clubhuis op de Kesslervelden is nauwelijks plaats om te zitten, dus worden de clubbladen zondags meegenomen naar Brands, waar iedereen

ze kan lezen. In Brands is immers ook de gezelligheid na de wedstrijd te vinden.

WIM CUUP DRIJFT TE LANG OP...

SCHC heeft nu 171 leden: 14 teams waarvan 7 herenteams en 5 dames-teams.

Het eerste herenteam doet goed mee. In het voorjaar van 1936 wordt over Wim Cuperus geschreven: “Wim Cuup kan schitterende dingen doen, die hij soms volkomen onnodig weer bederft door de bal zolang op te drijven, dat hij de bal niet meer kwijt kan of zijn voorhoede buitenspel staat. Weet hij dit verder te verbeteren, dan kan hij met zijn aanleg nog veel bereiken”.

TERREINKNECHT KRIJGT HET NIET TE MOEILIK

In de algemene ledenvergadering van 18 januari wordt gesteld dat SCHC zich geen terreinknecht kan veroorloven. Allerlei werkzaamheden worden door deze en gene tegen uurloon verricht. Echter, op de ledenvergadering van 19 september 1936 wordt bekend gemaakt dat er toch een

SCHC 2, winnaar van de Mixed-Hockeydag op Waalsdorp Afd. B 1935.

ARCHIEF EVERT BLOEMBERGEN (2E VAN LINKS STAAND)

Veel belangstelling bij het clubhuis van Stichtsche. JUBILEUM STICHTENAAR

terreinknecht is aangesteld. Hij heet Dirk Hofstede. De voorzitter vraagt de leden het hem niet te moeilijk te maken.

Herbert Bloembergen, Piet (Godfried) Hondius, Gerard van Walbeek en Carel van Daalen herinneren hem nu – bijna 70 jaar later – als een man met een unieke betrokkenheid. Hij voegt hen soms toe “Denk erom, jullie moeten winnen, anders ploeg ik het veld om”.

Bovendien komt er ter verbetering van de huidige toestand een buffet. Dit zal door Manus, die het buffet al runt, voor eigen risico worden geëxploiteerd. Er wordt besloten bij officiële wedstrijden de gasten een kop thee of bouillon aan te bieden. SCHC-spelers die dit ook wensen, kunnen dit kopen voor 6 cent. Niet-spelende leden betalen 10 cent.

Het voorstel van het bestuur de contributie met 30 cent te verhogen om

bij officiële wedstrijden de eigen spelers gratis thee te geven, wordt verworpen.

Door het aanstellen van een terreinknecht en een buffetchef is Rinus, die ons 24 jaar op verdienstelijke en aangename wijze heeft gediend, overbodig geworden. De leden wordt verzocht deel te nemen aan een passend afscheidscadeau.

De contributie wordt verhoogd naar:

Senioren f 17.-

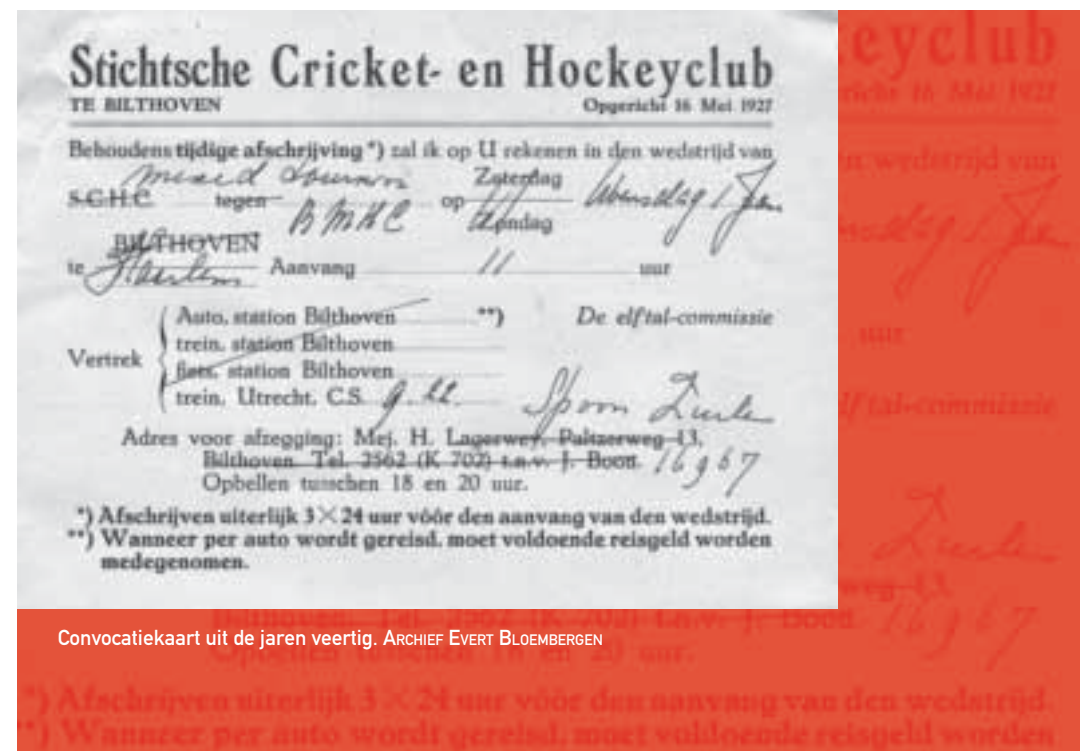
Junioren f 9,50

Entree f 5.- resp. f 2,50

De vereniging opent een rekening bij de bank Vlaer & Kol aan de Julianalaan 4.

Wim Cuperus verzoekt, zoals op iedere ledenvergadering, om een gewijzigd Huishoudelijk Reglement. Dit is een heel gepuzzel, maar in april wordt toegezegd dat dit mogelijk begin 1937 zal verschijnen.

Het bestuur bestaat in 1936 uit: Dé Kessler, voorzitter; Fook Hooft Graaf-

Convocatiekaart uit de jaren veertig. ARCHIEF EVERT BLOEMBERGEN

De spelers van S.C.H.C. en H.D.M.

Leden van de S.C.H.C.

komt allen op ons

SLUITINGSFEEST

Zaterdag 18 April in „Concordia”
te Bilthoven

AANVANG ACHT UUR

GEEN AVOND-TOILET!!

Kaarten à f 1,— verkrijgbaar bij:

G. DE KOK, Soestd. Straatweg 31 N., Bilthoven;

E. VAN MEERBEKE, Stadhouderslaan 53, Utrecht.

Plaatsen reserveren Zaterdagmiddag 18 April vanaf
twee uur.

Aankondiging sluitingsfeest van het seizoen, samen met HDM. DE STICHTENAAR, APRIL 1936

land, vice-voorzitter; Piet Labouchere, secretaris; Gerrit de Kok, penningmeester en Leo Hupkes, commissaris.

Piet Labouchere gaat met ingang van oktober de damesteams weer trai-

nen vanwege de slechte resultaten het afgelopen jaar in de damesafdeling. Dit zal zeker z'n vruchten gaan afwerpen, zoals dat in het verleden ook het geval was.

DE CLUB KRIJGT TELEFOON

In januari 1937 krijgt de club telefoon! Lokale gesprekken kosten de leden 5 cent, die met Utrecht 10 cent en voor de interlokale gesprekken betalen de leden de werkelijke prijs. Het telefoonnummer wordt 2700 en dit is met de nodige aanpassingen zo gebeven.

ERWTENSOEPKLEURIGE SHIRTJES

In het voorjaar viert SCHC z'n tweede lustrum (er wordt dus gerekend vanaf 1927).

Zoals een redacteur schrijft "... is het alweer tien jaar geleden dat er een partijtje fanaten in erwtensoepkleurige en over de broek heen gedragen shirtjes uit een knollentuin, ergens aan de Jan Steenlaan oprezen, de hei over stiefelden en luid zwaaiend met aan beide zijden afgeplatte slagwerkhuizen van zwaar kaliber, bezit namen van de biljartlaken-accommodatie die in die dagen het natuurschoon langs de Vermeerlaan niet

Stichtsche huwelijk:
populaire Piet Labouchere trouwt met Lot
Leopold. DE STICHTENAAR,
JANUARI 1936

onbeduidend verhoogde”.

Op 21 en 22 maart wordt een lustrum-mixed hockeydag georganiseerd, waaraan zoveel mogelijk leden en oud-leden deelnemen en een splendorus introductie ook van harte welkom is. Zaterdagavond is er dan een toneelavond met daarna dansen. Het feest wordt gehouden in Concordia, het huidige hotel Heidepark, te Bilthoven. Natuurlijk is avondkleding gewenst, doch niet verplicht. Wie echter in het bezit is van een smoking, trekt deze aan!

Er wordt in de aankondiging in De Stichtenaar nog eens extra benadrukt dat men niet als “paar” hoeft te verschijnen. Een meisje hoeft niet te wachten of zij ervoor gevraagd zal worden. Een jongen heeft niet de verplichting te verschijnen met een meisje. Het betreft immers een CLUB-avond!

De lustrumcommissie bestaat uit: Piet Labouchere, voorzitter, Tilly Swart, secretaresse, Gerrit de Kok, penningmeester en Evert Bloembergen, toneelcommissaris.

NEDERLANDS ELFTAL IS EEN BOLWERK

Wim Cuperus is inmiddels gekozen in het Nederlands hockeyelftal. Tijdens een interland in België speelt hij voor de eerste keer in het oranje shirt. Hij wordt gemobiliseerd voor het leger, maar net voor de Olympische Spelen in 1936 krijgt hij verlof en reist hij per trein naar Berlijn. Daar zit hij op de bank, omdat men vindt dat de oudere, veelal Hilversumse, spelers er meer recht op hebben deel te nemen. Hilversummer Jonkheer Jaap Quarles van Ufford, secretaris-penningmeester van de Hockey Bond, is bijvoorbeeld ook lid van de elftalcommissie. “Ome Jaap” beheerst de hockeybond vele decennia.

Wanneer de volgende Spelen komen, is Cuperus te oud om mee te doen, maar hij keert in 1956 nog eenmaal terug naar Berlijn en vindt dan het Olympisch Stadion nog in dezelfde staat terug. Hij speelt uiteindelijk maar twee jaar in het Nederlands elftal en wordt erelid van de Batavieren. Nadien studeert hij vierenhalf jaar rechten in Leiden en gaat daar hockeysen. Hij wordt advocaat en vestigt zich in Dordrecht, waar hij ook gaat hockeysen.

FEEST MET VIER ERELIDMAATSCHAPPEN

Het toernooi in 1937 is druk bezocht en zeer gezellig. Ook het feest is een succes. Er zijn enkele speeches en de oud-leden bieden het bestuur een elektrische klok voor bovenop het clubhuis aan. Diverse sketches en

Het vernieuwde clubhuis met dameskleedkamer, naar een ontwerp van Ir. P. Bosman.

ARCHIEF FAMILIE LABOUCHERE

de revue zijn uitstekend voorbereid en buitengewoon geestig. Voorzitter Labouchere kondigt op de feestavond drie erelidmaatschappen aan, eerst voor de oprichters van de vereniging, de heren Hupkes, Mundt en Kakebeek. Maar ook de heer Kessler ontvangt voor zijn bemoeienissen en de aanleg van het veld het erelidmaatschap. Als om een uur of drie de stereotype combinatie van veldwachter en brandweer op de drempel staat, behoort ook dit lustrumfeest tot het verleden.

NIEUW CLUBHUIS MET DAMESKLEEDKAMER

Op 13 november 1937 wordt dan eindelijk het lang verwachte, geheel nieuwe clubhuis geopend. Met een eigen kleedkamer voor de dames. Ook is er moderne verwarming in aangebracht. Vele foto's uit de begintijd van 'Utrecht' sieren de muren.

Aankondiging Feestavond bij 10-jarig bestaan van de nieuwe SC&HC, sinds 1927. DE STICHTENAAR, MAART 1937

Voor SCHC is het nieuwe clubhuis een enorme verbetering. Ondanks het hondenweer komen vele belangstellenden naar de opening. De clubbladen van de bevriende verenigingen, die tot nu toe in Brands werden gelezen, komen voortaan op de leestafel in het nieuwe clubhuis. Het seizoen 1937-1938 wordt op 19 februari afgesloten met een boerenkool-met-worst avond voor alle Stichtenaars met hun familieleden, kennissen, echt- en echte vrienden in Hotel Brands. Na afloop wordt er natuurlijk een dansje gemaakt. Kosten: 90 cent per persoon inclusief eten en zaalhuur, waar de verlichting en verwarming bij is inbegrepen.

WEER EEN FEESTAVOND!

In een extra editie van De Stichtenaar wordt aangekondigd: 'Feestavond ter ere van het 10-jarig bestaan van de Stichtsche Cricket & Hockey Club, 20 maart 1937 in Concordia', compleet met alle teksten van alles wat die avond geboden zal worden.

De revue, het tweede programmaonderdeel van de avond, is geschreven door Evert Bloembergen. Hij is de oudste van de Bloembergen-kinderen van wie vooral Evert en Herbert veel voor SCHC betekenen, met Herbert als de technisch meest begaafde hockeyer, en Evert vooral als organisator en bestuurder, o.a. als redacteur van De Stichtenaar. Het is heel verleidelijk om uit het lustrumprogramma een enkel lied te citeren, want die liederen geven een mooi tijdsbeeld.

*"k Ben veteraan, 'k kom al wat aan,
't Leven was mooi, eens was ik jong,
'k Sla niet meer sticks, speel nog slechts mix,
Bij het edele spel van ping-pong*

*Als mijn vrouw 't niet meer hebben wil,
Stichtsche, ik zal aan je denken,
Van 't eerste was ik de grootste spil,
maar nu help ik in 't huishouden mee.
Vaarwel hockeyspel,
Het einde is daar.
Mijn vrouw die heeft een groot bezwaar,
Daarom schenk ik nu maar thee.
'k Heb reumatiek, doe Mensendieck
Kreeg ook een baan van Pa met gemak.
Steeds huisarrest, speel nu het best,
Van al mijn vrienden trik-trak".*

En de volgende is ook wel fraai:

*"SCHC Hockeyballen, elftallen, als de mensen er maar zijn,
SCHC Blauwe schenen, rooie tenen, als het wintertenen zijn,
SCHC Dure doelen, diepe poelen, douches als we smerig zijn,
SCHC Taxitochtjes, scherpe bochtjes en een ritje met de trein.*

Refrein:

*Op uw veld zo schoon gelegen,
met het dennenhout,
heb ik menig vriend gekregen,
is al menig stel getrouwd!*

Mixed gezelligheid op het Kesslerveld.

ARCHIEF WIM CUPERUS

*SCHC Kogelflesjes, hockeylesjes, Piet is boos als het niet gaat,
SCHC Diepe wonden zijn verbonden, als de vijand ons verslaat,
SCHC Gironummer gaf veel kommer, Gerrit durfde 't niet meer aan,
SCHC Harde kampen, zware krampen, een paar tanden naar de maan.*

*SCHC Fel gestreden, zwaar geleden en nog steeds niet onderaan,
SCHC Veel geschetter en geketter, d'ander heeft het steeds gedaan,
SCHC Hockeydagen, regenvlagen, 't modderbad geeft veel gelach,
SCHC Innig dansen, maakt uw kansen, gaat nu allen aan de slag".*

HOCKEYERS WORDEN CRICKETER

Nu het hockeyseizoen is afgesloten, kan het gras worden ingezaaid opdat een mooie mat kan groeien waarop de cricketers binnenkort weer hun wedstrijden kunnen spelen.

Het tweede cricketteam is dit jaar uit de competitie teruggetrokken wegens ledentekort, maar men hoopt dat enkele hockeyers zich nog als cricketlid zullen aanmelden. Inmiddels hebben de heren Obbink en Vriesendorp zich daartoe al aangemeld. Ook Wim Cuperus is inmiddels een fanatiek cricketer geworden.

EEN GLAASJE MADEIRA, SIR?

Dé Kessler, die op het in 1921 door hem aangekochte bosgebied in de driehoek Vermeerlaan, Hobbemalaan en Frans Halslaan in 1927 de hockeyers heeft toegelaten op 'zijn' oval, is een vermogend man. Hij woont in Huize Zomerland op de Gezichtslaan.

Kessler heeft nooit gehockeyd, maar is wel altijd een fanatiek sporter geweest. Als voetballer en cricketer speelde hij in het Nederlands team en hij was bovendien een voortreffelijk tennisser. Ook zijn broer Tonny was voetballer en cricketer. Vaak komen zij op zondagmiddag naar het hockeyen kijken. Wim Cuperus herinnert zich dat zij dan door het bos achter het landhuis aan komen lopen, vergezeld van een butler.

"Je herkende ze van verre. Dé met een rood hoofd, Tonny een paars hoofd. De butler voorzag hen tijdens de wedstrijden royaal van 'water', maar een nadere beschouwing leerde dat het om jenever ging..." aldus Wim Cuup.

Voor de junioren is 'het derde veld' beschikbaar, naast de entree van Den en Rust. "Dat derde veld beschouwden wij als ons eigen domein, waarop niet alleen gewoon hockey werd gespeeld, maar zelfs fiets hockey. Dat was niet altijd goed voor de fietsen. Zo zijn de gebroeders Berrevoets eens tegen elkaar opgeknald, met als gevolg twee leuke banden", herinnert Piet Hondius zich.

Onderlinge cricketwedstrijd
in 1935: staand v.l.n.r.

Ligthart, Van Geytenbeek,

Hooft Graafland,

C. Labouchere, Dé Kessler,

De Kok, Tony Kessler, Bosch

van Drakestein, Groothoff,

Mundt, Enthoven en D.van

Oorde. Zittend: Kentgens,

G. Birnie, Wim Cuperus, Van

Duyn, C. Breuning, Hupkes,

W. van Oorde en F. van Oorde.

JUBILEUM STICHTERNAAR 1937

Eerste herenelftal in 1937. V.l.n.r. Kramer, Swaab, Roelofsen, Donk, Van Epen, Ten Hoopen, Ligthart, Jo van Donselaar, keeper Storm van 's Gravesande, Van de Kastele en de kersverse international Wim Cuperus. JUBILEUM STICHTENAAR 1947

Inmiddels is SCHC een bloeiende vereniging geworden met ver over de 200 leden.

Het eerste herenteam redt het dit jaar op het nippertje in de eerste klasse. Het team bestaat uit: Storm van 's-Gravensande op het doel, Arnold, Swaab, Van de Kastele, Donk, Cuperus, Ten Hoopen, Ligthart, Van Epen, Steinx en Van Donselaar.

De dames spelen in de tweede klasse. Het team bestaat uit: J. Freylink op het doel, en voorts de dames H. en M. Spoon, Vôte, Lagerwey, Swart, Kakebeeke, Bloembergen, Labouchere-Leopold, Jolles, Rijkx en Ragay.

CONCORDIA, ALS ER WAT TE VIEREN VALT

Als er iets te vieren valt, gebeurt dat, zoals eerder vermeld, in de zaal 'Concordia', met een echt balkon. Het is wat voornameer dan hotel Brands aan het Emmaplein, waar de leden ook wel samenkomen en waar ledenvergaderingen worden gehouden.

“Ja ... Concordia, de bakermat van het SCHC toneel!” herinnert Gerard van Walbeek zich thans nog. “Daar waar SCHC toneeltriumfen viert, althans naar de mening van de spelers zelf. Een jaarlijkse happening, waaraan vele repetitie-uurtjes werden besteed, edoch de souffleur speelt de belangrijkste rol. En dan die twee Stichtsche acteurs, met een naar hun gevoel te kleine rol, huisknecht en agent, die aan het begin van het tweede bedrijf besluiten hun deelname te vergroten door een geïmproviseerde dialoog met een op niets slaande tekst te beginnen, onder het luide gesis van hun medespelers: “Donder op”. Het tweetal werd letterlijk van het toneel geduwd.”

Na de oorlog wordt de zaal Concordia bioscoop en nog later wordt die ruimte bij hotel Heidepark getrokken.

DE STICHTENAAR MOET OP DE KLEINTJES LETTEN

Op 14 november 1938 is er een officiële wijziging van de Statuten en

Gala feestavond in Concordia. Op de voorgrond met linten v.l.n.r penningmeester Gerrit de Kok, Frans van den Berg, Jo van Donselaar, voorzitter Piet Labouchere, secretaresse Diet Kakebeeke en Frans Vriesendorp. ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

het Huishoudelijk Reglement. De Stichtenaar, tot nu toe in A4-formaat, ondergaat een verandering. Het blad gaat nu tweemaal per maand uitkomen in plaats van eens per maand en dus moet het formaat kleiner. Het groter formaat was aangenamer lezen, maar de kosten moeten ook in het oog worden gehouden. Piet Vermeulen ontwerpt een passende omslag en het formaat wordt A5.

STUDENTENTEAMS OP STICHTSCHE

Omdat SCHC in 1906 is opgericht door (leden van) het USC en officieren van de Kromhoutkazerne heeft er van meet af aan tussen die verenigingen een hechte band bestaan. Het is dan ook vanzelfsprekend dat leden van het USC, voorzover niet regelmatig uitkomend voor hockeyclubs elders, lid worden van Sphaerinda en/of SCHC. De echte cracks komen in het eerste, de overigen spelen in Sphaerinda-verband in het vierde of het zevende elftal. Die getallen kunnen wel eens variëren, bijvoorbeeld als een elftal promoveert of wanneer er een jaar minder animo is. Dan valt het zevende als Sphaerinda-elftal wel eens uit. Aan het begin van het seizoen worden daarover afspraken gemaakt. Als men incidenteel spelers tekort komt, vult SCHC dat aan.

Een aanstaande Nobelprijswinnaar in heren !! Links vooraan Nico Bloembergen. 1939

ARCHIEF EVERT BLOEMBERGEN (2E VAN LINKS STAAND)

Bord bij de ingang van alle sportvelden. Dit bord stond op de Groenekanseweg.

BRON: J.C. BRUGMAN, BEZET EN VERZET, DE BILT EN BILTHOVEN IN OORLOGSTIJD

De donderdagmiddagen zijn voor Sphaerinda en ook voor Hup-Hup, de vrouwelijke studenten. Ten aanzien van 'Hup-Hup' geldt niet dat vaste elftallen van SCHC door Hup-Hup-leden worden bezet, maar lang niet de slechtste damesleden komen van Hup-Hup.

Steeds als Sphaerinda aan de beurt is voor de organisatie van de jaarlijkse interacademiale (lees: intercorporale) hockeywedstrijden, worden die op het SCHC –veld gehouden.

Begin jaren '60 zijn Sphaerinda en Hup-Hup van SCHC verdwenen. Ondanks uitvoerig speurwerk in de studenten Almanakken is de reden hiervan niet duidelijk.

OORLOG IN BILTHOVEN

De Tweede Wereldoorlog laat ook in Bilthoven zijn sporen na. Jonge dienstplichtige mannen worden al in 1939 gemobiliseerd en vanaf 1943 moeten ze of onderduiken of werken voor de Duitse Arbeitseinsatz. De inwoners bouwen schuilkelders en met zwarte rollen papier worden 's avonds de ramen verduisterd.

De gemeente krijgt een NSB-burgemeester, die ook burgemeester van Utrecht is en in De Bilt, Bilthoven, Den Dolder en Bosch en Duin een perfecte uitbreiding van de stad Utrecht ziet. Samen met de Provinciale

Planologische Dienst legt hij op 2 juni 1944 een annexatieplan voor aan de Utrechtse NSB-leider Mussert, die door Hitler is benoemd tot 'Leider van het Nederlandse Volk'. Maar Mussert vindt het niets, hij heeft zelf grootsere streekplannen en wijst de annexatie af, waarmee de gemeente De Bilt, en dus ook Bilthoven, is gered.

Bilthoven is strategisch van belang omdat het aan een belangrijke spoorlijn en vlakbij het vliegveld Soesterberg ligt. Op een viertal plaatsen in de gemeente komt Duits afweergeschut, met het zwaarste geschut in het Heidepark, met grote bunkers, precies op de plek waar later de velden van SCHC liggen. Negen vliegtuigen storten tijdens de oorlog in en nabij Bilthoven neer en meer dan honderd inwoners komen bij bombardementen, verzet en militaire acties om het leven.

DISTRIBUTIE VAN LEDEREN HOCKEYSCHOENEN

Mededeling: "Ten aanzien van de distributie van lederen hockeyschoenen kan thans het volgende worden medegedeeld: de toewijzing welke door het Rijksbureau voor Huiden en Leder voor hockeyschoenen is gedaan, geschiedde op basis van 40 paar schoenen per seizoen per 100 in wedstrijden uitkomende leden die bij de KNHB aangesloten zijn". Dit betekent dat, inclusief de dames, 627 elftallen binnen de KNHB schoenen toegewezen krijgen, zodat het hier 7000 paar schoenen betreft! Aangezien dit het aantal toe te wijzen hockeyschoenen ver overschrijdt, wordt men verzocht zuinig te zijn met aanvragen, en desgewenst kunnen ook bonnen voor voetbalschoenen worden aangevraagd.

De bonnen zijn inwisselbaar bij schoenwinkels en sportzaken, doch men dient per paar 25 cent administratiekosten te betalen".

Overigens komt er in die periode niet veel terecht van het clubtenue. 'Haveloos' is het goede woord. Voor Piet Hondius, met zijn schoenmaat 48, zijn er uiteraard geen schoenen beschikbaar. Soms speelt hij daarom op blote voeten. Van de hockeykousen ontbreken de voeten en ook de rest van de uitmontering is vaak niet in overeenstemming met het clubtenue. Bovendien: de meeste Bloembergen's dragen nooit hun shirt in hun broek...

MAGERE NOODCOMPETITIE

In het laatste competitiejaar 1939-1940, vóór het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, doen zich problemen voor. Er is sprake van een noodcompetitie. Zowel het eerste heren- als damesteam wordt ingedeeld bij

de eersteklassers. De mobilisatie heeft grote invloed op de sterkte van het eerste herenteam. De successen zijn die winter maar magertjes.

Wel houdt men in januari weer de traditionele boerenkoolmaaltijd en ook is er op zaterdag 1 april weer een feestavond in Concordia.

Er wordt een Parijs' drama opgevoerd met de titel 'De onthoofding van Loutje' en een sprookje, genaamd 'Roodblauwtje en de zeven reusjes'. Daarna wordt gedanst onder de bezielende muziek van 'The Rhythm Aces'.

Door de barre winter en het uitbreken van de oorlog kan de competitie niet geheel worden afgewerkt. Toch gaat de competitie, zij het in afgezwakte vorm, in de oorlog gewoon door.

HOCKEYERS VOOR VOETBAL VERLOREN

In het blad Sport en Beeld van 23 november 1940 wordt een hockeywedstrijd aangekondigd die heel wat belangstelling zal trekken. Het is SCHC II tegen BHV II (Baarn).

Jeugdtalenten in oorlogstijd spelen als Heren VI. Let op het sfeertje van het derde veld. V.l.n.r. Ot Berrevoets, Ben Kakebeeke, Herbert Bloembergen, Rob Ligthart, Wim Barbas, Bert Kloosterboer, Rudi Enthoven, Wim Smits, Kerst Hylkema, Jan de Geus, Jan de Muinck Keizer. ARCHIEF HERBERT BLOEMBERGEN

De redacteur schrijft: “Hockey is een prachtig spel, maar het is jammer dat veel beoefenaars van hockey voor voetbal verloren zijn gegaan. Dat had met een wat tactvoller optreden van een van de leidende voetbalbonden heel anders kunnen zijn.

Nu zagen wij Heintje Kessler, een zoon van Dé Kessler, het spel beoefenen, waarvan zijn vader destijds vertelde dat het een mooi spel was, zodra de knieën voor voetbal niet meer deugden! En daar liep ook Boelie Kessler jr. met een hockeystick rond. De jonge Boelie was al helemaal in de hockeysfeer. Een fraai doelpunt vond hij “mieters”, een woord dat men op een voetbaltribune niet zal horen.”

DE HOCKEYBONDEN WORDEN SAMENGEBRACHT IN DE KNHB

De bezetter wordt al snel actief op sportgebied en de hockeyclubs ontvingen op 17 december 1940 een rondschriften van het KNHB-bestuur

Het eerste dameselftal in 1942. Staande v.l.n.r. Rita Kalt, Marlies Verloop, Hansje Labouchere, Ella Ragay, Tilly Swart en Annetje Verloop. Zittend: Hester Spoon, Liesbeth Overdijkink, Iet Sickenga, Rietje Spoon en Paula Bunschoten. JUBILEUM STICHTENAAR 1947

waarin voetbalvoorzitter Karel Lotsy de diverse Nederlandse bonden aanbeveelt tot één organisatie te geraken.

Aldus worden in december 1941 de hockeyspelers en –speelsters in één organisatie ondergebracht.

De Zuid-Hollandse Bond en de Zuid-Nederlandse Hockey Bond worden opgeheven en worden onderafdelingen van de KNHB. Het voorlopige bestuur van de hoofdbond van de KNHB wordt aangevuld met de praeses van de voormalige Nederlandse Dames Hockey Bond (NDHB). De voorlopige status heeft geduurd tot na de bevrijding. De KNHB zal daarna haar naam niet meer wijzigen. Na de brief van 17-12-1940 wordt gedurende de oorlog overigens wel stilletjes in het blad ‘Hockey Sport’ de koninklijke ‘K’ verwijderd en heet de bond N.H.B. Ook de NDHB wordt opgeheven. Het bestuur hiervan neemt zitting als Commissie Dames-hockey van de Hockeybond, Stichtsche is hierin vertegenwoordigd door Rietje Spoon. Tevens neemt zij zitting in de elftalcommissie van de KNHB.

Door de oorlogsomstandigheden wordt het lustrum in 1941 niet zo groots gevierd als anders. Er worden onderlinge wedstrijden gespeeld, de junioren spelen om de Obbinkbeker en sjoelbakken en tafeltennissen in Concordia.

Door de lange winter worden bepaalde zaken, zoals de gezamenlijke maaltijd (op de bon) uitgesteld tot het voorjaar. Het clubblad wordt verboden en er komt een mededelingenblaadje.

De studerende leden durven zich wegens de studentenrazzia’s niet meer in het openbaar te vertonen. Studentenverenigingen zijn verboden en dit alles leidt dan toch tot een moeizame beoefening van de hockeysport.

Auto’s zijn er niet meer. Op de fiets gaan ze dus naar onder andere Laren, Hilversum en Bussum. Lastig wanneer je een lekke band krijgt, want achter op een fiets zittend je fiets met lekke band meezeulen, valt niet mee.

DE UNIEKE ROL EN HET DRAMA VAN KO OBBINK

Inmiddels wordt de jeugdafdeling nog steeds geleid door Ko Obbink van der Els. Naast hockey houdt Ko de junioren bezig met cricket en atletiek. Als oud-hardloopkampioen van Java kan hij de jeugd daar prima in begeleiden. De cricket-jeugdwedstrijden zijn overzienbaar, want ieder team mag anderhalf uur batten en dan is het afgelopen. Dan blijft er ook nog tijd over voor huiswerk.

Een historisch en tragisch document. Een ansichtkaart van de jongensjeugd op zeilkamp, een dag voor zijn overlijden verstuurd door Ko Obbink, met de handtekeningen van de jongens, aan voorzitter Overdijkink. ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

Omdat er in de oorlog weinig te beleven is, organiseert Ko in 1942 voor de jeugdige hockeyers een zeilkamp in Sneek. Carel van Daalen, lid sedert 1937, vertelt daarover: “We logeerden in een woonboot. Heel gezellig, maar koud en nat, want het weer was de eerste week slecht. Aan de tweede week kwamen we helaas niet toe, want nadat onze boot door plotseling opgestoken zeer harde wind was omgeslagen, zwom Ko van de boot weg en wilde hulp halen. Gezien de primitieve uitrusting waarover wij in die tijd beschikten: geen zeilpak, geen reddingsvest, maar wel regenjas en laarzen, slaagde Ko er niet in de kant te bereiken. Ik was er getuige van dat hij onze boot verliet en jammerlijk verdronk. We waren machteloos, dat is mij steeds bijgebleven”.

VOOR JODEN GEEN TOEGANG

De oorlogsjaren leggen de nodige beperkingen op. De vervoersmogelijkheden worden steeds schaarser. Het treinverkeer was zelfs vóór de spoorwegstaking al beperkt.

Een nare maatregel is, dat bij de ingang van alle sportvelden, dus ook bij SCHC, een bordje moet staan waarop: “Voor joden geen toegang”. Achteraf gezien was het beter geweest de sportactiviteiten daarom collectief te beëindigen, maar Nederland hockeyt rustig door. SCHC is de eerste

club die tegen de NSB-club G.P.C. (Gooi Pinokkio Combinatie) moet spelen. SCHC heeft daar helemaal geen zin in, maar zwicht, omdat van bondswege dringend verzocht wordt toch maar te spelen, alsmede zich correct te gedragen.

Om problemen te voorkomen wordt ‘ons’ publiek, waaronder altijd veel mensen uit het dorp, op het hart gedrukt nergens op te reageren, ook niet als SCHC scoort. De wedstrijd met een doodstil publiek was zeer indrukwekkend en... SCHC won.

Bilthoven, 30 Juli 1942.

KO OBBINK †

Ko, een kerel nog in het begin van zijn leven, heeft zich als tandarts gevestigd te Amsterdam en reeds na korte tijd een aardig loopende praktijk gekregen. Hij heeft slag om met menschen om te gaan, maar zijn lust en zijn leven is de jeugd.

Ko is de man, die bij de Stichtsche Cricket- en Hockeyclub de hockey-jeugd onder zijn hoede heeft en hoe! Zaterdag-’s middags, Zondag-’s ochtends is hij in de weer met de jeugd, hij leidt hen op, hij geeft aanwijzingen, hij leert hen de spelregels, hij doet ’s zomers atletiek met hen, ’s winters op stormachtige avonden komen jongelui bij elkaar en Ko zorgt dat het een avond wordt, waar een ieder met plezier aan terugdenkt. Hij speelt al jaren in het eerste elftal, heeft zitting in elftal- en lustrum-commissie. Hij organiseert ping-pongwedstrijden en jeugdturnoeien en heeft daarvoor een Obbink-beker beschikbaar gesteld. Hij organiseert waterkampen.

Waterkampen!

Op een stormachtige dag gaat een zeilboot met snelle gang over een meer — een schok, een slag, een windvlaag — de boot kapseist. Drie jongelui klimmen op de boot en Ko zwemt weg om hulp te halen.

Ko is van ons heengegaan.

’t Is onbegrijpelijk, dat iemand, die zooveel voor ons en speciaal voor de jeugd beteekend heeft, zoo maar — plotseling — van ons heen kan gaan.

Ontstelling, droevenis en verslagenheid heerscht in de Stichtsche.

Kort geleden nog heeft Ko zich verloofd, Ko die in Holland geen familie heeft, heeft iemand gevonden, die met hem het leven verder wilde deelen. Deelneming gaat uit naar haar, die na een zeer korte verlovingstijd, haar toekomstige echtgenoot door een ongeval met een zoo tragische afloop moet verliezen.

Wat staat ons allen thans te doen!

Slechts één ding. Doorgaan — voortgaan op de wijze, zooals hij dit van ons allen verwachtte tijdens zijn leven. Voor onze hockey-jeugd beteekent dit, niet bij de pakken neerzitten, maar ook in de komende jaren, in de toekomst trainen en spelen met ernst en toewijding. Op deze wijze zal zij Ko’s nagedachtenis op de juiste wijze eeren. Zijn naam zal blijven voortleven ook door zijn „Obbink-beker”.

Zijn verloofde wenschen wij toe, kracht om deze moeilijke tijden door te komen en wij kunnen haar slechts deze troost geven, dat velen met dankbaarheid aan Ko zullen denken als aan een kerel uit één stuk, als aan iemand, die in zijn korte levensloop het vele goeds wat in hem zat anderen deelachtig heeft doen geworden.

Ko — rust in vrede.

HET BESTUUR VAN DE
STICHTSCHE CRICKET- EN HOCKEYCLUB.

Overlijdensbericht Ko Obbink, verstuurd door het bestuur van SCHC aan de leden. ARCHIEF SCHC

Het Obbink Jeugdtoernooi 1941, met links voor met beker de naamgever en inspirator. ARCHIEF HERBERT BLOEMBERGEN

MULLER DOET HET GOED

Omdat de bezetter steeds meer jongemannen vanaf een bepaalde leeftijd oppakt voor de 'Arbeitseinsatz' in Duitsland, is het riskant het onderduikadres te verlaten. Een enkele hockeyer waagt het toch. Hij meldt, dat hij onder de naam 'Muller' zal spelen. Het gehele elftal besluit daarop, dat alle spelers van het elftal zich met die naam zullen voorstellen.

Een lid van SCHC genaamd Engelkens, door zijn ouders vanwege een oogandoening verboden te hockeyen, krijgt het voor elkaar dat hij onder de naam 'Muller' wordt opgesteld, zodat zijn ouders uit de Stichtenaar niet kunnen afleiden, dat hij zal spelen. De naam 'Muller' wordt in die jaren vaker gebruikt wanneer men incognito van de partij wilde zijn.

HOCKEYVELD WORDT HANGPLEK

De Stichtenaar komt eerst met een gestencild opstellingenblaadje, later met een bescheiden mededelingenblad uit. De kleur van het papier wordt gedurende de oorlog steeds grauwer.

De oorlog versterkt in zekere zin de onderlinge band. Hoewel er geen competitie meer is, blijft het hockeyveld het centrale verzamelpunt, de

Mixed cricket in oorlogstijd kan nog heel gezellig zijn, zomer 1944.

ARCHIEF HERBERT BLOEMBERGEN

Nieuwjaarsbijeenkomst in 1942 na wedstrijd SCHC- Oud Stichtenaren.

Prominenten op de voorste rij ereleden, o.a Corstiaan van Ginkel en vader Overdijkink. ARCHIEF HERBERT BLOEMBERGEN

enige plek voor sociaal onderling contact. Er worden balletjes geslagen en gegooid, geklooid, gekletst en grappen gemaakt. Een meevaller is dat, terwijl de huishoudens zijn afgesneden van gas en elektriciteit, de herenkledkamer daarbij aanvankelijk over het hoofd is gezien. Door een bovenraampje kunnen de leden binnenkomen en gratis warm douchen, totdat ook daar alles wordt afgesloten.

EINDE OORLOG NADERT...

Gesterkt door het feit dat de geallieerde legers in de zomer van 1944 hun opmars in Frankrijk beginnen, komt het bestuur bijeen om vol optimisme de plannen voor het komende seizoen voor te bereiden. Het vijfde bezettingsjaar is ingegaan en ondanks de reeks razzia's door de bezetters denkt men nog aan hockey, zelfs voor jongeren.

De bevrijders naderen de grenzen, de bezetters worden nerveus, de landverraders nemen de benen en Nederland denkt dat de bevrijding nabij is...

Verder is er alleen nog narigheid. Versleten sportmaterialen kunnen niet meer worden vervangen, de telefoon wordt afgesloten en de bezetters nemen bezit van de sportvelden. De (laatste) ledenvergadering gaat niet door.

In deze laatste barre winter worden de restanten van de oude kledkamers in Bilthovense kachels opgestookt en menige boom rond de geliefde Kesslervelden ondergaat hetzelfde lot.

Toch blijft Bilthoven, evenals in 1940, verstoken van oorlogsgeweld en op 5 mei 1945 geven de Duitsers hun wanhopige tegenstand op en wordt een wapenstilstand gesloten.

Weken van ongekeerde vreugde volgen en reeds spoedig ontvangt de club een circulaire van het Bonds bureau, waarboven weer de Nederlandse Leeuw prijkt en het opschrift: Koninklijke Nederlandse Hockeybond!

BEVRIJDING BRENGT NIEUW ELAN

De bevrijding in mei 1945 wordt door hockeyers en cricketers extra uitbundig gevierd. Na enkele dagen spelen er alweer cricketteams tegen Engelse en Canadese militairen. Een minpuntje is dat de Canadezen met hun softbalteams de velden nog verder ruïneren.

De bevrijding heeft ook zijn droeve kanten, want al snel bereiken ons de berichten van gevallen bevriende hockeyers in Europa en later, na de capitulatie van Japan, uit het Verre Oosten.

Op 16 november 1945 verschijnt in 'Hockey Sport' de lijst met namen van de gesneuvelde hockey(st)ers. Op deze lijst komen gelukkig geen Stichtenaren voor. Reden waarom SCHC geen eigen gedenkteken heeft en waarom door Stichtsche, na de totstandkoming van het monument in het Wagener Stadion in Amstelveen, extra aandacht en begeleiding

is besteed om wekelijks een bloemlegging te laten verzorgen door vier steeds wisselende hockeyverenigingen.

Op 15 september 1946 vindt de onthulling plaats van 'Het Monument in onze Harten'.

De wekelijkse bloemenhulde door de verenigingen zal zo'n 20 jaar geschieden en wordt daarna voortgezet op officiële gedenkdagen.

Als na de zomer het bestuur de balans opmaakt van de vernielingen in de oorlog, concludeert het bestuur een schadepost van f 5000,-.

Toch maakt men alweer voorbereidingen voor een nieuw seizoen. De 'Stichtenaar' herleeft voorlopig slechts als mededelingenblad, doch in de loop van het seizoen komt er weer een gestencilde uitgave, verzorgd onder hoofdredactie van Jo van Donselaar.

De commissies worden aangevuld en na de oorlogsjaren gaat SCHC in het seizoen 1945-1946 van start met zeven herenteams en vier dames-teams.

DÉ KESSLER OVERLIJDT

Door het overlijden van erelid Mr. J.H.H. Kessler op 3 september 1943 is het mogelijk geworden dat het Koninklijk Huis de "Kesslervelden" en directe omgeving uit de nalatenschap kon kopen. Hoewel na de oorlog met veel moeite nog enige verlenging van het huurcontract kon worden verkregen, blijkt het huren van deze vertrouwde locatie op langere termijn financieel niet haalbaar en moet er worden omgezien naar een nieuwe locatie voor S.C.H.C...

MOE VAN DE OORLOG?

Met de junioren is het matig gesteld en pas nu merken wij hoezeer Ko Obbink wordt gemist. Er is een algemene klacht van een tekort aan enthousiasme, gebrek aan training en te weinig clubverband. Een uitzondering vormen de veteranen, de oude rotten, die nog de spirit van vroeger aan de dag leggen.

Na de oorlog zijn er aanzienlijke wijzigingen in de eerste teams.

In het herenteam worden opgesteld: Blijdenstein, De Booy, Van Manen, L. Hupkes, R. Kakebeeke, Van Rhijn, Kluyver, A. Bloembergen, Van Reesema, Vos en Wefers Bettink.

Het damesteam bestaat uit: A. Verloop, R. Spoon, Hylkema, Rademaker, H. Spoon, Bosch van Rosenthal, Van Manen-Liebert, Huese, Labouche-Lagerwey en Bloembergen e.a.

Een herrezen Stichtsche maakt zich op voor weer een nieuw tijdperk!

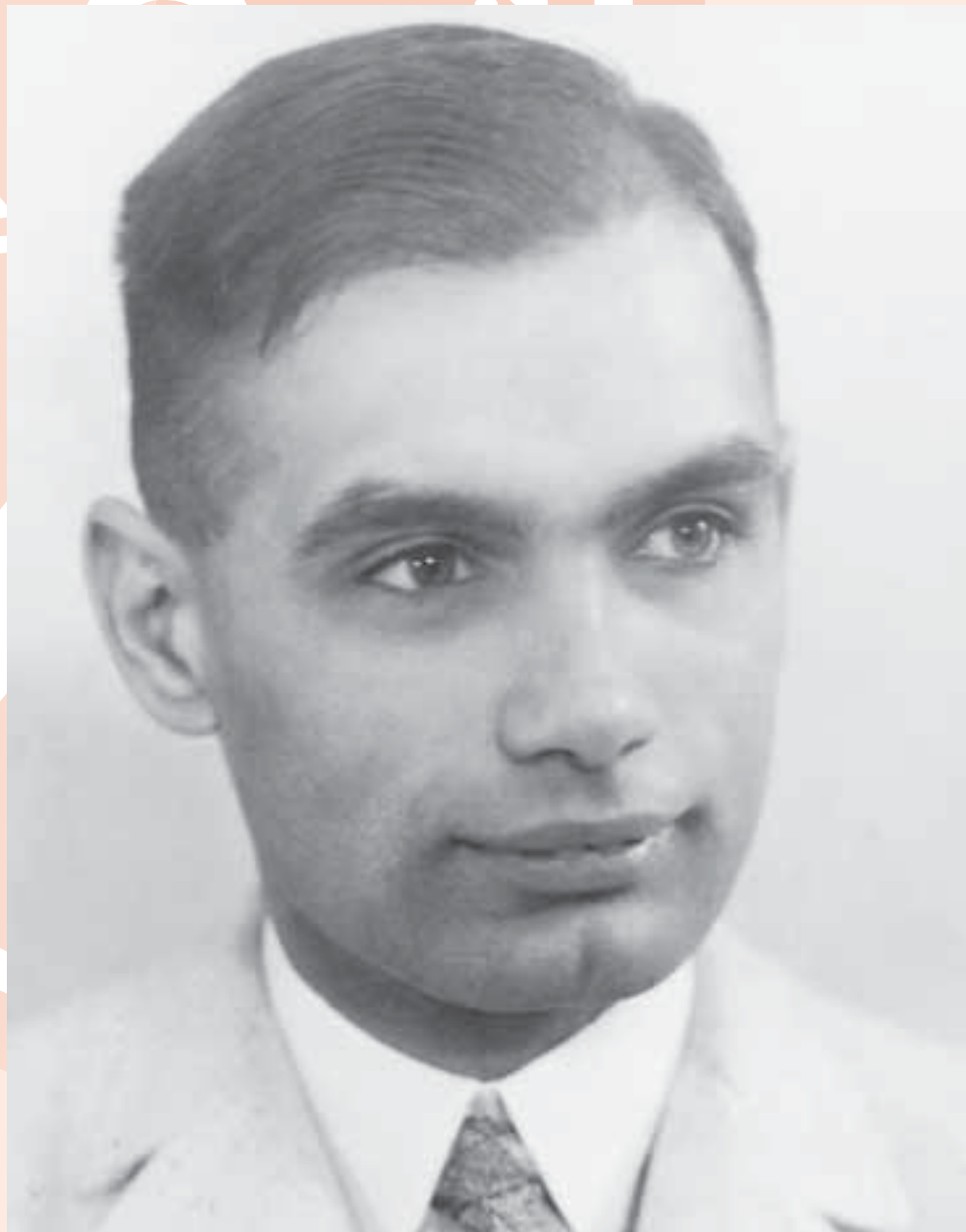

Een historische foto na de bevrijding van Nederland. Een Stichtsche combinatie met o.m. Gerard van Walbeek, Auke en Evert Bloembergen, Wim Cuperus en Carel van Daalen, speelt op het Kesslerveld tegen een team van de Britse Polar Bears, bevrijders van Utrecht en De Bilt. Scheidrechters zijn de pelotonscommandant en voorzitter Overdijkink. ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

J.Ch.M. (Ko) Obbink van der Els (1915-1942): Atletisch, geliefd, betreurd

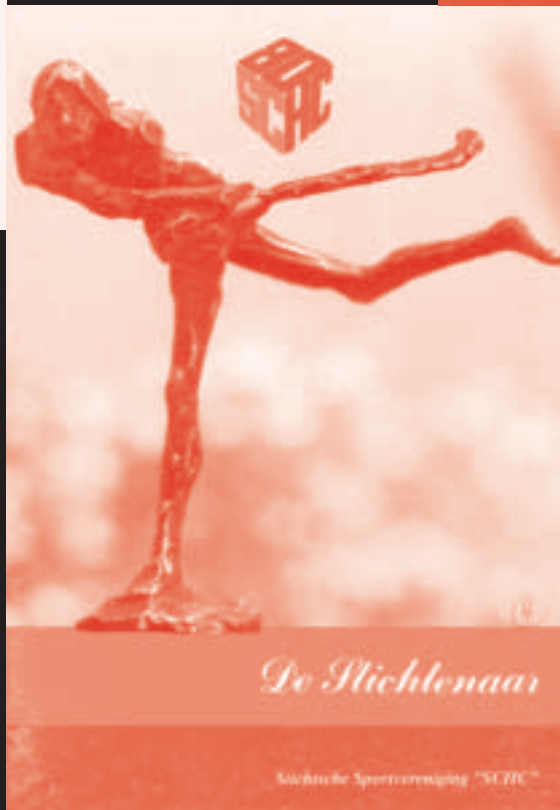
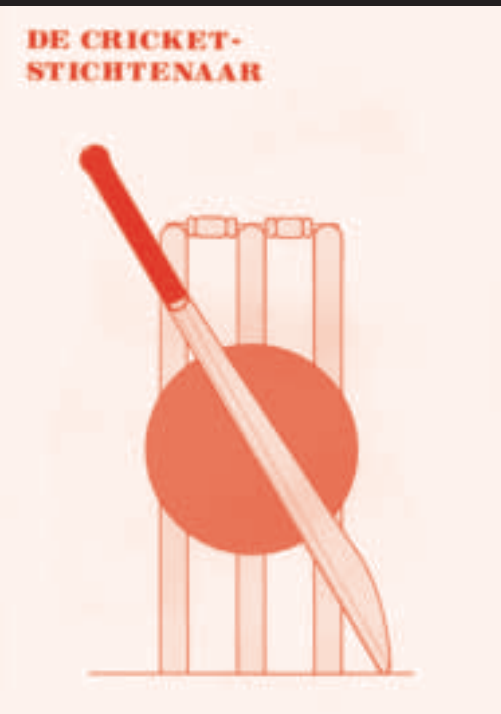
Er is waarschijnlijk geen Stichtenaar die door zijn toedoen meer indruk heeft gemaakt op een hockeygeneratie dan Ko Obbink.

Ko is een 'Indische' jongen, opgegroeid op het eiland Java, die in Nederland tandheelkunde komt studeren. Al snel valt zijn groot atletisch vermogen op als hij op de interacademiale de 100 meter onbedreigd wint. Ko wordt lid van Stichtsche, komt in heren 1 en blaast in 1936 met onblusbare geestdrift de kwijnende jeugd afdeling nieuw leven in. Hij gaat uit van het beginsel: als je erin slaagt een hechte band te kweken tussen leden die elkaar geregeld ontmoeten, en niet alleen met hockeyen, dan spelen die leden beter dan anderen. Het nare derde veld bij Den en Rust wordt herschapen in een paradijs voor de hockeyende Bilthovense jeugd. Na het eerste jeugdkampioenschap in 1939 introduceert Ko in 1941 een toernooi om de Obbinkbeker, waarvoor de sterkste jeugdelftallen van westelijk Nederland worden uitgenodigd. Ko rondt zijn studie af en begint een tandartspraktijk in Amsterdam. Hij verlooft zich met de Bilthovense Anneke Barbas, waardoor de band met Stichtsche hecht blijft. In juli 1942 trekt Ko met jongens A naar Friesland voor een zeilkamp in Sneek. Ze varen met drie 16 m² BM's. Ko is de schipper van één van de boten, de andere twee worden bestuurd door Herbert Bloembergen en Wim Barbas, broer van Anneke, beiden ervaren zeilers. Bij een plotselinge stormwind slaat de BM van Ko om en zwemt hij in zijn regenpak van de boot weg om hulp te halen. Hij verdrinkt echter voor de ogen van zijn jongens. Een jeugdroom gaat voor veel jonge hockeyers verloren. Gedurende vele jaren daarna legt een jeugdelftal tijdens het Obbinktoernooi bloemen op het graf van Ko op de begraafplaats Den en Rust. Het graf is in 1982 bij gebrek aan nabestaanden opgeheven.

De Stichtenaar door de jaren heen

Terug naar

1946-1955

Heidepark, een nieuw tijdperk

Nederland herrijst na de Tweede Wereldoorlog en Stichtsche herrijst mee. De club groeit naar 350 leden en talentvolle spelers worden uitgenodigd voor vertegenwoordigende elftallen. Het leven wordt weer leuk en er wordt lustig gehockeyd, gefeest en geacteerd. Maar de club barst uit zijn jasje. Koningin Juliana, sinds 1946 eigenaresse van de Kesslervelden vanwege haar op de Werkplaats schoolgaande dochters, geeft het laatste zetje als ze de grond wil verkopen. Het bestuur lonkt naar het Heidepark, waar in 1908 voor het eerst de sticks gekruist werden. De gemeenteraad aarzelt, maar de burgemeester ziet het zitten en in 1955 bereikt de Stichtsche Cricket & Hockey Club weer een nieuw hoogtepunt: terug naar het Heidepark!

Een gevoelig verlies lijdt de club als de grote stimulator Piet Labouchere en zijn vrouw Hansje naar Den Haag verhuizen. Beiden hebben zeer veel voor SCHC gedaan en het is dan ook geen wonder dat zij op de buitengewone algemene ledenvergadering van 27 april 1946 worden benoemd tot respectievelijk erelid en lid van verdienste. Het bestuur kent wegens het vertrek van Piet Labouchere en tevens Harry van Benthem een wijziging. Het nieuwe bestuur is dan als volgt samengesteld: Gerard Overdijkink sr., voorzitter; Hans van Manen, vice-voorzitter; Jo van Donselaar, secretaris; Rien Kakebeeke, penningmeester en voorts Rietje Spoon, Hans Blijdenstein en Leo Hupkes.

Rietje Spoon houdt de naam van de vereniging hoog door als reserve gekozen te worden voor de wedstrijd België-Nederland op 31 maart 1946 in Brussel. Tevens heeft zij op verzoek van de KNHB opnieuw zitting in de commissie dameshockey en de keuzecommissie.

Jo van Donselaar valt de eer te beurt als scheidsrechter de eerste hereninterland na de oorlog te leiden, eveneens tegen België in Brussel, op dezelfde dag als de dameswedstrijd.

In 1946 wordt er op Stichtsche weer lustig hockey gespeeld, waarbij de dames volgens de uit Amerika overgewaaide 'New Look' de rokken al tot de knieën dragen. ARCHIEF HOCKEY SPORT

Vermeldenswaard is de oprichting op 18 oktober van de Utrechtse Hockey Commissie, een regionaal Bonds bureau van de KNHB, waarin namens SCHC Jo van Donselaar en Leo Hupkes zitting nemen. De eerste twee districtswedstrijden worden gespeeld en namens SCHC doen daar aan mee Hans Blijdenstein, Lucas de Booy, Rien en Ben Kakebeeke en Henk Wefers Bettink.

STRENGSTE WINTER SINDS EEUWEN

Het hockeyseizoen 1946-1947 krijgt te kampen met de strengste winter sinds eeuwen. De competitie wordt hierdoor aanzienlijk gestagneerd, maar bij de intrede van de dooi is er voor het eerst na de oorlog weer een normale competitie mogelijk. Wel wordt een versterkte degradatieregeling ingesteld om weer een normale competitieopbouw te creëren. Het eerste herenteam komt uit in de promotieklasse C en eindigt het seizoen als tweede. Zal de volgende competitie hen dan komend seizoen in de zo begeerde eerste klasse brengen?

Bij de dames, spelend in de eerste klasse, ziet het er minder rooskleurig uit hetgeen vooral te wijten is aan het vertrek van een aantal speelsters zoals Hansje Labouchere, Liesbeth Overdijkink, Ella Ragay, Rietje en Hesje Spoon, Paula Bunschoten en niet te vergeten Iet Sickenga. Hiervoor komen helaas geen nieuwe speelsters van voldoende sterkte in de plaats en dus moeten de Stichtsche dames het doen met speelsters uit een lagere klasse.

Maar er wordt goed geoefend, als team gefunctioneerd en uiteindelijk blijven de resultaten hiervan niet onopgemerkt.

Al met al wordt op de ledenvergadering gesteld dat het eerste hockeyseizoen na de oorlog redelijk succesvol is verlopen, ondanks de laksheid van de jongere generatie, doch... daaraan lijden meerdere clubs!

STICHTSCHE ONTDEKT ZICHZELF

De Stichtenaar verschijnt door de gestegen kosten nog steeds in gestencilde vorm. Verschillende nummers hebben alweer de oude omslag. Het geheel maakt een betere indruk en men hoopt dat SCHC binnen niet al te lange tijd weer een mooi clubblad zal hebben.

In september 1946 komt De Stichtenaar uit met een 14e jaargang. Opmerkelijk is het dat de jaargangen tijdens de oorlogsjaren, ondanks het nauwelijks verschijnen van de De Stichtenaar, toch zijn doorgenumerd...

Jo van Donselaar, hoofdredacteur doet een oproep voor kopij, want "de

De Stichtenaar herrijst na de oorlog op een grauw gestencild papiertje.

ARCHIEF W. KONINGS

taak van de redactie is al zwaar genoeg om uit een grote hoeveelheid kopij een graag gelezen blad samen te stellen, laat staan als er geen kopij is!"

Voorts kondigt hij in deze 'Stichtenaar' aan dat in april 1947 het 40-jarig bestaan zal worden gevierd. Men vierde tot dat moment nog de oprich-

ting in 1927, wanneer 'Utrecht' samengaat met de cricketvereniging SCC. Die samensmelting tot 'Stichtische Cricket en Hockey Club' werd gezien als de nieuwe peildatum.

Aangezien de hockeyvereniging al sinds 22 november 1906 actief is, wordt die datum vanaf 1947 als peildatum gevoerd voor het vieren van lustra.

Op 22 september 1946 spelen de eerste teams in de volgende opstelling: Heren: Blijdenstein, Kakebeek (2 x), Enthoven, Van Egmond, Reesema, Berrevoets, Kluyver, Schook, Wefers Bettink en Lingbeek.

De heren spelen tegen Voordaan. Scheidsrechters zijn Jo van Donselaar en Herbert Bloembergen.

Dames: Verloop (2x), Zwaardemaker, Hueber, Swart, Rademakers, Kamphuys, Huese, L. Quarles en twee dames waarvan de naam niet wordt vermeld.

In dit jaar worden in De Stichtenaar de geboorten bekend gemaakt van: Johannes Melchior Marinus, zoon van de heer en mevrouw J.A. van Donselaar-Biozes.

Derk Johan, zoon van de heer en mevrouw D. Birnie-Overdijkink.

Alida, dochter van de heer en mevrouw H.J. Welsink-van Elst.

Syke Paul, zoon van de heer en mevrouw R. Nicolaï-Verloop.

De redacteur hoopt dat de ouders, ondanks deze veranderingen, het hockey toch trouw zullen blijven.

Voorts staat er een berichtje in De Stichtenaar dat, aangezien de vereniging slechts 13 sticks en 18 schoenenbonnen toegewezen heeft gekregen, alleen de leden die absoluut geen stick of sportschoeisel hebben en hier ook niet op een andere manier aan kunnen komen, zich kunnen opgeven bij Ot Berrevoets, die voor de verdeling zal zorgdragen.

De kostenstijging blijkt ook uit het feit dat de contributies omhoog zijn gegaan. Ook zal het nog even duren voordat er weer geld is om de clubgebouwtjes op te knappen, nadat in de hongerwinter sommige van de houten delen gebruikt zijn om de kachels te stoken.

KESSLERVELDEN IN TREK

Ondanks de gebrekkige accommodatie blijven de terreinen van SCHC in trek, hetgeen blijkt uit de voorkeur de districts- en oefenwedstrijden van

het Nederlands elftal op SCHC te laten plaatsvinden. Voor deze wedstrijden worden onze leden Mary Huese en Rien Kakebeeke uitgenodigd. De laatste was als reserve ook gekozen voor België - Nederland in Brussel. Wij hopen natuurlijk op een tweede international. In 1937 werd immers Wim Cuperus als eerste uitverkoren, en dus wordt het tijd voor nummer twee!

Cuperus is inmiddels benoemd tot secretaris van de Batavieren met naast zich in het bestuur Leo Kakebeeke.

Tenslotte wordt Jo van Donselaar gekozen tot secretaris van de technische commissie van de KNHB. Hij ontvangt dit jaar tevens een uitnodiging voor het leiden van de wedstrijd Frankrijk-Nederland te Parijs.

In 1947 zijn door SCHC inmiddels acht ereleden benoemd en elf leden van verdienste. Voor speciale prestaties worden badges uitgereikt, maar dat zijn er nu zoveel dat niemand meer weet hoeveel.

Jolig afscheid met paard en wagen op Stichtsche van Ben Kakebeeke die naar Zuid Afrika emigreert en uitgezwaaid wordt door zijn teamgenoten en terrein-knecht Rinus Hofstede. ARCHIEF HERBERT BLOEMBERGEN

STICHTENAREN WORDEN BETER EN VLIEGEN UIT

De resultaten zijn in het seizoen 1946-1947 heel uiteenlopend. Dames 1 degradeert vanuit de promotieklasse helaas naar de 2e klasse. Het bestuur had hiertoe een verzoek ingediend bij de KNHB op grond van de resultaten van het afgelopen seizoen en de vooruitzichten voor het komende seizoen, waarin noch op een gelijkwaardig elftal noch op behoorlijke reserves gerekend kan worden.

Het eerste herenteam dat goed presteert, krijgt het toch niet voor elkaar om de eerste plaats te bereiken in de promotieklasse C. Met de derde plaats (van de zeven) moet het team genoegen nemen. Heren 2 en Jongens A worden kampioen!

Er wordt ook aan de bekerwedstrijden deelgenomen. Heren 2 gaat op voor de Treslingbeker, maar verliest al in de eerste ronde van Hurley, dat uiteindelijk het sterkste team blijkt te zijn. Heren 1 overleeft twee ronden van de Amsterdambeker, maar verliest dan van HOC 1.

Dit seizoen ontstaat spontaan een soort touringteam, een hockeycombinatie uit het district Gooi-Utrecht en wel de Nederlandse I(vitatie) H(ockey) C(ombinatie) 'De Kangoeroes', onder leiding van H. Bloembergen. Het team wil vooral spelen in streken waar de westelijke clubs weinig gelegenheid hebben om te spelen. Verre reizen naar alle uithoeken van het land worden ondernomen, onder andere Apeldoorn en Roermond, en men komt steeds zegevierend terug.

Twee jaar na de oorlog heeft het bestuur van SCHC alweer een metamorfose ondergaan en ziet er als volgt uit: A.W. Siewertz van Reesema, voorzitter; H.G. Smoolenaars, penningmeester; mej. M. Huese, secretaresse; B. de Vaynes van Brakell Buys, materiaalcommissaris en J.J. Blijdenstein, commissaris.

Enkele talentvolle Stichtenaren worden uitgenodigd SCHC op een hoger niveau te vertegenwoordigen. Herbert Bloembergen en Ot Berrevoets spelen mee in de selectiewedstrijden te Laren, waarna Herbert Bloembergen vervolgens in het Noord-Hollands elftal uitkomt in Bloemendaal.

Freddie Hooghiemstra, de latere animator van top hockey binnen SCHC, wordt gekozen in het Nederlands jeugdelftal en Annetje Verloop neemt zitting in de Commissie Dameshockey van de KNHB.

Jo van Donselaar maakt nog steeds deel uit van de technische commissie van de KNHB en fluit tijdens de Olympische Spelen in Londen in 1948 diverse wedstrijden. Naar aanleiding daarvan wordt hij tot internationaal scheidsrechter benoemd.

HET DRAMA VAN DE INTERLOCK'S

In de Hockey Sport lezen we het volgende 'belangrijke' bericht, ingezonden door het bestuur van Kameleon:

"Geachte heer redacteur,

Gaarne zou ik u willen verzoeken om in de Hockey Sport van deze week het bericht te willen opnemen, dat zondag door mij als speler van Kameleon I, in het kleedhuis van Hurley te Amsterdam twee interlock's zijn vermist, terwijl er een oud dergelijk kledingstuk is blijven hangen. Aangezien wij die kleedkamer deelden met SCHC V, dat eerder vertrok, moet ik aannemen dat een der spelers ze bij vergissing heeft aangetrokken en zijn eigen heeft laten hangen, hoewel dit natuurlijk niet te bewijzen is. Anderzijds kan ik mij onmogelijk voorstellen, dat iemand met één stuk ondergoed komt en met twee weggaat zonder het te bemerken. Het bestuur van Hurley is er van in kennis gesteld en wij hebben na ontruiming van de kleedkamer geconstateerd dat er niets meer bleef hangen.

Mijn bestuur zal zich in deze rechtstreeks tot SCHC wenden, maar zo mogelijk zag ik een bericht hierover toch gaarne in de Hockey Sport geplaatst.

Inlichtingen aan het bestuur van Kameleon".

De voorzitter van SCHC, de heer A.W. Siewertz van Reesema, schrijft daarop in de Stichtenaar onder andere:

"Over deze kwestie werd door het bestuur vergaderd, aangezien het hier om de goede naam van SCHC ging. Besloten werd, dat ik als voorzitter een stukje in de Hockey Sport zal schrijven ter beantwoording. Eerst werd echter nog onderzocht of SCHC V de kledingstukken misschien per vergissing had meegenomen. Eén van de leden is mij echter voor geweest en heeft met de beste bedoelingen de onbeschofte inzender van repliek gediend. Het bestuur had het stukje gaarne iets anders gesteld gezien en verzoekt de leden om, wanneer zij een stukje willen schrijven in de Hockey Sport, dit in overleg met het bestuur te doen".

Tot zover de kwestie van de twee verloren onderbroeken...

DAMES GAAN IN HET BLAUW

Betty Huese doet in november een voorstel om de kostuums van de dames te veranderen door de witte blouse te vervangen door een blauwe blouse en de overgooier te vervangen door een gewone rok.

Zij schrijft in De Stichtenaar dat zij streeft naar dezelfde kleur als de heren ("kunnen we nog eens lenen ook...ha ha"). Haar bezwaar is dat er al zoveel clubs zijn die een witte blouse en een donkere overgooier als uniform hebben, hetgeen zeer verwarrend en lastig is. Tenslotte zijn

de clubkleuren rood en blauw, dus waarom dan die witte blouse? Op 21 november 1949 wordt een schriftelijk verzoek tot toestemming hiertoe gedaan bij de KNHB.

In hetzelfde stukje schrijft zij: "Ik vind dat er zo "lauwig" en ongelijk gecheerd wordt. Zouden we de "three cheers" niet in "one cheer" veranderen? Het klinkt veel krachtiger en we hoeven dan maar eenmaal ons mond open te doen. Wie weet gaat het dan iets enthousiaster!!" Het voorstel wordt niet overgenomen, maar zij was haar tijd ver vooruit.

SCHC blijft op hockeygebied ook in 1948 in het voetlicht staan. De heren H. Bloembergen, A. Bloembergen, Berrevoets, Vos, Snoep, Siewertz van Reesema en Kluyver komen uit in het districtsteam van Utrecht dat een 'lichtwedstrijd' speelt tegen de Batavieren in het Utrechts Stadion. Coos Vos wordt gekozen in het Nederlands jeugdelftal en Herbert Bloembergen neemt zitting in de Landelijke Commissie Jeugdhockey.

TE WEINIG MOLLENKLEMMEN

In de bestuursmededelingen van februari 1948 schrijft de voorzitter onder andere dat het zonde is dat voor het oefenen geen gebruik wordt gemaakt van het derde veld. De voornaamste reden is het ontbreken van voldoende mollenklemmen. Er zijn schrikbarend veel molshopen op dat veld. De klemmen die er zijn, dienen gebruikt te worden voor de hoofdvelden. Nieuwe klemmen zijn niet te krijgen.

Hij doet een verzoek aan de leden om klemmen beschikbaar te stellen, want komend seizoen wil SCHC weer gebruik gaan maken van het derde veld, hetgeen vlak na de oorlog nog niet het geval was.

DE ONBEKENDE ONZICHTBARE KATALYSATOR VAN DE GROEI EN BLOEI VAN SCHC

Het is weinigen van SCHC bekend hoe de jeugdgeneratie van 7-10 jaar eind jaren '40 in Bilthoven in aanraking met hockey gekomen is!

Dit zit zo!

Riens Meijer herinnert zich nog het volgende: "Zoals voor vele jongens was voetbal alles voor ons. Op de lagere school zaten Albert Mattart, Werner Herbers en ik in dezelfde klas van de lagere school van de Kees Boekeschool. Omdat je op de Kees Boekeschool verplicht was tussen de middag over te blijven, ook al woonde je naast de school, voetballen wij elke dag tussen de middag en na afloop van de schooldag.

Wij waren zeer fanatieke voetballers. Albert Mattart woonde toen op

Dames elftal in 1948 met blauwe shirts en éénhandig met de lange haak. ARCHIEF

de Lassuslaan en daar in de buurt was een voetbalveld waar zijn oom Tony, oud-trainer van Sparta, ons bijna dagelijks trainde. Werner speelde voetbal als een slangenmens, Albert was toen al de snelle en gevaarlijke rechtsbuiten en Riens heeft daar geleerd hoe je moet scoren door vreselijk hard op de goal te schieten”.

“In 1948 kreeg de Kees Boekeschool uit Canada een groot pakket met sportattributen. Dat was natuurlijk geweldig. Als de dag van gisteren herinner ik me dat daar ook circa twintig hockeysticks tussen zaten, witgeverfd en met een grote wat ijshockeyachtige ‘haak’.

Vanaf dat moment is bij velen, zeker bij Werner, Albert en mij de interesse van voetbal naar dat spelletje van stok en kurken bal gegaan. De

voetbalwedstrijden tussen de middag werden hockeywedstrijden en de vonk voor de liefde van het spelletje van stok en bal sloeg over naar andere lagere scholen, zoals de Montessori en de Van Dijkschool.

We gingen met steeds meer Bilthovense jeugd stiekem op de SCHC-velden spelen. Zo ontstond een nieuwe hockeygeneratie jonge Bilthovenaren die elkaar via het hockeyveld en hockeyen leerden kennen: Gerrit van Loenen, Robbie Jacobs, de Albertsen, Leemhuisen, de Keijen, de van Popta's, de Van der Zee's enz.

Jan Logger kwam ons dan vaak weggagen en pakte veelal onze hockeybal af! Dat was wel erg effectief en het weggagen door Jan Logger heeft gek genoeg een heel positieve uitwerking op onze hockeyontwikkeling gehad.

Wij moesten op straat hockeyen: Vermeerplein, Paulus Potterlaan, Hobbemalaan, Sweelincklaan, Zweerslaan, om met de stick en bal bezig te kunnen zijn. Tijdens de bijna dagelijkse straat hockeywedstrijden voor het huis van Werner Herbers op de Paulus Potterlaan werd de basis gelegd voor het leren omgaan met stok en bal. Wij speelden daar met en tegen Jippe Hiemstra, Rolf Stibbe, Steven Key, Taco van Popta, Bram en Jan Karel Bout, Thijs Boon, Gerrit van Loenen, Robbie Jacobs, Frank van der Zee, Herman en Jaap Leemhuis enz.”

Bijna alle straat- en schoolpleinhockeyers zijn lid van SCHC geworden. Onvergetelijke Stichtenaren als Hans Blijdenstein, Freddie Hooghiemsta, Teddy Dubru, Dr. van de Berg, Joop Hemelraad, Ben Grove, Ot Berrevoets, Tillemijn Zwaardemaker, hebben in vele opzichten “die straat hockeyers” gevormd. Ze leerden de jeugd presteren, winnen, incasseren, teamgeest en last but not least liefde voor Stichtsche en meewerken iets voor die club te doen, zoals de netten in de goals ophangen en weer opbergen, de doelen wit verven, lijnen op het veld trekken, de Stichtenaar elke maandag bij de Albrichtjes mee helpen stencilen, in elkaar nieten en voor versturing sorteren en bundelen, zelfdiscipline ten aanzien van trainen, conditie verbeteren, vroeg naar bed gaan voor een wedstrijd, jeugd trainen en op de fiets met elkaar naar de uitwedstrijden gaan, fluiten, besturen, naar wedstrijden van andere Stichtenaren gaan kijken! Schuin achter het clubhuis stond een oude loods waarvan een gedeelte gebruikt werd als herenkledkamer en in het andere gedeelte lagen de maaimachine en de doelnetten alsmede de ton waarin het krijt voor de lijnen gemaakt werd. De maaimachine werd door de beige Austin van Teddy Dubru getrokken om het gras te maaien.

Het buffet, dat geruime tijd door de postbode bemand werd, wordt overgenomen door Joop Hemelraad. Hij verkoopt worsten, gekocht bij de HEMA in Utrecht, en eigengemaakte soep.

HET LEVEN WORDT WEER LEUK

Op 28 februari is er weer een ouderwetse boerenkoolmaaltijd en een bridgedrive. En natuurlijk gaan ook de beentjes van de vloer met muziek van crooners als Nat King Cole, Coleman Hawkins, die in 1938 nog in Huize Poll in De Bilt optrad, Larry Darnell en natuurlijk de Dutch Swing College Band.

De heren in het pak of een nette combi, de dames in fleurige jurken,

nylonkousen en hakschoentjes want de New Look, met lange en wijde rokken, overgewaaid uit Amerika, is in!

JO VAN DONSELAAR ERELID

Van 10 tot 17 mei 1948 wordt het Wereldkampioenschap dameshockey (van de IFWHA) gehouden in Amsterdam. Deelnemende landen zijn: Amerika, Engeland, Ierland, Wales, Schotland, België, Frankrijk, Denemarken, Tsjecho-Slowakije, Oostenrijk, Spanje en Italië.

In het clubhuis wordt een wandaffiche opgehangen om de belangstelling voor dit toernooi te stimuleren. Tevens wordt verzocht aan iedereen die de hockeysport een warm hart toedraagt, een bijdrage te storten op het gironummer van de KNHB.

In een brief, gedateerd 11 september 1948 aan de heer J.A. van Donseelaar geeft voorzitter P. Vermeulen kennis van diens erelidmaatschap van SCHC. Hij drukt zijn erkentelijkheid uit voor al het vele dat Jo van Donseelaar in vele functies voor de Stichtsche heeft gedaan. Zo is hij ook de ontwerper van het Stichtsche clubembleem.

SCHC doet het goed in de competitie. De tussenstand op 20 november 1949:

Promotieklasse C:

SCHC	12
Pinoké	8
HBS	7
Alkmaar	5
Adelborsten	5
Ijsvogels	4
Strawberries	4
A'dam III	3

EINDE AAN NEDERLANDS-INDIË

Op 27 december 1949 ondertekent koningin Juliana in het Paleis op de Dam de acte van overdracht van de soevereiniteit over Indonesië. Daarmee is een einde gekomen aan het bestaan van Nederlands-Indië.

Het laatste jaar is bijzonder enerverend geweest, zowel politiek als voor de bevolking. Nederlanders, waaronder ook enkele Stichtenaren die voor de oorlog naar Indië vertrokken, komen na de overdracht weer terug. Als ze al terugkomen, want velen komen om in de jappenkampen. Anderen raken familieleden kwijt, of worden daar pas veel later weer meer herenigd.

Heren I Kampioen in 1951 en terug naar de eerste klasse. Staand vlnr: Ot Berrevoets, Jan Kluyver, Herbert Bloembergen, Jan Snoep, Hans van Manen, Meinhart Lingbeek, Lucas de Booy, Aart van Rhijn. Zittend: Dolf Enthoven, Freddie Hooghiemstra, Auke Bloembergen, Henk Smoolenaars, Henk Wefers Bettink. ARCHIEF HERBERT BLOEMBERGEN

terug

GROEI EN BLOEI IN DE WONDERTENT

In 1950 komt de vereniging goed op gang. Hoewel de resultaten magertjes blijven, bloeit het verenigingsleven. De club telt thans 350 leden. En... na jaren waarin het net niet lukte, lukt het Heren 1 dit seizoen '50-'51 ongeslagen de eerste plaats te behalen en zo komen ze terug in de eerste klasse!

In de zomer wordt meer dan twee maanden intensief getraind onder leiding van Hans Blijdenstein en Ot Berrevoets. Deze laatste bedenkt de 'wondertent' waar vooral aan het mentale welzijn wordt gewerkt. Zo bereidt Heren 1 zich op voor een succesvolle intrede in de eerste klasse! De financiële positie van de club is echter dit jaar aanzienlijk verslechterd. Het kleine voordelige saldo van de cricketafdeling verdwijnt geheel in het reusachtige tekort van de hockeyers.

In feite staat het er met de toestand van de velden net zo voor als met het saldo van de clubkas en er wordt gefluisterd dat als het zo doorgaat SCHC wel snel tot het verleden zal gaan behoren.

DE WERELD WORDT GROTER...

Gelukkig kan er ook nog gelachen worden, zijn er feesten en Europa krabbelt langzaam op uit de poel van ellende waarin het vijf jaar geleefd heeft.

Op 9 mei 1950 wordt het startschot gegeven voor de Europese opbouw, die uiteindelijk heeft geleid tot wat vandaag de Europese Unie is. Rock 'n Roll verovert inmiddels de wereld, maar niet in Bilthoven. Hockey is synoniem aan kakkineuze studentenhumor en Dixielandjazz voert de boventoon.

Jan Willem Verloop beschrijft zijn hockeybelevissen over deze periode: "Wij keken naar Heren I, dat toen vrijwel jaarlijks in promotie/degradatie-strijd was gewikkeld. Als back stond toen ene Herbert Bloembergen opgesteld, een professionele brildrager met een loshangende linkerarm en een fabuleuze sticktechniek. Tot verbijstering van publiek en medespelers zag hij kans in de tweede helft van alweer een allesbeslissende play-off tegen Be Fair (Bussum), stand 1-1, keeper gepasseerd, in de eigen doelmond te gaan 'pingelen' tegen twee vijandelijke aanvallers. Hij verschalkte ze beiden, hees en passant zijn arm in de kom en ruimde tenslotte de bal op. Oeff..."

SCHARE HOCKEYRIDDEERS NAAR BILTHOVEN

In november 1950 vindt er een reünie plaats van de Batavieren. In de beschrijving staat de zinsnede: "En kijk eens wat een uitgelezen schare hockeyridders jl. zaterdagmiddag naar het knus gelegen, doch niet zo best onderhouden veld van de Stichtsche kwam tuffen en zich onder de tactische leiding van de arbiters Fiolet en Ballegoyen de Jong opstelden". (De wedstrijd eindigde in 3-3.)

Dames II in 1953. Staand vlnr: Hannie Reinders, Mieke Logger, Kathy Ströbl, Edith Zwier, Els Rutten, Tineke Wolsak. Gekniel: Dé Hellendoorn, Atie Pluis, Ineke Enthoven, Pief Cevat. ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

Toneelvoorstelling met o.a. Gerard van Walbeek en Len Overdijkink.

“Er was maar één roep: wat is dat een verduiveld leuk partijtje geweest. “Nog eens doen Cuup”, was het algemeen verzoek van de spelers, die na afloop naar die aardige tampus, bij het Bilthovens stationnetje, trokken en daar op buitengewoon gezellige wijze nog een paar uurtjes bijeen bleven, waarbij papa Ras zich nog meer onderscheidde dan vanmiddag, in zijn evolutie langs het lijntje. Al met al een prachtig geslaagde Batavië-renreünie!”

LIJDT HOCKEY ONDER FEESTEN?

In het seizoen 1951-1952 degraderen de heren toch weer naar de tweede klasse. Zij zullen een harde strijd moeten voeren om terug te keren. De overgang van de promotieklasse naar de eerste klasse was met de oude regeling inderdaad te groot. Lang wachten zij nog op een overwinning. Deze komt uiteindelijk voor het eerst op 18 november in de wedstrijd tegen HGC. Het spelbeeld lijkt veel op dat van voorheen: slordig, snel, enerverend, maar wel met de gebruikelijke gezelligheid tijdens en vooral na de wedstrijd. Het doelpunt werd gemaakt door Snoep, hetgeen niet meeviel, want doelverdedigers Ter Weel en Dorhout Mees hadden het goed voor elkaar.

Het tweede team wordt kampioen en promoveert. De overige teams presteren matig. Ook de dames bewegen zich in de onderste regionen. Bij de junioren spelen vijf jongensteams en twee meisjesteams. En er is weer een veteranenelftal.

De saamhorigheid onder de leden is in deze jaren groot. Regelmatig zijn er feesten, men komt bij elkaar om te bridgen en ook zijn er vrijwel jaarlijks toneeluitvoeringen, gespeeld door leden.

Jan Willem Verloop:

“De feesten werden vaak vooraf gegaan door toneel- of cabaretvoorstellingen, waarbij sterren als Carel van Daalen, Len Overdijkink, Eddie Zwier, Jan Sauer en Lieke Bicker Caarten flonkerden. Een bijzondere rol was - in ieder stuk - toebedeeld aan de sprookjesachtige figuur van Gerard van Walbeek. Met zijn 1.95 meter, lange hals en hortende gang deed hij sterk aan een giraffe denken. In de productie zelf had hij geen aandeel, maar éénmaal gedurende de voorstelling liep hij op zijn geheel eigen wijze van links naar rechts zwiingend door het beeld, meestal achterop het podium, stevast gevolgd door donderend applaus en gelach. Het moment koos hij zelf uit, bij voorkeur tijdens een liefdesscène. Dankzij dit ‘moment suprême’, waar alle toeschouwers op wachtten, was iedere voorstelling een succes.”

ACROBATIEK EN HOOG NEDERLANDS

“Van één cabaretvoorstelling is een acrobatisch nummer van de eerdergenoemde Herbert Bloembergen mij bijgebleven: hij betrad de bühne huppelend in een superkort, wit tennisbroekje met in zijn handen enige stapels bierviltjes, stond stil - zweeg ± 30 seconden waarin hij het publiek indringend aankeek. Vervolgens gooide hij, ritmisch huppelend, de viltjes één voor één rechtstandig omhoog en liet ze achter elkaar op de vloer landen. Na een lichte buiging voor het hooggeëerd publiek verdween hij huppelend in de coulissen. Een belevens van ongeëvenaarde schoonheid.”

EINDE NADERT VOOR KESSLERVELDEN

Aan het einde van het seizoen 1951-1952 komt het bericht van een droevige gebeurtenis in de historie van de Stichtsche Cricket & Hockey Club: het definitief verlies van het Kesslerveld, dat weliswaar door de veelvuldige bespeling van steeds mindere kwaliteit wordt, maar toch eigenlijk nooit z'n intieme karakter heeft verloren. Het terrein was na het overlijden van Dé Kessler in 1943, na de oorlog door prinses Juliana

aangekocht als ruggensteuntje voor mogelijke uitbreiding van de Kees Boekeschool aan de Frans Halslaan, waar de prinsessen Beatrix en Irene leerlingen waren. De velden werden in schooltijd al voor gymnastiek oefeningen gebruikt.

Toch heeft het einde van de Kesslervelden ook een positieve kant, want deze twee velden (plus het derde veld voor de verbannen) zijn absoluut onvoldoende voor het gestaag groeiend aantal leden. SCHC heeft vier à vijf velden voor ogen en dat is met 350 leden beslist geen overbodige luxe. Voorzitter Hans Blijdenstein en penningmeester Teddy Dubru nemen het voortouw om de terugkeer naar het Heidepark te realiseren. Ze schrijven in februari 1952 een brief met een plan aan het College van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente De Bilt.

LOKALE LOBBY-SCHUIF GAAT OPEN

Een gunstige bijkomstigheid is het al langer lopende verzoek van de Rooms Katholieke Sport Vereniging (RKSv) 'Bilthoven', die een voetbalveldje heeft achter Café Verhoef aan de Soestdijkseweg-Noord, het huidige restaurant 'De Kuuk'. De voetballers willen graag op het veld achter het Nieuwe Lyceum spelen, maar ze krijgen geen steun. SCHC krijgt dat wel. De intendant van Paleis Soestdijk stuurt namens Hare Majesteit een aansporing naar de burgemeester, en de Vereniging Plaatselijke Belangen staat nu ook achter het plan. Voorzitter-architect Hans Blijdenstein maakt alvast een fraaie kleurenschets van een sportcomplex met een clubhuis in het midden, waar ook de RKSv Bilthoven een veld krijgt. Deze club heeft namelijk ook een brief gestuurd naar de Gemeente, waarin zij instemmen met het plan van 'stedenbouwkundige' Ir. J.J. Blijdenstein.

In de gemeenteraad is de druk om tot een besluit te komen voelbaar. Twee wethouders zijn vóór, twee tegen. Scheidend Burgemeester Van den Borch tot Verwolde waagt het om het request aan de gemeenteraad voor te leggen en letterlijk een principebeslissing uit te lokken. De heer Maas Geesteranus van de VVD is er niet voor, een deel van het Heidepark te bestemmen voor sportrecreatie. Immers, er is maar één plaats in Bilthoven waar men z'n honden kan uitlaten en die plaats is het Heidepark. Bovendien zal het hem spijten als een voetbal- of hockeyclub beslag zou leggen op een deel van het terrein, want dan komen er tribunes, parkeerterreinen en vreugdekreten en die horen niet thuis in een villawijk...

De AR spreekt van een luidruchtig spel dat de zondagsrust zal verstoren

De brief van het Koninklijk Huis over het einde van de Kesslervelden.

ARCHIEF GEMEENTE DE BILT

en ook de PvdA meent dat naar een andere locatie zal moeten worden omgezien. De enige pleitbezorger is de heer Meischke van de CHU. Hij ziet niet in waarom van de 30 ha Heidepark niet een kwart voor sport kan worden afgestaan. SCHC heeft ruimte nodig voor de 19 elftallen en tevens kan Het Nieuwe Lyceum gebruik maken van de velden voor sportbeoefening. Geruime tijd staat de uitbreiding zowel bij de gemeente als bij SCHC op de agenda.

Stichtsche moet zelf minimaal f 30.000,- bijdragen in de aanleg en dat geld is er niet. Maar dan staat een drietal vaderlijke captains of industry op, onder wie de heer W.H.Verloop, dat met een helder uitgewerkt plan

Jongens A wint de Obbinkbeker in 1951. Staand vlnr: Jan van der Zee, Jan Kloos, Jan van Gooswilligen, Rob Bergman, Peter Loos en Rollo Kraft. Gehurkt: Cees Star Busmann, Peter van der Laan, Max Tetzner, Gerard Overdijkink en Hans Both.

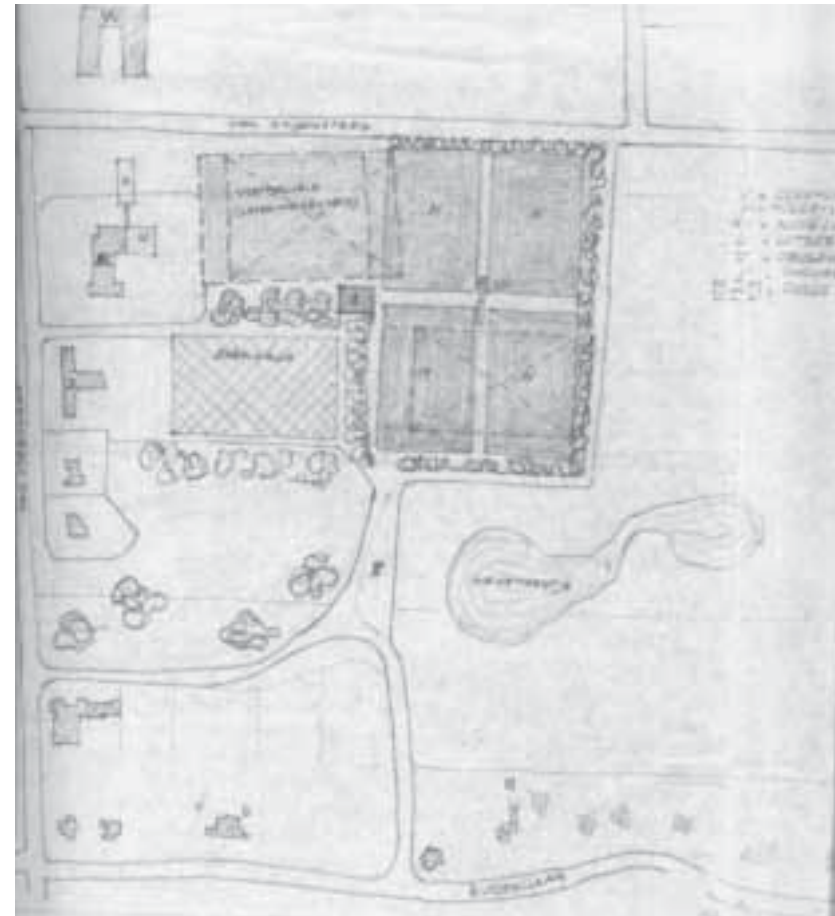
aan de Stichtsche familieleden vraagt om tien jaar lang tien gulden per jaar te garanderen. Spontaan dienen 202 leden en aanhang zich aan om het garantiebedrag vol te maken. Een verplichting waar alle Stichtsche penningmeesters nog jaren later zich het hoofd over zullen breken...

EERSTE BUFFETCOMMISSIE EN JEUGDBESTUUR

Dit jaar mag als belangrijk feit worden aangemerkt dat een buffetcommissie is geformeerd op initiatief en onder leiding van Joop Hemelraad. Hij heeft daarvoor de dames Femke van Galen, Len Overdijkink, Etta Steengracht van Oostcapelle, Elly van Nus en Edith Zwier gecharterd die ieder weekend urenlang achter het buffet staan. Het ware enthousiasme en de echte clubgeest!

SCHC heeft altijd wel jeugdleden gehad, maar de laatste jaren is hun aantal sterk gestegen. Er nemen vijf jongensteams en twee meisjesteams

deel aan de competitie, terwijl er nog gemakkelijk twee extra gevormd zouden kunnen worden. De prestaties lopen echter achteruit, want dit jaar is het voor het eerst dat Jongens A geen kampioen is geworden, hoewel hun technisch kunnen niet minder is dan enkele jaren geleden. Naar het voorbeeld van andere grote clubs wordt een jeugdbestuur ingesteld met als doel het onderlinge contact tussen de junioren te bevorderen. Uiteraard is het resultaat niet meteen merkbaar, maar alles wijst erop dat dit een gelukkig plan is geweest.

'Stedenbouwkundige' Hans Blijdenstein ontwerpt in 1953 zelf het plan voor de velden op het Heidepark met een clubhuis in het midden. ARCHIEF GEMEENTE DE BILT

VIJFENVEERTIG JAAR SCHC

Voorzitter Blijdenstein is in zijn voorwoord in het lustrumnummer bij het 45-jarig bestaan in 1951 enigszins in mineur. Na een verontschuldiging over de eenvoudige uitvoering van het blaadje meldt hij: “...wij kunnen alleen gezond en wel blijven voortbestaan als ieder lid mee wil werken aan de vereniging en niet alleen zijn lidmaatschapskaart beschouwt als een bewijs dat hij van de velden gebruik mag maken. Gelukkig bezitten wij een aantal leden dat zich hier bewust van is, maar helaas is er een nog veel groter aantal dat hiervan niet het minste besef heeft of wil hebben”. Geen blij verhaal dus van de voorzitter...

De redacteur van de Stichtenaar werpt een terugblik op het lustrumfeest en schrijft:

“Wat zou deze lustrumviering zijn geweest zonder de revue. Het zou even leeg, doelloos en kortweg dood zijn geweest als een cricketer, die zonder pet aan bat zou komen...

Wat hebben wij niet genoten van de treffende creatie van Gerard van Walbeek als burgemeester. Ben Grove vond in de figuur van de heer Waarheid een rol die hem op het lijf geschreven was, maar ook mannetjes als Wefers Bettink, Zwier en Van Daalen bereikten hoogtepunten van hun artistiek kunnen, hoewel wij de laatste toch liever in een van zijn geliefde butlerrollen gezien hadden...

Dita de Graaff was weer als vanouds, ditmaal iets minder huilerig maar daarom des te ontroender, in haar pretentieloos spel dat we van haar gewend zijn.

Wat Joop Hemelraad betreft, hier kunnen wij kort over zijn. Een persoonlijkheid als hij staat op zo'n eenzame hoogte dat men moeilijk als criticus iets over hem kan zeggen, zonder zichzelf belachelijk te maken”. De redacteur besluit met de mededeling dat op dat moment de laatste nog bruikbare noodpers vastloopt door het uitzetten van de verhitte kogellagers en spreekt de hoop uit dat dit vóór het volgende lustrum hersteld zal zijn.

In deze jaren wordt onder de bezielende leiding van Freddie Hooghiemstra de jeugd en Heren I zodanig aangepakt, dat er steeds beter wordt gehockeyd. Jongens A wordt vaak kampioen en het niveau stijgt, de slechte velden maken het echter niet gemakkelijk.

Jan Willem van Waning is de eerste jeugdinternational; in de komende jaren zullen nog velen volgen.

Het nieuwe clubhuis voor Heidepark, ontworpen door Hans Blijdenstein. Een clubzaal met vijf ramen, twee kleedkamers en een werkhok, wacht op het laatste verlaagje.

ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

SCHC WEER TERUG NAAR HET HEIDEPARK

Op 23 februari 1953 besluit de Gemeente De Bilt, nu onder de nieuwe burgemeester Fabius, na overleg met de Nederlandse Heide Maatschappij, zelfs met advies van het Nederlands Olympisch Comité en na inzage in de financiële stukken van SCHC, akkoord te gaan met het verhuren tegen een matige huur van een benodigd terrein aan het Heidepark. Het zuidelijk deel van de nieuwe ‘oval’ omringd door een walletje ligt ongeveer op de plaats waar tot 1926 werd gehockeyd. Een nieuw clubhuis, naar een praktisch ontwerp van voorzitter-architect Hans Blijdenstein, met een paar decimeter verhoogde dameskleedkamer die op zondagmiddag en bij feesten bij het clublokaal kan worden gevoegd, en ook als toneel kan dienen voor het bij SCHC zo populaire toneelspel, komt langs de Van Ooyensteeg te liggen.

SCHC zal de velden laten aanleggen met subsidie. Kosten inclusief een clubgebouw f 30.000,- met daarbij een lening tegen 4% met een looptijd van 30 jaar.

Voor die periode is tevens, en anders zou het een illusie blijven, besloten tot het uitgeven van garantiebewijzen door ouders van leden, oudere leden en belangstellenden. Door het ondertekenen en deponeren van de garantiebewijzen geven zij tevens aan vertrouwen te hebben in SCHC, een vertrouwen dat de club moet tonen waard te zijn. Jaarlijks dient SCHC aan het Gemeentehuis een lijst met mensen die garant staan te overhandigen.

SCHC krijgt dan de beschikking over vijf grasvelden, wat twee cricketvelden betekent in de zomer, zodat alle elftallen weer volledig kunnen spelen en trainen.

Het huurcontract van de oude velden loopt per 1 januari 1954 af en zodoende zal haast gemaakt moeten worden met de aanleg. Mogelijk kan dit contract nog met een jaar verlengd worden. De ledenstop wordt opgeheven omdat er in de naaste toekomst plaats genoeg is voor meer leden.

AFSCHEID VAN HET OUDE VELDJE...

Wist u dat er in Nederland maar één hockeyveldje bestaat? Een veldje omgeven en beschermt door een rand van struiken en hoge bomen. Zij is helemaal niet groot en ziet er ook niet erg mooi meer uit. Haar cirkels zijn zelfs in het begin van het hockeyseizoen al helemaal kaal. Dit komt door de vele beroemde, geliefde en minder geliefde hockeyleden, die in de loop der tijden over haar grasmattje hebben rondgerend. Generatie na generatie heeft ze op zien groeien: jonge vosjes tot Vossen, minieme bloemheuveltjes tot aanzienlijke Bloembergen zien worden, en nu ze haar einde voelde naderen, zijn wij, zij, ik en u vast ook erg verdrietig.

Natuurlijk, een hockeyveldje moet ook eenmaal het grassprietje erbij neerleggen, maar dat neemt niet weg, dat we een stukje van ons hart op het veld hebben verloren, zoals er al zoveel op het veld verloren is..

Stelt u zich eens voor hoe mooi, groot en deftig de nieuwe velden zullen zijn en er zal vast geen gravel door het hockeyveld lopen. U zult vaak met heimwee terugdenken aan het kale veldje aan de Frans Halslaan.

De Stichtsche gaat op de nieuwe velden een grote en veelbelovende toekomst tegemoet, maar zij laat op het oude veldje een veelbewogen en groots verleden achter. Ik vraag u: "Wees een beetje lief tegen haar, praat eens met haar en loop 's zondags niet onverschillig weg, maar kijk hoe van haar vermoeide maar voldane grasrug, de damp opstijgt". Doet u het? Ze heeft het een beetje moeilijk. Zou u het leuk vinden wanneer ze huizen op u zouden gaan bouwen? Nou dan!

PUFFENDE HEMELRADIUS

Onvergetelijk is het optreden van rechtsbuiten Joop Hemelraad, kogelrond en 1,55 m. hoog. Bij een dieptepass komt hij ter hoogte van de middellijn langzaam in beweging. Puffend als een stoomtrein neemt zijn snelheid voortdurend toe - de korte stapjes zijn met het blote oog nauwelijks meer te volgen - het publiek aan de achterlijn wijkt uiteen - remmen is onmogelijk - en zo verdwijnt Joop onder daverende toejuichingen keer op keer, over het dijkje dat de velden insloot, het struikgewas in. Over Joop raak je niet gauw uitverteld. Hij ademt Stichtsche en is in de jaren '50 en '60 met Tillemijn Geensen-Zwaardemaker de ziel van de club. Joop bezit een T-Fordje, bijgenaamd de Hemelradius. Hij ziet kans hierin complete jeugdelftallen te vervoeren - drie voorin, zes achterin, twee in de kofferbak. Omdat er maar één Hemelradius bestaat, fietst en verder alle jeugdelftallen, niet alleen naar Voordaan, Schaerweijde en Kampong, maar ook naar Laren, Gooische, Hilversum en Be Fair. Onveiligheid bestaat niet, vermoeidheid is flauwekul.

De Ford Anglia Prefect, alias De Hemelradius.

Van ‘voetganger’ Joop Hemelraad valt de volgende treurigheid te horen: *”Met de Hemelradius gaat het heel niet goed, jongens. Eerst was het alleen maar een droge kuch, maar nu zit ’t lager, een uitgelopen lager om precies te zijn. Ook is er iets gebroken, zegt de autodokter, maar de toeter doet het nog best. Daar heb ik nogal wat aan, de hele dag toeteren in de garage gaat me zo vervelen! Ook de lampen branden nog, maar daar heb je alleen ’s avonds plezier van. Verder staat de Hemelradius er zo stilletjes bij, dat de tranen me soms in de kijkers springen, jongens! De meneer die alle Hemelradiusjes maakt, gaat nu misschien een nieuw binnenwerkje inzetten, dan kan de hockeycompetitie toch nog doorgaan. Nou jongens, ik moet er vandoor, anders kom ik te laat aan de bushalte.”*

De Hemelradius I komt op echt Stichtsche manier aan zijn eind. Na afloop van een van de talrijke SCHC-feesten waarbij de mogelijkheden van de tapvergunning tot het uiterste worden benut, rijdt Joop, behulpzaam als altijd, een beschonken vriend naar huis. Op de terugweg door slaap overmand, boort Joop echter zijn historisch vehikel in de stam van een oude eik langs de Soestdijkseweg, waartegen hij rustig ligt te slapen, als verontruste feestgangers hem vinden. De eik staat op de passagiersplaats in de restanten van de Hemelradius. Er komt gelukkig een Hemelradius II. Joop luistert ook de feesten op met zijn beroemde cowboynummer “Tom Mix”, op een omgekeerde stoel uitgevoerd en gegarandeerd goed voor tranen van het lachen van de aanwezigen.

ONGEËVENAARDE MONSTERSCORE

Blauwe lucht, nazomerweer. Jongens C prepareert zich voor de wedstrijd tegen Soest B op het toenmalige derde veld. Inlopen, inslaan, met een goede jeugdleader in de persoon van Jan van Gooswilligen. Half drie, aanvang wedstrijd, fluit Jan Goos voor de begin bully. SCHC C met Wouter Runne, Jan Karel Bout, Rolf Stibbe, Robbie Jacobs, Harry Schnetkamp, om maar een paar te noemen, in Stichtsche tenue. Soest in Groen Wit. Al na een paar minuten staat het 1 - 0 voor ons. Er wordt gejuicht. Al snel volgen de 2e, 3e en 4e goal. De goals vallen als rijpe appelen in de herfst. Bij de rust, na 25 minuten, is het 16 - 0. Bij de hervatting stromen de toeschouwers toe. Wouter Runne is behendig. Hij maakt er elf, een recordscore, in ieder geval voor SCHC, en knalt nog twee keer op de paal. Jan Karel Bout ervaart een lichte teleurstelling dat zijn totaal maar op negen blijft steken. Het eindsignaal van dit scoringsfestijn komt - als bij elk goed feest - voor ons SCHC te vroeg en voor het arme Soest

Mei 1955: Opening van de nieuwe velden met een toespraak door de secretaris van de KNHB Jhr. L.J. Quarles van Ufford. JUBILEUMBOEK 50 JAAR SCHC

natuurlijk veel te laat. De eindstand is 32 - 0, en dat na 50 minuten. Een nog steeds bestaand record voor een officiële competitiewedstrijd. Dit uitzonderlijke verhaal wordt meerdere keren in hockeykringen verteld. Een paar keer komt het zelfs voor dat iemand meldt, “ik was erbij, wat een broodhockeys waren jullie, ik speelde in dat elftal van Soest. Ik ben dat ook nooit vergeten. Ik heb dat mee moeten maken”. Later bekende hockeyspelers in dat Soester team, zoals Jan Groenendijk, Willem van Es en André Bolhuis.

Als er een bal ophanden is, wordt dit voorverwarmd in De Stichtenaar met diverse korte zinnestjes. zoals:

*”Wie zich van ’t Stichtsche feest berooft,
heeft zeker zaagsel in z’n hoofd”.*

*“Ook de oude veteranen,
pikken als verheugde hanen,
op het Stichtsche feest hun granen”.*

Heren: “Wat doe jij?”

Dames: “Wat doe jij aan?”.

Einde van het Kesslerveld: Heren 1 wint een promotiewedstrijd tegen Aulus met 1-0 en keert terug weer naar de 1e klasse West. Staand: Hans Reus, Gerard Overdijkink, Peter Verhoef, Meinhart Lingbeek, Jan van Gooswilligen, Eddy van Seventer en Bob Dorhout Mees. Zittend: Eddie Zwier, Freddie Hooghiemstra, Herbert Bloembergen, Peter van der Laan, Fran Moerel en Hans Both. ARCHIEF JAN VAN GOOSWILLIGEN

De vlag op de nieuwe velden kan gehesen worden
JUBILEUMBOEK 50 JAAR SCHC

OPMAAT NAAR KAMPIOENSCHAP

Na in het voorjaar van 1955 afscheid van het Kesslerveld te hebben genomen, wordt de laatste wedstrijd Aeolus-SCHC in de promotieklasse gespeeld. SCHC zorgt daar voor een niet overtuigende 1-0 zege, maar wordt wel kampioen. Het spel blijft op een benedengemiddeld niveau steken, maar daaraan was ook het slechte veld debet. Daarentegen maakt een overenthousiast Aeolus het SCHC niet gemakkelijk. Het is duidelijk dat SCHC sterker is, maar de verkregen kansen niet benut. Freddie Hooghiemstra maakt het doelpunt al voor rust.

Na afloop natuurlijk bloemen van voorzitter Blijdenstein en zoals gewoonlijk 's avonds feest in De Schouw met muziek van The Four B's, de Bilthovense Betere Bop Band met de ontluikende talenten Jelle van der Zee, trompet; Din Binkhorst, klarinet; Peter Verhoeff, gitaar; Wim Spree, drums; Paul Lugard, piano en Herman Leemhuis op de theekistbas.

Na het kampioenschap worden promotiewedstrijden gespeeld tegen het favoriet geachte HDM. Uit wordt in een spannende wedstrijd 1 - 1 gelijk gespeeld, waarna de thuiswedstrijd op het nieuwe complex wordt gespeeld. Voor een grote menigte toeschouwers weten Bob Dorhout Mees, Hans Both, Hans Reus, Meinhart Lingbeek, Fran Moerel, Gerard Overdijkink jr., Freddie Hooghiemstra, Herbert Bloembergen, Peter van der Laan, Eddie Zwier en Eddy van Seventer (reserves Peter Verhoeff en Jan van Gooswilligen) na rust drie keer te scoren en zo promoveert

SCHC naar de westelijke eerste klasse, waarin SCHC vele jaren zal vertoeven.

De oefening van het feest na het kampioenschap werpt vruchten af, het promotiefeest duurt tot in de kleine uurtjes.

OP 21 MEI 1955 IS HET DAN ZO VER!

In aanwezigheid van vele genodigden, leden, oud-leden en belangstellenden opent de voorzitter van SCHC, Hans Blijdenstein, op 21 mei het nieuwe complex aan de Van Ooyensteeg.

Hij bedankt met name Jhr. mr. C. Dedel, die bemiddeld heeft bij het behouden van het oude veld, en vervolgens burgemeester Fabius, die zich persoonlijk heeft ingespannen om SCHC (weer) op het Heidepark te krijgen, de Nederlandse Heide Maatschappij, de Centrale Advies Commissie van het NOC en de Dienst Aanvullende Werkgelegenheid. Daarnaast alle personen en instanties die hun steentje hebben bijgedragen. Het nieuwe complex ligt er schitterend bij, mede dankzij de zorg van oud-Heidemij-medewerker Chris van Neerbos, die als nieuwe terrein-knecht is aangesteld.

De heer Van Ginkel, erelid van SCHC, biedt namens de oud-leden het buffet aan. Eerste elftalspeler Jan Kluyver stelt voor om de heren Blijdenstein en Dubru voor hun niet aflatend enthousiasme en doorzettingsvermogen in de eerstvolgende ledenvergadering te benoemen tot erelid. Vele cadeaus worden aangeboden, waaronder acht ligstoelen, een prachtige zitbank, een beker, een Nederlandse vlag en een scoringstafeltje voor de cricketafdeling.

Na de sprekers volgt een wedstrijd tussen promovendus SCHC I tegen 'de rest van Nederland'. De dames spelen tegen Gooische en tevens spelen de oud-leden tegen de oudere leden. Hierna trekt het genodigde gezelschap naar Hotel De Leyen waar tijdens het diner door de heer Kruseman, namens de oud-cricketers, een klok met klepel wordt aangeboden. Na het diner vervoegt men zich bij de overige feestgangers in De Schouw, alwaar men naar hartelust danst op de tonen van de bekende band 'The Rainy City Seven'.

Hierdoor komen vier uitstekende velden ter beschikking van SCHC. Op het latere vijfde veld krijgt de plaatselijke korfbalvereniging beperkte faciliteiten.

Op deze nieuwe locatie, later gedoopt tot de 'Blijdenstein weide', is goed hockey mogelijk hetgeen inspirerend werkt.

Dames 1 op de nieuwe velden in 1955: staande v.l.n.r. Jopie Baartman, Tillemijn Zwaardemaker, Hetty Brouwer, Hannie Jonge Poerink, Jootje van Rhijn en Mieke Röder. Gekniel: Lucie Binkhorst, Sonja van Nus, Friedl de Jong, Pien Albricht en Pauline Schröder.

AMERICAN REMINISCENCE OF DOLF ENTHOVEN

Bij gelegenheid van 100 jaar SCHC ontvingen we een bericht van Dolf Enthoven, professor financial management aan de Universiteit van Texas, maar in Nederland beter bekend als de sluwe rechtsback van Heren I.

“I warmly remember being part of our hockeyteam that moved us to the 1st class in 1951, and the great ‘dependencia’ we developed, during and after our matches. The team included Hans van Maanen, Herbert Bloembergen, Auke Bloembergen, Aart van Rhijn, Henk Wefers Bettink, Meinhart Lingbeek, Jan Snoep, Ot Berrevoets en Jan Kluyver.

I don’t think any of us was a great topplayer by himself, but driven by a joint mission and spirit we achieved the top standing at that time. Herbert Bloembergen always ensured the high level of humor and morality. I have regularly thought about our unique ‘climate’”.

Op 31 december wordt de jaarlijkse voetbalwedstrijd gehouden tegen AVVB. Iedereen die mee wil doen, kan zich opgeven bij Joop Hemelraad. Op nieuwjaarsdag is er een mixedwedstrijd voor de veteranen.

Jan Kluyver spreekt in de eerste Stichtenaar van het nieuwe jaar de woorden:

“Als wij sportief en organisatorisch het peil van 1955 een paar jaar volhouden, wordt onze “studentikoos, slordige en provinciaals genoeglijke” Stichtsche met recht één van de steunpilaren van het Nederlandse hockey!” Kluyver heeft een vooruitziende blik...

Mr. P.C.G. (Piet Lab) Labouchere (1909-1972)

Cricketlegende, stimulator, publicist

Iemand kan je soms in het leven zo boeien, dat je verloren bent. Er is waarschijnlijk geen Stichtenaar die zoveel anderen geboeid heeft voor cricket, hockey of beide, dan Piet Labouchere. Als jochie mag hij met z'n oudere broer Charles mee naar de Stichtsche Cricket Club in Bilthoven, waar hij spelenderwijs zich kan optrekken aan de grote Kesslernamen. Bij het samengaan van cricket en hockey wordt 'Piet Lab' als 18-jarig ambitieus sportman meteen ook belangrijk steunpilaar voor de beide eerste teams en korte tijd later secretaris van het bestuur. Piet denkt na over zijn sportbeoefening en hij begint jeugdcricketers en hockeymeisjes te coachen. Hij schrijft zelfs voor de leden een handzaam boekje 'Techniek en Tactiek van het Hockeyspel', door Mr. P.C.G. Labouchere met tips die vandaag nog waardevol zijn. Onder zijn coaching promoveert Dames I in 1942 naar de eerste klasse.

Zijn persoonlijke prestaties reiken op cricketgebied tot zeer grote hoogte. Na zich in 1925 al in een vertegenwoordigend Utrechts jeugdelftal te hebben onderscheiden, speelt hij als veelzijdig batsman en tactisch bowler vanaf 1927 onafgebroken in het eerste cricketelftal en later ook het Nederland cricketelftal, waarin hij in 1934 een recordcentury van 155 slaat.

Stichtenaar met hart en ziel en kenner als geen ander van wat er op Stichtsche omgaat, legt hij de geschiedenis van SCHC vast in uiterst leesbare overzichten, die later gepubliceerd worden in jubileumnummers van De Stichtenaar.

Na zijn vertrek in 1946 uit Bilthoven naar Den Haag blijft Piet Labouchere met zijn hockey-echtgenote Hansje onafgebroken betrokken bij het wel en wee van Stichtsche. In 1955 openbaart zich de ziekte MS en raakt hij gekluisterd aan een rolstoel, wat voor deze oud-sportman geestelijk een zwaar offer is.

Desondanks volgt dit beschaafde, bescheiden, trouwe en hartelijke erelid sinds 1946 nog jarenlang alle hoogtepunten, zoals het landskampioenschap, promotiewedstrijden en natuurlijk zijn geliefde cricket sport.

Cricket is

1922-2005

bakermat Wonder van Bilthoven

Geknisper van droge dennenappels; warmtegeuren van brem, hei, stilstaand water in het Heidepark; verre treingeluiden; konijnen en reeën langs de bosranden; loomheid in verstilde lanen met lange rijen kastanjes, beuken en Amerikaanse eiken. Nog steeds kent een Bilthovense zomer haar eigen typische kleuren en geuren. Velen zochten vroeger, en zoeken nu nog steeds, de aangename warmte van een Bilthovense zomer op.

INLEIDING

Begin 20e eeuw vinden vooral welgestelde stadse families zomerse rust en ruimte op de flanken van de Utrechtse Heuvelrug, waarvan Bilthoven een van de meest westelijke uitlopers is. Er worden grote, luisterrijke, panden neergezet, met bos en hei als tuin. Zo gebeurt het dat een welgestelde en zeer sportieve oliejonker uit Den Haag, mr. J.H.H. (roepnaam Dé) Kessler, voetbal- en cricketinternational, land aankoopt in de hoek Gezichtslaan, Hobbemalaan, Frans Halslaan, doorsneden door de Vermeerlaan. Ten zuiden daarvan laat hij in 1921 zijn eigen cricketveld 'The Oval' aanleggen. Vanuit zijn villa 'Zomerland' aan de Gezichtslaan loopt langs het zwembad een pad naar het veld. Een jaar later volgt een knus clubhuisje. De club die vanaf 1922 deze prachtige accommodatie bespeelt, krijgt de naam 'Stichtsche Cricket Club': deze op 28 februari 1922 opgerichte vereniging, bij jhr. G.F. van Tets van Goidschalxoord in huize 't Valkenbosch te Zeist, draagt in het eerste woord van deze bena-

Op het prachtige Kesslerveld, met de aarden wal, hebben vele grootheden gespeeld. Op deze foto o.a. wicketkeeper Fook Hooft Graafland, op de rug met witte pet Wim Cuperus, in het midden Piet Labouchere en derde van rechts Dé Kessler. ARCHIEF PIET LABOUCHERE

ming de toekomstige clubnaam. Van Tets is de eerste voorzitter, leden zijn onder andere zoon Van Tets, de Kessler-broers en Charles Labouchere, die in 1923 zijn broertje Piet meeneemt: diens eerste herinnering aan zijn cricketoptreden is 'bowled first ball'!

De geschiedenis van het cricketspel in Bilthoven begint, zoals erelid Piet Labouchere in het jubileumnummer van De Stichtenaar in 1937 schrijft: "eigenlijk bij het veld." Dat prachtige veld, dat cricketers zich beter herinneren om zijn bijzondere karakter en die heel speciale sfeer, dan om de wickets die er zijn genomen, de runs die er zijn geslagen en de vangen die er zijn vastgehouden.

In 1927 ontstaat de 'Stichtsche Cricket & Hockey Club' door het samengaan met de hockeyers van de UGHC. Het Wonder van Bilthoven is geboren en ze leefden nog lang en gelukkig, zij het met pieken en dalen. Het hockeyspel wordt gaandeweg door steeds meer Bilthovense inwoners beoefend, het cricketspel glijdt qua aantal leden en bekendheid langzaam af naar de krochten der onbekende sporten. Periodes van topprestaties en kleinere cricketdaden, van hoogtijdagen en mindere jaren wisselen elkaar af. Bij alle Stichtsche cricketers overheerst echter een en hetzelfde gevoel: het is een voorrecht om in zo'n mooie omgeving de 'King of Sports' te beoefenen.

1921 - 1925

De aanleg en ligging van het veld, het knusse clubhuis (geen kleegelegenheden), de stroom nationale en internationale cricketers richting het prachtig gelegen Kesslerveld geven Bilthoven al gauw cricketaanzien. De SCC speelt in 1922 alleen vriendschappelijke potjes. In 1923, tijdens een zeer regenachtige zomer, wordt deelgenomen aan de officiële competitie van de Stichtsche Cricketbond (SCB). Het team, met Dé en Tonny Kessler, aangewaaide cricketers uit de buurt en Haagse vriendjes, toont zich veel te sterk voor de omliggende clubs Kampong, Hercules en UVV. Een jaar later speelt een combinatieteam van SCC en Hilversum onder de naam Hilversum in de landelijke eerste klasse, terwijl de clubs ieder apart een team in de SCB hebben spelen.

1926 - 1935

In 1926 gaat SCC weer alleen op pad, met een professionele Engelsman, een zekere Jennings van Warwickshire, als trainer. Na dat seizoen trekt

De Stichtsche juniores, uit de wijde omgeving van Utrecht, spelen op 13 september 1925 een wedstrijd tegen hun Amsterdamse leeftijdgenoten.

De SCC-spelers zijn: staand helemaal links Aedo Schorer, zesde van rechts W. Bartels, uiterst rechts Fook Hooft Graafland met voor zich 'Thé'tje' Mundt. Zittend tweede van links Piet Labouchere en op de grond tweede van rechts Coen van Boetzelaer. ARCHIEF PIET LABOUCHERE

de ploeg zich uit de eerste klasse terug: Dé Kessler gaat voor lange tijd naar het buitenland en daardoor wordt het team te zwak geacht op hoog niveau te kunnen spelen. Tevens komen de internationale wedstrijden die Dé meestal regelt te vervallen, en dit brengt de SCC in zodanige financiële problemen dat zij niet alleen verder kan gaan. Overigens vertrekt Kessler met een record op zak: op 19 juli 1925 heeft hij tegen het Enschedese PW op zijn 'Oval' een dubbele century geslagen (227 not out), een nationaal record dat bijna tien jaar blijft staan. Op advies van de heren ir. Th. M. Mundt, ir. W. Hupkes en J.M. Kakebeeke smelten de cricketers van de SCC en de hockeyers van de UGHC samen tot de Stichtsche Cricket & Hockey Club.

EN DAN IS HET SCHC...

In 1927 is het dan eindelijk zover: voor de eerste keer wordt de naam SCHC gebruikt in een officiële competitie, namelijk die in de tweede

klasse van de Nederlandse Cricketbond. De vraag in 1926, of het cricket wel zou kunnen blijven bestaan zonder de veldeigenaar, is met een volmondig 'ja' beantwoord.

1927 - 1935

Uiteraard moeten de cricketers en de hockeyers nu het veld delen. Dat gaat niet altijd tot wederzijds genoegen: de cricketers vinden dat de hockeyers het gras omploegen, en de hockeyers vinden die gemalenbaksteenstrook van 20x2 meter die aan de uiteinden een meter in het hockey- en trainingsveld ligt maar lastig. Eind jaren '20 leidt de cricketafdeling een kwalitatief matig bestaan door het vertrek van een aantal sterke spelers. De mindere goden moeten nu hoofdmannen worden. Als overgang is er in 1929 alleen vriendschappelijk gespeeld. In dat jaar ontwikkelen zich spelers die in de komende jaren het kernteam gaan vormen: Piet Labouchere, Carl en Hans Breuning, Maas van Weel, Fook Hooft Graafland, Theo Mundt, Aedo Schorer. De club brengt deze jaren telkens twee teams op de mat.

Van 1930 tot en met 1933 is opnieuw een combinatieteam HBC (Hilversum Bilthoven Combinatie) actief. Van de Hilversummers treedt de goedgemutste, ervaren Piet Hein Cremers als bowler op de voorgrond. Hij is een graag gezien teamlid. Als in 1934 SCHC opnieuw onder eigen naam doorgaat, verkiest Cremers dan ook om bij de Bilthovense club te blijven. In die jaren is Labouchere aanvoerder en Hooft Graafland voorzitter.

Groundsman Van Essen onderhoudt met veel toewijding de 'pit', zoals hij de pitch met een geheel eigen woord omschrijft.

WEL KAMPIOEN, GEEN PROMOTIE

In 1931 behaalt de HBC het kampioenschap in de nieuw ingestelde overgangsklasse. Er volgt echter geen promotie, omdat de eerste klasse juist dat seizoen wordt ingekrompen! In 1932 valt SCHC opnieuw de eerste plaats ten deel, samen met Quick 1888 uit Nijmegen, maar om dezelfde reden opnieuw geen promotie. Er is evenmin tijd voor een beslissingswedstrijd, die trouwens niet in Bilthoven gespeeld kán worden: Hercules Cricket huurt het hele seizoen het veld, alle thuiswedstrijden van de HBC vinden plaats in Hilversum. In het jaar 1933 keert Kessler terug, naar een veld met een ruimere en enigszins vierkante boundary: de hockeyers hebben door het verleggen van een stuk van de aarden wal rond

De Hilversum Bilthoven Combinatie (HBC) kampioen in 1931.

Staan vlnr: Maas van Weel, Willy Rosenbaum, Hans Breuning, A. van Haeften, Henk Steinz, L. Lapiere.

Zittend vlnr: Willem Prins, Piet Hein Cremers, Piet Labouchere, Fook Hooft Graafland, Cees Bakker.

het cricketveld twee hockeywedstrijdelden ter beschikking gekregen. Dat seizoen laat vrij matig cricket zien, maar in 1934 zetten Labouchere, Kessler, Cremers, Van Weel, Bouvy en Carl Breuning de schouders en het wilgenhout eronder.

GEWOON WEER SCHC

Een jaar overigens waarin de drie teams van SCHC gewoon weer de eigen naam gebruiken, omdat het aantal Hilversummers is geminimaliseerd. Grote man en reeds lid van het bondsbestuur is Piet Labouchere, die de meeste runs scoort van het seizoen: 451, waaronder een century. In de NCB XI, een nationaal B-elftal, slaagt Labouchere erin om zowel in 1934 (155 tegen de Engelse Harrow Wanderers) als in 1935 (121 tegen de Free Foresters) op Rood en Wit een century te maken. Beide keren ontvangt hij uit alle hoeken van het land, en uit Engeland, felicitaties per

telegram, briefkaart en brief. Tussen 1934 en 1939 speelt Piet Lab, vaak getooid met een wit sjaaltje, zes officiële interlands. Daarin is hij redelijk succesvol, echter zonder al te grote uitschieters. Als aanvoerder van SCHC slacht hij in 1935 onder andere Hercules af, met Hooft Graafland (127 not out) en Frits Bouvy (101) in de runs. Er komt zelfs anders dan Engels buitenlandse bezoeken. Een cricketteam van een Engelse kostschool in Zwitserland, de Zuoz Old Boys, doet Bilthoven aan. Ze zijn enorm onder de indruk van het zo feeëriek gelegen Kesslerveld "in Bilthoven, ein idealer Privatplatz." Dat vinden meer cricketsers.

1936 - 1945

In 1934 jaar duiken de namen van Harry, en van zijn broer Ad, van Benthem op; ze stappen van Kampong over naar SCHC. De connecties

In juli 1938 betreedt SCHC het veld om tegen CVH te spelen. Aanvoerder Piet Labouchere spreekt zijn team toe bij het betreden van veld.

Vlnr: Frits Bouvy, Ad van Benthem, Frans van Oorde (op trap), Gerrit de Kok, Harry van Benthem (half zichtbaar achter De Kok), Carl Breuning, Wim Cuperus, Piet Labouchere, Joop Kentgens (achter Labouchere), Fook Hooft Graafland, Leo Hupkes

met het cricketteam van de studentenvereniging Sphaerinda uit Utrecht liggen daaraan ten grondslag. Sphaerinda gebruikt het Kesslerveld, en er spelen zoveel studentenvrienden van de Van Benthems, dat ze besluiten in Bilthoven te gaan spelen. Voetballer Harry stapt over naar hockey. Hij komt in het doel terecht, een positie die door veel goede cricketers wordt ingenomen! In 1936 toont Harry zich een sterk openingsbat in het tweede team, waarvoor Ad maar liefst 59 wickets neemt.

HOCKEYERS EN DE KING OF SPORTS

De cricketers vinden trouwens dat de hockeyers wel eens wat meer belangstelling voor de edele 'King of Sports' moeten hebben. "Doch veel meer zou kunnen worden bereikt, als de hockeyers er nu maar eens achter kwamen, welk een prachtig spel cricket is" schrijven ze in 1937. Blijkbaar botert het nog niet helemaal tussen de twee verschillende sporten. Al nemen de hockeyers een initiatief van de cricketers, namelijk een buffet met hapjes en drankjes, over, zowel na de doordeweekse trainingen als in het weekeinde. "Een en ander beteekent voor de trouwe oefenaars een belangrijk leger geldbuidel" meent hockeyer/cricketer Piet Labouchere. Wicketkeeper Aedo Schorer neemt afscheid en doneert 'la coupe Schorer', de Schorerbeker, die uitgereikt wordt aan de persoon die in een cricketseizoen veel voor de jeugd en de lagere elftallen betekend heeft. Harry van Benthem is de eerste ontvanger ervan. Kessler voert het eerste aan, waarin Labouchere zich als allrounder ontwikkelt en schittert. Inmiddels beginnen zich, ook vanuit de hockeyafdeling, jeugdspelers aan te melden. Zo wordt Carel (C.Q.) van Daalen, de latere voorzitter van SCHC, in 1937 hockeyjeugdlid, waarbij hij 's zomers ook het cricket in het hart sluit.

De lange, bebrilde, Daan van Oorde is een van de jonge spelers die snel tot cricketwasdom komt. Hij toont zich een batsman van formaat. In 1941 slaat Van Oorde een dubbele century (206) tegen Hercules in het nationale Flamingo-jeugdtoernooi. Daarmee wint de jongeling het 'Flamingo-bat'. Met hem spelen onder andere zijn broer Frans, Joop Hemelraad, Dolf Enthoven, Ot Berrevoets en Carel van Daalen in dit team. Van Oorde treedt al snel toe tot het eerste team van SCHC.

ORLOGSMATERIAAL EN -SCHADE

De Tweede Wereldoorlog is in volle gang. SCHC heeft in mei '40 het geluk dat daags voor het uitbreken ervan de eerste helft van een grote materiaalbestelling is afgeleverd; in de eerste dagen van de oorlog ont-

vangt SCHC ook de andere helft. Daardoor beschikt de club in de oorlogsjaren lange tijd over goede spullen. Gedurende de oorlog wordt er gewoon gespeeld. Met ballen die in de loop der jaren wegens slijtage met boenwas moeten worden opgepoetst. In 1942 krijgt SCHC zelfs nog een nieuwe cricketmat! Fook Hooft Graafland, die de wicketkeeping-taken deelt met Theo Mundt, volgt Kessler op als voorzitter van de cricketafdeling. Kessler's gezondheid -voor een groot sportman rookt en drinkt hij best veel- gaat snel achteruit. De schok van het overlijden van Dé, op 6 september 1943, is groot.

In september '44 is er een bombardement op Soesterberg, dat ook Bilthoven treft, vlakbij het cricketveld waarop een NCB XI tegen het Nederlands jeugd XI, speelt. Een wedstrijd waarin, voordat de bommen vallen, Daan van Oorde topscorer van het jeugdelftal is. De cricketers vluchten en het veld raakt beschadigd.

Het jeugdteam van SCHC in 1941 met rechts zittend wicketkeeper Carel van Daalen. Verder met de klok mee: Rob Ligthart, Daan van Oorde, Herman Hupkes, Jopie Hemelraad, ? Posthuma, Albert van Reede, Ot Berrevoets, Bert Kloosterboer, Dolf Enthoven N.N. ARCHIEF PIET LABOUCHERE

Enkele dagen na de bevrijding is een cricketwedstrijd tegen Engelse soldaten onderdeel van de feestelijkheden. Op een provisorische pitch, vanwege de schade. De witte planken van de screens zijn in het laatste oorlogsjaar in kachels verdwenen, evenals grote delen van het houten clubhuis. De broodmagere Bilthovense cricketers zijn niet opgewassen tegen de redelijk gevoede Engelse soldaten: Harry van Benthem is met 1 run topscorer “via het randje van mijn bat”. De NCB stelt in 1945 een noodcompetitie in, waarin het door iedereen gebruikte materiaal van slechte kwaliteit is, maar dat kan niemand iets schelen.

1946 - 1955

In 1946 verhuist Labouchere door verandering van werkkring naar Den Haag. Jo van Donselaar beschrijft in De Stichtenaar nr. 22 Labouchere omstandig. Hij noemt hem ‘bij de cricketafdeling jarenlang de spil waar alles om draaide’ en eindigt met de woorden dat Labouchere ervoor heeft gezorgd dat SCHC: “...een vereeniging is, welke alom in den lande om zijn mentaliteit wordt gewaardeerd. Stichtenaren, zorgt dat jullie dit ideaal steeds blijven nastreven!”

Door zijn vertrek en dat van enkele oudere leden begint de animo in Bilthoven voor deze zomersport af te nemen. Het eerste team speelt in een zwakke tweede klasse, waarvan het in 1947 nog wel kampioen wordt. Niet in het minst door de bowlerij van Ad van Benthem, die eenmaal in een wedstrijd negen wickets neemt, en dat nog wel tegen rivaal Hercules.

Na 1949, een seizoen in de derde klasse, keren steeds meer prominente cricketers om verschillende redenen de club de rug toe. Maar Harry en Ad van Benthem, en de onvermoeibare Teddy Dubru, gekomen van VOC, houden de cricketafdeling in stand, met behulp van Cees Gravendaal. Ook Willem Kruyff is intussen een gewaardeerd actief lid van Stichtsche geworden. In een korte opleving, 1951, wordt het kampioenschap van de overgangsklasse gevierd.

Tegenover de teruggang bij de senioren staat dat steeds meer jeugdhockeyers het cricketbat ter hand nemen. Zij zijn enthousiast gemaakt op een druk bezochte propaganda-avond in de winter. In 1951 spelen er twee jeugdteams in de competitie. Deze spelers vormen de basis van een mogelijk sterk seniorenteam in de toekomst: Frank, later ook Jeroen Zweerts, Jaap Leemhuis, die ook aanvoerder van het Nederlands jeugdelftal is, Huib Eijkel, Gerard Overdijkink, Albert Mattart, Eddie Zwier.

In de eerste klasse speelt SCHC op 27 juli 1952 de eerste tie in zijn bestaan! Rood en Wit 2 en SCHC maken allebei 192 runs voor het verlies van 10 wickets.

EXIT KESSLERVELD

In 1955, na een laatste cricketwedstrijd op 11 september van dat jaar, staat uiteraard ook voor de cricketers de verhuizing naar Heidepark voor de deur: het nieuwe veld wordt door de Nederlandse cricketwereld meteen in de armen gesloten als een van de mooiste in het land. De ‘oude-mannen’ club Still Going Strong (SGS) vindt het vooral ook daarom jarenlang

Ereleden Piet Labouchere (links) en Harry van Benthem toosten nog maar eens met elkaar op het Stichtsche Cricket.

ARCHIEF WIM CUPERUS

Deze (oud-) Stichtsche cricketers nemen met een feestelijke en tegelijkertijd treurige wedstrijd op 11 september 1954 afscheid van het Kesslerveld. Staand vlnr: Hans Breuning, Herbert Bloembergen, L.E. van der Stadt, Ad van Benthem, Piet Labouchere, Carl Breuning, Dirk Das, Cees Gravendaal, Jan Key, Hein van Tets, Leo Hupkes, Teddy Dubru, C. Kruseman, Piet van Geytenbeek, W. van Benthem sr., Aedo Schorer, Gerard Andries. Gehurkt vlnr: Herman Leemhuis, Jan Kluyver, Hans Blijdenstein, Steven Key, Jan Willem van Waning, Maarten Albricht. Afwezig: R. de Vries, Fook Hoofd Graafland en Harry van Benthem. ARCHIEF PIET LABOUCHERE

feestelijk en treurig

een groot genoeg om op Koninginnedag op het gastvrije SCHC een seizoenopeningswedstrijd tegen een sterk clubteam te spelen. Een traditie die tot ver in de jaren '90, zij het niet elk jaar, in stand wordt gehouden.

1956 - 1965

Dit decennium gaat rustig van start voor de Stichtsche cricketers. Al moet er eind april 1957 voor de start van de eerste wedstrijd tegen SGS eerst sneeuw van de mat worden geschoven!

In 1958 wordt Piet Labouchere, die in dat jaar om gezondheidsredenen tussentijds aftreedt als vice-voorzitter van de KNCB, benoemd tot erelid van de cricketbond, elf jaar nadat hem bij SCHC deze eer al te beurt was gevallen. Een andere Stichtenaar, Fook Hooft Graafland, volgt hem op. Deze is van 1959-1964 voorzitter van de KNCB.

Mede door zijn aanvoederschap van diverse kampioensteams, maar vooral omdat hij al ruim 20 jaar Stichtsche elftallen aanvoert, traint, begeleidt, umpired en adviseert schenkt het SCHC-bestuur mr. Harry van Benthem in 1956 het erelidmaatschap. Piet Labouchere feliciteert Van Benthem via een brief in De Stichtenaar: "Wie de geschiedenis van het Stichtsche cricket van de laatste 20 jaren kent, weet dat het voortbestaan van onze cricketafdeling jarenlang van zijn enthousiasme en doorzettingsvermogen afhankelijk is geweest, en dat de huidige bloei nooit zou hebben plaatsgevonden, als hij er destijds niet zijn -gelukkig niet al te smalle- schouders onder had gezet. Met de verbetering van een echte vechttjas (wist u dat hij in zijn studententijd een gevreesd bokser was?) heeft hij volgehouden, vaak tegen een overmacht van onbegrip en onverschilligheid in....".

TOEN AL BUFFETDAMES...

Het Stichtsche cricket raakt steeds beter georganiseerd. De elftalcommissie bestaat uit maar liefst vijf man: Harry van Benthem, Frans van Oorde, Aat Hooft Graafland, Jaap Leemhuis en ir. J. Hofman. Door de duidelijke structuur en de betere trainingen vergaat het SCHC vanaf 1957 veel beter. De naoorlogse jeugdspelers stromen door naar de senioren. In 1959 zijn er drie Stichtsche teams, het derde een zeer jeugdig, in de zondagcompetitie in actie. Dat levert naast een veldenprobleem (één veld) ook meer buffetdiensturen op. Dat loopt niet altijd even soepel, en in juni '59 is er in een brief van cricketvoorzitter Jan Key aan Harry van Benthem, inmiddels alleen nog cricketlid, sprake van het inzetten

van 'hetzij een betaalde werkstudent tijdens de cricketuren, hetzij dat de dames van de cricketleden dit verzorgen; ik denk hierbij aan jouw vrouw, Mevrouw Kruyff, Mevrouw van der Bijl, mevrouw Gravendaal.' Helaas is niet terug te vinden welk besluit er in de bestuursvergadering is genomen, maar 'het hoofdbestuur is zeker niet van plan om extra kosten te maken'. Het zal dus wel op de dames zijn neergekomen..... Enkele dames doen langs de kant van zich spreken, onder andere Len Overdijk, die tijdens de wedstrijd het scoreboek invult.

WIE DE JEUGD HEEFT...

De jeugd groeit als nooit tevoren. In 1957 is er een 'welpenfal' (leeftijd onbekend!) onder leiding van Aat Hooft Graafland. De 16-jarige Jaap Leemhuis is een jaar later al trainer van de jongste cricketleden. In 1958 biedt het bestuur, als beloning voor de hockeyjunioren na het behalen van de overwinning in het Bosplantoernooi bij Amsterdam, een gratis cricketlidmaatschap aan. In 1959 geven zelfs 15 (!) meisjes zich op voor de crickettraining. Onder hen Ciska van Manen en Anneke Leemhuis, twee meisjes die door de cricketfamiliebanden vaak op de club zijn, zoals

In het blad 'Cricket' schrijft de auteur van het artikel over het Flamingo-jeugdtoernooi uitermate lovend over het optreden van de SCHC-Kampong combinatie (de meeste spelers zijn van SCHC) als de morele winnaar van het toernooi. Ook op 28 augustus 1959 bij de reprise van de finale tegen HCC blijven de twee partijen in evenwicht.

BRON: DE CRICKET, 14 AUGUSTUS 1959

Anneke die jarenlang het buffet voor de cricketers beheert. Deze groei culmineert in 1959 in de finaleplaats van het SCHC/Kampong combi-elftal in het Flamingo-toernooi, voor spelers tot 21 jaar. Leider is Henk van der Bijl en het team staat “onder de kundige en prettige captaincy van Leemhuis” schrijft het blad Cricket. Tegenstander is twee keer HCC uit Den Haag. Onder de ogen van voorzitter Hans Blijdenstein komt SCHC niet verder dan twee keer een draw. Alle 22 spelers, onder wie de 14-jarige Jeroen Zweerts die tot beste speler van het toernooi wordt uitgeroepen, ontvangen een gratis abonnement op de Cricket.

...WORDT LATER KAMPIOEN

De winnende jeugd ploeg van 1959 vormt de voorbode van wat er begin jaren '60 gaat komen. In 1959 eindigt het eerste van SCHC in de tweede klasse A nog onderaan. Het gaat in 1960 al beter met een plek in de middenmoot. In 1961 doet Harry van Benthem een stapje terug. Hij laat de captaincy van het eerste over aan de 19-jarige Jaap Leemhuis. Ook andere routiniers stoppen met topcricket, zoals Cees Gravendaal en Fook Hooft Graafland, die wel een paar keer samen met zoon Aat in het eerste speelt. In 1961 behaalt een sterk verjongd SCHC 1 het kampioenschap, waarmee promotie naar de eerste klasse B een feit is.

De optredens van Leemhuis, 123 not out, en Zweerts, 114 not out, in de thuiswedstrijd tegen de Koninklijke UD uit Deventer kenmerken de kracht waarmee het team zich naar de eerste plaats in de tweede klasse A speelt. Het fielden is van superieure kwaliteit. Zo staat het team bekend als ‘de als scheermessen fieldende SCHC’ers’, en vooral Gerard Overdijk met zijn fantastische vangen in de gully valt op.

KAMPIOEN!

In de laatste wedstrijd tegen HCC 3 valt de beslissing. De dag begint al goed als Zweerts (16 jaar) als opener not out blijft met 112 runs in SCHC's totaal van 195 runs. Opponent HCC krijgt van Stichtsche ruim drie uur de tijd om de 196 runs voor de winst te maken. HCC verliest echter heel snel twee wickets via run-outs en eindigt op 50 runs all out, bowler Frank Zweerts 5-15. “De verjongingskuur die al voor 1961 was ingezet, is dit jaar vrijwel geheel doorgevoerd, met een succes dat meteorachtig genoemd mag worden,” schrijft het blad Cricket nu. SCHC wordt kampioen met negen overwinningen en drie draws, in een overigens regenachtig seizoen. Voorzitter Hans Blijdenstein, fervent cricketer, huldigt de kampioenen. De succesvolle teamleden zijn: Jaap Leemhuis,

Jeroen Zweerts, Frank Zweerts, Eddie Zwier, Henk van der Bijl, Jaap van der Bijl, William Ubbens, Frits Bouvy, Aat Hooft Graafland, Gerard Overdijk, Auke Bloembergen en Huib Eijkel.

Iedereen, behalve Frits Bouvy die naar Australië is geëmigreerd -zijn vervanger is Hans Fiedeldij- staat in 1962 weer op de mat. SCHC maakt als een van de weinige teams in Nederland meer dan 2000 runs in het seizoen. Misschien wel omdat twee Australische trainers, vrienden van Bouvy, vanaf juli training geven. De jaren '60 zijn het tijdperk van de gebroeders Sheridan en Carl Gumbs, Jeroen en Frank Zweerts, Jaap Leemhuis en Jai Rambocus, vader Henk en zoon Jaap van der Bijl. Nooit zal SCHC meer zulke mooie prestaties leveren als in die jaren. De club komt deze jaren met veel succes door: in 1963, 1964 en 1965 wordt het kampioenschap van 1B en dus promotie naar de hoogste afdeling 1A

Het zegevierende kampioensteam uit 1961, dat ongeslagen vanuit de tweede klasse A naar de eerste klasse B promoveert! Staand vlnr: Gerard Overdijk, William Ubbens, Huib Eijkel, Jaap van der Bijl, Auke Bloembergen, Frank Zweerts. Zittend vlnr: Eddie Zwier, Frits Bouvy, Jaap Leemhuis, Henk van der Bijl, Aat Hooft Graafland.

Ook het SCHC-bestuur komt Sheridan Gumbs op zijn trouwdag van harte gelukwensen: Voorzitter Hans Blijdenstein feliciteert Sheridan, op de rug gezien SCHC-secretaresse Marijn van der Zee-de Koning.

maar net gemist. Het tweede, onder leiding van Harry van Benthem, viert wel een kampioenschap. Het team wordt met groots machtsvertoon in 1962 kampioen in de derde klasse.

SCHC is wel wat slordig met de wedstrijdformulieren: regelmatig krijgt de club een boete van 5 gulden wegens te laat insturen of onvolledig (onjuiste speeltijden!) invullen.

GETALENTEERDE GUMBS, RUSTIGE RAMBOCUS

De komst van Sheridan Gumbs naar SCHC is een verrassende. Tijdens een training in het voorjaar van 1963 stapt er opeens tussen de bomen en struiken langs het veld een donkere, lange jongeman het cricketveld op. Antilliaan Sheridan Gumbs heeft gehoord dat er in Bilthoven cricket wordt gespeeld. “Kun je bowlen?” vragen trainer en spelers. “Ja hoor,” antwoordt Gumbs, en vervolgens bowlt hij ongeveer de hoofden van de

romp van de aanwezige cricketers. Hij wordt meteen gerekruteerd voor Heren 1. Jaap Leemhuis vindt toen al, en nu nog, dat Gumbs het verdiend had om voor het Nederlands XI geselecteerd te worden. Broer Carl (ook genaamd Karel, Carel of Charles) komt een paar jaar later ook naar Nederland en SCHC en doet vooral aan bat van zich spreken, met onder meer een century: 102 not out.

Jai Rambocus speelt acht jaar (1963-1970) in het eerste cricketteam als wicketkeeper/batsman, is (wedstrijd)secretaris, en een onvermoeibare jeugdtrainer. Hij heeft tevens zitting in de jeugdcommissie van de KNCB. Na een jarenlang verblijf in Suriname, waar hij zich ook inzet voor het cricket, duikt zijn naam in 1983 weer in Nederland op. Hij kent als gerespecteerd umpire een lange carrière (132 wedstrijden), met vele optredens in de hoofdklasse. Tevens heeft hij twee jaar zitting in het KNCB-bestuur, tot aan zijn onverwachte heengaan in 1994.

DUBBELINTERNATIONALS IN 1963

Piet Labouchere was de eerste Stichtsche international; Jaap Leemhuis en Jeroen Zweerts volgen in 1963. Leemhuis moet vaak voorrang geven aan het Nederlands hockeyteam, waarmee hij in 1964 naar de Olympische Spelen van Tokio gaat. Hij speelt tussen 1963 en 1968 vier wedstrijden in het nationale cricketteam. Leemhuis speelt niet zo zeer spectaculair, hij is wel vaak de ‘mainstay’ in het team, en een prima aanvoerder. Zweerts moet zijn aandacht ook al over deze twee sporten verdelen als international. In zijn glanzende optredens voor SCHC in 1963 scoort Zweerts 475 runs, inclusief een machtige century: 153 not out. Hij kan niet eens alle wedstrijden meedoen! Zweerts eindigt dat seizoen tevens bovenaan de lijst van de beste wicketkeepers. Hij zet in 1970 een punt achter zijn internationale cricketcarrière; daarmee is de Bilthovenaar de laatste dubbelinternational cricket/hockey van Nederland. In zijn laatste optreden in het hockey-Oranje verovert Zweerts in 1973 in Amstelveen de wereldtitel. Hoewel hij in de jaren ‘70 hockey (Victoria) en cricket (HCC) verruilt voor andere clubs, staat Zweerts te boek als een groot Stichtsche cricketer, met zeven century’s.

Onder de andere en jongere spelers zijn namen te vinden als Joop van Donselaar (in 1963 in de derde klasse B de beste batsman met 289 runs, en derde op de bowlinglijst met 43 wickets), Alder Geensen, Rob Hofman, Peter de Greeff, Jochem van der Bijl, Wouter Wilton, Rinze Tange, Arjen en Jan van de Pol, Job Blijdenstein en Jan Branger: jongelui van

Coach Ian Marshall, staand tweede van rechts, kan door de gulle gaven van oud-cricketers van SCHC een seizoen meespelen en trainen bij de Bilthovense cricketers. De aimabele Australiër maakt in die zomer vele vrienden. Staand vlnr: Carl Gumbs, Sheridan Gumbs, Auke Bloembergen, Jaap van der Bijl, Ian Marshall, Alder Geensen. Zittend vlnr: Aat Hooft Graafland, Eddie Zwier, Jai Rambocus, Jaap Leemhuis, Jeroen Zweerts.

veel vrienden

Met de jarige Cees Gravendaal in het midden (60 jaar, én 40 jaar lid) viert SCHC een van de feesten, inclusief een barbecue. Door de feesten maakt de cricketafdeling zich door de jaren heen beroemd en berucht. Dat zal altijd zo blijven!

Staan vlnr: Ron van den Broek, Arjen van de Pol, Rob Hofman, Job Blijdenstein, Frank Vermeer, Aad van Dorp; zittend vlnr: Hans Koch, Ad van Benthem, Cees Gravendaal, Harry van Benthem, Willem Kruijff. ARCHIEF ARJEN VAN DE POL

wie een aantal tot ver in de jaren '80 cricket speelt voor SCHC. Op dat 'mooiste veld van Nederland', waar groundsman Chris van Neerbos extra rondjes met de maaimachine maakt en de pitch nog maar eens -met de hand- rolt om dat predikaat te behouden.

1966 - 1975

Midden in de roerige jaren '60 rijgen de kampioenschappen voor de lagere teams zich aaneen. In deze jaren vormt zich het zogenoemde 'seniorenconvent'. Leden zijn Harry en Ad van Benthem, Willem Kruijff, Cees Gravendaal en Teddy Dubru. Zij zijn of bestuurslid, of ze adviseren het bestuur, vooral op het gebied van de ontwikkeling van het jeugdcricket. In die jaren mogen weer hockeyjeugdkampioenen gratis komen criceten. Vreemd genoeg geldt dat destijds alleen voor de jongens: "Het is jammer dat de meisjes van dit aanbod geen gebruik kunnen maken,"

staat in de Stichtenaar. Vreemd: eind jaren '50 leek het cricket voor meisjes juist wel van de grond te komen! De eerste feministische golf is hard nodig.....

MARSHALLHULP

In 1966 zet Harry van Benthem het 'Marshall-hulpplan' op. Dit heeft te maken met de komst van Ian Marshall, een Australische vriend van Jaap Leemhuis. Na de Olympische Spelen van 1964 reist Leemhuis naar Australië, waar hij in Cottesloe bij Frits Bouvy verblijft en Marshall leert kennen. De Australiër gaat SCHC in de zomermaanden als amateur trainen. Van Benthem zorgt er via het aanschrijven van oud-leden voor dat er voldoende geld binnenkomt om Marshall de hele zomer kost en inwoning bij enkele Bilthovense families, plus zakgeld, te kunnen geven. Opvallend is het optreden van wicketkeeper Wim Kruijff: twee seizoenen achtereen effectueert hij de meeste stumpings (16 in 1966 en 18 in 1967) van alle wicketkeepers in de lagere klassen van de KNCB. In 1966 behaalt trouwens het tweede team voor het tweede achtereenvolgende jaar onder aanvoerschap van Gerard Overdijkink het kampioenschap. De cricketsuccessen hebben tot gevolg dat er in 1967 een cricketpitch bij komt, tussen veld 4 en 5 in.

DE S.S.C.C. UIT NOOD GEBOREN

Tijdens de winter van '67-'68 komt er een roep om hulp vanuit Schaerweijde, van de Zeister éminence grise Hans Koch. Na ampel beraad valt op 1 maart 1968 het besluit om met een Stichtsche Schaerweijde Cricket Combinatie (SSCC) te gaan spelen. Het eerste seizoen telt maar liefst vijf teams. Nieuwe spelers in het eerste zijn onder andere Joop van Donseelaar, Alder Geensen, Piet Klinkhamer en Gert Kuit. Arjen van de Pol is een bezig baasje in het cricketseizoen. Hij is jeugdtrainer en redacteur van de Cricket Stichtenaar, samen met Dick Naezer.

GRAVENDAAL 60, AFSCHEID BLIJDENSTEIN

Cricketers grijpen, in de goede traditie van SCHC, van alles aan om er een feest van te maken! In 1968 vindt op 11 augustus een barbecue plaats ter viering van de 60e verjaardag van Cees Gravendaal. Het vierde team speelt die dag in een speciale opstelling. Gravendaal komt dan al jarenlang vanuit zijn woonplaats Groningen naar Bilthoven om te criceten! Op 31 augustus is er bij het afscheid van Hans Blijdenstein als voorzitter van SCHC een cricketwedstrijd met vele prominenten. Onder hen Harry

Allesdoener Arjen van de Pol, een van de 'driving forces' binnen het Stichtsche cricket, in actie. Hij speelt vanaf de jaren '60 tot en met de jaren '80 voor SCHC. Arjen is door zijn inzet op velerlei gebieden binnen het cricket en door zijn warme persoonlijkheid lid van Still Going Strong, de club van oud-cricketers waarvan de spelers alleen op invitatie lid worden. ARCHIEF FRITS BIJVOET

van Benthem, die de week ervoor nog een triomf heeft gevierd toen hij voor SSCC IV tegen het vijfde team van zijn oude club Kampong een hat-trick nam.

DE STICHTING VVHZ MAAKT ENGELAND ONVEILIG

Eind jaren '60 ontstaat de behoefte aan een Stichtsch touringteam voor trips naar Engeland. De archieven vermelden dit voor het eerst in 1968: het Stichtsch Touringteam vertrekt onder captaincy van Hans Koch naar Engeland. Dit culmineert in een traditie die tot in de 21e eeuw zo'n 33 keer wordt volgehouden. Vanaf 1971 vinden deze tournees plaats onder de banier van de 'Stichting Vrienden van het Zevende' (SVvHZ): een groep hockeyers uit Heren 7, die ook cricket in het hart heeft gesloten. Willem Weyn is de grote organisator achter de schermen. Koos Schouwenaar zet de cricket- en andere verrichtingen van tourspelers uitvoerig op papier in de Cricket Stichtenaar. De eerste ervaring leert dat het niet slim is om met deze groep in een deftig onderkomen in Hurst Green te logeren! Een simpele Bed & Breakfast, de inmiddels roemruchte 'Kicking Donkey' met als buurman Who-leadzanger Roger Daltrey, voldoet beter voor een stel Hollandse cricketers dat geniet van de Engelse zomer,

het Engelse cricket en het vele Engelse bier. Daltrey drinkt gewoon wel eens een pintje mee, en ze kijken samen naar de (verloren) finale van het WK voetbal in 1974.

Een propaganda-avond met sportjournalist Frans Henrichs maakt bij een nieuwe generatie hockeyjeugd het enthousiasme voor cricket los. Talentvolle hockeyers als Gert van Bennekom, Guus van der Elst, Job van der Have, Dave Stenfert Kroese, Rolf van Soest pakken het cricketspel moeiteloos op. Nog een generatie(tje) later staan namen als Eddy van der Zee, Hans-Willem van der Neut, Roderick Bouwman, Coen en Rudolf Staal, Elbert en Jacob-Jan van Esveld en Paulus van de Bos in de jeugdopstellingen. Het seniorenconvent etaleert zich ondanks het klimmen der jaren in Heren 4 en Heren 2 wordt in 1967 alweer kampioen.

EEN CRICKETWINTER...

De laatste wedstrijd in het seizoen '68 is die tegen de Worcester Goons, met onder meer aan Bilthovense zijde Jaap Leemhuis, die aan het einde van het kalenderjaar afscheid neemt van SCHC; zijn cricketkunsten zul-

Een prachtige dwarsdoorsnede van spelers die in een viertal decennia uitkomen voor SCHC, training geven, op tour gaan naar Engeland, meedoen aan het Single Wicket. Rechts fungeert De Lijsterbes als een prachtig decor voor de cricketers bij een wedstrijd tegen een team van Leicester in 1979.

Staan vlnr: invaller Frans Logger, Boetie van Geen, Rudolf Staal, Derk Springer, Maarten Wansink.
Zittend vlnr: Arjen van de Pol, Coen Staal, Jochem van der Bijl, Dave Stenfert Kroese, Norman Atkins, Hans Willem van der Neut.

len zeker gemist worden. Leemhuis ontvangt de Schorer-beker, die hij als aandenken aan zijn Stichtsche crickettijd mag behouden. De crickets denkers denken in die winter de elementen te kunnen trotseren op vrijdag 27 december met een midwinterwedstrijd; helaas gooit de winter sneeuw in het eten. De cricketbesturen van SCHC en Schaerweijde besluiten tussen de sneeuwvlokken door de clubcombinatie voorlopig voort te zetten.

...EN EEN CRICKETZOMER

In 1969 komen er nog steeds vijf combiteams SSCC in actie, op velden die door nieuwbakken groundsman Jan Rijpma, die Henk Bon is opgevolgd, prima worden onderhouden. Op het perfecte hoofdveld voltrekt zich in 1969 een klein wonder van Bilthoven, als het verzwakte (geen Leemhuis en Zweerts meer) SSCC 1 op 1 mei van het sterke Excelsior '20 uit Schiedam, wint. Grote man is Jochem van der Bijl, die als slowbowler in de voetsporen van zijn vader treedt met de cijfers 6-15.

DE WITTE WIEVEN

Er is zelfs een zesde team. In 1969 vormt zich namelijk een dameselftal, onder aanvoering van Frederiek Tange. De gezusters Jantien en Friek Tange hebben een broer, Rinze, die fanatiek cricket beoefent bij SCHC. Op familievakantie in Engeland ontmoet Rinze zijn grote held Colin Cowdrey bij een cricketwedstrijd in Kent. Bij het zien van het Engelse cricket raken zijn zussen geïnteresseerder in het spelletje, met een Stichtsch team als gevolg. De dames krijgen op vrijdag tussen 16.00 en 18.00 uur training van Jai Rambocus. Er is geen officiële competitie binnen de Nederlandse Dames Cricket Bond (NDCB), dus er wordt niet veel gespeeld. Hoewel in de jaren '30 wel eens een mixedwedstrijd is gespeeld, behoort deze Stichtsche cricketprimeur toe aan Frederiek Tange (captaine), Gabrielle Ausems, Hanneke Oostveen, Helga Twijnstra, Betha Stenfert Kroese, Barbara Wilton, Marina van der Plassche, Madelon Tolenaar, Ingrid van der Elst, Bibi Sillem, Ellen van Amerongen, A. Amsing, reserve Cathrien Hilbrands. Frans Henrichs schrijft na de eerste wedstrijd op eigen veld tegen De Kieviten uit Wassenaar een aardig artikel in het Utrechts Nieuwsblad van 25 mei '69.

DEGRADATIE

Het eerste team is niet zo heel sterk (ook Jai Rambocus en Jaap van der Bijl hebben de cricketpijp aan Maarten gegeven) en moet oppassen voor degradatie uit 1B. In 1970 gebeurt dat nog net niet. Ondanks de afwe-

Ja, als je cricket op deze manier tracht uit te leggen, dan is het geen wonder dat niemand het begrijpt en dat niemand deze sport wil gaan beoefenen!

FOTO INGRID VAN DER ELST

zigheid van Sheridan Gumbs, die een ongeluk met zijn brommer heeft gehad, verslaat SSCC in een vierpuntenwedstrijd mededegradatiekandidaat De Krekels. In 1971 redden de mannen van het eerste, én tweede, én derde team het uiteindelijk niet: door het afhaken van zoveel ervaren spelers degraderen ze. Het eerste team heeft dan exact tien jaar in de een-na-hoogste afdeling van de cricketbond gespeeld.

WEER SCHC

In 1972 zijn er nog drie elftallen. Het tweede promoveert gelukkig meteen weer naar de tweede klasse. Het eerste komt in Kralingen tegen Victoria tot een adembenemende tie: beide teams maken 132 runs. Oud-hockeyer en -cricketer en erelid van SCHC Piet Labouchere overlijdt. Hij leed al jarenlang aan MS; toch toonde hij al die jaren zijn belangstelling en kwam hij, in een rolstoel, nog frequent kijken.

Vanaf 1974 staat de club weer in de uitslagen als alleen SCHC; de combi met Schaerweijde wordt, na overleg tussen beide clubs, afgebroken. Volgens initiatiefnemer Hans Koch was het voor de spelers toch te veel een “zwevende organisatie, waarin te weinig clubverband was te vinden. Wij hopen dat de vriendschappelijke en sportieve contacten tussen het cricket van SCHC en Schaerweijde blijven bestaan.” Arjen van de Pol rondt de taak om de cricketers van SCHC onder deze naam terug te krijgen in de competitie met succes af. SCHC moet in de vierde en laagste klasse beginnen, en wordt meteen kampioen in 1974.

1976 - 1985

Langzaam maar zeker ebt de belangstelling voor cricket weg. Veel mensen, hockeyleden van Stichtsche ook, kennen het niet: “Is dat niet die sport met van die boogjes in de grond?” en voor talentvolle sportjeugd is het steeds moeilijker om de twee sporten te combineren, want hockey slokt steeds meer van de zomer op. Jan Branger en Jochem van der Bijl zijn echte enthousiastelingen die het cricket blijven promoten door zich intensief met de jeugdtraining en de Cricket Stichtenaar bezig te houden. Op 13 maart 1976 organiseert het zeer actieve jeugdbestuur, met onder andere cricketer Guus van der Elst in de gelederen, een avond met een cricketfilm om de hockeyjeugd over de boundary te trekken.

DE NOODKLOK LUIDT!

Echter, in De Stichtenaar nr. 27 van 11 maart 1976 staat een stukje onder de kop ‘De noodklok luidt voor het Stichtsche cricket’. Er is genoeg jeugd, maar bij de senioren houdt slechts een dappere groep het cricketspel vol, onder leiding van cricketvoorzitter Jaap Ubbens. Er zijn maar liefst vier vacatures in de cricketcommissie en “wanneer deze vacatures niet snel worden vervuld uit de groep van actieve senioren-cricketers en/of cricketliefhebbers, zal helaas moeten worden voorgesteld de cricketafdeling van SCHC op te heffen.” Op 20 maart vindt er een bijeenkomst plaats om één en ander te bespreken. De volwassen hockeyers beschouwen in deze tijd over het algemeen cricket als een ‘leuk tijdverdrijf’. Er zijn zoveel andere dingen te doen in een warme zomer. In het toch vrij gefortuneerde Bilthoven hebben veel families een zomerhuisje, of een zeilboot op Loosdrecht of in Friesland. De cricketafdeling blijft bestaan, met actieve bestuurders Jaap Ubbens, Alexander Raab van Canstein en Dick Naezer. De junioren-, aspiranten- en pupillenteams hebben als trainer onder andere de van alle markten thuis zijnde (professionele) hockeytrainer Ric Mulder.

WARM EN DROOG

Het jaar 1976 kent een zeer lange, warme zomer. De wilgenhouten bats drogen bijkans uit. Een zekere Norman Gale uit Engeland had daar blijkbaar eerder mee te maken gehad, gezien een vraag-in-versvorm in de Cricket Stichtenaar:

*The Vital Question:
You may have paid your Income Tax
And bought the wife a hat
Adjusted each domestic bill
Reduced anxiety to nil
Quite likely, too, you've made your will
But – have you oiled your bat?*

In 1977 promoveert het enig overgebleven herenteam naar de tweede klasse. De winnende spelers zijn: captain Erik Kruyff, Coen Staal, Jan Branger, Frits Bijvoet, Hans-Willem van der Neut, Dave Stenfert Kroese,

De laatste der kampioenen, in 1977!

Staan vlnr: Coen Staal, Jan Branger, Cees Pet, Frits Bijvoet, Hans Willem van der Neut, Dave Stenfert Kroese, Willem Kruyff, Hans Berendsen, Maarten Somsen, Norman Atkins, Harry van Benthem, Hans Blijdenstein.
Hurkend vlnr: Dick Naezer, Erik Kruyff, Arjen van de Pol, Jochem van der Bijl. ARCHIEF FRITS BIJVOET

Hans Berendsen, Norman Atkins, Dick Naezer, Jan van de Pol, Arjen van de Pol en Jochem van der Bijl. De kampioenswedstrijd op Bloemendaal vindt plaats onder de toezie van voorzitter Cees Pet, oud-preses Hans Blijdenstein, Willem Kruijff, Maarten Somsen, Jaap Ubbens en erelid Harry van Benthem, die met zijn eega Henriette de ploeg daarna feestelijk ontvangt in zijn zomerhuis in Noordwijk.

SCHC eindigt in 1978 in de tweede klasse als tweede, met als hoogtepunt van het seizoen het optreden van good old Willem Kruijff, als inval-ler na 15 jaar weer eens achter de palen, terwijl zoon Erik voor SCHC en andere zoon Chris voor opponent PW uitkomt. Ook staat de bijna-niet-meer traditionele ontmoeting met SGS eindelijk weer eens op het programma, op Koninginnedag. Gastheer van de SVvhZ-tour, Black Boys, brengt zijn eerste bezoek aan Bilthoven. Overigens lijdt SCHC juist in dit internationale duel de eerste nederlaag van het seizoen! Diederik de Geer doet in de competitie van zich spreken met een century (130).

VOLOP JEUGD

In november organiseert de cricketafdeling weer eens een propaganda-avond met cricketfilm, teneinde juniorhockeyers naar de cricketvelden te lokken. Het aspirantenteam is die zomer kampioen geworden en ondergaat op deze filmavond een uitgebreide huldiging. In 1979 is er een nieuw jong tweede elftal, dat kampioen wordt met 3x (Elbert, aanvoerder, Jacob Jan en Wytse) van Esveld, 2x (Jeroen en Michiel) Mundt, 2x (Coen en Rudolf) Staal, Guus van der Elst, Erik Boot, R. de Vos, Derk Springer, Maarten Wansink, Jan Muller, Alexander Bouwman. Een pupillenteam, met onder andere Guus (zoon van) Overdijkink en de latere hockeyinternational Bastiaan Poortenaar speelt in de districtscompetitie. Coen Staal wint in '79 voor de eerste keer de Blijdenstein-pul in het Single-Wicket-toernooi.

DE 'ENTHOVEN-REUNIE'

Ook ontstaat in dat jaar een fenomeen, dat zich gaandeweg in een jarenlange traditie ontwikkelt: op 19 mei 1979 vindt een oud-ledenwedstrijd plaats op de Blijdensteinweide tussen een Blijdenstein XI en een Enthoven XI. "Er wordt gefluisterd dat de strijd hard maar fair zal zijn. Eventuele frustraties kunnen na afloop tijdens de borrel overwonnen worden," schrijft redacteur Jan Branger. Tot op de dag van vandaag komen oud-deelnemers aan deze jaarlijkse ontmoeting naar SCHC. Cricket wordt

De jaarlijkse cricketreunie, waar in de eerste jaren enthousiast wordt gecricket, verzamelt telkens weer een grote groep enthousiastelingen. Nog niet getoonde gezichten zijn o.a. gehurkt links Gerard Hille Ris Lambers, rechts boven hem Jan Pouw, zwaaiend Rudi Enthoven, schuin links achter (in pak) Harry van Benthem staat Piet Hondius, rechts naast Hans Blijdenstein staat Koos Goos, hurkend 2e van rechts Gerard van Walbeek.

er niet meer gespeeld, maar na het welkomstwoord van Rudi Enthoven staat die borrel nog steeds klaar!

Vlak voor het verstrijken van het jaar overlijdt Teddy Dubru, een schok voor de vele hockey- en cricketvrienden van deze aimabele man.

INDOORCRICKETPRIMEUR

De nieuwe (1980) sporthal levert SCHC in maart 1981 een nationale primeur op, namelijk die van een indoorcricketwedstrijd, in het kader van het 75-jarig bestaan. Onder anderen de broers Van Benthem, Gra-vendaal, Gerard Hille Ris Lambers en Joop en Wim Hemelraad spelen voor oud-Stichtsche tegen oud-Kampong. De hal biedt de cricketers de mogelijkheid in de winter te trainen. Peter Beecheno doet zijn intrede als trainer bij Stichtsche; de enthousiaste coach van het Nederlands dames-team, dat haar trainingsdomicilie derhalve ook op SCHC heeft, zal dit jarenlang tot groot wederzijds genoegen volhouden.

Het meest trieste cricketnieuws in 1981 is het bericht dat oud-cricketer van SCHC Sheridan Gumbs op 19 december is overleden. Sheridan had dat jaar nog met zijn fantastische steelband het internationale lustrum hockeyfestival met Pasen opgeluisterd.

WEER WITTE DAMES, TUSSEN HET GROEN

In 1981 maakt het damescricket haar rentree bij SCHC met Lisette van Esveld als grote animator. Zij speelde in de jaren ervoor in het team van Fletiomare, samen met Ingrid van der Elst. Laatstgenoemde smaakt het genoeg om in 1980 bij het Single Wickettoernooi, de 'Golden Duck', te winnen, de eerste keer dat door de dames een Single Wickettoernooi wordt verspeeld. In 1982 grijpt het tweede damesteam het kampioenschap in de derde klasse, en promoveert het eveneens in de (parallel) derde klasse uitkomende eerste team. Marian Wiarda scoort als eerste, en tot nu toe enige, speelster van SCHC een century: 101 not out! Helen van der Ben, de latere tophockeyster, kan ook met cricketbat en -bal aardig overweg. Hieke Oosterom is in 1983 lid van Jong Oranje; later speelt ze enkele wedstrijden in het Nederlands elftal. Met Lisette's verhuizing naar Antwerpen in 1983 loopt het damescricket af. Zij wordt door het bestuur van SCHC voor al haar inspanningen beloond met het lidmaatschap van verdienste. Lisette valt in 1984 een paar keer in, maar in 1985 zijn twee vriendschappelijke potjes de laatste stuiptrekkingen van het Stichtsche damescricket. "Alleen maar lol gehad," roept speelster Titia Beumer-Veldhuis jaren later. "Dat cricket stelde niet zoveel voor!" In de jaren '80 speelt SCHC regelmatig met drie herenteams. Het eerste team bestaat uit cricketers die hun sporen al ruim verdienden in het Stichtsche jeugdcricket. De jongeren, onder aanvoering van cricketsecretaris Elbert van Esveld en met ervaren rotten ernaast als Jan Branger, Jochem van der Bijl en Erik Kruyff slaan zich er goed doorheen. Michiel Mundt slaat een anderhalve century: 151 not out, Coen Staal blijft iets 'achter' met 106.

FOREVER VAN ESVELD

In de jaren erna, ondanks de inzet van voorzitter Rob Vandehoek en de aantrekkingskracht van KNCB-zomerkampen op SCHC, begint het ledental terug te lopen. De sport lijdt steeds meer onder de hockeyverplichtingen, en dat terwijl juist De Cricket Stichtenaar er prachtig uitziet, met een nieuwe gekleurde omslag, ontwerp Rudolf Staal. In 1985 neemt Elbert van Esveld de koppositie van het cricket van Rob Vandehoek over.

In totaal zal Van Esveld 16 jaar in de cricketcommissie en zeven jaar in het cricketbestuur zitting hebben. Net als zijn zus wordt hij lid van verdienste. Vader Cees van Esveld wordt in 1988 voorzitter van SCHC algemeen, broers Jacob Jan en Wytse zijn ook enorm getalenteerde cricketers.

1986 - 1995

Dit decennium kent slechts een belangrijke, helaas negatieve, ontwikkeling: van drie teams in 1986 zakt het aantal rap terug naar nog maar één team in 1988.

Voor Coen Staal kan het seizoen '88 echter niet stuk. Hij slaat een dubbele century: 207 not out, waarmee hij na 47 jaar het record uit 1941 van Daan van Oorde met 1 (!) run verbetert. De laatste hoge score op dit veld. Cricket moet namelijk in 1989, door de aanleg van het tweede kunstgras-

"Ontzettend veel lol, dat cricket stelt niet zoveel voor!" Een gedeelte van de cricketende dames in 1983.

Boven vlnr: Antine Bast, Helga Brust, Veronique Krems, Patricia Polderman, Diederique van Aalst, Corinne Sluyter.

Onder vlnr Joan Vandehoek, Lisette van Esveld, Sandra Wiarda en Titia Veldhuis. ARCHIEF LISETTE VAN ESVELD

Op de schouders van Hans Willem van der Neut (l) en Elbert van Esveld (r) verlaat Erik Kruyff in 1978 als de winnaar van de Blijdenstein-pul, de prijs voor de winnaar van het Single Wickettoernooi, het veld. Verder vlnr: Jeroen den Tex, Max Christern, Diederik Eikeboom, Michiel Mundt, Wytse van Esveld, Paulus van de Bos, Christiaan Ankersmit.

veld, domicilie kiezen op de verre velden. Het nieuwe veld wordt 'Tiel' genoemd, vanwege de grote afstand tussen clubhuis en veld. Misschien is toch die fysieke afstand belangrijk voor de terugloop in het ledental: het blijft een eind lopen naar de lunch, thee en wc's. Bij een wedstrijd als die tussen Hercules en SCHC in 1991 is een lunchpauze niet eens nodig: in een bizarre wedstrijd in de tweede klasse A zitten de teams al na twee uur aan het bier: SCHC 27 all out (Michiel Mundt 14), Hercules 24 all out (Jacob Jan van Esveld 7-14 en Chris Ankersmit 3-8).

BANG VOOR DE TOEKOMST

Erelid Harry van Benthem maakt zich ernstig zorgen over de 'verbaning'. In eerste instantie trekt hij gul de portemonnee voor een tweede kunstgrasveld: *"Het sprak voor mij vanzelf dat ik mijn 'oude kous' omkeerde om een bijdrage te leveren. Echter, na lezing van de laatste Stichtenaar bekreep mij een onaangenaam gevoel en kreeg ik er voor de eerste maal bijna spijt van, dat ik zo enthousiast op de actie voor een tweede kunstgrasveld had ingespeeld, omdat ik mogelijk daardoor medewerking kan hebben verleend aan het toebrengen van de doodsteek aan de cricket afdeling en de verdwijning*

daardoor van wat een oud-international bij gelegenheid van mijn jubileum-match vorig jaar nog noemde "het mooiste cricketveld van Nederland....".

In januari 1989 overlijdt Theo Mundt, een SCHC'er in hart en nieren, zeker ook waar het cricket betrof.

NIET OP ZONDAG

De vraag van het thuisfront "Schat, hoe laat ben je thuis" wordt alleen nog maar op de zaterdag gehoord. De cricketafdeling kiest in 1990 voor de Zami (ZAterdagMIddag) competitie, met een kortere wedstrijd. In mei verrijst aan de zijkant van het cricketveld een eigen 'theehuis': een directieket die dient als opslag van materialen en als kleedgelegenheid. Er zijn echter tevens vege tekens die bepaald niet duiden op een popularisering van het cricket:

- Voor de hockeyjeugd en -ouders wordt een cricketpromotiemiddag gehouden in de sporthal: belangstelling matig...
- Senioren willen of kunnen niet meer elke week meedoen....
- Het lustrumtoernooi in 1991 met VRA, ACC, Zeist, de Engelse Black

Het is altijd een gezellige boel bij het theehuis. Hier tijdens het lustrumtoernooi in 1991.

De koperen bel voor het kenbaar maken van de start van de tweede innings hangt te glimmen.

Boys en SCHC is een succes. Een jaarlijkse traditie? Pas vijf jaar later weer....

- Langzaam maar zeker daalt het aantal leden tot 17 in 1992....
- Jan Haandrikman vertrekt na jaren zorg voor een mooie cricket-pitch....
- De Cricket Stichtenaar is terug naar af: een dubbelzijdig gekopieerd A4'tje met mededelingen, opmerkingen, opstellingen en wedstrijdverslagen....

Nog nooit tevoren leidde de cricketafdeling zo'n zieldogend bestaan!

CRICKET KOMT EN SLAAT TERUG

Onder leiding van cricketvoorzitter Gerard Inden komt er weer schot in het Stichtsche cricket. Hij doet dat samen met Elbert en Jacob Jan van Esveld en Michel Ruhé. Zo is er met de omliggende clubs een door-deweekse mixed 8-a-side competitie op poten gezet. Op 26 mei 1993 vindt de eerste wedstrijd plaats. Een gouden greep! Dit kort en krachtige avondcricket is geschikt voor beginners en gevorderden en de interesse neemt snel toe, bij zowel heren als jeugd (zeven nieuwe aanmeldingen), én de dames. Susan Hora Siccama ontvangt voor haar inzet, waardoor vele dames zijn gaan cricketen, het Jan Mullerbat: het bat van oud-speler Jan Muller, dat hij bij zijn vertrek naar Australië in 1983 als jaarlijkse prijs uitloofde voor degene die zich in een seizoen sterk had ingezet voor het Stichtsche Cricket.

De traditionele ontmoeting SCHC - SGS heeft een speciaal tintje. Still Going Strong speelt als altijd onder aanvoering van Cees van Esveld. SCHC heeft dit keer Kampong-gastspeler Dirk Teijen in de gelederen. Hij wordt trots gadeslagen door opa Harry van Benthem, die eindelijk zijn kleinzoon voor zijn eigen club ziet uitkomen!

ZONDAGSRUST KWAKEND VERSTOORD

Het uitgevoerde beleidsplan betekent dat er nu 90 cricketers zijn en dat er in 1995 weer een zondagteam in de cricketwei staat, in de derde klasse. Voorzitter Inden schrijft geschiedenis door in de eerste competitiewedstrijd van SCHC tegen VCC in Voorburg een eend te vellen. Gerard slaat de bal naar de boundary, waar net een Voorburgse eend komt aanvliegen die blijkbaar van plan is Inden's viertje dwars te zitten. Maar, veren dwarrelen door de lucht, het arme dier overleeft de botsing met de cricketbal helaas niet. Geen golden duck voor Gerard (de bal rolde voor vier), wel een 'dead duck'. Pas in de laatste wedstrijd van het seizoen,

tegen De Kikkers uit Hoofddorp, boekt het zondagteam de eerste winst. Door het grotere aantal cricketers, bezoekers en toeschouwers, is de bar-omzet verdubbeld. Cricket in de zomerzon maakt immer(s) dorstig!

1996 - 2005

De 8-a-side competitie verliest het aparte damesteam. Het krachtsverschil met de overwegend uit mannen bestaande ploegen van de andere clubs is te groot. Enkele enthousiastelingen, zoals Lia Post, Monique Groenteman- Wensing, Alieska d'Huy, Babette en Mariëlle Inden spelen nu in het mixed-team. Cricket op SCHC is in die jaren een echte familiesport met de families Inden (4x), Van Zoelen (6x), Klaassen (4x), en Van Esveld (3x).

Na een jaar of vier echter zeggen steeds meer cricketers het lidmaatschap op, vanwege een jong gezin, verhuizing en andere non-cricketbezighe-

De mannen van de zondag in 1997.

Staan vlnr: Martijn Elshove, Andy Tarenskeen, Michel Ruhé, Oscar Bogaers, Friso Bouwman, Bart-Jan Dittmar, Marcel Hulscher.

Midden vlnr: Rob de Boer, Emile Wentzel (slaat dit jaar een century: 114 n.o.), Jan Hommersen; onder: Iwan Inden en Gerard Inden. ARCHIEF GERARD INDEN.

den. De kern van het zondagteam, de Indens, de Van Zoelens, Michel Ruhé, Emile Wentzel, Dirk-Willem 'Pet' van Dam, Ernst Groenteman, Peter Carpay, Martijn Elshove en Bart Jan Ditmar is er nog wel, maar de opleving lijkt alweer voorbij. De jeugd is gestopt en bij de Zami's is voor het eerst in jaren een tekort aan spelers.

Nieuwe en vooruitstrevende ideeën over onder andere de accommodatie voor de cricketers nopen Gerard Inden, in 1993 tot lid van verdienste benoemd, tot het opgeven van zijn voorzitterschap in juni '97. Hij is ontvreden over de communicatie en afspraken met het algemeen bestuur. Vice-voorzitter Koert Hofdijk komt in zijn plaats. In 1998 volgt een tiental meer opzeggingen, onder anderen van Coen en Rudolf Staal en zondagaanvoerder Rob de Boer. In dit jaar overlijdt Ad van Benthem, de broer van Harry, en lid van verdienste. Een jaar eerder heeft de cricketafdeling ook al de overleden oud-voorzitter Hans Blijdenstein herdacht.

VOORBIJ

Op cricketgebied eindigt SCHC onder aanvoerschap van Jan Hommersen in de derde klasse C op de derde plaats. Er zijn nog maar twee 8-a-side teams en het Single-Wickettoernooi vindt geen plaats: Emile Wentzel bij de mannen, Danny Hommersen bij de jeugd en Babette Inden bij de dames zijn in 1997 de laatste winnaars. Babette moet aan het eind van het volgende seizoen en jaar (1998) met haar medebestuurders Iwan Inden, Michel Ruhé, Emile Wentzel en Koert Hofdijk het besluit nemen dat cricket op SCHC niet meer mogelijk is, op dat moment. Het cricket op SCHC sterft een zachte dood.

BRAND, BRAND!

Bij het afbranden (aangestoken?!) van het theehuis op 20 maart 2000 gaan alle cricketmaterialen verloren, inclusief de matten, en de planken van de screens. Dit betekent de doodsteek voor het cricket. De oefenkooi verroest, het net vergaat. Onkruid, gras en hockeytassen nemen bezit van de pitch. Veelzeggend is het wanneer op een door het bestuur georganiseerd bijeenkomst voor oud-leden, met het doel cricket uit het slop te halen, niemand komt opdagen.

HOOP VOOR DE TOEKOMST?

Jaren later, in 2004, wordt bij de afbraak van het oude clubhuis in een kast een stapel cricketmaterialen gevonden. Die komt in 2005 goed

Het cricketvuur op SCHC is gedoofd. alles wat overblijft is een half-verkoolde mat en een cricketafdeling die de doodsteek is toegebracht! Foto ROB JASTRZEBSKI

van pas. Ingrid van der Elst heeft enkele jaren ervoor bij een algemene ledenvergadering (de beruchte in de sporthal) dreigend zwaaiend met een cricketbat al een pleidooi voor behoud van de C in SCHC gehouden. Gesteund door Ben Swagerman, oud-international Cees Ruskamp en voorzitter Jeroen van der Neut zet zij voorzichtig de eerste stappen op een nieuw cricketpad. Na een tweetal promotie- en demonstratiemiddagen in april traint zij in juni een groep jeugdige cricketers op de verre hockeyvelden. Een wedstrijd bij Hilversum en een ouder/kindwedstrijd sluiten deze 'Juni Cricketmaand' af. Er is weer eens gecricket op SCHC. Daar staat tegenover dat voor het eerst in jaren geen tour naar Engeland plaatsvindt.

De cricketblik is gericht op 2006, 100 jaar SCHC, 85 jaar cricket in Bilthoven. Misschien komen die lome, warme, knisperende en naar hei, brem en kastanjebomen geurende Bilthovense cricketzomers wel terug.....

Mr. H. (Harry) C.A. van Benthem (1913): Advocaat, propagandist, vaderlijk

Niet alleen zelf cricketen, je moet ook iets 'achterlaten' voor de volgende generaties. Met die instelling mag Harry van Benthem een van de grootheden van SCHC en een echte Stichtenaar genoemd worden.

Vanaf het moment dat hij lid wordt van SCHC, is hij iemand met een groot hart voor de 'King of Sports'. Als cricketer, als lid van het beroemde seniorenconvent, als trouw bezoeker van wedstrijden en evenementen: in zijn onafscheidelijke gestreepte jasje is hij vanaf 1934 intens betrokken bij het wel en wee van de cricketafdeling. In 1934 wordt hij lid, en in 1936 komt zijn naam – en die van zijn broer Ad – voor in de cricketarchieven van SCHC. Harry, advocaat in Utrecht, klein van stuk, maar groot van cricketdaden, al is het niet altijd op het hoogste niveau. Op zijn plaats als openingsbatsman; een taak in het team waarvoor het nodige geduld betracht moet worden. Als bowler slim, en als fielder stevig en betrouwbaar. Altijd bereid een wedstrijd te umpiren. Tussen 1946 en 1961 speelt Harry negen seizoenen op het hoogste niveau bij SCHC. Jarenlang is hij de aanvoerder van SCHC I. In die periode speelt hij 78 wedstrijden, produceert hij 822 runs, neemt hij 89 wickets en houdt hij 13 vangen vast.

Zijn grootste waarde voor SCHC is dat hij vooruitdenkt en dus de jeugd de kans geeft. Met zijn geroutineerde cricketmakers organiseert hij onder meer propaganda-avonden, waarmee hij menig hockeyer over de boundary in de cricketarena trekt. Naast zijn cricketactiviteiten is hij in zijn studie jaren een gevreesd bokser, daarna een gerenommeerd advocaat te Utrecht, tevens lid van de Rederijkerskamer "Jan van Beers", en hij voedt met vrouw Henriëtte vier dochters op.

Erelid Harry van Benthem overleeft vele van zijn cricketvrienden. In de Stichtenaar verschijnen door de jaren heen van zijn hand herdenkingen op schrift, wanneer helaas weer een van zijn cricketmakers het aardse leven heeft verlaten.

Mr. Harry van Benthem speelt zich in 78 wedstrijden naar 89 wickets, 822 runs, 13 vangen. Zijn broer Ad speelt een wedstrijd meer, met 102 wickets, 841 runs, 6 vangen. In lagere Stichtsche teams leveren zij een grote bijdrage aan diverse kampioenschappen.

Stichtsche Teams Aller Tijden

De Stichtsche Cricket & Hockey Club heeft in de loop der jaren veel talenten zien groeien tot ware sterren: de redactie van Het Wonder van Bilthoven heeft, na zorgvuldige raadpleging, de sterkste selecties van de heren- en dameshockeys en de crickets van de afgelopen 100 jaar samengesteld.

Het Stichtsche Dames Hockey Team Aller Tijden

De selectie voor de zestien dames bestaat in chronologische volgorde uit:

1. **Maggy Jannette Walen- Froger**, captain sinds 1908 en
2. **Annie Wijnstroom**, keepster, beiden in 1914 spelend in een vertegenwoordigend Nederlands team en decennialang uitkomend voor Utrecht I.
3. **Rietje van Vliet- Spoon**. Voorhoedespeelster, tijdens en na de oorlog jarenlang de steunpilaar van Dames 1; reserve bij België-Nederland in 1946.
4. **Hansje Labouchere- Lagerwey**. Voorhoedespeelster. In 1948 voor het eerst reserve voor het Nederlands team, maakt later een belangrijke treffer tegen Ierland.
5. **Mieke Röder**. Rechtsbinnen, vasthoudend, van nature gezegend met een sterke conditie, geselecteerd voor het Nederlands B in 1957.
6. **Rieneke Heslinga- Schnitger**. Een back met veel overzicht en rust, en een degelijke sticktechniek. Eveneens in de selectie van Nederland B in 1957 gekozen.
7. **Fuus Thate- Verloop**, captain. Leert thuis met en tegen haar broertjes het spelletje, krijgt daardoor een briljante techniek en scoort gemakkelijk (acht doelpunten in een wedstrijd). Komt vele jaren uit voor vertegenwoordigende teams, van het Nederlands jeugd en vanaf 1966 dragende kracht in het grote Oranje.
8. **Ineke van Rijn- Nijhof**. Middenvelder. Technisch en tactisch sterk, kan veel op pure snelheid. Altijd enthousiast. Jaren vijftig een steunende speelster van Dames 1.
9. **Marian Bordes**. Beweeglijke, gemakkelijk scorende technische spits. Op het moment dat ze in 1965 geselecteerd gaat

worden voor het Nederlandse team, maakt een knieblessure een einde aan die illusie.

10. **Dorien Janssen**. Een feilloze sticktechniek, die gepaard gaat aan een soepel loopvermogen. Speelt in 1971 voor Nederland, maar een onwillige knie maakt een einde aan haar hockey-carrière.
11. **Frederiek Tange**. Wordt als keepster én voorhoedespeelster gekozen in het Nederlands elftal, toont op beide posities veel en snel inzicht in spelsituaties. Behaalt met het Nederlands elftal in 1971 de IFWHA-wereldtitel in Nieuw-Zeeland.
12. **Cathrien Hilbrands**. De beste midvoor van SCHC ooit, technisch en krachtig, doelgericht spelend. Na de promotie van Dames 1 naar de eerste klasse in 1971 West geselecteerd voor Oranje. Bij SCHC de grote vrouw van de strafcorners, die ze vaak met een vlijmscherp gemikt en hard schot benut.
13. **Helen Lejeune- van der Ben**. Bij SCHC laat ze 1981 al blijken dat haar prestaties en aspiraties hoog reiken. Nadat ze bij Amsterdam gaat spelen, komt ze vele jaren voor het Nederlands team uit.
14. **Ingrid van der Elst**. Topkeepster met een zeer snelle reactie en een goed anticipatievermogen. Speelt drie jaar in het Nederlands zaalhockeyteam, waarmee ze zilver grijpt bij het EK in 1977.
15. **Floortje Engels**. Moderne doelverdedigster, beweeglijk, moedig en zeer betrouwbaar. In 2005 geselecteerd voor het Nederlands team, maar ze vertrekt naar Amsterdam.
16. **Ellen Hoog**. Excelleert in de Stichtsche jeugd, schuift vroeg door naar de topteam. Met een fraaie sticktechniek is ze een snelle, vaak ongrijpbare, scorende spits. Maakt sinds 2004 ook voor Oranje al belangrijke goals.

Het Stichtsche Cricket Team Aller Tijden

Een uitgebalanceerd cricketteam bestaat uit 5 batsmen, 1 allrounder, 1 wicketkeeper en 4 bowlers. Onderstaande elf spelers, geplaatst

in de volgorde waarin ze aan bat komen, vormen op die basis het sterkste Stichtsche team:

1. **Dé Kessler** (1922-1939). Zijn 6088 runs op hoofdklasse en internationaal niveau geven zijn enorme talent weer. Een allrounder, maar vooral een sterke openingsbatsman, die een charismatisch aanvoerder van SCC en SCHC is.
2. **Piet Labouchere** (vice-captain)(1925-1945). Degelijke batsman, de eerste Stichtsche speler die voor het Nederlands elftal wordt gekozen. Hij komt 6x voor Oranje uit: 118 runs in 10 innings, hoogste score 33, 6 wickets voor 119 runs in 40 overs, 2 vangen. Dé cricketgoeroe van SCHC.
3. **Jaap Leemhuis** (captain 1961-1968). Krachtige en geduldige batsman, met een hoogstaande techniek. Al jong een excellente aanvoerder. Is de speler met de meeste runs (3253) voor SCHC op eersteklasseniveau. Speelt vier keer in Oranje: 90 runs in 7 innings, hoogste score 40, 0 wickets voor 40 runs in 12 overs, 3 vangen.
4. **Jeroen Zweerts** (1961-1970). Laatste dubbelinternational (hockey 1973, cricket 1970) in Nederland. Een technisch begaafde speler, die zowel goed kan batten als wicketkeepen. Speelt ook vier keer in Oranje: 78 runs in 7 innings, hoogste score 24, 1 vang.
5. **Jai Rambocus** (1963-1970). Uit Suriname afkomstige Rambocus maakt vanaf 1963 faam als wicketkeeper/ batsman, watervlug achter de palen en snel tussen de wickets. Jai is open-top een teamspeler, straalt altijd rust uit.
6. **Coen Staal** (1975-1997). Valt op door het gemak waarmee hij zessen slaat en century's (100 runs) in het zondag- en in het Zami-team. Een echte middle-order batsman, in het bezit van de hoogste score ooit voor SCHC: 207 not out.
7. **Fook Hooft Graafland** (wicketkeeper) . Lange tijd, tussen 1926 en 1948, en als invaller nog in 1960, speelt hij voor SCHC 1. Een stijlvolle wicketkeeper, die als opener fungeert met Labouchere wanneer Kessler er niet is.
8. **Sheridan Gumbs** (1963-1973). De van de Antillen (Curaçao)

afkomstige Gumbs is een van de snelste bowlers in Nederland, met zijn indrukwekkend-lange, soepele aanloop. Neemt voor SCHC de meeste wickets op eersteklasseniveau: 430. Gumbs verstaat ook de kunst snel runs te maken op momenten dat het nodig is.

9. **Carl Breuning** (1930-1948). Is van 1930 tot 1948 met 166 wickets voor HBC en SCHC een van de succesvolste bowlers. Hij scoort ook nog een keer een century (100 n.o.). Komt met broer Hans uit voor de Flamingo's.
 10. **Henk van der Bijl** (1960-1967). Afkomstig van Kampong, speelt in de jaren '60 een belangrijke rol in SCHC 1. Is een van de succesvolste spinbowlers van zijn tijd. Brengt zijn cricketkennis en –kunde over op zoons Jaap en Jochem.
 11. **Piet Hein Cremers** (1930-1937). Een speler van het combi-team HBC, origineel van Hilversum. Een piekfijne en accurate bowler, die de batsmen laat werken voor hun runs, die hij maar mondjesmaat weggeeft.
- 12th man: **Eddie Zwier** (1958-1967). Kan door zijn inzet een beslissende factor in het team zijn. Maakt vaak belangrijke runs. Een multi-inzetbare fielder, die eigenlijk geen vang mist.

Het Stichtse Heren Hockey Team Aller Tijden

De selectie voor de zestien heren bestaat in chronologische volgorde uit:

1. **Corstiaan van Ginkel** (1916–1932). Sterspeler van de Utrechtse Gemengde Hockeyclub van 1916 tot 1932. Dankzij zijn inzet heeft het hockey in Bilthoven de moeilijke overgang van de Hollandse regels naar de internationale (Engelse) regels overleefd. Een bijzonder technisch begaafde en scorende spits.
2. **Wim Cuperus** (1932–1938). Eerste international van SCHC. Zijn internationale carrière is beëindigd door de tweede wereldoorlog. Een vasthoudende kanthalf, met een gedegen spelopbouw en goed spelinzicht.

3. **Freddie Hooghiemstra**, captain (1950–1964). Drijvende kracht achter het streven naar top-hockey op SCHC. Een snelle rechtsbuiten met veel inzet en de beroemde schijnslag naar links en toch rechtdoor. Staat aan het begin van hockey-land Bilthoven van nu en weet te bereiken, dat overal en altijd gehockeyd wordt. Inspirerende en motiverende captain van het landskampioensteam.
4. **Eddie Zwier** (1951–1966). Echte straathockeyer, liefst altijd in de buurt van de bal. Heeft een goed oog voor onverwachte situaties en een neus voor het maken van doelpunten. Hockeyt met tomeloze inzet en met weinig ontzag voor tegenstanders.
5. **Jan van Gooswilligen** (1955–1965). Uit de school van Freddie. Laatbloei en misschien daarom een zeer gedegen speler, die van de tactische en technische aspecten van zijn spel een intensieve studie maakt. Zeer betrouwbare back, later ook als spil; een harde werker, zeer fel in duels. Captain Nederlands Elftal.
6. **Werner Herbers** (1957–1970). De speler met de gaafste techniek, die met zijn stick de bal behandelt in een fluwelen, fraaie stijl. Hockeyt om de schoonheid van het spel en weet bij problemen, die zich binnen de lijnen voordoen, altijd een elegante oplossing te vinden. In afbraakhockey gelooft Werner niet. Fijnzinnige hoboïst van het Concertgebouworkest is vaak de lieveling van het publiek.
7. **Theo van Vroonhoven** (1960–1969). Is snel en zeer technisch, als rechtsbuiten, linksbinnen en linksbuiten. De vleugel Zwier- van Vroonhoven voelt elkaar goed aan en is een lust om mee te spelen en naar te kijken. Scoren gaat wat moeilijker, maar kansen scheppen voor anderen is zijn sterkste punt.
8. **Jelle van der Zee** (1960–1968). Moedige keeper met een wat slordige stijl, maar een fantastisch reactievermogen. Leider en organisator in de Stichtse verdediging. Hij levert een zeer positieve bijdrage aan het team, voor en vooral na de wedstrijd. In 1962 reservekeeper Nederlands Elftal.
9. **Frank Zweerts** (1961–1968). Oudste van de broers Zweerts. Gevaarlijke spits, snel op de korte afstand, zeer beweeglijk, moeilijk af te dekken. Tip-in is zijn sterkste wapen: een heerlijke midvoor voor buitenspelers met een goede voorzet. Zijn mooiste truc: bij corner van veter vastmaken en ongedekt scoren.
10. **Jaap Leemhuis** (1961–1965). Van nature begaafd blinkt hij al op jeugdige leeftijd uit in hockey en cricket. Vanuit SCHC II wordt hij in 1960 als back geselecteerd voor het Nederlands elftal. Heeft een natuurlijke, dwingende, stijl van spelen, wat hem op het veld zeer imponerend maakt.
11. **Jeroen Zweerts** (1962–1970). Als hockeyer zeer laconiek, maar met een secure, fantastische balbehandeling en vlot ogende acties. Is binnen de lijnen niet van zijn stuk te brengen! Beheerst het snelle, korte schot uit de pols. Bestrijkt achterin en op het middenveld vele meters.
12. **Guus van der Elst** (1969–1977). Keeper met een fantastische reactie, en met steeds overzicht in penibele situaties vlak voor zijn doel. Schroomt niet om verre medespelers aan te spelen. Komt uit voor het Nederlands jeugd en Jong Oranje.
13. **Job van der Have** (1970-1973). Een van die spelers bij wie het lijkt of alles zomaar komt aanwaaien. Een zeer serieuze hockeyer, maar door zijn lengte en zijn surplus aan techniek toch nonchalant ogend. Zeer betrouwbare speler achterin, die geconcentreerd speelt. Jaren in Oranje.
14. **Jacques Brinkman** (1983–1985 en 1999–2000). Grootste Bilthovense hockeyer. Nederlands recordinternational. Serieus in zijn spelopvatting. 70 minuten lang overal op het middenveld nadrukkelijk aanwezig. Onvermoeibare werker met vrijwel alle technieken in huis.
15. **Bastiaan Poortenaar** (1985–1992). Natuurtalent met het slordige, maar vaak briljante wat daarbij hoort. Gezegd met een uitzonderlijke snelheid zijn z'n acties veelal ongebruikelijk, en dus verrassend. Op elke plaats inzetbaar Zoekt uiteindelijk zijn heil elders.
16. **Floris Evers** (2000–2006). Onnavolgbaar met stick en bal, en heeft daarbij een perfecte lichaamscontrole, ook bij een schijnbeweging. Zijn gedragingen in het veld verraden een grote spelvreugde. Overal op het middenveld aanspelbaar.

Glories met landskampioens

1956-1965

chap, talenten en groots lustrum

Op de nieuwe velden in het Heidepark is de basis gelegd voor een grootse periode in het Stichtsche hockey. Talenten vallen als rijpe appels van de boom, de mannen groeien naar een landskampioenschap, de vrouwen worden gevreesde tegenstanders en er wordt een elfde lustrum gevierd, dat Bilthoven op zijn grondvesten doet schudden.

Uitblinker Gerard Overdijkink ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

HTCC-BEKER PRELUDE VAN GOEDE TIJDEN

In april 1956 bereiken de heren van SCHC, onder aanvoering van de van BMHC gekomen gentleman full-back Hans Reus, in het Wagener Stadion de finale van de HTCC-beker, op dat moment het belangrijkste toernooi van Nederland. SCHC speelt tegen TOGO. Een spannende wedstrijd waarin de Stichtenaren net iets meer 'dash' aan de dag leggen dan TOGO (3-2 voor SCHC). De jonge Gerard Overdijkink is in deze wedstrijd de absolute uitblinker. Zijn passes vormen de basis voor menig doelpunt. Inmiddels is hij ook al opgemerkt door de KNHB en mag hij meedoen aan de centrale trainingen. Men is ervan overtuigd dat de resultaten hiervan spoedig merkbaar zullen zijn.

Gerard is volgens de redactie van De Stichtenaar niet alleen een groot hockeyer, hij is ook origineel. Na afloop van een wedstrijd demonstreert hij aan zijn medespelers hoe men zich na de douche zodanig kan afdrogen dat zelfs een handdoek van washandformaat volstaat.

Hans Reus kan beschouwd worden als de man die, met de grote animator Freddie Hooghiemstra, door zijn stijl en uitstraling Stichtsche van een provinciaal clubje naar een club van internationale betekenis tilde.

ONTLUIKEND TALENT OP HET DERDE VELD

Naast de begraafplaats Den en Rust ligt het 'derde veld'. Daarop deelt Tillemijn Zwaardemaker de lagere elftallen in. Ook al heeft SCHC nieuwe velden, dit veld blijft nog gewoon in gebruik. Op een middag in 1956 speelt daar Dames 2 tegen Hilversum 2. Vader Verloop staat daar met Jan Willem en zijn 10-jarige dochter Fuus te kijken hoe Hilversum bij rust met 1-3 voorstaat. Kort na de rust valt een Stichtsche dame geblesseerd uit. Fuusje, nèt jeugdlid geworden, maar jarenlang gehard door tuin- en straathockey met drie grote broers, vraagt of zij mag invallen. Dat is goed en twintig minuten later staat het 6-3 voor Stichtsche; Fuusje

Captain Hans Reus krijgt een bloemenkrans bij het winnen van de HTCC-beker en de felicitaties van Togo-aanvoerder Jan Kranendonk. ARCHIEF

JAN VAN GOOSWILLIGEN

Het grootste Stichtsche vrouwelijke hockeytalent aller tijden: Fuus Verloop, als 12-jarige met het Nederlands Jeugd in Engeland. Rechts voor Mieke Boon. ARCHIEF FAMILIE VERLOOP

heeft er vijf in gesoleerd. Later wordt zij captain van Oranje. Het eerste jongens A-elftal is zeer succesvol en het team ziet bijna ieder jaar kans om het kampioenschap te behalen, zo ook in 1956, wanneer het kampioen wordt van het district Gooi-Utrecht.

Het B-elftal behaalt het kampioenschap in de afdeling Gooi-Utrecht, maar jongens D breekt alle records door in een wedstrijd tegen Soest met 33-0 te winnen. In deze wedstrijd wordt Wouter Runne de absolute topscorer van 100 jaar SCHC met 18 doelpunten. De resultaten zijn bij de jongens en meisjes wisselend, maar dat mag het plezier in de hockey-sport niet bederven.

Vele jongeren spelen inmiddels mee in de seniorencompetitie en men besluit al deze jongeren samen te brengen in één team, de zogenaamde "Pupils". Voor degene die hierin mogen meespelen, betekent dit een

grote eer. Dit team verovert zowel in 1955 als in 1956 de beker van het Bosplan-toernooi met als jeugdleider Govert Wilkink, een unieke samenwerking van het duo Gerard Overdijkink en Jan van Gooswilligen.

TALENTEN DRINGEN DOOR TOT IN HOOGSTE REGIONEN

Zoals bij de SCHC-senioren vreugde heerst over deelname aan het Nederlands elftal, zo verheugd is de jeugd als vier Stichtsche jongens in 1955 het oranje shirt mogen aantrekken voor het Nederlands jeugdelftal. Het zijn Kees van Donselaar, Gerrit van Loenen, Jan Menzo de Muinck Keizer en de kleine Belg Albert Mattart. In 1956 spelen Werners Herbers en Riens Meijer ook mee. Kees mag zelfs een keer invallen in het westelijk elftal!

De dames laten zich evenmin onbetuigd. In 1957 worden Rieneke Heslinga, Mieke Röder en Friedl de Jong uitgenodigd voor de Nederlands-elftaltraining, terwijl Rieneke en Mieke ook meespelen in interlandwedstrijden van het B-elftal.

Gezelligheid troef op het jaarlijkse Stichtsche feest in Hotel De Schouw 1956 met o.a. Hans Blijdenstein, Marleen Rutten, Piet Grove, Bob Dorhout Mees, Ben Grove, Els Rutten, Lonnie Buss, Goke Zwaardemaker en Joop Hemelraad. ARCHIEF SCHC

Het onoverwinnelijke Jongens A uit 1956. Staand: Gerrit van Loenen, Jan Willem van Waning, Kees van Donselaar, Albert Mattart, Jan Menzo de Muinck Keizer. Zittend: Folef Hooft Graafland, Riens Meijer, Jelle van der Zee, Jaap Liezenberg, Maarten Albricht en Steven Key. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

Bij de meisjes worden in 1956 al Lucie Binkhorst en Sonja van Nus in het oranje gehesen; in 1957 is het de beurt aan Fuus Verloop en Janine Schoenmaker. Laatstgenoemden gaan mee naar een wedstrijd in Engeland.

OLYMPISCH JAAR, MAAR NIET VOOR NEDERLAND

1956 is een Olympisch jaar en de vele sporters in Nederland leven naar de Spelen in Melbourne toe. Het NOC krijgt zowaar 60.000 gulden als tegemoetkoming in de zeer kostbare uitzending. Maar van deelname komt het niet. Uit protest tegen de Russische inval in Hongarije neemt het NOC op 6 november 1956, zestien dagen voor het begin van de Spelen, het tragische besluit het Olympisch evenement te mijden. Eddie Zwier, één van de gedoodverfde deelnemers aan de Spelen, herin-

nert zich dat zijn tas al gepakt en alles geregeld was, toen op de laatste training, daags voor vertrek, het bericht kwam dat het niet doorging. De teleurstelling is groot, maar er is ook verzet. De Spelen zijn bedoeld, aldus het NOC, als een bijdrage tot een beter onderling begrip tussen de jeugd der volkeren door een sportief samenzijn. Ten aanzien van de Russische deelnemers is daarvoor nu geen basis aanwezig, meent het NOC, dat bovendien vindt dat na de gebeurtenissen in Hongarije de sfeer ontbreekt voor een feestelijke sportgebeurtenis. Een poging van de hockeyers en zeilers om het besluit ongedaan te maken, mislukt. Achteraf is het nogal merkwaardig dat Hongarije zelf wel aan de Spelen deelneemt. Ter leniging van de nood onder de Hongaren stelt het NOC een bedrag van 100.000 gulden ter beschikking.

En zo lopen drie SCHC-spelers, te weten Freddie Hooghiemstra, Gerard Overdijkink en Eddie Zwier de Olympische Spelen mis. Ook scheidrechter Jo van Donselaar blijft thuis, waarmee hij naar zijn kans op Olympische wedstrijden kan fluiten.

Dames 1 voor de warming-up in 1956. Vlnr: Lydie Vermeulen, Hetty Brouwer, Friedl de Jong, Tillemijn Geensen-Zwaardemaker, Kya Bos, Lucie Binkhorst, Mieke Röder, Sonja van Nus, Rieneke Heslinga, Annet Meijer en Jopie Baartman
ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

Het bestuur van SCHC bij de viering van het 50-jarig bestaan in 1957. Vlnr: Harold Bicker Caarten, Dita de Graaff, Hans Blijdenstein, Teddy Dubru en Frans van den Berg.

ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

VIJFTIG JAAR FEESTELIJK UITGELUID

In het weekend van 30 en 31 maart 1957 wordt iets verlaat in het 51ste levensjaar een lustrumprogramma afgewerkt met Peter de Wit als voorzitter van de lustrumcommissie. Daarin spelen naast mixedwedstrijden en jeugd ook teams als De Batavieren en het Oranjeteam dat naar Melbourne zou gaan. Zaterdag is er na afloop van de wedstrijden een receptie in Hotel-Café-Restaurant De Schouw en een feestavond in Café-Restaurant Eemland in Soestdijk. De lustrumviering wordt zondag afgesloten met een thé-dansant in De Schouw.

Na het veelbewogen 'Olympisch jaar' gaat SCHC het seizoen met zes herenteams de 'bovenbond' in. Het eerste team gaat goed van start, maar verliest na enkele wedstrijden van Laren. Daarna is de vaart eruit en uiteindelijk eindigt het eerste in de middenmoot. Gerard Overdijkink is om studieredenen naar de Delftse Studenten vertrokken en wordt node gemist. In het team spelen dit jaar Jan Logger, Hans Both, Werner Herbers, Jan Menzo de Muinck Keizer, Jan van Gooswilligen, Peter van der

Laan, Freddie Hooghiemstra, Riens Meyer, Eddie Zwier, Albert Mattart, Kees van Donselaar en incidenteel Peter Verhoeff, Bob Dorhout Mees en Jan Willem Verloop.

Het tweede is weer terug in de overgangsklasse en doet het prima, maar eindigt onder de beproefde leiding van captain Lucas de Booy, na een zwak slot als derde van onderen.

Op internationaal gebied speelt Eddie Zwier drie interlands, die zijn totaal op elf brengen. Jaap Leemhuis speelt in het Nederlands jeugdelftal en Werner Herbers en Jan Menzo Muinck Keizer in het C-elftal. Onze jeugd wint dit jaar opnieuw het Bosplan- en het Obbink-toernooi.

SEIZOEN 1958-59: GEDENKWAARDIG NAAR EEUWIGE ROEM

Na een avontuurlijke competitie, waarin het eerste team voortreffelijk wordt gecoacht door voetballer Cor van Nus (bijgenaamd John Mental), bereiken de Stichtsche mannen de laatste ronde in de aanloop tot een mogelijk landskampioenschap. De wekelijkse trainingen op de donderdagen aan het eind van de middag en het samen eten bij An van Benthem, die vlakbij het veld om de hoek woont, dragen bij aan een sterke teamgeest. Hierdoor kan succes niet uitblijven. Gedenkwaardig is de uitwedstrijd naar Groninger Studenten. De grote reis naar het Noorden wordt gemaakt door op de botter van Jan Sauer over te steken van Huizen naar Lemmer. De Zuiderzee blijft gelukkig rustig doch een zeezieke

Aanstaande landskampioenen tijdens de bottertocht op het IJsselmeer. Vlnr: Werner Herbers, Hans Both, Freddie Hooghiemstra en Jan Willem Verloop. Kampioensnummer DE STICHTENAAR 1959

Op belangrijke momenten heeft Stichtsche haar eigen animeermeisjes zoals Len Overdijkink met Nederlands Elftal coach Rein de Waal in 1959.

ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

Schipper Both maakt een navigatiefoutje richting Lemmer - aankomst Stavoren. Het gezelschap, verrijkt met enkele Stichtsche bestuursleden en de voor deze wedstrijd aangewezen westelijke scheidsrechter Henri Herrebrugh, bereikt zonder averij of schipbreuk te hebben geleden het hoge Noorden.

Daar op zondagmorgen aangekomen wordt een ambtenaar van Rijkswaterstaat bereid gevonden om per bromfiets de invasie te begeleiden om bij gesloten bruggen voor doorgang te zorgen. De annalen vermelden niet of deze Waterstater tot aan Groningen is meegefietst. Alhoewel in Bilthoven met 10-0 van de Groninger Studenten was gewonnen, behaalt SCHC vijf minuten voor tijd een moeizame 0-1 overwinning. Maar ja, de reis zit nog in de zeemansbenen. Na een perfecte ontvangst met veel bier en een diner op de sociëteit Mutua Fides gaat veiligheidshalve de terugreis naar het Sticht maar per NS. Hoe en of de botter van Jan Sauer ooit is teruggekomen, is tot op heden onbekend gebleven.

OP 9 JANUARI 1958 OVERLIJDT ERELID J.M. KAKEBEEKE

SCHC had altijd zijn volle aandacht en hij volgde jarenlang de verrichtingen van de Stichtsche elftallen.

In de jaren 1925-1926 hockeide SCHC (toentertijd nog "Utrecht" genoemd) ook al bij het Heidepark en er vormde zich toen een driemanschap met de heren Kakebeeke, Hupkes en Mundt. Van dit driemanschap was de heer Kakebeeke de grote stuwkracht en hij verzette het meeste werk om de Stichtsche van de hei naar het prachtige veld van de heer Kessler te brengen. Dankzij dit drietal, maar vooral door toedoen van de heer Kakebeeke vond in 1927 de fusie plaats tussen cricketers en hockeyers en ontstond SCHC.

ZENUWEN GIENEN DOOR DUIZENDEN KELEN

In de laatste wedstrijd wordt op 31 mei 1959 thuis gespeeld tegen Venlo. Om het landskampioenschap te bereiken, moet Stichtsche minimaal gelijkspelen. Nog nooit was er zoveel publiek op SCHC. Er waren zeker 4000 bezoekers. In een zinderende wedstrijd, waar de zenuwen door duizenden kelen gierden, wordt uiteindelijk gelijk gespeeld (1-1, Peter Verhoeff scoort voor SCHC). De kampioenen zijn aanvoerder Freddie

Freddie Hooghiemstra belaaft de keeper van Venlo tijdens de kampioenswedstrijd.

LUSTRUMSTICHTENAAR 1962

Een uitgelaten publiek neemt aanvoerder Freddie Hooghiemstra op de schouders. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

op de schouders

Rijtoer door Bilthoven met de landskampioenen. ARCHIEF JAN VAN GOOSWILLIGEN

Hooghiemstra, Hans Both, Jan Menzo de Muinck Keizer, Werner Herbers, Jan van Gooswilligen, Jan Willem Verloop, Riens Meyer, Peter Verhoeff, Eddie Zwier, Bob Dorhout Mees, Albert Mattart en Jaap Leemhuis. Na afloop van de wedstrijd natuurlijk bloemen, ballonnen, de beker van de bondsvoorzitter, champagne van Delftse Studenten en een krans van de burgemeester. Daarna wordt op het terras gratis drank geschonken en zijn er de afgevaardigden van diverse hockeyverenigingen met felicitaties. Er volgt een ronde door het dorp, voorafgegaan door De Biltse Harmonie. De treinenloop wordt gestagneerd en dan volgt er een groots feest tot in de kleine uurtjes. De bende in het clubhuis is naderhand gigantisch, maar de familie Van Neerbos zorgt er, zoals altijd, voor dat alles weer wordt opgeruimd.

Freddie Hooghiemstra, de captain, schrijft in het kampioensnummer het volgende: *“Nu de hoogste top op hockeygebied is bereikt, dreigt een groot gevaar, namelijk de tevredenheid met de geleverde prestatie, waarin de achteruitgang reeds verborgen zit. Aangezien een gewaarschuwd man voor twee telt, moet het eerste elftal met 22 man zeker in staat geacht worden, de mentale*

kracht op te brengen, de oneindig veel moeilijkere taak onbepaalde tijd aan de top te blijven, met glans te volbrengen. Heren I, let op uw saeck!”.

HOTEL BRANDS C.Q. DE SCHOUW

Al in de jaren dat de Schouw op het Emmaplein in Bilthoven nog Hotel Brands heet, is de illustere Stichtsche Cricket & Hockey Club er kind aan huis. Wanneer er wat te vieren valt – en dat is nogal eens het geval – gebeurt het daar.

In de jaren '50, als Ko Nijssen eigenaar is en de obers Nol, Theo en Koos ijsig correct rondmarcheren, wordt elke overwinning uitputtend gevierd. Een team dat heeft gewonnen neemt plaats, de spelers kijken elkaar dan even aan en dan klinkt als uit één keel de kreet: “Theóóóó!!” Daarop komt Theo met kleine afgemeten pasjes aangelopen en vraagt met opgetrokken wenkbrauwen: “Heeft een van de heren mij geroepen?” Het wil, naarmate langer op de overwinning wordt gedronken, wel eens gebeuren dat iemand een bierpul onder tafel vandaan haalt en die aan Theo, Nol of Koos overhandigt met de woorden: “Ach, wil je die even naar het urinoir brengen en een nieuwe brengen?” Ze waren er niet te beroerd voor...

Als SCHC in 1959 de landstitel behaalt, is er voor anderen dan clubleden dagenlang geen plaats in De Schouw. Het feest, zondag begonnen, woedt dinsdagmorgen nog in alle hevigheid voort. Dan komt Ko Nijssen binnen met de woorden: “Zeg jongens, vinden jullie het heel erg naar, maar jullie gezichten staan me opeens niet meer aan, ik kan er echt niet meer tegen. Alsjeblieft...”

STERREN STRALEN OVERAL

Eddie Zwier en Jan Willem Verloop scoren dit jaar samen dertien goals en de gehele ploeg krijgt hierdoor een oppepper. Deze vreugderoes heeft ook z'n weerslag op onze vertegenwoordigers in het Oranje shirt. Freddie Hooghiemstra bouwt zijn interlands uit tot 34, Eddie Zwier tot 21 en Jan van Gooswilligen debuteert met zes interlandwedstrijden. Hans Both en Bob Dorhout Mees komen in het B-elftal en Werner Herbers, Jan Menzo de Muinck Keizer en Jan Willem Verloop in het C-elftal. Het tweede team speelde ook heel behoorlijk en eindigt op een derde plaats. In dit elftal spelen naast Jaap Leemhuis regelmatig ook Jelle van der Zee, Lucas de Booy, Eddie van Seventer, Kees van Donselaar, Jaap Liezenberg, Albert Mattart, Jan Kluyver, Jan van de Pol en Frans van Slooten.

Vermeldenswaard is misschien dat het vijfde team dit seizoen promoveert naar de tweede klasse. Het team is voor insiders beter bekend als de 'Luytenboys', die voor een verslaggeving in De Stichtenaar zorgen waarbij het lijkt of de prestaties van Heren 1 verbleken.

ALL ROUND ENTERTAINER/KAPELMEESTER LUCAS DE BOOY

Jan Willem Verloop herinnert zich dat in Den Haag tegen HGC werd gespeeld: "Na afloop chinezen in 'No Ping'. Toen het op betalen aankwam, zei Eddie: no ping! We hielden dit zo'n 10 minuten vol, totdat zich ongeveer acht Chinezen dreigend om onze tafel hadden opgesteld. We betaalden, maar er kwam, omdat Kees van Donselaar een nasi goreng speciaal zou hebben besteld, een dubbeltje tekort! Tenslotte toverde Lucas de Booy een halve cent tevoorschijn, legde die op tafel met de woorden: "dubbeltje speciaal". Lucas had sowieso *a way with words*; toen we na het beroemde Helmond-toernooi bij de familie Tuininga thuis waren genood op hun befaamde hutspotmaaltijd stelde Lucas de gastvrouw voor: "Mevrouw Tuininga, als ik nou es met u de tuin in ga...". Wij zaten aan een lange tafel met onze gastheer aan het hoofd. Op diens bevel "borden hoog" slingerde hij grote kwakken hutspot met zijn pollepel als strafcorners over de tafel. Wij moesten ons kostje met ons bord zien te vangen.

Lucas de Booy is met zijn kwartet dé entertainer van het Sticht.

ARCHIEF FAMILIE DE BOOY

Heren 1 start in 1959-1960 met het winnen van de Westend Cup in Helmond. Doelman Bob Dorhout Mees schittert in de finale tegen Amsterdam. ARCHIEF JAN VAN GOOSWILLIGEN

Lucas was ook klarinettist/zanger en bandleider op de (vele) Stichtsche feesten. Zijn succesnummers waren 'Get your kicks on Route 66' en 'I can't give you anything but love, baby', waarop vele, op SCHC geïnspireerde, tekstvariaties zijn verzonnen."

DAMES ZORGEN VOOR HOOP EN GLORIE

Stichtsche is in 1959 in het glorierijke bezit van vier dameselftallen met nog enkele reserves achter de hand. In het seizoen 1959-'60 krijgt SCHC er een studententeam bij. Het team wordt gevormd door dames van de UVSV, waardoor er voor het eerst sinds jaren weer gespeeld wordt met vijf teams. Dit jaar worden Sonja van Nus, Lucie Binkhorst, Mieke Röder en Lideke Veldman uitgenodigd om met 'De Zwarte Tulpen' (vereniging van oud-Nederlands Elftal speelsters) deel te nemen aan een toernooi in Schotland. Ook Fuus Verloop maakt intussen deel uit van 'De Zwarte Tulpen'.

In het nieuwe seizoen 1959-1960 start het eerste herenelftal direct met het winnen van de West-End Cup, dat in de oneven jaren wordt gespeeld. Er wordt met 3-0 van een Italiaans elftal gewonnen en 1-1 gelijk gespeeld tegen 'de rest van Nederland'.

En geen wonder; de conditie is optimaal want de trainer is niemand minder dan Hans Kraay sr., de voetbalinternational...

MANNEN MET RODE HEMDEN EN BLAUWE MOUWEN...

In 1960 hebben er vele veranderingen plaats. Heren 1 gaat spelen in nieuwe rode hemden met blauwe mouwen en kraag. Na het kampioenschap gaan ze vlot van start met onder andere een 5-0 overwinning op TOGO, doch daarna zakken de prestaties langzaam maar zeker naar een dieptepunt, te weten de vijfde plaats. Een aantal spelers heeft het team verlaten onder wie Bob Dorhout Mees (vervangen door Jelle van der Zee) en Jan Willem Verloop (vervangen door Jan Karel Bout) en de knipperlichtdeelname van Jaap Leemhuis doet de zaak ook weinig goed.

Dames I is geïnspireerd bezig en behaalt in het seizoen 1960-1961 het kampioenschap van de promotieklasse. Ondanks dit kampioenschap zit een promotie naar de eerste klasse er niet in...

Teamsamenstelling: Lideke Veldman, Marijke Koster, Annet Meyer, Lonnie Buss, Mieke Röder, Annie Star Busmann, Ety Ten Bokum, Hetty Nieuwenhuys, Sonja van Nus, Fuus Verloop en Lucie Binkhorst.

HET BESTUUR

Op de algemene ledenvergadering van 9 oktober 1960 wordt het Algemeen Bestuur als volgt samengesteld: Hans Blijdenstein, voorzitter; Peter De Wit, secretaris; Teddy Dubru, penningmeester; Jan Sauer, en cricketcommissaris Jan Key. Het hockeybestuur wordt gevormd door: Jan Sauer, voorzitter; Tillemijn Geensen-Zwaardemaker, secretaris; Teddy Dubru, penningmeester; Freddie Hooghiemstra, vice-voorzitter; Frans van den Berg, terreincommissaris; Albert Mattart, Eddy Zwier en Job van der Have (jeugdbestuur).

DRIE VELDEN VOOR 400 POPELENDE LEDEN?

Het ledenaantal is thans opgelopen tot bijna 400 leden. En wat heeft de club aan deze popelende schare leden te bieden? Slechts drie velden! Weliswaar zijn er vijf velden, maar twee ervan staan buitenspel. Het vierde veld is bij bestuursbesluit heilig verklaard en toegewezen aan Heren 1; het vijfde veld, altijd al in slechte staat, is 'bij bestuursbesluiteloosheid'

verworden tot een weiland. De 'noodtoestand' wordt afgekondigd en men wacht met spanning op suggesties van leden en op de activiteiten van het bestuur. Het bestuur overweegt een ledenstop (doch doet dit liever niet) en streeft naar het instellen van een ballotagecommissie, die het vroegere (sport)leven van de kandidaat natrekt. Een onderwerp voor ware discussies.

Ook het aantal jeugdteams breidt zich uit. De jongste jeugd (10-11 jaar) is met name bij de jongens ruim vertegenwoordigd. Deze groep wordt aangeduid met het Verre Oosten en de vier teams krijgen de namen Australië, Pakistan, India en Nieuw-Zeeland. Zij spelen een onderlinge competitie.

JAARLIJKS ONDERLING MIXEDHOCKEY CLUBHOOGTEPUNT

Op nieuwjaarsdag 1961 wordt gespeeld om de Godfried (Piet) Hondius wisselbeker. Een mixedtoernooi, jarenlang georganiseerd door Godfried Hondius en Herbert Bloembergen, waaraan alle leden meedoen. Zowel

Op Oudejaarsdag wordt traditioneel gevoetbald tegen AVVV-Bilthoven.

Een gelegenheidsteam van lokale grootheden. ARCHIEF FAMILIE DE BOOY

de allerjongsten als de alleroudsten spelen met elkaar in één elftal. Zo'n zestien spelers per team, waarbij er in een team meestal hele families spelen. Er wordt door 22 teams deelgenomen aan het toernooi. De teams met prachtige fantasienamen als: Hemelradiussen, Zeeën, Brave Hendriken, Zuurtjes en Sprokkelaars. De wisselbeker gaat met de winnaar naar huis en zal volgend jaar opnieuw worden ingezet. Toen de wisselbeker, waarop de namen van de captains waren gegraveerd, in het ongerede geraakt, stelt Godfried een nieuwe wisselprijs beschikbaar, bijgenaamd 'De Gouden Hondius Wisselbeker'.

REDACTIELEDEN MET PENSGIEN

Wegens het bereiken van de "pensioengerechtigde" leeftijd treden Hans Smits, Ben Grove en Jan Sauer af. Inmiddels ingewerkt wordt het rode corrigeerpotlood overgedragen aan Aat Hooft Graafland (stijlvolle schrijfstijl), Jan van de Pol (zijn pen hanteert hij even subliem als zijn stick), Anneke Leemhuis en Hetty Koemans. Beiden staan garant voor een straffe organisatie en een gezonde dosis humor. Met veel enthousiaste gaan de nieuwe sribenten het nieuwe jaar in.

REDACTIEVEEG OVER VAN OYENSTEEG

Van De Stichtenaarredactie: *"Bilthoven, ook wel de Stichtse Lustwarande genoemd, is een rustiek en deftig oord. Het bezit zijn station, tegenwoordig een modern winkelcentrum, zijn villa's en zijn sportverenigingen, kortom, het past uitstekend in de Utrechtse forensenstreek. Voordat het oog van menig zakenman op Bilthoven viel, was er echter al van enige bewoning sprake. Enkele landweggetjes verbonden de verspreid staande boerderijen, terwijl dagelijks ook de Utrechtse postkoets langskwam. Deze schone tijden zijn nu voorbij, maar de landweggetjes zijn nog over.*

Eén ervan, de Van Oyensteeg, is zelfs een belangrijke weg geworden. Het uitdijende forensendorp moest ook zijn vertier hebben en liet aan deze steeg een prachtig sportveldencomplex aanleggen, waardoor het verkeer over dit nauwelijks verharde paadje toenam. De UMO legde er een rijwielpad aan, maar Rijkswaterstaat -of was het De Gemeente- achtte verbetering van het 19e eeuwse wegdek overbodig.

Het wegdek is zeer slecht en absoluut ongeschikt voor zwaar gemotoriseerd verkeer. Aangezien ook de Kees Boekeschool aan dit landweggetje ligt lijkt het tijd dit weggetje eens te verharren. Bovendien, mochten onze velden ooit nog eens in aanmerking komen voor het spelen van interlandwedstrijden, dan kunnen wij het publiek toch niet over zulke wegen ontvangen!!"

ZAAHOCKEY DE OPLOSSING VOOR VERVELING?

De competitie loopt in de wintermaanden gewoon door, maar gezien de soms barre weersomstandigheden moeten er wel eens wedstrijden worden afgelast. De trouwe hockeyer, gewend op zondag vroeg op te staan, te sporten en aan het einde van de dag vertier te zoeken aan de bar, ziet de sportloze zondagen als verloren zondagen. Er is echter een oplossing. Sinds enige tijd wordt in Nederland zaalhockey gespeeld. Weliswaar op zeer kleine schaal, enerzijds omdat de belangstelling voor veldhockey veel groter is, anderzijds omdat er te weinig geschikte zalen zijn. Toch zou zaalhockey de ideale oplossing zijn voor onze sportloze zondagen. De KNHB begint langzaam het belang van zaalhockey in te zien, want in het nieuwste spelreglement van 1960 zijn ook zaalhockeyspelregels opgenomen.

SCHC gaat een onderzoek doen naar de belangstelling binnen de vereniging en zich wenden tot de commissie van bijstand Gooi-Utrecht, die al een tijdje propaganda maakt voor het zaalhockey.

In 1961 wordt Dames 1 kampioen van de promotieklasse. Staand vlnr: Marijke Koster, Lideke Veldman, Lida Jannink, Marijke Terwee, Fuus Verloop en Annet Meijer. Zittend vlnr: Eva Johan Gülcher, Annie Star Busman, Mieke Röder, Lucie Binkhorst en Tineke Boosman. ARCHIEF SCHC

INTERNATIONALE TOERNOOIEN

De oppeppertjes van het seizoen zijn natuurlijk de toernooien:

In Hamburg participeert men in het Internationale Uhlenhorster toernooi (april 1961). Op het feest in het deftige maar stijve Atlantic Hotel in Hamburg wint Riens Meijer een fiets. Om enige sfeer en stemming te maken is Riens met die fiets over de tafels van het diner gaan rijden. Van het ene op het andere moment werd het feest leuk, zo bleek uit alle reacties. De gewonnen fiets hebben ze daar gedemonteerd en aan mooie dames hebben ze delen van de fiets gegeven met het verzoek dit per post naar Nederland te versturen. De drie maanden daarna krijgt Riens regelmatig via de post een stuk van zijn fiets weer terug!

Eén van de Uhlenhorster spelers, Jörg Altmann, komt naar Nederland en meldt zich aan als lid van Stichtsche.

CHER MADAME LA MAÎTRESSE DU TOUQUET!

Ook gaat men naar het jaarlijks Pinkstertoernooi in Le Touquet, onder leiding van Lucas de Booy en Eddy van Seventer. Le Touquet is een mooie en verleidelijke badplaats aan de Noord-Franse westkust, dat over een casino beschikt. Dit is het gezelschap al enige malen noodlottig

geworden. Echter, een beroep op de bank om geld voor benzine om weer thuis te komen, is nog nimmer tevergeefs geweest.

Jan Willem Verloop schrijft: "Met Eddy van Seventer was altijd wel wat te beleven - zo mochten wij met hem mee in zijn Opel naar het beroemde toernooi in Le Touquet. Bij de ontvangst ten gemeentehuize had SCHC al een onvergetelijke indruk gemaakt met de toespraak van onze captain, Freddie Hooghiemstra - die de burgemeester en diens echtgenote aldus toesprak: "Monsieur le Maire, madame la Maitresse (grote hilariteit), vos amis Hollandais vous offrent ce Spoutnik sans 'pipi' (edammer kaasje). Merci."

Wij sliepen in tenten, wat onze Franse vriendinnen armoedig bleken te vinden. Maar wij wonnen wel het toernooi. Eddy ramde bij een feestelijke overwinningsslalom over de boulevard een band kapot tegen een hoge drempel. Hij had geen geld, zei hij. Ging daarom even naar het casino en verzocht ons, zijn passagiers, de auto naar een garage (5 km verderop) te willen duwen. Wat wij deden. Na een uurtje kwam Eddy terug en trakteeerde op champagne omdat hij dat "énorm had verdiend", zei hij. Op de terugweg richting Den Haag lag iedereen te slapen. Chauffeur Eddy probeerde zichzelf wakker te houden door het croonen van Nat King Cole nummers. Plotseling stond hij vol op de remmen, wij tolden door de auto, midden op de A12. Eddy had de rode Nutricia-reclame bij Zoetermeer voor een stoplicht aangezien..."

Aan het einde van het seizoen 1960-1961 behaalt Heren 1 (thans een zorgenkindje) de vijfde plaats in de eerste klasse. Dames 1 speelt in de promotieklasse B en vecht in het Wagener Stadion tegen Amsterdam om de zo begeerde plaats in de eerste klasse. Deze plaats wordt echter niet behaald.

EEN TESTAMENT VAN ZAND EN KUNSTMEST...

In september 1961 wordt Frans van den Berg, terreincommissaris, tot erelid benoemd. Hij is op dat moment aan zijn ziekbed gekluisterd, maar schrijft in een brief aan SCHC dat hij blij is met de benoeming. "Het domweg lid zijn, goals maken en kritiek hebben, maakt je geen gelukkig lid van de club. Maak je eens nuttig met losse polletjes aantrappen, eens een hok uitmesten of in de drukke tijd Chris (*van Neerbos, de groundsman. Red*) eens helpen, dan pas ben je voor jezelf een nuttig lid. Of je dan erelid wordt of niet, daar draait het niet om". Vanaf zijn ziekbed meldt hij dat er nog zand en kunstmest besteld moet worden. Echter, een maand later overlijdt Frans aan een hartaanval.

Pinksteren en Le Touquet een jarenlange traditie voor Stichtsche teams onder leiding van Lucas de Booy en Eddy van Seventer. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

Keeper Bob Dorhout Mees onderschept een duel tussen Riens Meijer (links) en Henk Bleekemolen van Laren. ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

STICHTSCHE REBELLIE VOOR ROME

Als logisch gevolg van het landskampioenschap springen prestaties van diverse individuele SCHC-spelers en -speelsters in het oog en zijn zij op internationale toernooien actief, waaronder de voorbereiding van de Olympische Spelen van Rome 1960. SCHC is ruim vertegenwoordigd met Freddie Hooghiemstra, Eddie Zwier, Jan van Gooswilligen, Jaap Leemhuis en Hans Both. Werner Herbers bedankt om studieredenen

en Gerard Overdijkink speelt nu voor Delftse Studenten. De voorbereiding gaat met veel strubbelingen gepaard. Tien spelers van de Olympische selectie zijn niet tevreden met de aanpak van de vijfkoppige elftalcommissie. Het tiental kiest voor Rein de Waal, de succesvolle coach die het team ook heeft klaargestoomd voor Melbourne, maar dat wil de KNHB niet. Van de tien ontevredenen besluiten uiteindelijk Freddie Hooghiemstra, Eddie Zwier, Jan van Gooswilligen en Gerard Overdijkink in juni 1959 te bedanken voor de eer. De Stichtsche rebellen veroorzaken een publieke rel in de hockeywereld, die nooit eerder is vertoond. Ondertussen pakt Jan Willem Verloop zijn enige interland mee tegen Duitsland. De hockeybond zit behoorlijk met het probleem in zijn maag als landskampioen Stichtsche op een septembertoernooi in Laren ook nog eens met 1-1 gelijkspeelt tegen het Nederlands elftal in Batavierenshirts... De opstandige rebellen krijgen uiteindelijk hun zin: er komt een nieuw driemanschap met als coach Jan Anjema, en getraind door Pakistaan Ahman Kallat en Hans Kraay, maar het blijkt een slechte keuze en de prestaties zijn er naar. Nederland eindigt in Rome als negende! Nota bene het team dat vier jaar eerder voor Melbourne als mogelijke winnaar stond geboekt.

OORLOG OP DE FLANKEN

In het lustrumseizoen 1961-1962 behalen de "Golden Boys" van Heren 1 nog een zilveren tweede plaats in de westelijke eerste klasse achter kampioen Amsterdam.

Jarenlang behoren Laren en Stichtsche tot de nationale hockeytop en er heerst stevige rivaliteit, die per seizoen zijn hoogtepunt vindt in het treffen tussen linkshalf Riens Meyer en hun rechtsbuiten Henk Bleekemolen. Deze beide klerenkasten, voor wie elke disco zijn bestaande uitsmijter zó zou willen inruilen, zijn zwaar, ruw én toch zeer snel. Omdat er wel eens slachtoffers onder het publiek vallen – de heren beuken elkaar namelijk nogal eens over de zijlijn – heeft Laren stevige houten schotten op 1,5 meter van de buitenlijn laten aanbrengen, die in de rust kunnen worden verplaatst. Ook staat er naast een EHBO-post een ambulance van de GGD met lopende motor gereed. Heerlijke wedstrijden...

In februari 1962 worden Jan Menzo de Muinck Keijzer, Jelle van der Zee, Jan Kluyver en Frank Zweerts uitgenodigd voor de centrale training van het Nederlands elftal, naast Jan van Gooswilligen, Werners Herbers en Jaap Leemhuis.

Wereldkampioen Judo Anton Geesink doet de begin bully met burgemeester Fabius van de Gemeente De Bilt voor de lustrumfinale onder het toezien van Freddie Hooghiemstra. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

GROOTS INTERNATIONAAL LUSTRUMPROGRAMMA

Het elfde lustrum wordt op indrukwekkende wijze gevierd. Freddie Hooghiemstra heeft in de totstandkoming van het programma een groot aandeel. Zo is er de eerste dag een judodemonstratie door Anton Geesink met zijn Kodokan-dojo, een internationaal toernooi met teams uit Engeland, Barcelona, Hamburg en Keulen, en een Amerikaanse kalkoenbarbecue, afgesloten met een feest in het clubhuis, muzikaal omlijst door Jelle van der Zee met zijn Rainy City Seven en barpianist Oelie van Uffelen. De tweede dag is er een wedstrijd tussen het Nederland elftal en de sterkste toernooispeleers. De 'bully off' gaat tussen wereldkampioen judo Anton Geesink en burgemeester Fabius. De dag wordt afgesloten met een thé-dansant in het clubhuis met muziek van het Birdland Quintet. Natuurlijk wordt er ook gecricket. Het veldencomplex ligt er zoals altijd schitterend bij. Verantwoordelijk daarvoor is Chris van Neerbos, die de velden als zijn troetelkindjes beschouwt.

HOUTJE-TOUWTJE JAS MET MINGVAAS

Mixed toernooien zijn er in die tijd vele; men speelt met zes heren en vijf dames. Eén van de meest door het eerste geliefde tweedaagse toernooien is "PieWie" (Enschede), waar de Twentse meisjes om onverklaarbare redenen de heren uit 't Westen interessanter vinden dan hun eigen Tukkers. 's Avonds zijn er soms borrels of feesten bij mensen thuis. SCHC heeft zeker een onvergetelijke herinnering achtergelaten in de vorm van een tot duizend scherven gereduceerde onbetaalbare MING-vaas, die mee kwam met de klossen van een haastig aangeschoten houtje-touwtje jas in de hal van een textielbaron - die had je toen nog...

TOTOO-T U OOK?

In januari beraadt het bestuur zich over deelname aan de Voetbaltoto. Vele Stichtsche leden zijn donateur van een voetbalvereniging om mee te kunnen doen aan de toto. Dit geld gaat nu voor SCHC verloren en men is op zoek naar iemand die wekelijks de formulieren uitgeeft. Gerard Overdijkink geeft zich voor deze functie op. Men kan bij hem de registratiekaarten ophalen. Vanaf nu wordt er druk gepoold, maar werd er ook gewonnen...?

Aan de redactietafel vindt een verschuiving plaats. Aat Hooft Graafland legt zijn taak neer en Pien Reus schuift aan tafel aan.

TIJD VOOR BUFFET EN NORMEN EN WAARDEN

Freddie Hooghiemstra wordt in 1963 voorzitter van de hockeyafdeling en houdt op de ledenvergadering een wervend betoog over zijn zienswijzen. Zo zou hij graag zien dat de individuele verantwoordelijkheid en activiteit wordt gestimuleerd door een zo groot mogelijke decentralisatie van het bestuursapparaat. Voorts zou hij een grotere bescheidenheid bij velen, maar met name bij de jeugd niet misplaatst vinden. De goodwill van de club naar buiten toe is zeer belangrijk en met dergelijk gedrag kan deze voor de gehele club bedorven worden.

Voorts blijft hij, ondanks sommige tegenstanders, het in eigen beheer houden van het buffet als iets unieks beschouwen. Een werkstudent met verantwoordelijkheidsgevoel zal worden opgeleid tot opperleiding en hij verwacht dat de huidige enthousiaste buffetdames het werk kunnen blijven verrichten en dat uit handen geven van het buffet niet nodig zal zijn. Hoewel hij overtuigd is van zijn mening dat mensen met ambitie ook zonder leiding heel ver kunnen komen in de sport, is georganiseerde training met een trainer van groot belang, mits het enthousiasme van de

Stichtsche doet mee aan de voetballoto

en Heren 1 doet mee. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

heren 1 doet mee

Dames 1 onder aanvoering van Mieke Röder verrast het bestuur met een verjaarsaart op de lustrumreceptie. ARCHIEF FAMILIE OVERDIJKINK

spelers zelf komt. Vooral bij dat laatste heeft hij bij het training geven slechte ervaringen opgedaan. Tenslotte pleit hij voor opofferingsgezindheid, het iets voor je club over hebben; zowel voor jezelf als voor je club iets willen bereiken; op sportief en gezelligheidsgebied. Het is duidelijk dat de nieuwe hockeyvoorzitter zijn taak zeer serieus opvat en een visie heeft voor de nabije toekomst.

Dames 1 gaat het seizoen 1963-1964 in met een nieuwe opstelling: Bes van Pinxteren, Marijke Koster, Cocky Gerritsen, Tineke Boosman, Mieke Röder, Marijke Jansen, Marijke Terwee, Eva Johan Gülcher, Fuus Verloop, Lida Jannink en Lucie Binkhorst.

Het jaar 1964 staat in het teken van de velduitbreiding met de daarvoor noodzakelijke verbouwing van het clubhuis. Meer dan ooit zal SCHC daarbij de medewerking nodig hebben van alle leden en belangstellenden.

WAT TE DOEN IN EEN GESLOTEN SEIZOEN?

Tot dusver wordt het competitieprogramma in de winter gewoon afgewerkt. Nu ja gewoon... er zijn natuurlijk strenge winters, waarop er bepaalde dagen niet gespeeld kan worden. Dan steekt de vraag de kop op: "Moeten we in de winter niet radicaal stoppen?" Ook de KNHB heeft

zich die vraag gesteld en is met een oplossing gekomen. Men meent een winterstop in te voeren van 16 december tot 1 februari, maar... dan moesten de inhaalwedstrijden in het gesloten seizoen gespeeld worden. Dit zou er op neerkomen dat er dan toch gespeeld moet worden. De voorkeur geniet een gesloten seizoen van 1 december tot 1 maart, maar dan blijven er maar 20 zondagen over, en daar gaan dan nog Pasen en dergelijke vanaf. En wil iedereen wel drie maanden stoppen met hockeyen? De KNHB zal zich over dit vraagstuk buigen.

Zoals in 1961 al werd aangekondigd, gaat langzaam maar zeker het zaalhockey een rol spelen. Op 25 januari 1964 wordt in de Expohal in Hilversum een zaalhockeytoernooi georganiseerd door de MHC Hilversum. Zeven heren- en zeven damesnegentallen uit de regio doen mee, waaronder SCHC.

Het is even wennen voor iedereen: de andere spelregels, het razendsnelle spel en het spelen via de zijbalken is beslist heel anders dan veldhockey. Hoewel captain Gerard Overdijkink aan de Hilversumse organisatie meldt dat SCHC vorig jaar 'opzettelijk' niet was uitgenodigd om thans meer kans op de overwinning te hebben, worden de Stichtsche teams met 5-1, 5-0 en in de finale met 6-0 verslagen. De dames staan hun 'vrouwtje', maar laten het bij twee zeges.

EERBEWIJS OBBINK-TILLEMIJNTOERNOOI

Zoals ieder jaar wordt ook dit jaar het Obbinktoernooi verspeeld. Dit jongenstoernooi, genoemd naar Ko Obbink, één van de eerste jeugdleiders van Nederland uit de laat '30, begin jaren '40 zal in de Paasvakantie gespeeld worden. Er doet dit jaar zelfs een Engels jongensteam mee, en voor het eerst doen ook de meisjes mee. Het meisjestoernooi wordt vernoemd naar Tillemijn Geensen-Zwaardemaker wier activiteiten voor SCHC onuitputtelijk zijn en beloond met het erelidmaatschap. Naast haar functie van secretaresse van het bestuur, is zij jarenlang de stuwende kracht achter de jeugdteams, en dan met name de meisjes. Voortaan zal het toernooi dan ook het Obbink-Tillemijntoernooi heten. In de lunchpauze van het toernooi gaan de captains van beide teams met de voorzitter van het jeugdbestuur naar Den en Rust, om een krans bij het graf van Ko Obbink te leggen.

FREDDIE VINDT HET GENOEG...

Op 11 april 1964 speelt Freddie Hooghiemstra, de wereldster van weleer, zijn laatste wedstrijd. Hij zet daarmee een streep onder zijn actieve hoc-

keyloopbaan. Hij zal samen met zijn 'Stichtsche getrouwen' spelen tegen de 'Vrienden van Freddie', een team met vele beroemde oud-internationals. Freddie bereikte bijna 50 interlands, welk aantal hij zeker gehaald zou hebben als deelname aan de Olympische Spelen van Melbourne een feit was geweest voor de Nederlanders.

Het wordt een geweldige dag. De feestcommissie overtreft zichzelf en er is veel belangstelling tijdens de wedstrijd der prominenten. 's Avonds is er een feest in De Schouw met muzikale begeleiding van 'Fiësta Gitana' dat door vele Stichtenaren bezocht wordt. Directeur Campfens van De Schouw voelt haarfijn aan welk een belangrijk feest dit is en heeft een Spaans diner bereid voor de gasten. Voorts is er een Spaanse bartender "die minder begrijpt van het Nederlands als wij van het Spaans". Kortom, een geweldig feest maar geen afscheid van Freddie.

Hij mag zijn stick dan aan de wilgen hebben gehangen, voor SCHC blijft hij actief, onder andere als bestuurslid.

Op 18 april viert Jan van Gooswilligen een klein feestje wanneer hij met een wedstrijd tegen Wales zijn 50e interland speelt. Voor die tijd beslist een prestatie!

Tenslotte nog even de eindstand van de topteams over het seizoen 1963-1964: de dames behalen net niet de tweede plaats in de Promotieklasse in een eindsprint tegen Voordaan: zij komen slecht één puntje tekort. Het Amsterdamse FIT (de hockeyclub van Shell) behaalt het kampioenschap.

Ook de heren missen dat ene puntje, en wel tegen Amsterdam. Een tweede plaats voor SCHC dus.

NIEUWE WIJN IN OUDE ZAKKEN

Waar zouden wij zijn zonder geschiedschrijvers? Redacteuren vormen de spil van de vereniging en dus is het van groot belang dat de redactietafel goed bezet blijft. Met ingang van het nieuwe seizoen 1964-1965 wordt de redactie gevormd door hoofdredacteur Frank Réz en voorts door Jan van de Pol, Annet (Struyck)-Meyer en Wim Wehrmeyer.

Op de algemene ledenvergadering wordt wederom uitgebreid gesproken over de verbouwing c.q. uitbreiding van het clubhuis. De plannen zijn in een vergevorderd stadium. De dameskleedkamer wordt bijna verdubbeld en er komt een tweede douche bij. De open haard in de zaal wordt naar het midden verplaatst, zodat velen om de haard kunnen plaatsnemen. Ook de herenkleedkamers worden uitgebreid en de hoofdingang zal worden verplaatst met een sluis tegen de koude lucht. De verwachting is

Zaalhockey in District Utrecht. SCHC scoort tegen Hilversum, januari 1964.

ARCHIEF HOCKEY SPORT

dat medio 1965 de verbouwing klaar is. SCHC gaat een rommelige tijd tegemoet. Wat betreft de uitbreiding van velden is er nog veel onduidelijkheid. Deze is afhankelijk van het in gebruik nemen van de nieuwe gemeentelijke sportvelden in De Bilt-West. De hoop bestaat dat de velden van BIKO en RKSV Bilthoven volgend seizoen ter beschikking van SCHC komen.

HET IS NIET ALLES GOUD WAT ER BLINKT...

In oktober 1964 zijn de Olympische Spelen in Tokio. Van SCHC zullen daaraan deelnemen Jan van Gooswilligen, Theo van Vroonhoven, Jaap Leemhuis en Frank Zweerts. Zij die al televisie hebben, zet u de deuren open voor hen die dat niet hebben en graag de verrichtingen van 'onze' jongens willen volgen!

Overigens is Tokio voor Nederland teleurstellend verlopen. Zenuwen, pech en gebrek aan productiviteit op de beslissende momenten, zijn waarschijnlijk de belangrijkste oorzaken. Een ervaring rijker, een illusie armer...

Het clubhuis wordt uitgebreid met grotere kleedkamers en een verdubbeling van de zaal.

ARCHIEF SCHC

Uiterst funest voor de 'Golden Boys' is het feit dat in oktober 1964 twee gouden jongens afscheid nemen van het eerste team. Gerard Overdijkink en Eddie Zwier, waarschijnlijk gezwicht voor de drang van vrouw en kinderen, en geschrokken door een overweldigend conditietrainingsschema, gaan een tandje lager spelen. In een wedstrijd van SCHC/Amsterdam tegen Breda toont het tweetal nog eenmaal z'n kunstjes. Gerard scoort driemaal, Eddie eenmaal en daarmee zetten zij een welverdiend punt achter hun tophockeycarrière.

UIT DE BESTUURSVERGADERING VAN 1965

Een verscheidenheid aan onderwerpen komt ter tafel. Allereerst staat de verbouwing van het clubhuis nog sterk in de belangstelling. Ijs en weder dienende zal komende week (19 februari) het pannembier geschonken kunnen worden voor het nieuwe dak. Er wordt opgemerkt dat het beslist een voordeel is dat de voorzitter en de architect één en dezelfde persoon

is. Geen steen is beroerd zonder goedkeuring van Hans Blijdenstein, aan wie de vereniging veel dank en kosteloze energie verschuldigd is. Ook de mogelijkheid tot het spelen van zaalhockey wordt overwogen en misschien kan dit binnen een paar jaar wel in onze eigen gemeente!

LEDENTAL STIJGT

In de Hockey Sport wordt het ledenaantal bekendgemaakt van de diverse clubs in Nederland. SCHC, in 1963 nog 377 leden, heeft er in 1964 alweer 420 en staat daarmee op de 17e plaats. Met een nog steeds groeiend aantal inwoners in Bilthoven is de verwachting dat dit aantal de komende decennia flink zal stijgen!

HARLEKIJNSHIRT WORDT NIEUW HERENCLUBTENUE

Daarnaast is er sterke behoefte aan een halfverhard veld met verlichting. Plannen genoeg dus. Een ander punt van discussie vormt het nieuwe clubkostuum.

Meisjes A in 1966 zit boordevol talenten. Vlnr: Staand Tessa de Boer, nnnnn, Patricia Gülcher, Joyce de Witt Puyt nnnn, nnnn, Coach Anneke Leemhuis.

Gekniel: Frederiek Tange, Karin Koetser, Joleen Boomgaard, Tineke Boomgaard en Elisabeth Van Linden van Sprankhuizen. ARCHIEF SCHC

Heren 1 is enige jaren geleden in een nieuw shirt gaan spelen om een betere herkenbaarheid op het veld te bereiken. Het bestuur stelt voor dit shirt voor alle heren en jongens verplicht te stellen omdat vele clubs in hetzelfde pauwblauw spelen (Laren, Kampong etc). Met het nieuwe shirt zijn deze bezwaren uit de wereld en daarom zal met ingang van het nieuwe seizoen 1965-1966 het nieuwe clubtenue er als volgt uitzien: voor de heren een rood shirt met blauwe mouwen (pull-polo model), een zwarte broek en rood-blauw geringde kousen. Bij de dames bestaan er echter twee stromingen. De ouderen willen het tenue laten zoals het is, doch de jongeren willen hetzelfde shirt als de heren. Men stelt voor via een stemformulier te stemmen. De rok zal zwart en gérend zijn, terwijl de kousen, in verband met slank afkleden van de benen, blauw met een rode boord zullen zijn. Namens alle meisjes laat Cathy Roosjen in De Stichtenaar weten dat ze tegen het nieuwe shirt is, want “niemand heeft er behoefte aan er als een harlekijn bij te lopen en verder zijn de meisjes tegen tricot shirts want dat vinden ze onesthetisch...” De dames hoeven zich echter geen zorgen te maken. De damesshirts blijven pauwblauw en niemand speelt in tricot, ook de heren niet.

MULTIFUNCTIONEEL SPORTGEBOUW?

De Gemeente heeft inmiddels plannen voor het bouwen van een sport-hal. Het schetsontwerp omvat een ovaalvormig theater. Zaaltes voor theater, toneel en muziek, maar ook een café-restaurant. Het moet voor allerlei doeleinden gebruikt kunnen worden, dus ook voor ijsrevue, tentoonstellingen en sportbeoefening. De gedachten gaan daarbij ook uit naar zaalhockey. Een technische commissie, waarin onder andere SCHC-voorzitter Hans Blijdenstein zitting heeft, is bezig met het kiezen van de vloeren voor de sportbeoefening. De ontwikkelingen zijn al zodanig gevorderd, dat er binnen afzienbare tijd een dergelijk multifunctioneel gebouw in onze gemeente kan staan.

De werknaam voor het gebouw is voorlopig Agora. De plannen gaan echter niet door en het ontwerp wordt met veel gejuich binnengehaald door de nieuwe polderstad Dronten, en krijgt de naam: De Meerpaal.

EEN NIEUWE COACH VOOR HEREN 1

Het bestuur maakt bekend dat Henk Bouwman voor komend seizoen 1965-1966 de nieuwe coach van Heren 1 wordt. Hij startte bij Bloemendaal en hockeyde later bij Union. De naam Bouwman behoeft eigenlijk geen verdere aanbeveling. Velen hebben genoten van de briljante

Keeper Jelle van der Zee werkt stijlvol de bal weg op de voorpagina van Hockeysport.

ARCHIEF HOCKEY SPORT

staaltjes hockey, vertoond in club- en interlandwedstrijden, waar hij als dirigent van de voorhoede een spelinzicht en techniek demonstreerde zoals men dat tegenwoordig helaas nog maar zelden ziet. Henk kwam vele malen voor het Nederlands elftal uit en maakte deel uit van vier (!) Olympische ploegen en beschikt derhalve over een uitgebreide hockeyervaring, waarvan Stichtsche kan profiteren.

De eerste elftallen spelen m.i.v. seizoen 1965-1966 met de volgende spelers/speelsters:

Dames 1 (Promotieklasse A):

Hanneke Nolle, Saskia Leemhuis, Marianne Bordes, Tineke Boosman, Fuus Verloop, Anneco Blanson Henkemans, Jantien Tange, Eva Johan Gülcher, Judith Zweerts, Freda Blijdenstein, Rinske Terwee.

Heren 1 (1e klasse):

Jelle van der Zee, Karel Meyer, Jaap Leemhuis, Jan van Gooswilligen, Jan Menzo de Muinck Keizer, Eddie Zwier, Gerard Hylkema, Alder Geensen, Frank Zweerts, Theo van Vroomhoven en Wouter Runne.

In het hoofdbestuur hebben thans zitting:

Hans Blijdenstein, voorzitter; Mary Donselaar, secretaresse; Teddy Dubru, penningmeester; Freddie Hooghiemstra, vice-voorzitter; Gerard

Overdijkink, commissaris en Sjoerd van der Zee, terreincommissaris. Voorts is Freddie voorzitter van het hockeybestuur en Gerard van het cricketbestuur.

De Stichtenaar maakt melding van twee wijze heren die vertrekken van SCHC.

Auke Bloembergen vertrekt na zijn promotie naar Leiden om daar een professoraat te gaan bekleden. Hiermee verliest SCHC een actief lid. Lange tijd was hij als één van de Bloembergen-brothers een steunpilaar voor het eerste, later voor het tweede en tenslotte als grote animator en organisator van het veteranenhockey, terwijl hij ook cricket speelde en enige tijd De Stichtenaar verzorgde. Het onderwerp van zijn 'dissertatie', "Schadevergoeding bij onrechtmatige daad" heeft niets met sport te maken. Dit is tegenstelling tot de andere promovendus Jan van Gooswilligen, die naast een onderzoek naar de fysieke gesteldheid van rekruten ook sportlieden onderzocht en hun trainingsmethoden onder de loep nam.

We zullen hen voortaan maar met "U" aanspreken...

Oud SCHC 1 combinatie tegen Dames Veteranen. Staand vlnr: Annet Meijer, Ingeborg Köllen, Lies Schreuder, Tineke Hijmans, Dieuwke van Esveld, Daisy Tjebbes, Joke Russel, Anita Burger, Goke van Soest, Lida Vos- Klijn, Jet van Daalen- Koers, Mieke Prins, Hanneke Kodde. Gekniel: Jorien de Kruyff, Fuus Verloop Sr, Tillemijn Geensen-Zwaardemaker, Vic van Bennekom, Ineke van Rijn, Els Rutten, Marguerite Overdijkink, Rieneke Heslinga en Lonnie Buss. ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

Freddie Hooghiemstra (1931-1990): Zelfdoener, charmant, gedreven

Als Freddie Hooghiemstra op 11-jarige leeftijd in Bilthoven met de onbegrijpelijke dood van zijn vader wordt geconfronteerd, zal hij zich zo verlaten hebben gevoeld, dat hij lijkt besloten te hebben het voortaan dan maar alleen te doen. Het zal zijn levensloop verder bepalen. Freddie ontwikkelt een ambitie die ongeëvenaard is. Hij maakt zijn middelbare school af, volgt een cursus handelskennis en trekt op zijn 17e naar Amerika, waar hij stages loopt in de technische industrie. Op school heeft hij al de hockeysport ontdekt. Hij wordt eerst lid van Voordaan, maar stapt in 1943, als hij met 12 jaar oud genoeg is, over naar Stichtsche. Hij is snel, gretig en doelgericht, rookt niet, drinkt niet en toont een unieke gedrevenheid. Hij is de eerste Stichtenaar met een trainingspak en loopt hard in de bossen van Bilthoven. Freddie stijgt uit boven het studentikoze hockeygedoe, waarbij sportsmanship fuiven, slordige kleding en biertjes na de wedstrijd betekent. In 1952 verovert Freddie als rechtsbuiten een plaats in het Nederlands Elftal, tussen grote Haagse en Olympische namen als Roepie Kruize, Dik Esser, Dré Boerstra en Han Drijver. Freddie Hooghiemstra wordt een nationaal Bilthovens idool. Twee bijna-Olympiades (Helsinki 1952 en Melbourne 1956) en één echte (Rome 1960) en 43 interlands volgen. In 1959 behaalt Stichtsche, dankzij Freddie's gedrevenheid als speler, jeugdtrainer en bestuurslid, zelfs het landskampioenschap.

Zakelijk weet hij een succesvol eenmansbedrijf op te bouwen in de koffieautomatenbranche en in 1987 slaagt hij er in op eigen kracht van het vervallen natuurbad De Biltse Duinen een flitsend golfpark te maken. Verlieft op een golfmeisje met handicap 2 droomt hij er daarna van met haar een Belgisch kasteelgolfpark op te bouwen. Helaas gaat de koop op het nippertje niet door en ook de liefde blijkt niet duurzaam. Terwijl hij bezig is zijn automatenbusiness te verkopen en volop plannen heeft alsnog in het buitenland een groots golfimperium op te zetten, bezwijkt op 21 oktober 1990 het goddelijke en genereuze idool van Stichtsche, 59 jaar oud, aan een hartstilstand op de golfbaan van Rijswijk.

Freddie Hooghiemstra. FOTO SJAAK RAMAKERS

Lang haar, nieuwe shirts

1966-1975

en vergroting van het clubhuis...

In maatschappelijk opzicht brengen de jaren '60 in Nederland een ongekende ommekeer. Waarden, normen en gezagsverhoudingen zijn niet meer zo vanzelfsprekend als vroeger. De haardracht van jongens neemt lengtes aan die tot belerende vingertjes in de Stichtenaar leiden. De jeugd wordt mondig. Er breken nieuwe tijden aan. De club groeit dit decennium in de breedte tot meer dan 800 leden. Het levert wel talenten op, maar geen bijzondere nationale prestaties. Misschien ligt het aan de mentaliteit van de nieuwe generaties. Er wordt een halfhard oefenveld aangelegd en de terreinknecht wordt groundsman in vaste dienst, net als de eerste clubtrainer. Het clubhuis wordt vergroot en het 60-jarig bestaan wordt internationaal gevierd. De cricketafdeling maakt een bloeiperiode door en er zijn plannen om nu ook squash te gaan spelen.

Per 1 januari 1966 wordt officieel het nieuwe SCHC-tenue, rood shirt met blauwe mouwen, verplicht. De heren hebben al nieuwe shirts, maar er wordt nogmaals op gewezen vooral de geringde roodblauwe kousen te dragen. Voor de dames is er een pauwblauw shirt, marinekleurige rok en blauwe kousen met rode boord. Intussen is op SCHC een aanvang gemaakt met de aanleg van een verhard half oefenveld. De oppervlakte zal 40 x 25 meter bedragen en om het veld komen lichtmasten. Dit betekent dat er getraind kan worden als de velden drassig zijn en, minstens zo belangrijk, er kan nu ook 's avonds getraind worden!

IN DE BAN VAN KONING WINTER

Het nieuwe jaar begint met een strenge winter. Wekenlang is ons land in de ban van Koning Winter met veel sneeuw en ijs. De velden worden onbespeelbaar. Drassig en modderig liggen ze er verlaten bij en het wordt door het bestuur zelfs verboden de velden te betreden. Het advies

luit dan ook thuis te oefenen, in de garage, de kelder of op de vaste vloerbedekking. Sneeuwschoenen zijn nodig om het veld te inspecteren, maar mistroostig wordt steeds het hoofd geschud: "Onbespeelbaar". Het tweede veld is zelfs zo slecht dat na de winter dit veld gesloten en niet meer bespeeld wordt tot het nieuwe seizoen.

Schaatsen beperkt zich niet alleen tot het Biltse Meertje of de Loosdrechtse Plassen. Iedereen verdringt iedereen zich voor de televisie bij de wereldkampioenschappen schaatsen om de prestaties te volgen van helden Ard Schenk en Keessie Verkerk. Er wordt druk gezaal hockeyd. Dankzij Jan van Gooswilligen hebben wij de zaal kunnen huren van het KNVB-sportcentrum in Zeist, één van de mooiste sporthallen van ons land. Een unieke gelegenheid om in de kwakkelperiode hockey op peil te houden. Vijf heren- en twee damesteams doen aan de zaaltrainingen mee en dat slechts voor één gulden per keer.

SPORTKEURING VERPLICHT, MENTALITEIT MATIG

Na jaren bakkeleien over wel of geen sportkeuring voor de hockeyers van SCHC gaat in 1966 het monsterproject toch van start. Toekomstig sportarts Jan van Gooswilligen neemt de organisatie op zich en het Sport Medisch Adviesbureau in Utrecht voert de keuringen uit. De keuring wijst uit dat ongeveer 10% van onze leden geen of slechts onder jaarlijkse controle hockey mag spelen.

Over het algemeen is het ook met de mentale conditie van de meeste spelers niet al te best gesteld; hier en daar zelfs slecht te noemen. Psycholoog Theo Tanamal, die het tweede herenteam zes wedstrijden lang volgt waarna het met slechts vier punten onderaan staat, besluit in te grijpen. Hij verklaart zich bereid door middel van wekelijkse bijeenkomsten de mentale instelling te verbeteren. De resultaten die deze oud-officier en nog actieve voetballer (o.a. AVVB en Hercules) heeft behaald, zijn opmerkelijk. Maar liefst 13 punten behaalt het team uit de laatste acht wedstrijden, een kampioenschap is zelfs niet ondenkbaar!

SCHC ONTFUTSELT MIDDELBURG DE BEKER

Op 7 en 8 mei houdt Middelburg haar jaarlijkse grote toernooi, waarvoor de veteranen zijn uitgenodigd. Indertijd heeft SCHC in 1908 een echte zilveren beker op dit toernooi gewonnen en deze is tot 1962 altijd in SCHC-handen gebleven! Het is dus de dure plicht van de veteranen deze terug te winnen. Onder de bezielende leiding van coach Herman Leemhuis, lukt het de ploeg inderdaad de beker weer in bezit te krijgen!

Dankzij het halfhard veld naast het clubhuis met drie lichtmasten behaalt Dames II het kampioenschap. ARCHIEF SCHC

Middelburg behoort sinds mensenheugenis tot de leukste mixedtournooien.

ARCHIEF FAMILIE DE BOOY

HUWELIJK EN WAPENROK

In de laatste Stichtenaar van het seizoen 1965-'66 dient de redactie haar ontslag in. Arjen van de Pol is net getrouwd en wordt tevens opgeroepen voor militaire dienst. Frank Réz trouwt deze maand en ook Jan van de Pol neemt afscheid, maar blijft nog aan zolang er geen opvolgers zijn gevonden.

Frank en Jan hebben samen zeven jaar redactiewerk verricht en kijken met weemoed terug op de maandagavonden, waarop ze tot diep in de nacht schreven, typten en stencilden. Eerst bij Tillemijn Zwaardemaker, later bij Codien Zwaardemaker, bij Auke Bloembergen, Aat Hooft Graaf-land en Jan Willem Verloop en tot slot bij Jan thuis.

Het was altijd weer een race tegen de klok vanwege nachtrust en studie, maar juist die dwang deed soms de pennenvrucht van groot gehalte zijn. Met wat wrange, spottende, lachwekkende, maar vooral eerlijke teksten brachten zij week na week De Stichtenaar uit.

60-JARIG BESTAAN GROOTS EN INTERNATIONAAL GEVIERD

In 1966 wordt het 60-jarig bestaan gevierd met twee grote toernooien, verdeeld over twee weekeinden. Op 27 en 28 augustus een toernooi voor de jeugd, waarbij alle jeugdleden betrokken zijn, en op 3 en 4 september een internationaal toernooi met The Hornets uit London, The Clansmen uit Schotland, De Düsseldorfer SC'99, SCHC en De Batavieren. Op zaterdagavond vindt in een grote feesttent naast het clubhuis een daverend feest plaats met een steelband, beat- en swingorkesten en het huiveringwekkende optreden van een echte fakir. De publieke belangstelling voor de hoofdwedstrijd Nederlands Elftal tegen een Toernooiselectie is enorm, mede omdat dit ook de afscheidswedstrijd is van Jan van Gooswilligen, Jan Menzo de Muinck Keizer, Jelle van der Zee en Eddie Zwier. De wedstrijdbal belandt uit de lucht met de Amerikaanse parachutist Steve Groff precies op de middenstip.

SEIZOEN 1966 - 1967

In september 1966 wordt lustrumvoorzitter Freddie Hooghiemstra tot erelid benoemd in verband met zijn grote verdiensten voor SCHC. Zijn

Onder grote belangstelling landt parachutist Steve Groff met de wedstrijdbal voor de finale van het 60-jarig bestaan. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

Heren I verslaat Amsterdam in het Wagenerstadion in 1967. Bovenste rij v.l.n.r. Theo van Vroonhoven, Vincent van der Vliet en coach Theo Tanamal. Midden: Piet Klinkhamer, Karel Meijer, Wouter Runne, Egbert de Muinck Keizer, Frank Zweerts en Werner Herbers. Vooraan: Erwin Hoefnagels, Rob Kasteel, Jan Menzo de Muinck Keizer en Alder Geensen.

ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

clubliefde en enthousiasme zijn een aanmoediging en voorbeeld voor alle Stichtenaren.

Bij de aanvang van het nieuwe seizoen is de samenstelling van de eerste teams behoorlijk veranderd:

Heren 1: Vincent van der Vliet, Egbert de Muinck Keizer, Karel Meyer, Alder Geensen, Wouter Runne, Werner Herbers, Theo van Vroonhoven, Frank Zweerts, Rob Kasteel en Auke Bloembergen jr.. (Mental-)coach wordt Theo Tanamal.

Dames 1: Hanneke Nolle, Siena Leemhuis, Cocky Gerritsen, Francine van Rhijn, Fuus Verloop, Anneco Blanson Henkemans, Jantien Tange, Marianne Bordes, Hetty Koemans, Loesje Sterk, Antoinette Schreuder en reserve Tineke Boosman.

BETER LANGHARIG DAN KORTZICHTIG

Gerard Overdijkink wijst in *De Stichtenaar* met een belerend vingertje richting jeugdcommissie en jeugdbestuur. Behalve op kleding en gedragingen zal er ook gelet moeten worden op het uiterlijk. Hij wijst er dan met name op dat de haren gefatsoeneerd moeten worden. Het lange haar, dat in deze tijd zo modieus is voor jongens en mannen, heeft dus voor het sporten wat meer aandacht dan het 'kort Amerikaans'. Werner Herbers reageert daarop met een lijvig en spottend artikel in de *Stichtenaar*.

Hij vraagt zich af waarom er iets tegen langharigen is.

“Is het om het gezicht? De kaalgeschoren hoofden van de aankomende heren studenten (met kleine onbegroeide plekjes, vergroeiingen en witte schilfertjes)

zijn meestal heel wat minder het aanzien waard. En waar plaatsen wij de categorie baarden-, snorren- en sikkendragers?

Is het om reden van hygiëne? Dan kan ik de suggestie doen eens in de kleedkamer te kijken in hockeytassen waar de schimmels en zwammen een prachtige voedingsbodem hebben gevonden op kledingstukken die al sinds de wedstrijd van twee weken geleden geen daglicht meer gezien hebben.

Of is het misschien dat u wilt voorkomen een enorme flater te slaan wanneer u wulpse blikken slaat op een persoon die helemaal geen meisje blijkt te zijn.

Wat wordt het criterium? Wij moeten weten waar wij aan toe zijn. Bij een lengteoverschrijding van twee centimeter: schorsing van de wedstrijd. Bij overschrijding van vier centimeter: geen toegang meer tot onze terreinen (want ook het publiek bepaalt het aanzien van de club in zekere mate). Bij een lengteoverschrijding van tien centimeter: verplicht wit verven en voor Sinterklaas spelen voor de jeugd?

Heren bestuurders, vergeet uw duimstok niet!"

NATIONALE EN INTERNATIONALE PRESTATIES

Het interlandseizoen is begonnen en enkele Stichtenaren spelen hierin een vooraanstaande rol. De aanvoerster van Dames 1, Fuus Verloop, behoort tot de kern van het Nederlands dameselftal, waar ze als spil en captaine tot de uitblinksters behoort. Het elftal speelt tegen wereldkampioen Engeland 1-1. Een historische prestatie, waarin Fuus een zeer groot aandeel had. Bij de heren behoren Frank Zweerts en Theo van Vroonhoven tot de vaste spelers van het Nederlands elftal. Verder is Alder Geensen reeds tweemaal met succes in het Nederlands B-elftal gekozen en in hetzelfde elftal viert ons oud-lid Gerard Hylkema zijn comeback.

Gert Kuit veroverd een basisplaats en ook maakt Jan Pouw zijn debuut in Heren 1 wegens afwezigheid van Werner Herbers, maar zit nog niet in de basis. Theo van Vroonhoven speelt zijn 75e interlandwedstrijd voor Oranje.

De nationale titel gaat in april naar Meisjes A1. Zij worden met een 3-0 overwinning op Hilversum landskampioen! Wat een voldoening voor jeugdleider Van Waard, trainster Marianne Bordes en captaine Tessa de Boer, die zoveel tijd en energie aan dit elftal hebben besteed.

VETERANEN WILLEN HOGEROP

Meer nationaal gehockeyd wordt er door de veteranen. Door de Stichtse veteranen is enige jaren het officiële Veteranen-hockey-kampioenschap van Nederland georganiseerd. Aan dit kampioenschap doen

Veteranen treffen elkaar in Bilthoven bij het lustrum in 1966. Staand v.l.n.r. William Ubbens, Rudi Enthoven, Floris Vos, Gerard van Walbeek, XX, XX, Peter de Wit, Piet Hondius, XX, Bob Oorsprong, Coos Vos, The Mundt, Hans van Manen, Carel van Daalen, Evert Bloembergen, Frans van Slooten.
Vooraan: XX, Jan Kluyver, XX, Herbert Bloembergen, Joop Hemlraad, Wim Cuperus, Ot Berrevoets, XX. ARCHIEF
GERARD VAN WALBEEK

de kampioenen van de vijf officiële veteranenafdelingen van de Hockeybond mee, te weten: HGC, Pinoké, PW, SCHC en Wageningen. Het toernooi vindt de laatste keer plaats in Wageningen, omdat dat de enige vereniging is, waarvan de velden gevrijwaard zijn van crickets. PW blijft ongeslagen en wint de wisselprijs, beschikbaar gesteld door Piet Hondius van SCHC. Een antieke stok met zilveren knop, aangeschaft in de Spiegelstraat te Amsterdam, waarmee de aanvoerder nu een jaar lang door de Enschedese straten mag stappen. De vinding van de Stichtse Veteranen krijgt nog een staartje wanneer de KNHB dit kampioenschap officieel erkent. De stok echter niet, en dus blijft deze voor altijd in Enschede. Veteranen ouder dan 35 jaar mogen voortaan aan het Nederlands kampioenschap deelnemen.

PENNINGMEESTER TEDDY DUBRU NEEMT NA 16 JAAR AFSCHIED

Teddy Dubru, die op de ledenvergadering op de dag af 16 jaar de functie

De zege was voor Meisjes A bij het landskampioenschap op Schaerweijde in 1967. Staand v.l.n.r. Hansje Heijbroek, Ellen van der Have, Joyce de Witt Puyt, Friek Tange, Catrien Riep, Janneke de Jonghe. Zittend: Saskia Röder, Joleen Boomgaard, Eva Johan Gülcher, Marijke van Rijn, Coriant Wilten en Harriët van der Linde van Sprankhuizen. ARCHIEF SCHC

van penningmeester vervult, neemt afscheid. Reeds lang voordat hij in het hoofdbestuur kwam, was hij actief op SCHC en volgens overlevering heeft hij met zijn zachtroze kleine Austin hele velden aangelegd. Ook Mary van Donselaar, drie jaar secretaresse van het hoofdbestuur, wordt bedankt voor haar inspanningen. Het hoofdbestuur ziet er nu als volgt uit: Hans Blijdenstein, voorzitter; Carel van Daalen, vice-voorzitter; Marijn van der Zee-de Koning, secretaresse, Daan van den Bergh, penningmeester; Sjoerd van der Zee, voorzitter hockeybestuur en Frits van de Bunt, terreincommissaris.

HOCKEYKAMP MET APENNOTEN

Van 1 tot 4 november 1967 wordt op Stichtsche een hockeykamp gehou-

den. Tweeëntwintig jongetjes, bedolven onder koffers komen in het clubhuis aan. Tot elf uur worden er spelletjes gedaan zoals dammen, schaken en pingpongen, onder het pellen van grote hoeveelheden apennoten. Het inslapen lukt slecht en het is zelfs zo onrustig dat er ongelukken gebeuren en de broertjes Vuurmans weggedragen moeten worden. Ook Gerard Overdijkink, als animator aanwezig, komt er niet zonder blessures af, als hij met zijn hoofd tegen een stretcher valt. De volgende dag wordt er tegen elkaar gehockeyd en worden er spelletjes gedaan. Met een daverende boerenkool eet- en smijtpartij met appel toe, vliegt de tweede dag om. Gerard vertoont daarna een interessante hockeyfilm inclusief uitleg, gevolgd door een Western.

EVERGREENFEEST VOOR SOLDAAT VAN ORANJE

Op 9 december is er, zoals in die tijd nog zo dikwijls het geval is, weer een feest.

Na het Op-Artefeest, het Oude Stijlfeest, en het Carnavalsfeest in de Schouw, staat het feest in het teken van de kleur groen en heet dan ook het Evergreenfeest. Daags ervoor wordt er druk geverfd en geshopt, want groen moet ook echt groen zijn.

De dames in groene jurken, truien, rokken, blouses en schoenen en de heren met groene dassen, groene sokken, groene haren; een legeruniform mag ook!

En de muziek, hoe kan het ook anders...Evergreens natuurlijk.

KERSTREDE MET BEDE OM UITBREIDING

Hans Blijdenstein stipt in zijn kerstrede enkele belangrijke punten aan. Het ledenaantal stijgt. Momenteel zijn er 30 juniorelftallen en 20 seniorenteams. Er is behoefte aan meer ruimte in het clubhuis en ook de kleedkamers zijn te krap. Het bestuur onderzoekt de mogelijkheden van een clubhuisuitbreiding, waarvoor Hans Blijdenstein (architect) dan weer een ontwerp maakt.

Het echtpaar Jaap en Sjouk Vegter vraagt ontslag van hun taak achter het buffet. Het echtpaar heeft jarenlang met veel toewijding in- en verkoop geregeld, buffetdiensten georganiseerd en de clubkas gespekt met de opbrengsten.

KOETS EN MUZIEK VOOR TERREINKNECHT MET PENSIOEN

Op 23 maart 1968 is er, wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, het afscheid van Chris van Neerbos, de terreinknecht. Hem valt

Chris van Neerbos, een echte terreinkecht met eelt op zijn handen en pijp in de mondhoek. ARCHIEF UTRECHTS NIEUWSBLAD

een huldiging ten deel voor al het werk dat hij twaalfenhalf jaar voor SCHC heeft verricht. Hij wordt in gezelschap van zijn vrouw en zoon in een landauer van huis opgehaald, begeleid door de Bilthovense Brandweerharmonie. Het bestuur biedt Chris een receptie en diner aan en een cadeau van de leden.

Jan van de Pol, die in mei 1966 al afscheid nam als hoofdredacteur, maar bij gebrek aan opvolging aanbleef, kan nu met een gerust hart vertrekken. Boudewijn Alma volgt hem op. Branco Sorber zal de rol van rechterhand vervullen. Zijn familienaam staat garant voor organisatie en inzet, zodat het bestuur het volste vertrouwen in hem heeft. Jan wordt benoemd tot lid van verdienste en deze onderscheiding gaat tevens naar Frank Zweerts, die SCHC heeft verruild voor Zuid-Afrika. SCHC verwelkomt voorts het 600e lid. Het is Eveline de Graaf, een 14-jarige donkerharige zuiderlinge. Uit handen van hockeyvoorzitter Sjoerd van der Zee ontvangt zij een Stichtsche clubsjaal.

TERREINKNECHT WORDT GROUNDSMAN

Bij aanvang van het nieuwe seizoen 1968-'69 heeft SCHC, na het vertrek van Chris van Neerbos, een nieuwe groundsman. Ja, een groundsman, want het woord 'knecht' is uit en Engelse woorden nemen de overhand. Het is de goedmoedige Noord-Hollander Henk Bon die met zijn vrouw thans de zaken op SCHC regelt. Hun komst is aan diverse dingen te merken, bijvoorbeeld een caravan op het terrein, een kast met clubkleding, de telefoon bereikbaar voor leden, het aanzicht van het buffet met de tapkraan en de koelcellen etc. Op zondag in de rust gaat hij paardebloemen uit het veld snijden op veld 1 met een mond vol pruimtabak. Dat waren nog eens tijden.

Bon verkoopt ook alle artikelen die we nodig hebben zoals sticks, schoenen, ballen etc. Zijn grote hobby is, als het regent, om te barbecuen in de open haard in het clubhuis. Zijn zoon Ernst heeft grote keeperstalenten en wordt later lid van Goosche, nadat het echtpaar Bon daarheen ging (tennisclub Lagieskamp).

Op de Algemene Ledenvergadering van 30 augustus komen diverse belangrijke punten aan de orde. Het opmerkelijkste is natuurlijk het afscheid van ir. Hans Blijdenstein als voorzitter van het hoofdbestuur. Hij geeft de voorzittershamer over aan mr. Carel (C.Q.) van Daalen, lid sinds 1937, die eerder al als vice-voorzitter fungeerde.

Er worden dertien leden van verdienste benoemd, waaronder Chris van Neerbos en de scheidende eerste-elftalspelers, bij zowel de heren als de dames.

In het kader van de plannen voor de uitbreiding van het clubhuis wordt er tijdens de vergadering een ontwerp getoond voor een vergroot clubhuis en een woning voor de groundsman en zijn gezin. Er is reeds een bouwcommissie benoemd met daarin de heren A.M. de Broekert, W.P.J. Derksen, G. A. Overdijkink en W.F.W van de Bunt.

AFSCHEID VAN HANS BLIJDENSTEIN

Eind augustus 1968 is er het afscheid van Hans Blijdenstein als voorzitter van SCHC.

Na afloop van een hockeywedstrijd van het Nederlands Olympisch elftal tegen SCHC (5-1) is er een receptie. Carel van Daalen, opvolger van Blijdenstein, houdt een mooie openingsrede: *"De mens is pas waarlijk groot wanneer zijn handelingen hem worden ingegeven door zijn hartstochten"*. Dit citaat van de Engelse staatsman en schrijver Disraëli was volgens Van Daalen geschreven voor de aftredende voorzitter.

Scheidend voorzitter Hans Blijdenstein wordt met de Jeep van Jelle door een erehaag over het hoofdveld naar de eretribune van tien planken op een heuveltje gereden. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

"Hans Blijdenstein maaide de velden, legde plaggen, veegde het terras, maar daarnaast leidde hij de vergaderingen, stelde de elftallen samen en was bij alles wat er op SCHC gebeurde aanwezig. Dit was mogelijk doordat Hans beschikte over twee hiervoor onmisbare eigenschappen, namelijk gemeenschapszin en fanatisme. Speciaal dat fanatisme is de kurk waarop SCHC gedurende zijn bestuursperiode heeft gedreven".

Uit dank voor het vele en belangrijke werk dat Hans Blijdenstein voor SCHC heeft verricht krijgt het Stichtsche veldencomplex de naam 'Blijdensteinweide'. Een ander hoogtepunt is de komst van burgemeester Fabius, in het bijzijn van twee wethouders, die hem de zilveren medaille van de gemeente De Bilt uitreikt.

DE EERSTE KIENAVOND

Stichtsche komt met een nieuw evenement! Overal in het land viert het kienspel hoogtij, de Nederlandse versie van bingo, vooral wanneer het grootste deel van de prijzen uit wild en gevogelte bestaat. En zo zal op 13 december 1968 voor de eerste maal op SCHC een kienavond worden gehouden, waarna je met een beetje goed geluk, met armen vol wild naar huis terug kunt keren.... kalkoenen, hazen, tientallen fazanten en eenden en voorts uitgelezen wijnen. Welkom zijn senioren, veteranen en ouders van jeugdleden. De clubhuiscommissie heeft het populaire Kamponglied Marnix Hellemans uitgenodigd als kienmaster en voor een administrateur gezorgd. De avond is een groot succes en zal zeker herhaald worden. Van het opgehaalde geld van deze avond zal een eigen kienspel worden aangeschaft.

Als afsluiting van 1968 schrijft de voorzitter in De Stichtenaar: "Vriendelijk verzoek - mede namens de ouders van jeugdleden - zich niet met bier of ander al dan niet alcoholhoudend vocht buiten te begeven. Men blijve daarmee binnen. Daar smaakt het ook beter!

LICHT IN HET VOORJAAR VAN 1969

In het voorjaar van 1969 wordt Jeroen Zweerts uitgenodigd voor de 'Centrale training van Neerlands tophockeysers' en ook Alder Geensen stoot door tot de elite van het edele hockeyspelletje nu hij is gekozen voor de selectie van het Nederlands C-elftal.

Guus van der Elst en Nico Visch moeten wedstrijden met hun team missen omdat zij mee mogen spelen in het Nederlands Jeugdelftal.

Voorts doet SCHC een verzoek aan het gemeentebestuur om de Van Oyensteeg (sinds kort omgedoopt in Kees Boekelaan) van verlichting te voorzien.

Het gemeentebestuur reageert daarop met de toezegging dat één lichtmast zal worden geplaatst....

'HOCKEYBOLWERK SCHC VERGAAT LANGZAAM!'

Het seizoen eindigt in mineur. Heren 1 is geen schim meer van het roemruchte verleden en degradatie is een feit. Precies tien jaar na het behalen van het landskampioenschap, zal de naam SCHC niet langer meer in de Eerste Klasse te vinden zijn. Het Algemeen Dagblad kopt met "Hockeybolwerk SCHC verging langzaam" en "Achter sterk elftal stonden geen volgroeide opvolgers".

In een interview geven Carel van Daalen en Joop Hemelraad toe dat het team te zwak was en mentaal niet in staat om de zware competitie met veel dubbele weekenden te verwerken en dat het ontbrak aan pure

Heren 1 in minder sterke tijden aan de vooravond van degradatie uit de eerste klasse. Staand v.l.n.r. Jan Karel Bout, Vincent van der Vliet, Egbert de Muinck Keizer, Jan Menzo de Muinck Keizer, Theo van Vroonhoven, Werner Herbers, Karel Meijer, Theo Tanamal en Eddie Zwiër. Gehurkt: Piet Klinkhamer, Alder Geensen, Gert Kuit, Jeroen Zweerts en Wouter Runne. ARCHIEF GERT KUIT

vechtlust. Iedereen heeft geleefd in de overtuiging dat het grote sterke SCHC nooit kon degraderen en dat idee is ook dit seizoen nog lang gebleven. Jan van Gooswilligen, die er een tijdje uit is geweest, maar dit seizoen weer meespeelt, vindt dat het Nederlandse clubhockey er bepaald niet sterker op is geworden. “Toen ik dit seizoen weer mee ging spelen, bereidde ik me er op voor dat ik ongeveer elke vijf minuten kansloos gepasseerd zou worden; dat is slechts eenmaal gebeurd door Frans Spits”. In hetzelfde interview vertelden ‘minzaam blozende Freddie Hooghiemstra en kleine, gezette, bijterige Joop Hemelraad’ dat wie vroeger de sprint niet aantrok tot de longen dreigden te scheuren, geen benen had. Bovendien kon hij een plaats in een aantrekkelijk elftal wel vergeten. Dat systeem wèrkte!

De voortreffelijke coaching van Theo Tanamal en de prima training van Eddie Zwier konden niet voorkomen dat Heren 1 steeds verder afzakte tot degradatie een feit was.

SECRETARIS ZONDER TELEFOON

Op 17 mei 1969 wordt in De Bilt de eerste sporthal van onze gemeente geopend: “Het Witte Dorpshuis”. Op 23 mei is er een zaalhockeydemonstratiewedstrijd van een zeer sterk SCHC-zaalhockeyteam tegen geresommeerde tegenstanders. Een hal in de eigen gemeente is voor de vele zaalhockeysers een uitkomst. De zaal kan per fiets bereikt worden voor de trainingen en ook de thuiswedstrijden zullen qua vervoer geen problemen meer opleveren.

Het nieuwe seizoen 1969-'70 begint met een Algemene Ledenvergadering op 29 augustus. Het bestuur is dan als volgt samengesteld: Carel van Daalen, voorzitter; Aat Hooft Graafland, secretaris; Daan van den Bergh, penningmeester; Jaap Vegter, vice-voorzitter; Anneke Hooft Graafland-van Vliet, tweede secretaris; Marijn van der Zee-de Koning, PR-commissaris; Frits van de Bunt, terreincommissaris; Gerard Overdijk, vertegenwoordiger district en Piet Klinkhamer, cricketcommissaris. Als extra vermelding wordt toegevoegd dat het secretariaat van SCHC niet over telefoon beschikt...

AUTORALLY POPULAIR

De automobiel beleeft een hoogtepunt van status op wielen. Je tankt nog voor een tientje. Het begrip ‘milieu’ heeft alleen betekenis in betere en criminele kringen. Daarom wordt weer de jaarlijkse autorally gehouden. Organisatoren zijn Hans en Erna Oellers. De lengte van de rit is onge-

Stichtsche vecht terug. Op weg naar de eerste klasse knallen na de overwinning tegen Dordrecht de kurken. Het zal iets te vroeg zijn... ARCHIEF UTRECHTS NIEUWSBLAD

veer 30 km. Kaartlezen is een kunst en dit leidt vaak tot grote meningsverschillen tussen bestuurder en kaartlezer. Er zijn opvangposten voor dolende koppels, controleposten (met pannenkoekjes en drankjes, doch slechts voor de controleurs alleen) en er zijn coureurs die het beter weten, te hard rijden, de route-aanwijzingen met een korrel zout nemen; ook zijn er onwillige auto's, ernstig verdwaalden die nog bij het licht van een aansteker of de koplampen van Len hun aanwijzingen moeten lezen, maar uiteindelijk komt iedereen op het honk terug.

NIEUWE COACHES, NIEUWE GROUNDSMAN

De opstellingen van het nieuwe seizoen 1969-'70 worden bekendgemaakt.

Heren 1: Guus van der Elst, Rob van Klaveren, Karel Meyer, Wouter Runne, Jan Pouw, Alder Geensen, Gert Kuit, Nico Visch, Rob Kasteel, Jeroen Zweerts en Piet Klinkhamer. Coaches zijn Freddie Hooghiemstra en Eddie Zwier.

Dames 1: Marianne Hugenholtz, Coriant Wilten, Barbara de Witt Puyt, Robine Bronsing, Fleur Stenfert Kroese, Joleen Boomgaard, Jantien Tange, Frederiek Tange, Francine van Rhijn, Cathrien Hilbrands, Tineke de Graaf, Mirjam Heuperman, Dorien Janssen.

Dit seizoen speelt Heren 1 Promotieklasse B, Dames 1 Tweede klasse B. Jongens en Meisjes A1 spelen in de A-klasse. Er zijn thans elf herenteams, twee veteranenteams, zeven damesteams, twaalf jongensteams en acht meisjesteams. Groundsman Henk vertrekt en wordt opgevolgd door de heer en mevrouw Rijpma, die de zorg voor velden en clubhuis op zich nemen.

BIJZONDERE LEDENVERGADERING UITBREIDING CLUBHUIS

Op de agenda voor de vergadering van 29 november 1969 staat de uitbreiding van de accommodatie. De ledenaanwas noopt tot ingrijpen. Commissies zijn al bezig met het uitwerken van de plannen en in het Utrechts Nieuwsblad van 25 november staat een uitgebreide tekening van het clubhuis-to-be, inclusief de woning voor de groundsman. Met het huis-aan-huis verkopen van plastic ballen door de jeugd hoopt SCHC tienduizend gulden te verdienen en misschien wel meer.... Sombor is Van Daalen echter niet. "Als men prijs stelt op die "rijkeluisclub" dan zal dat geld er zeker komen..!" De ballenactie wordt goed voorbereid. De Fortislakfabriek biedt tijdelijk onderdak aan tienduizend ballen, Makelaar Burgersdijk stelt 100 plattegronden beschikbaar en de Stichting Vrienden van het Zevende neemt de kosten van de geluidswagen voor zijn rekening. Alle jeugdleden verzamelen zich op de aangewezen plaatsen, waar ze ballen krijgen en ze zich kunnen verspreiden naar de straten en lanen die ze toegewezen krijgen. Gesierd met stick en/of Stichtsche sjaal gaat de jeugd op pad. De 10.000 wordt niet gehaald, maar aan het einde van de ballenactie is er toch 6.000 gulden in kas!

PROMOTIE WORDT DECEPTIE IN EIGEN HUIS

Al op 23 maart 1970 speelt Heren 1 om het kampioenschap van de Overgangsklasse B tegen Dordrecht. Het Dordtse team heeft geen schijn van kans. Gerard Overdijkink is van stal gehaald en zijn knappe leiderschap heeft de jongens tot het uiterste opgepept. "Keep cool" is zijn devies. En cool blijven de heren tot het einde en er 0-2 op het scorebord staat. Ondanks vijftien gemiste strafcorners en een gemiste strafbal weten Piet Klinkhamer en Jeroen Zweerts toch nog doelpunten te maken. De tegenstander uit de promotieklasse A in het gevecht om een plaats in de re klasse, is Victoria, waarin Jan Menzo de Muinck Keizer en Theo van Vroonhoven hun nadagen slijten. Het duizendkoppig publiek, voorzien van spandoeken en toeters, wil het onderste uit de kan. De uitwedstrijd, meer spannend dan mooi, eindigt zoals hij begon: 0-0. De return in Bilt-

hoven wordt een deceptie. Op de warme hemelvaartsdag heeft Stichtsche moeite met de plastic bal op het lange gras en gaat het met 0-2 onderuit. De unieke kans op terugkeer naar de eerste klasse is verkeken! De dames eindigen als derde van onderen in de tweede klasse West.

EEN NIEUWE COACH MET NIEUW ELAN

In het nieuwe seizoen 1970-'71 wordt Jelle van der Zee gevraagd de coaching van Heren 1 op zich te nemen. De handige PR-adviseur slaagt er in, gekleed met een knalrode blazer met zilveren Stichtsche badge en met sponsoring door Le Coq Sportif shirts met rugnummers en Pumaschoenen én met hulp van gediplomeerd hockeytrainer Jan Dirkse, de eerste elftalgroep enorm te motiveren. Er worden oefenwedstrijden tegen buitenlandse clubs gespeeld, na de training maken spelersvriendinnen een maaltijd in het clubhuis en volgen reikhalzend de flip-over-voorberekening van de komende wedstrijd. Dit elftal gaat het maken. Het wordt afdelingskampioen en moet tegen HIC uitmaken wie naar de eerste klas-

Na een enerverende beslissingswedstrijd tegen HIC komt Heren 1 onder coach Jelle van der Zee weer terug in de eerste klasse. ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

Onder coach Peter Broers komt ook Dames 1 in 1971 tegen Zandvoort in de eerste klasse. ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

se mag. De eerste uitwedstrijd wordt onthutsend met 3-0 verloren. (HIC haalde voor de wedstrijd het wc-papier uit de kleedkamer weg zodat de spelers hun zenuwen niet op de gebruikelijke manier konden uitten en dat werkte rampzalig). Maar Van der Zee weet zijn team met feestelijke bijeenkomsten weer op te laden met als motto: *“De jongens van Runne, die moeten het kunne”*. (Wouter Runne is aanvoerder) De thuiswedstrijd wordt dan ook met 1-0 (goal Gert Kuit) gewonnen. Een enerverende beslissingswedstrijd op Laren brengt de mannen tenslotte de zege: 2-1 (goals Nico Visch en Gert Kuit) en Stichtsche terug in de eerste klasse!

DAMES DOEN VOOR DE HEREN NIET ONDER

In het seizoen 1970-'71 is er, geheel onverwacht, de promotie o.l.v. Peter *“Peter kan het beter”* Broers naar de Eerste Klasse West tegen het veel sterker geachte Zandvoort. Op dezelfde dag dat Heren 1 de beslissingswedstrijd tegen HIC te Laren wint, eindigt de thuiswedstrijd in een 2-0 overwinning. De uitwedstrijd in Zandvoort vindt plaats bij zeer warm weer, wordt gesteund door vele supporters, waaronder het voltallige Heren 1. Onder daverende herrie, want het veld ligt naast het circuit waar die dag druk wordt getraind door motorcrossers, winnen de dames met 1-2 en is de promotie naar de eerste klasse een feit. Beide teams krijgen van Van Huizen Sport voor elke speler een nieuwe hockeystick. Het eerste jaar na de promotie wordt Dames 1 tweede achter Amsterdam. Helaas houdt de promotie van de dames maar twee jaar stand.

Frederiek Tange maakt inmiddels deel uit van het Nederlands team dat in 1971 in Auckland, Nieuw-Zeeland, o.l.v. Charley de Bock het wereldkampioenschap bij de dames van de IFWHA (International Federation of Women's Hockey Associations) behaalt. José Lagaay en Ingrid van der Elst spelen enkele jaren bij het Nederlands jeugdteam. Cathrien Hilbrands en Dorien Janssen worden geselecteerd voor het Nederlands team. Cathrien is lid van Oranje dat in 1972 FIH-wereldkampioen wordt.

WIE DE JEUGD HEEFT, HEEFT DE TOEKOMST

De laatste jaren mag Stichtsche zich verheugen in de aanwezigheid van tien meisjes- en twintig jongenselftallen, die vrijwel allemaal met groot succes in de competitie en in toernooien uitkomen. Diverse malen wordt om het kampioenschap van Nederland gestreden en wel in 1970 en 1972 door ons Jongens A team met het grootst mogelijke succes. Die successen zijn uiteraard voor een belangrijk deel te danken aan de spelers en speelsters zelf. Zij zouden er echter niet in geslaagd zijn zonder de voor-

treffelijke leiding van ouderen en niet in het minst door de hoofdleiding, zoals Ineke van Rijn en Dick de Boer sr.. Dick de Boer is de jeugd zeer toegedaan. Van ieder elftal kent hij de spelers en vaak ook de ouders. Een elftal dat in alle vroegte met de trein naar een uitwedstrijd moet, wordt op het station door hem uitgezwaaid.

Het is verheugend te constateren dat het zeer bijzondere jeugdwerk van de legendarische Ko Obbink door anderen is overgenomen. De op zijn grafsteen gebeitelde belofte *“In jouw geest verder”* is totnogtoe nagekomen.

Verheugd kijkt iedereen uit naar de opening van het vernieuwde clubhuis. Met een zaal van 250 m2 is er nu plaats voor iedereen. De familie Rijpma, inclusief hond Ando, betreft hun nieuwe woning en er is veel dank verschuldigd aan de bouwcommissie met voorzitter Ton de Broecker, aannemer Gielen en natuurlijk architect Hans Blijdenstein met zijn ONB-bureauassistent Van der Heyden.

BOVENKOMEN, HANDHAVEN EN VERJONGEN

De heren weten zich het seizoen 1971-'72 in de eerste klasse te handhaven, maar coach Jelle van de Zee treedt aan het eind van het seizoen af. Zijn doel was het team terug te brengen in de hoogste klasse en hij is

Jongens A wint in 1971 met overmacht het landskampioenschap tegen Laren.

ARCHIEF HOCKEY SPORT

Serius hockeyen en feesten op het Jeugdhockeykamp. Een nieuwe trend op SCHC. Foto ARCHIEF SCHC

daarin geslaagd. Het elftal heeft een verjonging ondergaan en in dit licht moet men meer dan tevreden zijn met het behalen van de middenmoot. In de bekercompetitie zijn goede resultaten geboekt, zodat Jelle met een gerust hart “zijn” team over kan dragen aan zijn opvolger trainer Jan Dirkse en manager Cees Kodde. Frans Henrichs, sportverslaggever van het Utrechts Nieuwsblad, heeft echter twijfels en schrijft: “Wat SCHC nodig heeft is een leidinggevend trio. Willem Weijn zou het meest geschikt zijn als manager, Jan Dirkse als trainer en Jelle van der Zee als coach. Een man als Van der Zee is all round en autoritair en dat is bij SCHC gewoon nodig”...

EEN NIEUW BESTUUR DAT DROOMT VAN SQUASH

Het bestuur krijgt een nieuwe samenstelling: Cees Pet wordt voorzitter, Corinne Nuis, secretaresse, Aat Sorber, 1e penningmeester, Gert Kuit, 2e penningmeester, Karel Meyer, commissaris hockey, Jaap Ubbens,

commissaris jeugdzaken en cricket en Jos Zey, commissaris terreinen en materialen. Tijdens de buitengewone ledenvergadering wordt gesproken over de aanschaf van twee squashbanen. De bedoeling is dat deze tegen het huidige clubhuis worden gebouwd.

In oktober 1973 wordt SCHC verrijkt met een uitbreiding van de bar, kleedkamers en maar liefst met drie hockeyvelden, goed voor een tweede cricketveld, gelegen tussen Heidepark en Den en Rust. Oud-voorzitter Carel van Daalen, die zich zeer beijverd heeft voor deze uitbreiding, mag een SCHC-sjaal doorknippen en dan is de opening een feit. Het nieuwe veldengedeelte krijgt de naam ‘C.Q. van Daalen-weide’.

WEER EEN ZWAARDEMAKER IN REDACTIE STICHTENAAR

Als hoofdredacteur neemt Dominique ter Kuile afscheid en zij wordt opgevolgd door Goke van Soest-Zwaardemaker, een zusje van Tillemijn

Een roemrucht instituut is de Stichting Heren V, dat met de allure van een topteam en de hoogte van bierkratten een unieke plaats inneemt in het Stichtsche clubleven. Staand v.l.n.r. Johannes de Muinck Keizer, Jochem van der Bijl, Frans Logger, Jan van de Pol, Dick Naezer en invaller Gerard Overdijkink. Gehurkt v.l.n.r. Jan Schouwenaar, Koos Schouwenaar, Wouter Wilton, Frans Hekkers en Jan Branger. Foto ARCHIEF SCHC

De sympathieke Jan Haandrikman, groundsman getrouwd met Lucy en 'zijn' Stichtsche.
ARCHIEF SCHC

Geensen-Zwaardemaker en moeder van vijf hockeyende kinderen. Zij heeft veel te vertellen. De “redactioneeltjes” worden steeds langer en zij kan heerlijk verhalen over alles wat er op de club leeft en speelt. Zij wordt bijgestaan door Arne Sorber en Marco de Ruyter en door Henny Verheul die het typwerk voor haar rekening neemt.

Nog maar net zijn nieuwe huis betrokken of de wat stuurse Rijpma, die met de grasroller achter zijn Opel Kadett veld 1 rolde, vertrekt van Stichtsche. Het domein is weer vrij van de gevreesde herdershond en de kindertjes kunnen weer vrijuit spelen. Een nieuwe groundsman maakt zijn opwachting. Jan Haandrikman met vrouw Lucy en hun drie zoons uit Drente (*Jan was voorheen groundsman op Victoria*) nemen hun intrek en zijn sindsdien lange tijd niet van het complex weg te denken. Jan zorgt ook voor het bespannen van tennisrackets “’s avonds gebracht, ’s morgens klaar!”.

DRIE ERELEDEN ONTVANGEN EEN GOUDEN BADGE

Dick de Boer sr. stopt met zijn sinds jaren dankbare taak van jeugdlei-

der. Ook Vic van Bennekom legt haar taak neer. Jarenlang had zij het wedstrijdsecretariaat in haar portefeuille en nu wordt het tijd voor andere leuke bezigheden. Ook Ineke van Rijn stopt met haar nimmer aflatende zorg voor de jeugdteams. Alle drie ontvangen zij op 25 oktober 1974 tijdens de Algemene Ledenvergadering de gouden badge van het erelidmaatschap. Hans Oellers neemt de taak van wedstrijdsecretaris over. Mia Trip wordt lid van verdienste omdat zij met en haar zoon Beer het buffet in eigen beheer uitstekend heeft gerund.

Er komt weer een nieuw bestuur met Roel Westerterp als voorzitter, Maarten Somsen, vice-voorzitter, Hanny Lagaay, secretaresse, Gert Kuit, penningmeester, Wouter Runne, commissaris senioren, Jaap Ubbens, jeugdzaken en cricket en Jos Zey, commissaris terreinen en materialen. Dit bestuur leidt nu een vereniging van 800 leden!

TWEE TON VOOR SQUASHBANEN?

Inmiddels ontvangt het bestuur een brief van B & W over de plannen voor de squashbanen. De gemeente is eventueel bereid planologische medewerking te verlenen, maar daar houdt het mee op. Er zal zeker niet financieel worden deelgenomen aan het realiseren van de banen. Door de squashcommissie zijn de kosten beraamd op f 200.000,-. Er wordt veel over vergaderd, want SCHC steekt zich met de plannen behoorlijk in de schulden. Op een ledenvergadering wordt door de leden ingestemd met het plan en het bestuur gemachtigd haar plannen verder uit te werken. Het zal nog afhangen van het aantal leden dat bereid is lid te worden van de squash-afdeling en natuurlijk moet de financiering helemaal rond komen...

24-UURS HOCKEYWEDSTRIJD VOOR LICHTMASTEN

Dames 1 en Heren 1 doen het goed. De heren, met coach Gert Kuit, eindigen als tweede achter Bloemendaal, de dames als derde van onderen in de tweede klasse. Meisjes B1 verovert in Drachten het landskampioenschap! Dit team is een Dames 1 in de dop. Een geweldige prestatie! Op 24 mei 1975 wordt ten bate van lichtmasten een 24-uurs wedstrijd door de jeugd gehouden. Onafgebroken wordt er gehockeyd met een totale uitslag van 86-139. Er is een verloting, mogelijk gemaakt door de middenstand, Jan Haandrikman rammelt 24 uur onafgebroken met een blikken trommel, die goed gevuld raakt en verkoopt zelfs één van zijn jonge hondjes! Er worden onder andere ballen verkocht, een fust wijn leeggeschonken en dit alles levert 4800 gulden op, 30 uitgetelde knapen,

In 1975 neemt voor het eerst een Stichtse dameselftal deel aan het internationale hockey toernooi in Le Touquet. Staand v.l.n.r. Gert Kuit, Darja de la Rambelje, N.N., Annemieke Kemper, Phieneke van Donselaar, Sytska Klinkhamer, Irene Kuit. Gekniel: Reina Runne, Lisette van de Pol, Oeca Pet, Yvon Kuit, Sylvia Staab. ARCHIEF SCHC

100% teamgeest en vele uren plezier op! En lichtmasten dus, want daar ging het allemaal om.

JELLE'S BACK IN TOWN!

Het nieuwe seizoen 1975-'76 staat voor de deur. Het zakelijke bestuur weet Jelle van der Zee wederom als coach voor Heren 1 letterlijk te contracteren. Jelle was de laatste jaren, samen met John Elffers, coach van Jong Oranje. Voor de training wordt Ric Mulder aangetrokken. Ric zal niet alleen Heren 1 en Dames 1 trainen, maar ook Heren 2, JA1 en MA1 en zo mogelijk nog meer jeugdelftallen. SCHC heeft nu twee personen fulltime in vaste dienst. Jan Haandrikman en Ric Mulder. De Stichtenaar, nu in A4 formaat wordt, tot groot verdriet van de redactie weer A5. "De grote Stichtenaar was zo vertrouwd, zo opvallend, zo (onpolitisch) rood, dat het jammer is dat op een ander formaat wordt overgegaan",

Ric Mulder, de eerste directeur-sportief van SCHC met de teruggekeerde coach van Heren 1 Jelle van der Zee. ARCHIEF HOCKEY SPORT

schrijft Goke van Soest in de laatste Stichtenaar van 1975, "maar gelukkig verdwijnt alleen het formaat en niet de inhoud, en dat is dan ook de troost".

Ir. J.J. (Hans) Blijdenstein (1911-1997): Architect, voorzitter, gouden bal

Er is geen man in de historie van SCHC, die meer op het welzijn van de vereniging zijn stempel heeft gedrukt als Hans Blijdenstein, sportman, architect, maar vooral voorzitter in een kritieke fase van ontwikkeling. Hij loodst de club van 300 studentikoze leden, op het moment dat tweeënehalf veld moet worden ont-ruimd, naar vijf velden en ruim 600 hockey- en cricketenthousi-astelingen, met als bekroning het landskampioenschap in 1959. Na zijn studie in Delft, waar hij o.a. president was van het Sociëteitsbestuur, hockey, voetbal en rugby, treedt hij toe tot het Utrechtse architectenbureau 'Op ten Noort / Blijdenstein', waarvoor hij talrijke gebouwen ontwerpt, o.a. het SHV-gebouw en een groot aantal villa's. Zijn huis aan de Vermeerlaan ligt op loopafstand van het oude veld en vormt zodoende, soms tot wan-koop van echtgenote Elisabeth, een ideale plek voor after-hockey-party's, bestuursvergaderingen en elftalvoorbereidingen. Hans is een absolute sportgek die zeker acht balsporten heeft beoefend en misschien wel evenzoveel clubhuizen heeft ge- of verbouwd. In 1948 wordt hij nog even keeper van het eerste, wild uitgedost met een haarband en andere sportkleding, wat in die tijd 'games-manship' heette. Heel lang blijft hij nog actief als cricketer. Voor de onmogelijk geachte terugkeer naar Heidepark voert hij persoonlijk een intensieve lobby, ontwerpt hij zelf het parkplan en later het nog driemaal verbouwde clubhuis. Kostenloos uiter-aard. Hij weet talenten op Stichtsche te stimuleren, wordt de godfather van Freddie, Eddie, Goos, Gerard, Albert, Jelle, Fuus, Frederiek, Dames I en vele anderen, voor wie hij graag bereid is de scheidsrechtersfluit subjectief te hanteren. Bij het 60-jarig bestaan introduceert hij zijn persoonlijke onderscheiding 'de zilveren bal', die hij zes jaar later zelf in goud krijgt. De eeuwig-heidswaarde van deze aimabele, gedreven en creatieve man is nog het best uitgedrukt in de naam van onze velden, in 1968 uitgeroepen bij zijn afscheid en ere-lidmaatschap tot: 'De Blij-densteinweide'.

Hans Blijdenstein

Clubhuis en velden in vogelvlucht

SHC-complex 2005. Foto COR KRÜTER

Swingend decennium, met spo

Heren 1 1975-'76

Staannd vlnr: Barend Bronsing, Alder Geensen, Roel van Klaveren, Jan Bart Derksen, Ties Hilbrands, Gert Kuit, Roderick Bouwman, Eddy van der Zee.

Zittend vlnr: Frans Haandrikman, Harold Esendam, Rolf van Soest, Nico Visch, Martin Bruggeman, Marcel Wanrooy en Jelle van der Zee (c). ARCHIEF SCHC

1976-1985

rthal, kunstgras en nieuwe naam

Het lijkt wel of de jaren '70 ook voor Stichtsche een golf brengen van een mooi leven om van te genieten. SCHC blijkt geweldige kwaliteiten in huis te hebben als het gaat om het organiseren van grote evenementen, het realiseren van een sporthal voor zaalhockey en squash en het uit de grond stampen van kunstgras. De sfeer in de steeds groeiende club is ambitieus en gericht op het iedereen naar de zin maken, tot zelfs de keuze van het biermerk aan de tap. Het levert helaas geen grote nationale kampioenschappen op, wel veel aanstormend hockeytalent.

GEEN PAARDENKOP

Het jaar 1976 is natuurlijk een lustrumjaar. "Seventy but Swingin'" is het motto en dat wordt ook werkelijkheid. Er zijn talloze swingende en feestelijke evenementen en toernooien voor jong en oud. Het lustrumbestuur bestaat uit: Hans Oellers, voorzitter, Ton van der Meeren, Carel van Daalen, Wiro Westerwoudt, Frits Bijvoet, Marguerite Overdijkink, Annemieke Geensen-Kemper, Arne Sorber, Els Knetemann, Arjen van de Pol, Hanneke Kodde en Phieneke van Donselaar.

De Batavieren spelen op de veteranendag een wedstrijd tegen het roemruchte landskampioenteam van 1959, met Eddie Zwier, Freddie Hooghiemstra, Hans Both, Jan van Gooswilligen en al die anderen die dat jaar geschiedenis schreven. Rolf van Soest heeft de touwtjes in handen en roept onophoudelijk dat het "super!!" is.

Aan het einde van het seizoen 1975-'76 behaalt Heren 1 wel het kampioenschap van de Eerste klasse A, maar dat leidt niet tot een plaats in de hoofdklasse.

Over Dames 1 wordt in die tijd weinig geschreven. Het is meer 'het leuke cluppie van Dames 1' dat altijd zondag om 11.00 uur speelt. Ze vinden in 2005 dat er weinig toeschouwers zijn, maar in die tijd komt er anderhalve man (vrouw) en nog niet eens een paardenkop. Weinig leden kunnen namen van speelsters uit Dames 1 opnoemen, de opstelling staat nooit in de Stichtenaar!

In het team spelen: Ingrid van der Elst (keep), Orly Moreau, Carina Iordens, Jobs Verkaaik, Suzan van der Hilst, Sylvia Staab, Yolanda Dorhout Mees, Machteld Schmidt, Mieke Pijning, Gabrielle Doek, Klaske Piebenga, Vicky van Bennekom, Darja de la Rambelje, Aleid Schuitemaker, Gaby en Marlies (reservekeep) Rozendaal. Na het hele seizoen op de

Lustrumbestuur 1976

Staannd vlnr: Frits Bijvoet, Hans Oellers, Els Knetemann, Wiro Westerwoudt, Carel van Daalen, Ton van der Meeren.

Zittend vlnr: Marguerite Overdijkink, Annemieke Geensen-Kemper, Hanneke Kodde en Arne Sorber. ARCHIEF M. OVERDIJKINK

onderste plaats te hebben doorgebracht, kan de ploeg directe degradatie voorkomen door in de laatste competitiewedstrijd van Alliance te winnen. Dat lukt, met 1-0. Tegen deze zelfde ploeg, waarvan Dames 1 uit met 2-0 verloren had, volgt nu een beslissingswedstrijd. Op de nieuwe velden van Hilversum. Volle zon, geen schaduw, en Ric Mulder die de meiden vlak voor de wedstrijd met een cactus met rood-blauw lintje 'prikfelt'. De beslissing valt pas na verlenging en twee series strafballen....de slappe laatste strafpush van Alliance, bij 1-0 voor Stichtsche, haalt de doellijn niet eens en daarmee wendt SCHC degradatie alsnog af. Doelvrouw Ingrid van der Elst valt de eer te beurt om voor zowel Jong Oranje, als het Nederlands zaalhockeyteam gekozen te worden.

Gerard Overdijkink wordt benoemd tot erelid. Niet alleen voor zijn hockeyprestaties voor SCHC en als international, maar ook vanwege zijn grote betrokkenheid op velerlei gebied waarmee hij, naast vele anderen, de club groot heeft gemaakt.

LUDIEK LUSTRUMWATERPOLO

Op 22 september vindt er een ludieke gebeurtenis plaats: een waterpolowedstrijd van leden van het bestuur, de lustrumcommissie, de redactie en andere commissies tegen de Brandenburgerveteranen. Het wordt een gezellig nat spektakel, maar de pro's winnen en het duurt lang voordat de verliezers weer droog achter de oren zijn...

Het jaarlijkse driedaagse hockeykamp in de herfstvakantie staat in het teken van het lustrum. Doelman Maarten Sikking en teamgenoot Hans Kruize van Oranje worden bedolven onder de meute kinderen, die handtekeningen willen op T-shirts, armen en benen. Er is een culturele voorstelling en een enorm op de lachspieren werkende bumpwedstrijd. Onder leiding van Ric Mulder en Arne Sorber wordt op de laatste avond op de open plek achter de parkeerplaats van Hotel Heidepark bij een kampvuur enthousiast gezongen bij het gitaarspel van Ric. De Heavy Herfst Hockey Happening is een daverend succes.

HELP, HET BESTUUR DENKT!

Het bestuur schrijft in De Stichtenaar stukjes onder de kop "Help, het bestuur denkt", een bemoedigende gedachte, zeker nu er grote plannen op stapel staan. Sinds enige tijd voeren het bestuur en de bestuurders van de vier Bilthovense tennisverenigingen gesprekken met de gemeente om tot samenwerking te komen inzake de bouw van een tennis-, squash- en zaal hockeyhal. De tennisverenigingen hebben een groot aandeel in deze, want zonder hen zou het niet mogelijk zijn om de financiering rond te krijgen. Ton van der Meeren en Gert Kuit zijn intensief betrokken bij de set-up van de structuur, gezien het grote (exploitatie)belang van SCHC voor squash en zaal hockey. De totale investering is 3,3 miljoen, met gemeentegarantie.

De locatie betreft het huidige zesde veld, een veld dat SCHC eigenlijk niet kan missen. De voorwaarde die het bestuur aan de gemeente stelt, is dat de paardenwei vóór de nieuwe velden het nieuwe zesde veld wordt. Er zal tevens een parkeerplaats worden aangelegd. Uiteraard zijn de plannen nog prematuur, maar de leden zullen er zeker nog meer van horen. Het bestuur denkt verder!

Dames 1 1975-'76. Keepster Ingrid van der Elst, Yolanda Dorhout Mees, Carien de Broekert.
ARCHIEF SCHC

EUROPEES TOPHOCKEY MET BATAVIËN

In april vieren de Batavieren hun 40-jarig jubileum op de velden van SCHC.

De Batavieren vormen een vereniging die bestaat uit huidige en ex-goede spelers, onder wie oud-internationals en een twintigtal bekende buitenlandse hockeyers. Vijftien Europese topploegen (350 man) komen naar Bilthoven en zijn ondergebracht bij vele hockeyminnende gezinnen in het dorp. Daarbij zijn er de Batavieren, met in hun kielzog vrouwen en kinderen (250 man). Absoluut hoogtepunt is de erewedstrijd van het Nederlands elftal tegen het Europees elftal op zondagmiddag. Een geweldig spektakel, uitstekend georganiseerd door Batavieren Freddie Hooghiemstra en Jelle van der Zee, ondersteund door vele Stichtenaren

van jong tot oud, met een pluim voor de buffetcommissie die een monsterklus moet klaren.

SCHC ORANJE

De KNHB verzoekt het bestuur om het SCHC-complex ter beschikking te stellen voor de veldtrainingen van het Nederlands herenteam in de voorbereiding op het WK in Argentinië. In overleg met de bond zal SCHC waken voor verslechtering van de velden. Dankzij de goede relatie met de gemeente wordt een volwaardige regeninstallatie aangelegd, zowel op de oude als op de nieuwe velden. Op verzoek van de terreincommissie houdt Gert Kuit toezicht op de velden.

Het nieuwe bestuur bestaat uit: Ton van de Meeren, voorzitter; Maarten Somsen, Betty Gramkow, Gert Kuit, Paul Beek, Arjen van de Pol, Jos Zey, Hanny Lagaay, Carel Geels en Rob Kleykamp.

HÉ COACH, STOOT JE HOOFD NIET!

Voor Heren 1 wordt Frank van Rooy als trainer/coach aangesteld en Auke Bos verzorgt de conditietraining. Het is een koud en nat najaar,

en dat betekent spelen op drassige velden. De rust wordt nog gewoon op het veld doorgebracht en handenwrijvend en voetenstampend proberen de jongens warm te blijven. Tegen Geel-Zwart scoort Alder Geensen het enige doelpunt en vergeet coach Frank van Rooy dat een dug-out geen stahoogte heeft. Zijn terechte trots over de prestatie verzacht het leed gelukkig snel. Het herenteam is samengesteld uit Stefan Key (keeper), Steven van den Elshout, Jolle Bronsing, Harald Esendam, Henk Horst, Roel van Klaveren, Dick de Klerk, Gert Kuit, Karel Meyer, Rolf van Soest, Nico Visch, Kasper Tideman en Eddy van der Zee. Willem Simons coacht Dames 1, dat training krijgt van Corné Kapteyn.

HET WORDT STIL OP NIEUWAARSOCHTEND...

Eind 1977 is er onvrede over de beslissing van het bestuur om het vieren van de nieuwjaarsnachten af te schaffen. Het is tot dan toe de gewoonte dat -vooral de jongere- seniorenleden na middernacht naar SCHC gaan om elkaar gelukkig nieuwjaar te wensen, te dansen en een drankje te nuttigen. Het bestuur voert drie redenen aan: de jeugd is te jong om ook aan dit evenement deel te nemen, ouders kunnen hun gezin niet in de steek laten en de barcommissie heeft geen zin meer om 's nachts nog eens naar het clubhuis te gaan om daar -sober en wel- de uitbundige menigte te laven.

Maarten Wansink schrijft in de Stichtenaar een zowel geestig als teleurstellend stukje over het feit dat hij dat jaar niet met zijn vrienden van 'Tien', Jan en Lucy Haandrikman, Greetje Somsen, Joep Hemelraad en vele anderen het glas kan heffen. Als pleister op de wonde besluit het bestuur tot een nieuwjaarsborrel op 1 januari 's middags. Maarten spreekt de hoop uit dat dan niet alle leden bij hun ouders, oma's of vrijgezelle tantes op bezoek zijn, want dan komt er geen hond...

HOE DIKKER HOE MOOIER...

De scribenten van De Stichtenaar (Maarten Wansink, Marco de Ruyter en Tony Geensen), kort genoemd MAMATO, varen een nieuwe koers. De heren, allen van het roemruchte 'Tien, topsport in de onderbond', besluiten meer journalistiek in hun stukjes te leggen en Henny Verheul wordt bedankt voor het jarenlang typen van De Stichtenaar. Gerrit van den Berg gaat de advertentieacquisitie verzorgen. Deze moeten er voor zorgen het clubblad zo mooi en dik mogelijk uitgegeven kan worden. De Stichtenaar moet ook leesbaarder zijn en niet alleen gevuld met mededelingen. MAMATO heeft een scherp oog en een nog scherper pen. Een

Heren 1 1976-'77

Staan vlnr: Roel van Klaveren, Jolle Bronsing, Henk Horst, Nico Visch, Ric Mulder (t/c), Karel Meyer, Frans Haandrikman, Eddy van der Zee. Zittend vlnr: Rolf van Soest, Steven van den Elshout, Harald Esendam, Alder Geensen, Stefan Key, Kasper Tideman en Gert Kuit. ARCHIEF SCHC

Ir. G.A. Overdijkink.
ARCHIEF SCHC

kritische blik op een log apparaat hoeft nog geen verkeerde te zijn! Motto van de heren redacteuren: "MAMATO geeft te denken". Er wordt druk geschreven, in feite meer dan de toegestane pagina's. Teams schrijven onder de namen 'Vier vertelt', 'Dirk', 'Hirren 7 of 'Heeren 15'.

LEDENSTOP BOVEN DE DUIZEND...

De club ontkomt met ingang van 1 september 1978 niet aan een ledenstop. Met 1100 leden is het veldenaantal te klein. Jan Pouw (Gert Kuit vervult tot dat moment zowel de rol van vice-voorzitter als van penningmeester) zal de functie van vice-voorzitter van het algemeen bestuur gaan bekleden en draagt zijn scheidsrechterscommissariaat over aan Henk Horst. Voorts wordt er druk gesproken over en gepleit voor een nieuw merk bier op SCHC. Het Limburgse Leeuw Bier gaat ons verlaten en diverse biermakers vechten om hun naam op de Stichtsche taps. Een kleine enquête op de maandagavond maakt duidelijk dat de meerderheid voor Brand-Up Bier is.

Op 80-jarige leeftijd overlijdt Ir G.A. Overdijkink Sr. Hij werd in 1922

lid van de Utrechtse Hockeyclub, speelde in de jaren '20 linksbuiten in het eerste elftal, in de tijd dat de bal nog met twee kanten van de stick bespeeld mocht worden en met de voet mocht worden gestopt. Hij was vanaf 1952 twaalfenhalf jaar voorzitter, waarvoor hij in 1955 tot erelid van SCHC werd benoemd.

De leden van het Stichtingsbestuur Sportcomplex Bilthoven, de heren Rob Kleykamp, Jan Varossieau, Ton de Broekert en Wim de Heer zien hun grote inzet beloond. De sporthal is bijna klaar en dan wordt de squashafdeling aan de Stichtsche activiteiten toegevoegd.

BRIC À BRAC MET SUCCES

In februari 1979 doet Dames 1, dat door een enorme leegloop van speelsters inmiddels voor het tweede seizoen in de derde klasse speelt, een weekendje Papendal. En dat dankzij de opbrengst van een Bric à

Vlnr: Marguerite van Aalst, Kees Gramkow, Marianne Harm, Betty Gramkow en Hans Harm. ARCHIEF SCHC

Brac-avond, georganiseerd door Heren TIEN. Ze zwemmen, flipperen, spelen basketball en zaal hockey, doen aan atletiek, gaan naar de sauna en ze hockeyen ook nog. Frans Logger leert daar twee nieuwe dingen: z'n eigen bed opmaken en een sinaasappel schillen. Geen verloren weekend dus! Een week later wordt Dames 1 zaal hockeykampioen. Heren 1 behaalt de vierde plaats.

Ook is het tijd weer eens een onvervalst senioren/veteranenfeest te organiseren. Om het extra feestelijk te maken kiest het bestuur voor locatie 'De Beesde' in Bunnik. Bestuursleden met partner van omringende clubs worden uitgenodigd. The Dixieland All-Stars uit Scheveningen zorgen voor de muzikale omlijsting. Ondanks een geweldige organisatie is de belangstelling matig, zoals dat al bij andere feesten ook is. Het is jammer van de inspanning en het geld, maar ook triest dat de saamhorigheid kennelijk niet zo groot meer is dat men dat met een feest wil delen.

MONEY VOOR DE MANNEN...

En dan krijgt Heren 1 z'n eerste echte sponsor. Voor de komende seizoenen heeft zich een sponsorduo aangemeld. Alder Geensen, van vastgoedkantoor Aldo, en Henk Wintraaken, van de gelijknamige sportzaak. Voor de seizoenen 1979 tot en met 1982 krijgen de heren 3500 gulden per seizoen, vrij te besteden. Een deel van het geld gaat naar de medische begeleiding, want een team dat in de hoofdklasse wil spelen zonder verzorger of masseur, dat kan eigenlijk niet meer. Heren 1 eindigt dit seizoen als tweede, na HDM.

KIEZEN VOOR TOPHOCKEY IS KIEZEN VOOR KUNSTGRAS

Op de algemene ledenvergadering van mei 1979 wordt Gert Kuit bij zijn aftreden benoemd tot erelid (overigens was hij daarvoor geen lid van verdienste). Hij is met 33 jaar de jongste ooit. De benoeming krijgt hij mede op grond van het feit dat gedurende zijn periode, SCHC voor het eerst financiële bijstand (subsidie) krijgt van de gemeente. Gert toonde de onrechtvaardigheid aan in de subsidiëring van de sportverenigingen binnen de gemeente. SCHC krijgt vanaf 1974 een bijdrage van 40.000 gulden als bijdrage onderhoud velden. De club stond in 1972 bij zijn aantreden aan de financiële afgrond, en dat heeft hij dankzij zijn grote inzet kunnen voorkomen. Hans van Horssen wordt zijn opvolger.

Voorts wordt besloten dat SCHC ook kiest voor tophockey. Dat betekent dat, gezien de ontwikkelingen in de hockeywereld, bij SCHC een

kunstgrasveld gewenst is. Op de plek van veld 4, het huidige verlichte trainingsveld. Contacten zijn gelegd en offertes gevraagd. De kunstgrascommissie bestaat uit: Jan van Dun, Jan Pouw en Gert Kuit.

Tijdens deze periode komt de Stichting Vrienden van SCHC tot stand. De nieuwe financiële commissie, Gerard Overdijkink, Gert Kuit, Hans van Horssen en Ton van de Meeren, buigt zich over deze zaak. Het enige voorbeeld is het blauwgroene Polygrasveld uit 1976 van Kampong. Maar om daar nu naar te verlangen....?

Heren 1 start het nieuwe seizoen 1979-'80 met Frank van Rooy als coach, Bert Bunnik als trainer en Sjoerd van der Zee als manager. De selectie wordt gevormd door: Frans Haandrikman (keeper), Jolle Bronsing, Rolf van Soest, Nico Visch, Diederik de Geer, Dick de Klerk, John Elffers, Harald Esendam, Hans Wanrooy, Ties Hilbrands, Eddy van der Zee, Hans Kodde en Hans Willem van der Neut.

In Dames 1 spelen: Lonkeke Wüstenberg (keeper), Ineke Lieman, Karin

Jongens B1 zilver op landskampioenschap.

Staannd vlnr: André de Jong, Robert Bicker, Eric Gielisse, Mark Hazewinkel, Rene Winteraeken (c), Marnix Eikenboom, Didier Harm.

Knielend vlnr: Niels ter Kuile, Jeroen Mundt, Mathijs Gramkow, Mike Delprado, Otto van Delden, Jeroen Dorhout Mees en Max Christern. Op de foto ontbreekt Erwin Knetemann. ARCHIEF SCHC

Boef, Vicky van Bennekom, Dorien Ankersmit, Josefien en Margreet van der Stroom, Lenneke Overdijkink, Mieke Pijning, Nicole Veldhuis, Annemieke Kodde en Carlineke van Soest. Frans Logger zwaait opnieuw de scepter. De ploeg eindigt als tweede, dus geen promotie terug naar de Tweede klasse

Jongens B1, onder leiding van René Winteraeken, behaald zilver in de finale om het landskampioenschap.

In december 1979 overlijdt het oudste erelid Theo (Teddy) Dubru. Als speler en bestuurder liet hij zien waar een kleine man groot in kan zijn. Hij beheerde de financiën, deed de inkoop van materialen, maaide de velden, legde cricketpitches aan, zette de lijnen uit en organiseerde ontvangsten.

SQUASH EN HOE EEN KLEIN BALLETTJE GROTER WORDT

Eindelijk is het dan zover. Na zeven jaar denken, touwtrekken met de gemeente, uitstel op uitstel en uiteindelijk de leiding nemen over de bouw is de droom verwezenlijkt. De sporthal is klaar en op 12 januari 1980 is de opening en kan er op vier squashbanen gespeeld worden. Ook de zaal hockeyhal wordt in gebruik genomen. Op het openingsfeest wordt geklonken met een 'rundercocktail', zoals het glas melk wordt genoemd en de redactie heeft al een naam voor de hal bedacht: "Florence Hal" een variant op de plaatselijke sexclub Florence Hill. Het Stichtingsbestuur ziet er de grap niet van in en kiest de naam 'Sportcentrum Bilthoven'. De squashcommissie bestaat uit: Rob Kleykamp, voorzitter; Edgar Wage, vice-voorzitter; Phieneke van Donselaar, secretaresse; Wiljoh van de Wijgerd-Mooij en Pim Jansen, wedstrijdsecretarissen; Fred Sollie, lid en Eddy Nieuwenhuys, public relations. Squash wordt officieel toegevoegd aan SCHC. Squash krijgt een eigen blauwe pagina in De Stichtenaar waarop het squashnieuws valt te lezen. Stichtenaren krijgen korting en in tien lessen kan iedereen zich 'bekwamen' in het snelle spel met het balletje.

WORDT ZAALHOCKEY SERIEUS BOVEN DE RIVIEREN?

Zaalhockey in de nieuwe eigen hal vergt veel organisatie. De spelregels zijn anders, er moet precies op tijd gespeeld worden en er moet zaal-leiding zijn. En die taak wordt urenlang, bibberend van de kou, vervuld: blikken bordjes omdraaien, tijd bijhouden met een kookwekker en als het zover is op een carnavalstoeter voor het einde van de wedstrijd blazen. Maar: zaalhockey is leuk, leerzaam en houdt de spieren soepel in de

wintertijd! De zaalhockeycommissie bestaat nu uit: Thijs Boon, voorzitter; Jaap Liezenberg, Joop Hemelraad, Marianne van Doorm-Glasbergen, Frans Logger, René Winteraeken, Nora Wüstenberg, Willem Donker en Jurgen Mook.

STICHTSCHE, STERK IN TOERNOOIEN

De veteranen, altijd sterk in toernooien want op die leeftijd gaat plezier voor winnen, organiseren het Zilveren Krattoernooi. Een geweldig goed verzorgd evenement met een Indonesische maaltijd tot besluit. Men is druk met de organisatie van de Stichtsche toernooien, zoals het Bloembbergen- (C-jeugd), Obbink & Tillemijn- (A-jeugd), Ineke van Rijn/Aat Hooft Graafland- (D-jeugd) en het Dick de Boertoernooi (uitwisseling met Laren). Dit jaar wordt het Zeslandtoernooi voor heren veteranen op SCHC gespeeld maar ook de dames participeren. Niet alleen met hand- en spandiensten maar ze spelen ook wedstrijden tegen de dames

Zes-landtoernooi 1980.

Staan vlnr: Jan Kluyver, Piet Scheltema, Wim de Heer, Eddy van Seventer, Henk van Riet, Lucas de Booy,

Flip Kasteel, Frank Schols, Rob Kleykamp, Sies van de Kerk, Toon van Dam, Herman Jonge Poerink.

Zittend vlnr: Coos Vos, Luc Ingenluuff, Carel Geels en Eddy Nieuwenhuys. ACHIEF SCHC

Zes-landentoernooi 1980.

Staannd vlnr: Brigit Horzinek, NN, Anita Bernaert, Hannie Lagaay, Lon Zwier, Marijke Terwee, Marguerite Overdijkink, Kirsten Szameitat, Wies Knook, Cobi de Heer, Ellen Oudegeest, Marijke Nieuwenhuys, Els Ruyssenaars, Oliva Bast.

Zittend: Christine van Nieuwenhuyzen, Anka van de Kerk, Loutje Scheltema, Ingrid Schols, Marianne Glasbergen, Christine Jonge Poerink, Francine de Booy, NN, Jill, NN (drie van The Pistons). ARCHIEF SCHC

Redactie De Stichtenaar: Niek Bos en Jan Dekker. ARCHIEF SCHC

van de buitenlandse deelnemers. Goed georganiseerd, gezellig en vanwege het jaarlijks terugkerend festijn betreft het ook een samenkomst met vrienden.

De structuur die SCHC heeft doorgevoerd ten aanzien van top hockey werpt z'n vruchten af! Heren 1 grijpt in het seizoen 1979-'80 het kampioenschap en keert terug in de Hoofdklasse. Dames 1 herovert na twee seizoenen haar plek in de Tweede klasse.

Het nieuwe seizoen start met het vooruitzicht op een nieuw en belangrijk lustrumjaar, want SCHC bestaat 75 jaar. Driekwart eeuw, waarin SCHC van een modderig veldje aan de Karel Doormanlaan verhuist naar het oude Heidepark en het Kesslerveld aan de Frans Halslaan, en tenslotte triomfen viert op de huidige locatie aan de Kees Boekelaan. Lustrumvoorzitter is Piet Scheltema. Het lustrumbestuur heeft grootse plannen om van het 15e lustrum een onvergetelijk feest te maken. De omslag van De Stichtenaar krijgt een vrolijk omslagje met het ontwerp van het lustrumvignet van Alexander Seyffert en Robert Jan Westdijk, twee 17-jarige vrienden van de Kees Boekeschool. Lustrumartikelen zijn: handdoeken, stropdassen, zakdoeken, hoedjes, draagtassen, bierglazen, stickers en flessen wijn. Er staat SCHC nog heel wat te wachten in dit seizoen.

De Stichtenaar-redactie wordt thans gevormd door leden van een studententeam waarin Niek Bos, Jan Dekker en Hein van Sambeek participeren. Zij zetten met hun redactionele en andere stukjes een geheel nieuwe toon in De Stichtenaar: licht cynisch, humoristisch, maar ook kritisch ten aanzien van het wel en wee op SCHC. Hun bedoeling is het blad nog leesbaarder te maken, door bijvoorbeeld interviews met Stichtsche kopstukken.

ZWIER KAN HET COACHEN NIET LATEN

Eddie Zwier kan het spelletje met bal en stick niet loslaten en heeft zich opnieuw als coach opgeworpen voor hoofdklasser Heren 1. Bert Bunnik en Martin Hendriks staan hem bij. Frans Logger heeft de baard keurig getrimd en staat op scherp om Dames 1 naar nog hogere regionen te leiden. Het algemeen bestuur kent een wisseling. Hans van Horssen, Jos Zey, Paul Beek en Arjen van de Pol treden af ten faveure van Bram ter Kuile, penningmeester; Maarten van Nieuwenhuyzen, hockeyvoorzitter en Rob Vandehoek, cricketvoorzitter. Het nieuwe bestuur deelt meteen enige welverdiende badges uit: het erelidmaatschap aan Rob Kleykamp en tot lid van verdienste worden Jan Branger, Hans Oellers en Jos Zey benoemd.

MET JAAP 'VAN KRUK TOT CRACK'

Jaap Liezenberg, altijd wel actief op één of ander gebied, start een nieuwe column genaamd 'Van Kruk tot Crack'. De trainingen worden hierin

Columnist Jaap Liezenberg 'Van Kruk tot Crack'. Foto W. DONKER

Lustrumbestuur 75 jaar SCHC.

Vlnr: Bart Groutars, Hanny Lagaay, Kirsten Szameitat, Cobi de Heer, Walter van Hien, Rolf van Soest, Marguerite Overdijkink, Piet Scheltema en Annemieke van der Zee. ARCHIEF SCHC

schematisch vermeld en de rode draad kronkelt zich door alle Stichtsche gelederen. Met zoveel leden moet het peil omhoog, dus getraind zal er worden!

Om de topsporters, met name Heren 1, meer bekendheid te geven wordt direct in het nieuwe seizoen gestart met een nieuw item in De Stichtenaar: 'Privé'. In navolging van het bekende roddelblad start Marianne van Doorm-Glasbergen onder het pseudoniem M. van der Meijden een lange reeks interviews waarin stuk voor stuk de spelers van Heren 1 onder de loep worden genomen. Hieruit komt onder meer naar voren dat de heren nogal argwanend staan tegenover kunstgras. Het zompig-geurende, door Jan Haandrikman versgemaaide gras wordt veruit geprefereerd boven kunstgras, maar er is geen houden meer aan. Het kunstgras komt er!

Inmiddels nemen de heren hun terugkeer naar de Hoofdklasse zeer serieus. Louis Strik, een speler van Heren 15, staat zondags op het dak van het clubhuis om de wedstrijd van Heren 1 op video vast te leggen, want...van je fouten leer je tenslotte het meeste!

WAAR LATEN WE DE S VAN SQUASH?

De Squashafdeling loopt goed. Maar liefst 410 mensen, waaronder vele Stichtenaren, zijn lid geworden. Het snelle spel draagt bij aan een goede conditie die ook voor de hockeyers nuttig is. Nauwelijks een jaar na de opening van de sporthal wordt gespeeld om de Rob Kleykampbeker en het is geen verrassing dat deze gewonnen wordt door Rob van Min bij de heren en Ghislaine Vreede bij de dames. Men fluistert al dat onze vereniging binnen niet al te lange tijd SSCHC gaat heten, met een extra S voor de squashers.

LUSTRUM 75 JAAR WORDT GIGAFEEST

Op 13 december 1980 wordt het lustrumjaar geopend met een feestelijke kienavond.

De lustrumcommissie wordt gevormd door Piet Scheltema, Annemieke van der Zee, Cobi de Heer, Hanny Lagaay, Rolf van Soest, Walter van Hien, Kirsten Szameitat, Bart Groutars en Marguerite Overdijkink. De lustrumvlag, gemaakt door Ilga Kasteel, wordt ontvouwd en Marnix Hellemans mastert het kienspel weer op zijn bekende geestige wijze. Er zijn prijzen voor op het lustrum gestoelde limericks en honderden ballonnen sieren het clubhuis. Velen leden dragen de witte lustrumhoedjes die Stichtenaren jaren later tot zelfs buiten de landsgrenzen nog tegenkomen.

Twee limericks die in de prijzen vallen zijn:

*Een hockeyer uit Bilthoven
ziet vijfenzeventig jaar sloven
nu bekroond met een feest
zoals nog nooit is geweest
.....als je de krant mag geloven
-----*

*Stichtsche vijfenzeventig jaren
wist 1200 leden te vergaren
een kunstgrasveld
een miljoen neergeteld
en even zovele bezwaren*

In januari is er het lustrumtoernooi zaal hockey. Ook daar vooral veel plezier met randspektakel zoals de Miss en Mister zaal hockey-verkiezing. De mooiste leden van SCHC zijn Anna Lucie Overdijkink en Wouter van

Anna Lucie Overdijkink. ARCHIEF SCHC

Wouter van der Meer. ARCHIEF SCHC

der Meer. Stralend nemen zij het lint en de prijs in ontvangst! Het toernooi wordt afgesloten met een echt ouderwets seniorenfeest waarbij met veel volume van de disco de beentjes tot in de kleine uurtjes van de vloer gaan.

EERSTE MOSSELAVOND EN INDOORCRICKETWEDSTRIJD

SCHC beleeft op 14 februari een nieuw fenomeen. Enkele bestuurssympathisanten besluiten tot het organiseren van een mosselavond voor bestuurs- en commissieleden. Zeker in het lustrumjaar is hun taak extra zwaar en men meent dat dit beloond moet worden. Zij doen dit met een rijke mosselmaaltijd in een fantastisch versierd clubhuis onder het genot van Valetonwijn, Valentijnhartjes, Limburgse vlaaien, Franse kaastafel, notenasortiment, swingende 'ouwe ballen' muziek en tot slot zelfs een dansje. Uitmuntend verzorgd en nu maar hopen dat dit een jaarlijks vervolg krijgt!

In maart vieren de cricketers het lustrum met een indoorcricketwedstrijd. Oud-SCHC speelt onder aanvoering van Harry van Benthem tegen de Jopie de Bruijn-side ofwel oud-Kampong. De eerste indoorcricketwedstrijd ooit gespeeld in Nederland, een heuse première! En ze zijn er allemaal: Van Benthem, Gravendaal, Hille Ris Lambers, Willem en Joop Hemelraad en alle anderen die de 'King of Sports' een warm hart toedragen.

LUSTRUMSPEKTAKEL IN DE WERKPLAATS

Eind maart volgt het Muzikaal Spektakel 'The 75 comes alive show' en een spektakel wordt het! De plaatsen in de toneelzaal van 'De Werkplaats' zijn al snel uitverkocht. We zien Gerard Overdijkink als cowboy Snijbal Sam, een moord in de kleedkamer, het Wilde Westen tegen het Verre Oosten en Heeren 15 vormt een geweldig blaasensemble. De fami-

The 75 comes alive show.

ARCHIEF SCHC

lie Van Esveld doet een leuke sketch en ook de jeugd laat zich niet onbetuigd. Zenuwen zijn er ook, zoals bij Joop, de kleine man met de enorme cowboyhoed, die beide avonden gesouffleerd moet worden. Dick van 't Sant voert de regie en Marijn de Koning knoopt alle presentaties aan elkaar. Twee geweldige avonden die een beetje doen denken aan vroeger jaren, toen toneelavonden op SCHC toch zeker tweemaal per jaar plaatsvonden.

Het Stichtsche lustrumlied bleef nog lang naklinken:
(Melodie: Ik hou van Holland)

*Ik hou van Stichtsche
kluppie aan de Boekelaan
Jouw groene weiden
doen mijn hart steeds sneller slaan
Je open haard met hoog de Leeuw in het glas
je blauw met rode wimpel boven in de mast*

*Ik hou van Stichtsche
kluppie aan de Boekelaan
Met je mooie meiden
heb ik het altijd graag gedaan
op heel dees schone aard'
is mij het meeste waard*

INTERNATIONAAL PAASTOURNOOI HELEMAAL TE GEK

De klapper van het lustrum wordt het Internationaal Paastoernooi. De buitenlandse teams worden met een swingend combo, waarin SCHC-cricketer Sheridan Gumbs speelt, op vrijdagavond ontvangen. De sfeer zit er meteen al goed in. Mevrouw Laan-Benders, loco-burgemeester verricht zaterdag de opening met de afslag van de wedstrijd London Indians tegen SCHC. Dit is het begin van een festival dat drie dagen duurt. Met de Famous Spiegeltent van Jelle van der Zee, de hostesses die onder andere voor De Witte Motor zorgen, de gastgezinnen, de paashaas die 300 eieren uitdeelt op de velden, de luchtshow, en de geweldige feesten. Een onnavolgbaar evenement op SCHC, het resultaat van vele goede internationale contacten. Zoals Hans Wanrooy van Heren 1 in zijn interview samenvatte: "Iedereen was laaiend enthousiast over het toernooi en de organisatie. Echt professioneel en helemaal te gek!"

HELAAS, DAAR GAAN WE WEER

Er wordt in 1981 natuurlijk naast alle feestelijkheden ook nog competitie gespeeld. Maar of dat een goede combinatie is valt zeker in Bilthoven

Gastheren en gastvrouwen Paastoernooi.

Staan vlnr: Otto Rompelman, Willem van Doorm, Joost Mouthaan, Kirsten Szameitat, Edo de Groot, Diederik de Geer, Barend Bronsing, NN, NN, NN, Niels ter Kuile, NN.
Zittend: Yormee Haandrikman, Ray Langenberg, Eveline van Aalst, Simone Schiere, Dirk Twijnstra, Max Christern, NN, Marguerite van Aalst, Ineke Huisman, NN, Darja de la Rambelje. ARCHIEF SCHC

Streaker Hans Kodde. FOTO FAMILIE KODDE

te betwijfelen. Ondanks alle inspanningen degradeert Heren 1 terug naar de overgangsklasse na de laatste, verloren, wedstrijd tegen MEP. De reserves, Heren 2 ontlopen degradatie op het nippertje en dat is voor captain Hans Kodde reden om achter de hekken een rondje te streaken; anderen zorgen middels de brandslang voor een waterballet in en om de kleedkamers.

Dames 1 handhaaft zich in de tweede klasse maar iedereen is er van overtuigd dat de meiden beter kunnen. In het nieuwe seizoen 1981-'82 neemt Gerard Overdijkink de leiding over als trainer/coach. De conditietraining is in handen van Erik Groenhart en manager is Marianne van Doorn. Een streng regime betekent niet dat ze geen plezier hebben! Dames 1 doet mee aan een toernooi in Gent waar het de vierde plaats in de wacht sleept. Saillant detail is dat de dames op het eindfeest een rok of jurk dienen te dragen. Het levert protesten op, maar Gerard zou

Gerard niet zijn als hij zich van zijn standpunt af liet brengen, en dus gebeurt het. "Een beetje verliefd" van André Hazes zet de toon op het feest en zorgt voor een prachtige afsluiting. In het team spelen Lisette van Esveld, Lonke Wüstenberg, Darja de la Rambelje, Jolande van de Meer, Karin Boef, Josephine van de Stroom, Helen van der Ben, Mieke Pijning, Marisol Klitsie, Titia en Nicole Veldhuis, Dorien Ankersmit en Lenneke Overdijkink.

De meisjesjeugd blaast ook een toontje mee, gezien het feit dat Miek Vosters en Pamela Sturhoofd gekozen worden voor de Nederlands B-jeugd. Dit geeft hoop voor de toekomst van Dames 1!

OUD SCHC-ER WINT NOBELPRIJS

Oud-speler Nicolaas Bloembergen (1920) verruilde in 1946 Nederland voor Amerika waar de wetenschap al veel verder was. Hij kwam midden in de stormachtige ontwikkeling van de laser, de transistor en andere nieuwe technieken terecht. Hij kwam nog even naar Nederland terug om in 1948 in dienst van FOM te promoveren, maar ging daarna meteen terug naar Amerika en werd na enige jaren hoogleraar aan de

Dames 1 te Gent. ARCHIEF M. GLASBERGEN

Nico Bloembergen ontvangt Nobelprijs. ARCHIEF A. BLOEMBERGEN

universiteit van Harvard. In 1981 wint hij daarvoor, samen met Arthur L. Shawlow, de Nobelprijs.

STICHTSCHE STEUNT GEHANDICAPTENSPOORT

In 1981 doet SCHC voor het eerst mee aan de collecte van het Nationaal Fonds Sport Gehandicapten. Geld inzamelen voor bewegingsrecreatie-, wedstrijd- en denksporten voor gehandicapten door valide sporters is een prima initiatief. Voortaan zal de Stichtsche jeugd jaarlijks aan deze col-

lecte deelnemen. Er komen lijsten in De Stichtenaar met de namen van de uitverkoren jeugdleden. De boodschap is...met de liefste glimlach op pad en zorg dat de bussen goed gevuld raken! Er wordt door de Stichtsche jeugd *f* 1018,72 opgehaald!

In het voorjaar van 1982 organiseren 'De Hirren' (7) het Dikke Toernooi. Als vaste klanten van het café 'Dikke Dries' in Utrecht staat dit onderbondtoernooi geheel in het teken van bier, beweging en bands. Hoofdsponsor is natuurlijk 'Dikke Dries jr.'. Ondanks tegenwerking van de weergoden is het toernooi toch een succes. Twee dagen hockeyen en feest, een geweldige sfeer, barbecue, disco en de prijsuitreiking door 'De Dikke' (Ries de Winter) zelf natuurlijk.

De ALV op 18 juni 1982 zorgt voor enige verschuivingen in het bestuur: Ton van de Meeren, voorzitter; Oliva Bast-Fasting, vice-voorzitter; Bram ter Kuile, penningmeester; Piet Scheltema, secretaris; Maarten van Nieuwenhuizen, hockeycommissaris; Rob van Min, commissaris squash en Coen Eyk, accommodatie.

DE STICHTENAAR KRIJGT VLEUGELS

Het seizoen 1982-'83 start zichtbaar met een nieuwe omslag van De Stichtenaar waarop een beeldje (De Push) van de Biltse beeldhouwer Jits Bakker staat afgebeeld. De redactie is geheel vernieuwd met Willem van Doorm, Annemieke Kemper en Gerard Overdijkink voor het hockeygedeelte, Rudolf Staal voor het cricket, Karin Hille Ris Lambers voor squash en Marianne van Doorm voor het zaal hockey. Alle teksten wordt getypt door Marjan Tiel en drukkerij 'De Postduif' is weggevoegen om plaats te maken voor drukkerij Elinkwijk te Utrecht. De computer doet schoorvoetend z'n intrede, hoewel met veel groeistuijjes, die bedwongen worden door Daan Irvine. Hij is het die de computer van Marguerite Overdijkink, die het ledenbestand beheert, onderhoudt zodat alle etikettes voor De Stichtenaar er wekelijks weer vlekkeloos uit komen rollen. De vorderingen betreffende de kunstgraswens zijn te lezen in de rubriek 'Kunstgras groeit'. Na het halve halfverharde veld en experimenten met nat zand zijn nu Astroturf, Omniturf en Polygras ontwikkeld. Beter dan de kwaliteit van Kampong, maar uiteraard ook duurder.

KOMEN EN GAAN IN DE TOP

Bij de herentop zijn enige wijzigingen in het team. Alder Geensen, Wilbert Knetemann, Harald Esendam en Coen Staal nemen afscheid, maar nieuwe spelers zijn er voor terug te weten Derk Springer, Hans

Buffetcommissie.

Vlnr: Riet en Bram van der Neut, Greetje Somsen en Loutje Scheltema. ARCHIEF SCHC

Wanrooij, Jacco Beentjes (Upward) en Ronald Søpnel (Uden). De handstop bij de strafcorner vervalt, maar de aanpassing aan deze nieuwe regel gaat snel. Bij de damestop begroeten wij Henriëtte Banga, Lilian van der Schaaf, Caroline van Ysinga Veenstra, Ineke Lieman en Madeleen Klaasen.

Achter de schermen wordt hard gewerkt om de vereniging zo professioneel mogelijk te laten draaien. De jeugd traint hard. Nora Wüstenberg en Marjan Boon vernieuwen het keepersmateriaal, dat zij onder hun hoede hebben. Het buffet draait goed met een vast team onder leiding van Bram en Riet van der Neut. Bram speelt op maandagavond op zijn keyboard en creëert daarmee een gezellige sfeer.

Sinds 1960 wordt ieder jaar, meestal door Sinterklaas, de Gemberbeker uitgereikt aan iemand die zich dat jaar bijzonder heeft ingezet voor de jeugd. Dit jaar is Willem Boot de uitverkorene als dank voor zijn inzet voor het hockeykamp, de jeugdfeesten en het kampioenschap van Br.

24 UUR HOCKEYGEZELLIGHEID VAN SEVEN-TO-SEVEN

In de zaal wordt in januari 1983 het Seven-to-Seventoernooi gehouden. Een initiatief van Marianne van Doorm. Het betreft een 24-uurs toernooi waar alle zaalhockeyteams en gelegenheidsteams aan meedoen. Naast hockey wordt er gesquasht, getafeltenist en zijn er allerlei spelletjes. Er is een Winkel van Sinkel voor verkoop van gevonden zaken. 24 uur

Dames 1 1981-'82.

Staannd vlnr: Marisol Klitsie, Jolande van der Meer, Dorien Ankersmit, Darja de la Rambelje, Mieke Pijning, Josephine van der Stroom.

Zittend vlnr: Nicole Veldhuis, Lenneke Overdijkink, Titia Veldhuis, Lisette van Esveld, Karin Boef, Helen van der Ben en Marianne van Doorm, manager.

ARCHIEF M. GLASBERGEN

hockey, afgesloten met een daverend feest met twee 'kleerkasten' bij de deur, waardoor er geen calamiteiten plaatsvinden. Jos en Gon Snel, beheerders van de sporthal, werken hard mee en zijn tevreden. Het wordt een jaarlijks terugkerend evenement.

In het clubhuis vinden veranderingen plaats. De open haard midden in het clubhuis wordt gesloopt en er komt een glazen raam in het oude stookgat. Voor een nieuwe haard moet eerst gespaard worden.

DAMES 1 PROMOVEERT!

Ronald Born heeft als nieuwe trainer/coach van Dames 1 zijn intrede gedaan en stuwt de dames tot ongekende hoogte. Het gaat goed en het kampioenschap blijft dan ook niet uit; Dames 1 promoveert naar de Eerste Klasse!

Op de algemene ledenvergadering treedt Ton van de Meeren af en wordt tot erelid benoemd. Nora Wüstenberg en Marguerite Overdijkink worden voor hun vele inspanningen lid van verdienste. Gert Kuit volgt Van de Meeren op als voorzitter met verder: Oliva Bast, Piet Scheltema, Ray Langenberg, Willem Baart de la Faille, Rob van Min, Jan Pouw en Rob Vandehoek.

KUNSTGRAS VERDRINGT BILTHOVENSE TOPKWALTEIT

Na jarenlang een geweldige reputatie te hebben genoten van misschien wel de beste grashockeyvelden van Nederland, op de gunstige overgang van droge zandgrond naar veengrond, komt er in 1983 een einde aan het unieke visitekaartje van de Stichtsche velden. Kunstgras neemt een enorme vlucht in Nederland en wil Stichtsche bijblijven en ook de intensieve bespeelbaarheid van kunstgras benutten, dan moet daar voor gekozen worden.

Het bestuur en de speciale commissie kunstgras, onder leiding van Gert Kuit, heeft een zware taak het kunstgrasplan te verwezenlijken, want de totale kosten bedragen f 800.000 (exclusief btw), inclusief verlichting, hekwerk en tribunes. Het hoogste bedrag dat ooit op Stichtsche voor een bijzonder project is begroot en niet uitsluitend uit de spaarpot van de vereniging kan komen.

Ten gunste van het eerste kunstgras zijn er vele activiteiten, waaronder een groot feest. Jelle van der Zee stelt zijn Spiegeltent met de Dixionaires ter beschikking en er komen diverse artiesten. Al is de entreprijs hoog, het verlangen naar kunstgras is er ook en dus heeft het feest een dubbele bodem. Er komen diverse acties op gang zoals Claim 'n

Claim. Een groot bord in het clubhuis, voorstellende een kunstgrasveld met vakjes. Die vakjes zijn te koop voor f 100,- en dat bord moet helemaal verkocht worden. De acties moeten f 100.000 opbrengen, maar leveren uiteindelijk maar f 39.000 op. Voorts f 300.000 subsidie van de Gemeente en f 400.000 (met een garantie van een organisatie, onderdeel van de NSF, waarvoor nog een tienjarenplan moest worden gemaakt) te financieren door een bankinstelling. Aflossing van dat bedrag geschiedt door reclame en verhuur van het veld aan derden. Op de ALV krijgt het bestuur groen licht om de contributie te verhogen. De voorziene tribune wordt uiteindelijk geschrapt en dan is het geld toereikend voor de verwezenlijking.

WATER BIJ DE WIJN

In de zomer is het geld bijeen en wordt het eerste kunstgras (Omniturf) op 10 september geopend door mevrouw Laan-Benders, loco-burgemees-

Jelle's Famous Spiegeltent op Stichtsche in 1975.

ter en wethouder sportzaken, Jan van der Linden, middels het nemen van de eerste afslag voor de wedstrijd tussen captains van diverse elftallen. De feestelijke opening is druk bezocht door o.m. een gemeentevertegenwoordiging, en door de sponsors die de exploitatie mogelijk maken: Anne Brouwer, Piet Hessing, Peter Knetemann, Siep van Gaalen, Jan Willem Verloop (AMEV) en Von Weiler (CEBU). Voorts veel leden en ouders van leden die hebben meegewerkt aan de fundraising en diverse acties, Crediet- en Effectenbank, notaris Ruygrok (vanwege de oprichtingsaktes voor SCHC kunstgras B.V., Stichting administratiekantoor SCHC en Stichting Vrienden van SCHC) leden van de Raad van Advies, afgezanten van de KNHB en leveranciers. Een fikse regenbui laat zien dat het veld goed tegen water bestand is. Het eindigt binnen in een groot feest met champagne, hapjes, muziek en de bekendmaking, onder luide instemming, van de naam van veld naar de grote inspirator: de Gert Kuitweide.

Een bijzondere vermelding is nog dat Jongens B1 dit jaar landskampioen wordt.

In het nieuwe seizoen treden Antine Bast, Hieke Oostrom en Maryse Abendanon (Laren) toe tot Dames 1 en wordt Bastiaan Poortenaar uitverkoren voor de Nederlands B-selectie. René Winteraeken neemt de leiding van Heren 1 op zich en na enkele verschuivingen zijn tot het team toegetroten Wouter van de Meer, Jeroen Mundt, Willem Boot, Sem Vosters en Arjan Jongepier. Jeroen en Sem zijn tevens uitgenodigd voor de selectiegroep van Jong Oranje!

TRAINING OOK VOOR KEEPERS

De keepersclub met 40 keepers in nieuwe, goed zichtbare zeegroene truien, staat onder leiding van Heren 1 doelman Frans Haandrikman. Sjaak van Dorresteyn wordt aangesteld als STK-functionaris (Sport Technisch Kader) die speciaal gaat over niet-prestatiegericht hockey. Alle teams behoeven training en daar waar geen trainer is, staat Sjaak klaar. Hij lost tevens alle problemen van niet-bestuurlijke aard op, en hij brengt structuur in de vereniging. De rode draad, die de laatste tijd wat was gevierd, wordt weer stevig aangetrokken.

SUPER SPORTVERENIGING MET BOWLS EN CROQUET?

Het Olympische jaar 1984 start op 1 januari met een nieuwjaarswedstrijd tussen bestuur, ereleden en leden van verdienste. Weer of geen weer,

nuchter of met een kater, man of vrouw, jong of oud: dat maakt niet uit. In de rust is er thee met rum om warm te blijven. Een goed begin van het jaar en een jaarlijks terugkerend festijn, waarbij het bestuur steeds een andere sparringpartner uitkiest.

Met de toetreding van een eigen squash- en zaal hockeybestuur besluit de ALV tot het aanpassen van de naam van de vereniging. De nieuwe naam is 'Sportvereniging SCHC', met Ties Hilbrands als voorzitter van zaal hockey. Ook is er het voornemen om in het voorjaar van 1985 bowls en croquet toe te voegen. Toevoeging van deze sporten aan de 'omnivereniging Stichtsche' zal afhankelijk zijn van het aantal leden dat zich ervoor opgeeft.

ATTRACTIEF HOCKEY OP SCHC!

Na het landskampioenschap in de zaal behaalt Jongens B1 in 1984 eveneens op het veld de nationale titel. Een geweldige prestatie van Willem Donker, die hen zelfdiscipline bijbrengt, de ruimte geeft en het niveauverschil tussen de betere en mindere spelers verkleint. Dat is de basis van hun succes.

Jongens B1 landskampioen.

Staan vlnr: Robert-Jan Boterman, Stefan Keizer, Frederick Kerkhoff, Diederick van Hoogstraten, Balt Knook, Richard Brinkman, Denis Veldhuis, Willem Donker (t/c)

Zittend vlnr: Niels Christern, Okke Veen, Bastiaan Poortenaar, Mark Geurts, Martin Smit en Reinier Klaasen. ARCHIEF W. DONKER

Heren 1 1984.

Staannd vlnr: Jeroen Mundt, René Winteraeken (t/c), Hans Wanrooy, Wouter van der Meer, Sem Vosters, Max Christern, Jacco Beentjes, Sjoerd van der Zee (manager).
Zittend vlnr: Jaap Swierenga, Jacques Brinkman, Wytse van Esveld, Ivo Hemelraad, Frans Haandrikman, Roald Söpnel, Willem Boot, NN. ARCHIEF SCHC

In 1984 keert SCHC, mede door de aanwezigheid van het kunstgrasveld, onder bezielend coach René Winteraeken weer terug in de Hoofdklasse. Dit duurt tot en met het seizoen 1992-'93 met als beste resultaat de zesde plaats. Bekende namen uit die tijd zijn o.a. Wouter van der Meer, Wytse van Esveld, Sem Vosters, Peter de Vink, Jeroen Mundt, Frans Haandrikman, Bastiaan Poortenaar, Jacco Beentjes, Jacques Brinkman (inmiddels toegetroten tot het Nederlands A-team), Max Christern, Jaap Swierenga, Martijn Marree en Ivo Hemelraad. Jeugdspeler Reinier Klaasen is toegevoegd aan de Nederlands B-selectie.

Hein Middelburg (Wageningen), Maarten Nooteboom (Voordaan) en Hugo Klijn komen na de zomer de selectie versterken. Jan Boterman is manager van Heren 1. Er komt weer attractief hockey op SCHC en het aantal toeschouwers neemt royaal toe. Dat leidt tot drukke zondagen, weinig ruimte in het clubhuis, thé-dansants met levende muziek en een flinke baromzet.

SCHC sluit een driejarige sponsorovereenkomst met Eltink Projectmeubilering. Met de Heren in de Hoofdklasse en de Dames in de Eerste Klasse is het belangrijk dat de sport- en trainingsfaciliteiten optimaal zijn. Het sponsorcontract maakt dit mogelijk. Sjaak van Dorresteyn krijgt hulp van een tweede STK-functionaris: Marlies Berkemeijer, opgeleid aan het CIOS in Heerenveen. Zij gaat een aantal meisjes- en damesteams trainen en hoopt met haar aanpak geklets en gegiechel om te zetten in gemotiveerde training.

KONING WINTER SLAAT TOE

In februari 1985 loopt 'De Lange Cup' (op initiatief van Gerard Overdijk een korte midwintercompetitie met eigen leden) ten einde en dan slaat Koning Winter toe. Uitgestelde competitiewedstrijden vanwege onbespeelbare velden, en klunen is verboden. Het ijs zit 35 cm. dik in de grond en Jan Sipkema, de opperijsmester, geeft het groene licht voor eindelijk weer een Elfstedentocht. Ook Stichtenaren rijden de tocht uit: Derk Verder, de fysiotherapeut van Heren 1, en ook Elbert en Wytse van Esveld, Rob Paping en Willem Jan van der Ven. Een zware tocht met als winnaar boer Evert van Benthem. Op de Algemene Ledenvergadering neemt Harald Christern de voorzittershamer van Gert Kuit over. Verder in het bestuur: Oliva Bast, Carla Vosters-de Vilder, Wim Lugard, Frits Bijvoet, Willem Baart de la Faille, Elbert van Esveld, Servaas van Dusseldorp en Eddy Nieuwenhuys. Met één algemeen en vier afdelingsbesturen, is het bestieren van de club enerzijds gemakkelijker, anderzijds is er veel geregeld nodig om alle afdelingen goed te laten lopen. Maar het gaat allemaal goed, er zijn dit jaar vele kampioenen, er is begonnen met de bouw van een nieuwe dameskleedkamer, er wordt gebrainstormd over een tweede kunstgrasveld en Stichtsche maakt zich op voor het 80-jarig bestaan. Het logo is een leuke dobbelsteen, ontwerp Jan Chris van Pinxteren. Lustrumvoorzitter Piet Ruysenaars zal er zeker een geweldig festijn van maken...

Lustrumcommissie.

Vlnr: Daan Irvine, Joop van Donselaar, Joe Tabbers, Annemieke van der Zee, Servaas van Dusseldorp, Johannes Olland, Piet Ruysenaars, José Cladder, Derk Somsen, Hans Kerkhoff en Dick van 't Sant. ARCHIEF SCHC

H.M.(Tillemijn) Geensen- Zwaardemaker (1927-1987): Toegewijd, inspirerend, moeder van

Net als andere meisjes in haar tijd koestert Tillemijn Zwaardemaker, oudste dochter van een eerbare Bilthovense huisarts, de wens om na de oorlog medicijnen te gaan studeren. Er kruist echter een Haagse vakantieridder haar pad en Tillemijn raakt in verwachting. In die tijd betekent dat in nette kringen een huwelijk, maar de aanstaande vader is net vertrokken voor het vervullen van de militaire dienstplicht in Nederlands-Indië. Het paar trouwt daarom op afstand 'met de handschoen'. Op 25 april 1948 wordt een zoon geboren, Alder Geensen.

De toekomst voor Tillemijn is weinig rooskleurig: het huwelijk houdt geen stand, maar Tillemijn behoudt echter wel, tot haar dood in 1987, de naam Geensen-Zwaardemaker.

Op de bovenetage van de villa van haar vader aan de Soestdijkseweg woont ze jarenlang 'in' met Alder en ze vindt een baantje als bibliothecarisse op Het Nieuwe Lyceum.

Maar die bovenetage wordt ook een ongeëvenaard hoofdkwartier van de groeiende Stichtsche Cricket & Hockey Club. Hier wordt namelijk op maandagavond het wedstrijdprogramma voor het komend weekend gemaakt en de druk en verzending voorbereid van De Stichtenaar, een aantal stencilvellen op goedkoop papier. Getikt, gedrukt, geniet, gevouwen en handgeschreven geadresseerd door jeugd en andere leden. Tillemijn wordt als toegewijd secretaresse de spil van de vereniging. Ze speelt vele jaren als captain en back in Dames I en is een engel voor de meisjes- en damesafdeling die ze traint en aanmoedigt. Ze zit jarenlang in de elftalcommissie voor de meisjesjeugd, waarvoor ze tevens als afzegadres fungeert. In 1956 wordt Tillemijn daarvoor beloond met het erelidmaatschap. Ook wordt zij de inspirator van het Obbink-Tillemijntournooi.

Intussen gaat zoon Alder, een talent als exact leeftijdgenoot Johan Cruijff, in dit sportgezinnetje tot moeders trots een veelbelovende hockeycarrière tegemoet: Nederlands Jeugd, Nederlands C en B en Heren I lachen hem toe. Hij speelt 19 jaar in het eerste herenteam en in die eerste jaren ook in het eerste cricketteam. Later is Alder actief als manager bij Dames I en Heren I.

Hij overlijdt plotseling en veel te vroeg op 56-jarige leeftijd in 2005.

Tillemijn Geensen- Zwaardemaker, trotse moeder van de 10-jarige Alder Geensen, bij de uitbreiding van het clubhuis in 1958. ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

Zes voorzitters tussen

Heren veteranen A in 1988.

Staaend vlnr: Frits Bijvoet, Jan Pouw, Guus Wigmans, Herman van Nouhuys, Ton Kok, Gerard Paats.

Zittend vlnr: Willem Jan van der Ven, Herman Schols, Diederik de Geer, Murk Westerterp en Rolf van Soest. ARCHIEF M. GLASBERGEN

1986-1995

kunstgras, cricket en vandalisme

Een decennium waarin veel gebeurt. Nieuwe kunstgrasvelden, lustra, brand in het clubhuis. Jan Haandrikman gaat met pensioen, squash verzelfstandigt, zaalhockey vertrekt naar De Kwinkelier. Dames 1 bereikt een dieptepunt en de cricketers gaan naar de C.Q. van Daalenweide. In dit decennium verslijt SCHC zes voorzitters en speelt Jan van Dun een grote rol als gangmaker voor meer kunstgras. 'Het Grote Ongenoegen' leidt tot de Commissie 2000. Er wordt hard nagedacht en dit leidt tot verbeteringen in en rond het clubhuis, waaronder een kinderspeeltuin. Er komen Benjamins en tenslotte tekent de nieuw in het leven geroepen Directeur Sportief een contract voor drie jaar.

Opening dameskleedkamer.

Mw. Laan-Benders, loco burgemeester. ARCHIEF M. GLASBERGEN

In 1986 begint Stichtsche aan haar negende decennium. Het gaat de club, met tachtig energerende jaren met hoogte- en dieptepunten achter zich en inmiddels 1200 leden, goed. Harald Christern zwaait de scepter en onder zijn bewind komen er vele zaken tot stand. Zijn motto is: 'goed communiceren is belangrijk'. Daartoe vergadert het bestuur iedere maandag van 20.00 tot 21.00 uur in het clubhuis om de lijntjes tussen leden en bestuur kort te houden. Vragen staat vrij. De club beschikt thans over tien velden, waarvan één kunstgrasveld, een zaal hockeyhal, squashbanen en in de zomermaanden twee cricketpitches en een oefenkooi. Omdat gras geen vrije dagen heeft, zijn Jan Haandrikman, Theo Mundt en Ab Donselaar dagelijks bezig de velden in topconditie te houden.

Het Rataplantoernooi krijgt een extra feestelijk tintje door de opening van de nieuwe dameskleedkamer. Wat een ruimte! Loco-burgemeester mevrouw Laan-Benders prikt een tros ballonnen door op zoek naar de sleutel. De nieuwe SCHC-vlag van Christine van Nieuwenhuizen wordt gehesen. Het is een geweldig feest.

Een bijna geheel vernieuwde redactie met Gerard Overdijkink, Daan Irvine, Brigit Rietjens en Jacques Hein Vermolen doen de clubleden elke week kond van het wel en wee op SCHC.

Jeroen van Wylick is de nieuwe trainer/coach van Dames 1. Het team ondergaat enkele vernieuwingen in de samenstelling met Franciska van Pinxteren, Wilmke, Marjan en Hilda Boon, Juliëtte van Doorn, Willemien Kouwenhoven, Pepita Versteeg (Cartouche), Leonie Ros (Soest) en Nicole van Leeuwen (Apeldoorn).

René Winteraeken blijft de heren drillen in de Hoofdklasse. Jeroen Mundt moet wegens een rugblessure afhaken en Jacques Brinkman kiest voor Kampong. Aanvulling komt van Maarten Grasveld (Tilburg), Max Christern en Marnix Eikenboom.

HÉ SCHEIDS..!

Omdat er ieder weekend zo'n 70 scheidsrechters nodig zijn, is het scheidsrechterscorps uitgebreid. De nieuwe regel, dat thuis spelende senioren verplicht om andere teams te fluiten, ondervangt de 100 scheidsrechter-recruterende telefoontjes op de maandagavond. De teamarbiters krijgen via de Stichtenaar schriftelijke begeleiding onder het kopje 'Hé Scheids..!!'.

Maarten Wansink, kienmaster. Archief SCHC

'80, MAAR PRACHTIG'

Een vrolijke kienavond betekent op 23 november 1985 de opening van het lustrumjaar. Maarten Wansink is de Kienmaster, ondersteund door Ray Langenberg en Francine de Booy. Het motto is '80, maar prachtig'. De lustrumartikelen zijn nu te koop, waaronder een boxershort met het lustrumlogo. Er staan weer vele toernooien en festiviteiten op het programma, waaronder een groot Internationaal Paastoernooi en toernooien

voor alle geledingen. Het lustrum vindt zijn einde op 22 november 1986 met een reünistentoernooi, receptie en eindfeest. Het lustrumlied op de wijs van 'Oh Champs Elysees':

Oh SCHC

Oh SCHC

*Je ging al tachtig jaren mee
met al je moois en wel en wee
we vieren dit nu met elkaar
een heel lang jaar*

Oh lustrumbestuur

Oh lustrumbestuur

*Het kost je heel wat vrije tijd
en leidt ook vaak tot haat en nijd
toch doen we het met veel plezier
daarom staan we hier*

Naast de Lange Cup voor heren en jongens is er nu ook de Korte Cup voor de dames en meisjes. Een verwijzing naar de organisatoren Gerard 'Lange' Overdijkink en Joop 'Korte' Hemelraad. Een midwintercompetitie wordt vanwege de weersomstandigheden niet uitgespeeld. Drie spelers zijn geselecteerd voor het Nederlands jeugd A: Bastiaan Poortenaar, Robert Jan Kreikamp en Reinier Klaasen. Ronald Born, ex-trainer/coach van Dames 1, heeft de taak op zich genomen van trainingscoördinator, voortkomend uit een initiatief van Joop Hemelraad een trainerscommissie te vormen. De doelstelling is de inhoud van de trainingen zoveel mogelijk op één lijn te krijgen.

ELFSTEDENTOCHTWINNAAR NAAR BILTHOVEN

In februari 1986 vriest het flink en ligt er sneeuw op de velden. In de tweede achtereenvolgende Elfstedentocht wint wederom de kleine man, Evert van Benthem, uit St. Jansklooster. Ook Stichtsche ijskonijnen rijden de rit uit onder wie Willem Koers, Eric Groenhart, Derk Verder, Willem Jan van der Ven, Dirk Jan Schwietert en Gerard Overdijkink. Op 1 april heeft het squashbestuur een primeur. Evert van Benthem komt een lesje klauteren op de schaats geven, op z'n Fries 'klûnen'. Rond de sporthal kunnen leden zich met de schaatsen ondergebonden op traplopers en kleden voortbewegen. Hij doet zelfs een duit in het zakje door lid te worden van Squash SCHC, maar of hij ooit een balletje heeft geslagen...?

Ondertekening sponsor-
contract Data Process.

FOTO: EBERWEIN

Op de traditionele mosselavond is het vergeefs zoeken naar mosselen. Voorzitter Christern houdt niet van mosselen, wordt er doodziek van. Aangezien hij de baas is, is er dus geen zeefruit, maar beenham met salades en vooral veel taarten. Het bestuur verrast de aanwezigen met een voortreffelijk cabaret, waarin veel duidelijk wordt over de zaken die op Stichtsche spelen.

SQUASHSTERREN EN SPONSORS

Mandy en Manon Snel, dochters van sporthalbeheerder Jos, zijn inmiddels lid van het Nederlands jeugdteam. De tweeling is de nationale trots van de squashafdeling. Manon speelt zelfs in België en zet al haar par-

tijen in winst om, gesteund door haar non-playing zusje, captain van het team.

Het bestuur presenteert een nieuwe sponsor voor Heren 1. 'Eltink' haakt na twee jaar af en de nieuwe sponsor is 'Data Process' een software-house uit Amersfoort. Heren 1 en 2, Dames 1, hun begeleiding en het algemeen bestuur krijgen een rondleiding door het bedrijf en nieuwe kleding uitgereikt.

Advideo, een bedrijf dat de verspreiding verzorgt van videobanden van het merk PDM, sponsort vanaf nu de A1-elftallen. Niet de bedrijfsnaam, maar de naam en het logo van PDM komen op de trainingsspakken.

Opening Paastoernooi.

Vnr: Harald Christern, Marianne van Doorm, Beelaerts van Blokland, commissaris van de Koningin, Joop van Donselaar en Toon Geensen. ARCHIEF M. GLASBERGEN

LUSTRUM VOL BIER...

In het kader van het 16e lustrum vindt met Pasen een groot internationaal seniorentoernooi plaats. Toon Geensen en zijn commissie hebben het uitstekend georganiseerd. Bijna 400 deelnemers, waarvan 14 buitenlandse teams, 25 bondsscheidsrechters en 24 hosts. De Commissaris van de Koningin van Utrecht opent het toernooi met de afslag; de start van een geweldig weekend. Winnaars zijn het Ierse nationale damesteam en de heren van Schwarz Weiss Köln. De ingrediënten zijn feesten, roulette verzorgd door de Delftse Studenten, maaltijden in de sporthal. Het opmaken van de balans na afloop geeft aan dat er 55 fusten en 61 kratten bier gedronken zijn, naast alle frisdranken, broodjes, en snacks. Toernooibazen

Toon en Marianne worden bij de prijsuitreiking overladen met geschenken. Het zestiende lustrum wordt in november afgesloten met een Zuid-Amerikaans feest met een optreden van het orkest 'Exotique Tropical' met steeldrums en prachtige vrouwen, en in de dameskleedkamer het combo van Jelle van der Zee met Bart Jan Boswijk, Ed Vink en Hans Slaterus. Voorts is er Black Jack en roulette. Een prachtig feest met Surinaamse lekkernijen en spannende drankjes, waar je wel voorzichtig mee moet zijn. Maar...dat is pas de volgende dag merkbaar. Veel waardering is er voor de buffetcommissie, die wonderen heeft verricht. Een illustre gezelschap met Suzan Oosthoek, Loutje Scheltema, Bea Kamerbeek en Sietsia de Ruiter, echter zonder Greetje Somsen, die inmiddels naar België is verhuisd.

ZORGEN OVER CRICKET

Het algemeen bestuur heeft zorgen over het teruglopende ledenaantal van cricket en zelfs het aantrekken van trainer Peter Beecheno uit Engeland kan hier geen verandering in brengen. Squash trekt daarentegen weer wat aan, al vertrekt sterspeler Rob van Min naar Engeland. De ALV hockey wordt in een nieuw jasje gestoken. Wellicht om meer leden naar de vergadering te lokken, komt Lisette Sevens een praatje houden over het WK dameshockey in Amstelveen en vertelt Jan Willem Lokerman alles over de plannen om de Olympische Spelen in 1992 in Amsterdam te houden.

Heren 1 promoveert weer eens naar de Hoofdklasse, maar Dames 1 degradeert want veel speelsters hebben nog de A-leeftijd en missen ervaring en kracht. Jongens A1 gaat op voor het landskampioenschap, maar haalt dit net niet.

EEN GROEIENDE CLUB

Het seizoen 1986-87 start SCHC met 1400 leden, en 95 hockeyteams. Daarnaast drie cricketteams en 200 squashleden. Een zware klus om alles in goede banen te leiden, trainers en scheidsrechters te vinden en de rode draad een beetje in de gaten te houden.

De redactie, onder leiding van Daan Irvine, draait op volle toeren en heeft inmiddels Lot Paats-de Vos ingelijfd om de wekelijkse uitgave nog interessanter te maken en vooral het dameshockey meer aandacht te geven. Ook start ze met informatie over internationaal hockey. De club heeft al drie jaar voor de trainingen van lagere teams een STK-functionaris. SCHC begroet Ingrid Wolfslag van EMHC en internationaal Oranje keepster. Ze geeft ze onder andere keeperstraining, looptraining aan Dames 1 en ze brengt normen en waarden bij aan de jeugd.

Op het Lustrum-Rataplantoernooi wordt druk gehockeyd door leden die per straat zijn ingedeeld, maar vooral de extra attracties zijn trek- kers. Nico Haak, met z'n 'Foxy foxtrot met je elastieke benen' en andere bekende hits, zorgt voor een bomvol clubhuis waarin zelfs kleuters op het podium klimmen om mee te swingen.

KUNSTGRAS IS DUUR TAPIJTJE

Voorzitter Christern stipt nog eens wat puntjes van aandacht aan betreffende tolerantie, relativering en mentaliteitsontwikkeling, nadat ook de

KNHB zich daar zorgelijk over uitliet op de jaarvergadering. Er zijn plannen voor een tweede kunstgrasveld. De voorzitter adviseert de leden te gaan sparen, want kunstgras is een duur tapijtje en daar moet iedereen aan meebetalen. Een stuk grond van de Werkplaats geldt als voorlopig locatie. Het contact is gelegd, de beslissing echter nog niet genomen.

VETERANEN WORLD CUP

De veteranen doen mee aan de World Cup Veterans in Londen. Van de 80 teams uit 24 landen brengen de Stichtsche hockeyers het tot de kwartfinale, die echter vanwege veel blessures wordt verloren.

CAFÉ SCHELTEMA

Het clubhuis ondergaat in de winterstop een metamorfose: een verlaagd plafond, een veteranenhoek 'Café Scheltema' en een bestuurshoek bij de haard. De redactie krijgt een mooie tafel, met persje. Vooral dat laatste attribuut is belangrijk, want het vangt het vocht van omgevallen glazen op zodat de kopij niet nat wordt, en je kunt er een bitterbal zo heerlijk in pletten. Het zal nog jàären meegaan!

PARTIR C'EST MOURIR UN PEU

Op 17 februari overlijdt Tillemijn Geensen-Zwaardemaker, sinds 1956 erelid van SCHC. Zij speelde vele jaren in het eerste, zat in meerdere commissies en in het bestuur, en jarenlang werd bij haar De Stichtenaar gestencild. De laatste jaren leed zij aan een ernstige ziekte, maar als het even kon kwam zij op haar brommer naar Stichtsche om vrienden te ontmoeten en naar Heren 1 te kijken.

Op de mosselavond, wederom zonder schaaldieren, heeft Christern de primeur enige nieuwe bestuursleden aan te kondigen. Wegens zijn aftreden zal Wim Lugard benoemd worden tot voorzitter, Marianne van Doorm-Glasbergen tot vice-voorzitter en Ab ten Bruggencate tot penningmeester. Ook het vertrek van Hans en Riet Oellers naar de Achterhoek wordt gememoreerd. Johannes Olland en Joost Nuyten nemen hun jarenlange goede zorg voor de wedstrijdsecretariaten over.

Aan het einde van het seizoen bedankt René Winteraeken als trainer/coach van Heren 1. Het is de bedoeling dat hij de verantwoordelijke man wordt voor coördinatie en uitvoering van het lange-termijn-prestatiehockey. Via opbouw vanuit de jeugd heeft hij jarenlang gewerkt aan

Harald Christern. ARCHIEF M. GLASBERGEN

een hoogstaand Heren 1 dat onder zijn leiding nu alweer drie jaar in de Hoofdklasse uitkomt. Peter de Leeuw, ex-SCHC'er en bondscoach van Nederlands Jongens B, volgt hem op. Dames 1, tweede geworden in de tweede klasse, moet het voortaan zonder Frans Logger doen, maar een nieuwe man is al gevonden in de persoon van Alexander Artz, voorheen t/c van Soest Dames 1.

VIER LEDENVERGADERINGEN!

In juni zijn er vier ledenvergaderingen, van elke sporttak apart. Belangrijkste punten zijn de financiële aderlatingen voor het tweede kunstgras en een nieuwe keuken in het clubhuis. Het bestuur benoemt drie nieuwe leden van verdienste. Het zijn Ellen van de Vrugt (scheidsrechterscommissie), Joop van Donselaar jr. (minicoördinator) en René Winteraeken (coach A1, Heren 2 en 1). Na alle gedane zaken geeft Paul Litjens zijn kleurrijke mening over een aantal verschijnselen in de hockeywereld.

GEZELLIG SFEERTJE

Het seizoen 1987-'88 gaat van start met nieuwe spelers in Heren 1: Freek Jan Rijpkema (Hattem) en Kasper Klein (Leiden). Er gaat een lang gekoesterde wens in vervulling met een folder die elke thuiswedstrijd aan tegenstander en publiek wordt uitgereikt met informatie over de spelers van Heren 1. Het damsteam is drastisch vernieuwd en speelt met Miek Vosters, Wietske Teunissen, Anne Katrien van Slooten, Mascha Sollie, Marjan Boon, Maaïke van Rossum, Leonie Ros, Jolande van der Meer, Angela van Esveld, Bo Ooms, Marisol Klitsie, Juliëtte van Doorn en Pepita Versteeg.

Nieuwe gezichten bij de redactie van De Stichtenaar: Daan Irvine stort zich redactioneel uitsluitend op cricket en Jacques Hein gaat andere spannende dingen doen, zoals TV-spotjes maken. Lot Paats maakt snel promotie en is hoofdredacteur, naast Gerard Overdijkink en Annemieke van der Zee.

Het clubhuis is op maandagavond het crisiscentrum van de club. Na een oproep in De Stichtenaar met het verzoek tot een piano, is deze snel beschikbaar. Hij wordt rood/blauw geschilderd en met zoveel muzikale leden op SCHC kan er nu gepingeld worden. Dat geeft toch wel een heel gezellig sfeertje.

FUN-FUN-HOLADIJEE-FEEST-MEE-COMITÉ

Na acht jaar wordt een oude traditie hersteld en wel het oud-op-nieuw feest. Om valide redenen destijds gestaakt, doch nu nieuw leven ingeblazen door het 'Fun-fun-holadijee-feest-mee-comité'. Dat er belangstelling is voor een dergelijk feest bewijst de aanwezigheid van 120 leden in de leeftijdscategorie van 20 tot 50 jaar. Kaarslicht, een brandende open haard en Nat King Cole op de draaitafel. Bestaat er een mooiere manier op het nieuwe jaar te openen?

Inmiddels is de Commissie Externe Betrekkingen druk bezig met het

realiseren van het tweede kunstgrasveld... de locatie is nog onzeker, gedacht wordt nu aan veld 5. Op 1 februari start een loterij met als hoofdprijs een auto. Vele evenementen moeten de lotenverkoop stimuleren. Hans Kerckhoff, zeer actief lid van genoemde commissie, overlijdt nog voor hij 'zijn' project gerealiseerd ziet. Zijn knowhow van en gezonde kijk op de zaak moet de commissie node missen.

Aan het einde van het seizoen behaalt Heren Veteranen A de Hoofdklasse, neemt Frans Haandrikman na veertien jaar afscheid als keeper van Heren 1 en behouden Heren 1 en Dames 1 hun plaats in de huidige klasse. Wim Lugard draagt de voorzittershamer over aan Cees van Esveld.

ALLE LEDEN EEN GEBITSBESCHERMER

Het seizoen 1988-'89 begint traditiegetrouw met het Rataplantoernooi, waarbij nieuwe of hernieuwde vriendschappen worden gesloten en de spieren weer even losgeschud worden. Bastiaan Poortenaar speelt tegen Kenia in Londen zijn eerste echte wedstrijd in het Oranjeshirt en hij gaat binnenkort mee naar India.

Pepita Versteeg, speelster van Dames 1 en tevens tandarts, heeft het plan opgevat om alle leden van een gebitsbeschermer te voorzien. Even op SCHC in een lepelje happen en een week later ligt je gebitsbeschermer klaar. Een geweldig initiatief want iedereen moet wel blij kunnen blijven lachen na een botsing met een hockeybal.

In september is de trekking van de loterij voor het tweede kunstgras. De loterij bleek een loodzware kar, maar Jan van Dun en zijn commissie bleven trekken en duwen en nu is het geld dan binnen. De Fiat Panda en zeer vele andere prijzen worden uitgereikt en het kunstgras komt er! Een navrante bijkomstigheid echter is dat, indien het kunstgras op veld 2 komt, de cricketers het veld moeten ruimen. Maar... komt tijd, komt raad.

DAMES 1 WINTERKAMPIOEN

Met de topteams gaat het goed. Dames 1 is winterkampioen met twee punten los. Heren 1 beschikt over een betere mentaliteit en staat riant in het linkerrijtje. De teams trekken steeds meer publiek en dit bepaalt voor een groot deel de goede sfeer in het clubhuis.

In december is er weer een geweldige kienavond en wegens succes geprolongerd het oud-nieuwfeest, ditmaal met 300 bezoekers die tot in de vroege uurtjes zoenen en dansen om afscheid te nemen van 1988. De nieuwjaarswedstrijd gaat dit keer tussen bestuur en leden van verdien-

ste/ereleden: laatstgenoemden bleken sterker. Wellicht dat het bestuur te veel aan sport denkt, maar het te weinig beoefent?

In januari 1989 bereikt ons het droeve bericht van het overlijden van Theo Mundt. Vele generaties hebben het beeld van Thé voor ogen, zittend in zijn groene loden jas op de tractor van Haandrikman, of op zijn paraplu kritisch kijkend naar Heren 1. Hij was met hart en ziel verknocht aan SCHC, als hockeyer, cricketer en als bondsscheidsrechter.

PARKEERWACHT

De parkeerplaats naast de sporthal wordt regelmatig bezocht door mensen met slechte bedoelingen. Vaak genoeg komen er mensen heel teleurgesteld achter dat hun autoradio is gestolen. Nu is dat verleden tijd. SCHC stelt een parkeerwachter aan die op zondag, maandag- en donderdagavond op de auto's past. Voor één gulden let hij de gehele dag op. Duur? Welnee, in Utrecht betaal je toch al gauw twee gulden per uur. Het einde van de competitie levert het kampioenschap van Dames 1 op.

Nieuwjaarswedstrijd. ARCHIEF M. GLASBERGEN

Kunstgras in wording. ARCHIEF M. GLASBERGEN

kunstgras

De wens van Alexander Artz is twee kampioenschappen in twee jaar, en de helft daarvan is nu in beeld. Volgend seizoen dus op naar de Overgangsklasse!

Ook Heren 1 speelt een goed seizoen en eindigt in het linkerrijtje.

CRICKETVELD IN TIEL..?

Het prachtige grasveld van veld twee en drie wordt opgerold waar in de zomer een kunstgrasveld en een nieuw veld 3 wordt aangelegd. Harald Christern doet het zeer verstandige voorstel om het veld zo te situeren, dat er nog een veld achter en eventueel een veld voor kan. De cricketers leggen hun pitch aan op de 'nieuwe' velden tussen Werkplaats en Den en Rust, ook een prachtige locatie, maar toch vinden de cricketers dat 'het mooiste cricketveld van Nederland verloren is gegaan'.

TWEDE KUNSTGRASVELD SCHITTERT

Met ingang van seizoen 1989-'90 ligt het tweede kunstgras te glinsteren in de zon. Voor het clubhuis is een 'zonneweide' gerealiseerd, afgescheiden met laurierstruiken. Het kunstgras wordt op 3 september geopend door de wethouder van sportzaken, Jan van der Linden.

SCHC neemt afscheid van hoofdsponsor Data Process, en verwelkomt Volmac, want inmiddels is wel duidelijk dat SCHC zonder hoofdsponsor niet in de Hoofdklasse kan blijven meedraaien. Volmac is bereid om een bijdrage aan de jeugd te leveren op basis van de gescoorde doelpunten.

Na elk weekend worden ze opgeteld en via een trefferteller in De Stichtenaar is zichtbaar hoeveel treffers er in het seizoen zijn gescoord.

De dames gaan na veel geharrewar in de rood/blauwe herenshirts spelen, maar mogen hun blauwe kousen met rode boord blijven dragen omdat 'je van geringde kousen zulke dikke benen krijgt'.

Heren 1 heeft een aantal nieuwe spelers en een nieuwe manager in Toon Geensen. In het team spelen thans: Albert de Groot, Paul Brink, Hans Wanrooy, Bastiaan Poortenaar, Sem Vosters, Olaf en Zoran van Gessel, Marnix Eikenboom, Carl-Jan Kreikamp, Niels Krasselt, Jeroen Mundt, Bas Meurs, Simon Fokkema, Jacco Beentjes, Wouter van der Meer, Hein van der Put, Cedric Boterman, Jetze Oosthoek en Diederik van Schie.

Ook bij Dames 1 zijn er wijzigingen en het team bestaat nu uit: Kiki Abbink, Marian Boon, Anne-Marie Brinkman, Marijke Brune, Marjolein den Hoedt, Anne-Karien Kortebout, Willemien Kouwenhoven, Petra Lambert, Jolande van der Meer, Suzanne Plesman, Anne Katrien van Slooten, Mascha Sollie, Wietske Teunissen, Pepita Versteeg, Miek Vos-

ters en Fimke Wiersma. Manager is Heleen van den Heuvel, echtgenoot Pim verzorgt de conditietraining.

Helaas moeten we weer voorgoed afscheid nemen van een erelid, namelijk van ex-voorzitter Ton van der Meeren. Ton was zeven jaar voorzitter en de stuwende kracht achter velerlei activiteiten. Tijdens zijn voorzitterschap zijn zaken gerealiseerd zoals de sporthal, kunstgras, een multifunctionele sportvereniging met hockey, cricket, squash en zaal hockey die leidde tot de naamswijziging in 'Sportvereniging SCHC'.

Hij bouwde de samenwerking met de gemeente De Bilt verder uit en had zeer goede contacten met de KNHB. Gert Kuit zegt over hem: "Ton en ik waren in die tijd een soort Siamese tweeling, zeker in de periode toen ik naast penningmeester ook vice-voorzitter was. Ton was de man naar buiten ik deed het detailwerk en het werk achter de schermen. Ton was voor mij persoonlijk een heel belangrijke vriend. Hij hield de schapen goed bij elkaar en was altijd in de weer om brandjes te blussen. Hij was van het harmoniemodel. Een zeer warm mens". Zijn plotselinge dood komt hard aan bij de leden. In het najaar overlijdt eveneens oud-voorzitter Cees Pet. Lid van de Raad van Advies en voorzitter van de Sportraad in Bilthoven. Zowel Ton als Cees verliet plotseling en veel te vroeg het (sport)leven, waaraan zij nog zoveel vreugde beleefden.

HOCKEYKAMP TERUG

Het hockeykamp wordt in ere hersteld en na een jaar kwakkelen zijn er 90 kinderen in de C- en D-leeftijd die meedoen. Het wordt een geweldig feest, alle hulde voor het organiserend jeugdbestuur. Aan het begin van het jaar 1990 is er in de zaal weer een Seven-to-Seventoernooi waaraan zeer veel zaal- en veldteams meedoen. Het geeft wat glans aan het sombere winterseizoen. Jongens B1 wordt landskampioen in de zaal en Dames 1 promoveert. Herman van Nouhuys heeft een lustrumcommissie gevormd en richt zich inmiddels op het 85-jarig bestaan van de vereniging volgend jaar.

DAMES ALWEER KAMPIOEN

In het voorjaar wordt Dames 1 wederom kampioen. De wens van Alexander Artz, promotie naar de Overgangsklasse, is uitgekomen. De gemiddelde leeftijd is nauwelijks 22 jaar, maar met een niet aflatende inzet, ontelbaar optimisme en geloof in eigen kunnen wordt dit kampioenschap bereikt. Alexander kan met opgeheven hoofd de club verlaten en

draagt zijn taak over aan Liesbeth Buissant. Ook Veteranen A wordt kampioen met een voorsprong van elf punten, een all-time record! Heren 1 behoudt zijn plaats in de Hoofdklasse. Bij de ALV in de zomer van 1990 neemt Ruud Abbink, veldhockeyvoorzitter, afscheid. Al halverwege het seizoen gaf hij de fakkel door aan Gerard Paats, die deze functie tot zijn officiële benoeming ad interim waarnam.

CRICKET SLANKT AF

De cricketafdeling kiest intussen voor Zami, competitie op zaterdagmiddag. Veel sporters willen niet hun gehele zondag 'opofferen' voor cricket en hopen op deze manier hun senioren ledenbestand te vergroten. Voor het jeugdcricket wordt een cricketpromotie gehouden in de sporthal voor de jeugd en hun ouders om zodoende de basis te verbreden, zodat cricket voor SCHC niet verloren gaat.

KOMEN EN GAAN EN LAST MINUTE LUSTRUM

Het seizoen 1990-'91 begint met een sterke verjonging van Heren 1 met Erik Groenhart als trainer/coach. Van der Meer, Mundt, Wanrooy en De Groot vertrekken en Bart van Gaalen (Schaerweijde), Reinier Douque (Gooische) en Martijn Marree (Kampong) komen. Dames 1 wordt versterkt met Heleen van den Heuvel, Barbara Rietjens, Jorien Willems en Maud Goedhart. Lot Paats is manager.

Voorts zijn er weer 100 nieuwe leden en enkele wisselingen in de diverse besturen. De lustrumvoorzitter heeft er wegens drukke werkzaamheden de brui aan gegeven en de lustrumcommissie is ontbonden. Wat rest zijn twee leden die graag de kar willen trekken, en een ordner met twee velletjes info. Vier maanden voor de opening van het lustrum en nog geen concrete plannen dus... Marianne van Doorm, vice-voorzitter van het algemeen bestuur en extra druk wegens langdurige ziekte van de voorzitter, wordt door het bestuur gevraagd de taak van lustrumvoorzitter op zich te nemen en dat doet zij. In no time verzamelt zij genoeg mensen om zich heen, die hard aan de slag gaan om van het 85-jarig bestaan toch een geweldig festijn te maken. Begin oktober komt het lustrumbestuur al met een volledig programma naar buiten, waarin alle afdelingen van SCHC betrokken zijn.

Eveneens in oktober bereikt ons het bericht van het plotseling overlijden van de legendarische Freddie Hooghiemstra, tophockeyer van SCHC en erelid, speler voor Oranje, waarvoor hij 43 keer uitkwam en tweemaal Olympisch deelnemer. Een innemende persoonlijkheid die zich de laat-

ste jaren vooral op de golfsport richtte en onder andere van het verloederde natuurbad 'De Biltse Duinen' een mooie zes holes golfbaan wist te creëren. Een geweldige sportman die voor SCHC van grote betekenis is geweest.

85 JAAR MÉT ELKAAR, VÓÓR ELKAAR

Het lustrumbestuur presenteert zich in januari 1991 met nieuwe truien en het lustrumlied ter opening van het zeventiende lustrum. De lustrumartikelen worden grif gekocht en vooral het horloge met het lustrumvignet, ontworpen door Rudolf Staal, wordt gretig afgenomen. Het motto is 'Met elkaar, voor elkaar'. Ook het Paastoernooi voor bovenbondteams is een succes. Gasten kamperen zelfs langs de lijn om maar zo dicht mogelijk bij de bron te zitten. In een heerlijk zonnig weekend worden diverse partijen gespeeld en natuurlijk zijn er eieren, spelletjes voor de kinderen,

Lustrumcommissie 1991.

Staand vlnr: Lodewijk Mengelberg, Joost Nuijten, Marcel van de Bosch, Raymond Wasser,

Wijloh van de Wijgerd, Gert Jan van Bommel, Marianne van Doorm.

Zittend vlnr: Jolande van der Meer, Kirsten Szameitat, Maja Hilbrands. ARCHIEF M. GLASBERGEN

met elkaar

Jeugdlustrumtoernooi. ARCHIEF M. GLASBERGEN

een snackkar en avondmaaltijden in een grote tent, gevolgd door feesten. De jeugd en onderbondelftallen worden niet vergeten. Pinksteren herbergt het Top-toernooi en een week later volgt het Veteranentoernooi met 30 teams, een kinderprogramma en tot slot een Indische maaltijd onder de klanken van een dixielandband. Alle evenementen kennen prachtig weer en zijn mede daardoor buitengewoon geslaagd.

Lot Paats, hoofdredacteur van De Stichtenaar, voorziet haar redactioneel vanaf nu met een tuintip. Zelf denken hoeft niet meer, zij geeft wel aan wanneer je moet snoeien, zaaien, stekken en wanneer de bollen de grond in moeten.

DE TOPPERS

Heren 1 ontloopt dit jaar op het nippertje de Overgangsklasse. De voorzitter schrijft dat de laatste wedstrijd zonder overdrijving de belangrijkste wedstrijd van de heren was van de laatste zeven jaar. Dames 1 eindigt als vijfde, een knappe prestatie als nieuwkomer in de Overgangsklasse, maar moet aan het eind van het seizoen afscheid nemen van Jolande van der Meer, Suzan Plesman en Marijke Brune.

VANDALISME EN A-SOCIAAL GEDRAG VIERT HOOGTIJ

Het seizoen 1991-'92 staat voor de deur. Er zijn veel nieuwe gezichten in het clubhuis op de maandagavond. Gerard Overdijkink heeft de redactie verlaten en om nog meer invloed te krijgen, wordt hij voorzitter van het algemeen bestuur.

De dames- en herentop gaan van start met een optimale begeleiding. Bij de heren zullen Rob Bianchi en Rob Weers hen naar grotere prestaties trainen en coachen, gesteund door Hans Beumer als manager. De dames worden omringd door de goede zorgen van Liesbeth Buissant, Lot Paats en Peter Goudberg met fysio-ondersteuning van Derk Verder.

Vandalisme, het aanrichten van vernielingen en asociaal gedrag viert hoogtij en het bestuur doet er alles aan dit tegen te gaan. Joke de Bruin-Stek is door het bestuur gevraagd als clubpsycholoog op te treden en zal in een wekelijks stukje verantwoording afleggen over haar bevindingen ten aanzien van de wantoestanden die er heersen. Tevens stelt het bestuur een 'bestuurslid van de dag' aan, die de hele zondagmiddag oplet, vragen beantwoordt en in geval van calamiteiten optreedt.

De squashafdeling start met het jaarlijkse Haantoernooi. Tijdens dat toernooi wordt iemand benoemd die zich dat jaar verdienstelijk heeft gemaakt voor de vereniging. In navolging van de leden van verdienste

van voorgaande jaren Cor Schutte, John Taylor, Patty Vulto, Willem Burbach, Jan Haandrikman, Jos Snel en Gert Jan van Bommel is deze maal gekozen voor Corry Smits.

BRAND IN HET CLUBHUIS!

Eind oktober gooit een onverlaat door het keukenraam van het clubhuis een brandende materie en sticht daarmee brand. De bijkeuken en een deel van de keuken zijn verwoest en het plafond van de grote zaal is zwart van het roet. De rommel wordt snel opgeruimd zodat de spelers weer gebruik kunnen maken van het clubhuis, maar de keuken moet vernieuwd, het clubhuis geverfd en voorzien worden van een nieuw plafond. En dit alles aan de vooravond van de afsluiting van het lustrum,

Reünistendag.

Vlnr: Erwin Knetemann, Irene Simons, NN. Dick de Klerk, Marcella Zwier, Alexander Bouwman, Kunnie Hilbrands, Maja Hilbrands, groupier, Lidwieke Geensen-van de Bos. ARCHIEF M. GLASBERGEN

Mosselavond 1993.

Vlnr: Kirsten Szameitat, Gerard Inden, Gerard Overdijkink, Gerard Paats, Susan Hora Siccama en Jos Zey. ARCHIEF M. GLASBERGEN

de reünistendag. Paniek! Het bestuur en lustrumbestuur doen er echter alles aan om door versiering en gekleurde lampjes de loshangende bedrading, het kale metselwerk, de stalen balk en het glimmende rookkanaal te camoufleren. Het klinkt wat hol, maar dat mag de pret niet drukken. Het slotfeest wordt een enorm succes met Jelle van der Zee en Din Binkhorst en hun Eddie Condon Memorial Jazz Band, een bruin café, roulette en een optreden van Niels Vermolen.

SPAREN VOOR DERDE KUNSTGRASVELD

Het bestuur komt met voorzichtige plannen voor een derde kunstgrasveld. Dat de gemeente weer diep in de portefeuille zal duiken, is hoogst

onwaarschijnlijk. Maar weer sparen dus! In de commissie zitten Willem Simons, Piet Scheltema, Wouter van der Meer en Jos Zey.

Bij het opknappen van het clubhuis komt er een krattengat in de bar. Opvangen is geboden want een gecrashte krat betekent drankmisbruik. Ook honden en kinderen maken dankbaar gebruik van het gat, tot grote ergernis van de buffetcommissie.

Heren 1 en Dames 1 behouden dit jaar hun positie in Hoofdklasse en Overgangsklasse. Rob Bianchi gaat in het nieuwe seizoen naar Laren en Rob Weers neemt de hoofdtaak over, gesteund door Wouter van der Meer.

Na 19 jaar gaat Jan Haandrikman, onze groundsman, met pensioen. Wij

zullen Jan en zijn vrouw Lucy missen. Jan wordt welverdiend lid van verdienste. Een opvolger is al gevonden in Willem den Breeijen. Hij en zijn gezin nemen geen intrek in de dienstwoning, doch deze wordt later betrokken door Harry Haandrikman, want het licht moet blijven branden op SCHC!

GOED TOEVEN IN DE STICHTSCHE HUISKAMER

1992-'93: een nieuw seizoen met een nieuw algemeen bestuur: Gerard Overdijkink, voorzitter; Kirsten Szameitat, Nick Mouthaan, Susan ten Doesschate-Hora Siccama, Jos Zey, Gerard Paats, Bart Duijndam, Koos Hofs, en Gerard Inden.

De cricketers hebben hun laatste runs geslagen doch helaas bestaat de afdeling nog maar uit 17 leden. Gerard Inden heeft een beleidsplan ontwikkeld waarmee hij hoopt dat dit aantal snel zal groeien.... De squash-afdeling is verrijkt met twee extra squashbanen met glazen wanden. Het clubhuismeubilair is opgeknapt en er is een nieuwe keuken geplaatst die er geweldig profi uitziet. Goed toeven dus in de 'Stichtsche huiskamer' zoals de voorzitter het noemt.

In navolging van het Nivo Nihil-toernooi van enkele jaren geleden organiseert Heren II in augustus het 'Bandy-on-the-ice-toernooi'. Weinig bandy en ijs, maar wel een beregoed onderbondtoernooi. Voor herhaling vatbaar!

ZELFSTANDIG ZAALHOCKEY EXIT

Het zaalhockey als zelfstandige sporttak houdt op te bestaan, enerzijds door gebrek aan belangstelling door de senioren, anderzijds door de uitbreidingsplannen van de sporthal, die liever tennisbanen wil exploiteren dan een hockeyhal die een groot deel van het jaar leeg staat. Voortaan zal in de 'Kwinkelier' worden gezaalhockeyd en de zaalhockeycommissie valt vanaf nu onder het veldhockeybestuur.

Ook een noviteit is de bardienst door elftallen, waarmee de taak van de buffetcommissie aanzienlijk wordt verlicht. Er blijft een commissielid voor begeleiding aanwezig, maar het werk zal worden gedaan door elftallen die door de buffetcommissie in overleg met de wedstrijdsecretaris worden aangewezen.

De thé-dansants, gepland als Dames en Heren I thuis spelen, worden goed bezocht, zeker wanneer Robbie Ronalds zingt, want dan is de Stichtsche huiskamer één groot feest met hossende en zingende sporters.

Een eveneens feestelijk gebeuren betreft de Beaujolaisavond in oktober voor bestuurs- en commissieleden. Zodra de Primeur uit is, wordt deze door bestuursleden uitgeschonken en met een kaasje en worstje genoten bij de open haard. Even het werk stilleggen om met elkaar te genieten en in ontspannen sfeer te babbelen.

MORALISERENDE SUGGESTIES VOOR HULPVAARDIGHEID

Op de kienavond in december wordt Lot Paats benoemd tot lid van verdienste.

Voorzitter Overdijkink neemt zijn taak als voorzitter zeer serieus en laat ons in De Stichtenaar wekelijks weten waarmee het bestuur druk is. Hij hanteert voorts het Amy Groskamp-ten Have-principe, met moraliserende suggesties voor hulpvaardigheid, teamgeest en saamhorigheid. Door het grote ledental dreigt 'de familieclub' te verdwijnen en is er een grote groep (studenten en andere leden van buiten het dorp) die gemotiveerd moet worden tot het hanteren van bovengenoemde kwaliteiten.

Heren en Dames I vechten dit jaar hard voor de punten, maar helemaal naar wens gaat dit niet. In De Stichtenaar verschijnt dit seizoen (daarom ook?) geen enkel wedstrijdverslag of standenlijstje. Hoewel er veel publiek langs de lijn staat, veelal de beste stuurlui (!), is het toch zaak de overige leden te informeren. Heren I degradeert naar de Overgangsklasse. Sponsor Volmac heeft helaas afgehaakt en dit jaar doen we het zonder de extra inkomsten.

MOPPEREN OVER HET GROOTE ONGENOEGEN

De ALV in mei brengt een aantal veranderingen. De vergadering heeft een titel en wel 'Het Groote Ongenoegen'. Vele leden komen mopperen over de velden, de accommodatie, het sanitair, de bar en andere zaken die onder verantwoordelijkheid van het bestuur vallen. Het bestuur neemt van alle klachten notie en zal zich beraden op herstel. De afdeling squash, die de afgelopen jaren met een exploitatietekort tobde, wordt zelfstandig en afgestoten van SCHC. De doelstelling was het oprichten van een omnivereniging en tevens om de hockeyers een aantrekkelijke sport binnen hun vereniging te bieden. Nu er nog maar maximaal zes hockeyers squashen lijkt het doel voorbijgeschoten en in goed overleg met de squashafdeling wordt de samenwerking beëindigd. De statuten en het huishoudelijk reglement worden aangepast.

Ander nieuws is dat, in navolging van andere verenigingen, met ingang van het nieuwe seizoen gestart wordt met Benjaminhockey voor kinde-

Benjamins. ARCHIEF K. SZAMEITAT

ren van zes tot acht jaar. Zij leren spelenderwijs hockeyen op zaterdagochtend van 9.00 tot 10.00 uur.

De cricketpoot ondergaat een opleving en er zijn inmiddels weer zeventig cricketleden. Tenslotte wordt het voorzitterschap overgedragen aan Nick Mouthaan en penningmeester wordt Willem Simons.

KINDERSPEELTUIN MET GLIJBAAN EN WIP

Met ingang van het seizoen 1993-'94 zien we dat het bestuur woord gehouden heeft. Bij het betreden van het terrein zien we, dat een kinderspeeltuin is aangelegd. Klimhuisje, glijbaan en wip maken deel uit van de speeltuin voor kinderen tot twaalf jaar en de speeltuin is omgeven door een hekje. Ideaal om je kinderen even weg te zetten, al is het wel zaak een oogje in het zeil te houden.

In het clubhuis is een rieten kap gemaakt boven de bar met een rood zwaailicht voor de laatste ronde. Tevens is de herenkleedkamer verkleind teneinde een plek te creëren voor de fysiotherapeut. De buitenkant van het clubhuis is rood en blauw geverfd. Goed werk van de 'Commissie Hoog' (later genoemd 'Commissie 2000') die de hele zomer met vrijwilligers bezig is geweest de boel op te knappen.

De redactie gaat een nieuw tijdperk in met thans Lot Paats-de Vos, Max Heldring, Marianne van Doorn en Dirk Willem van Dam (bijgenaamd Pet).

KEEPERSHELM VERPLICHT

Met ingang van dit seizoen is de helm met keelbeschermer voor keepers verplicht gesteld. Veilig, maar ook warm zo'n ding, vooral in voor- en najaar en de dames protesteren in verband met hun kapsel. Sport eist z'n tol.

Ook komend seizoen zijn er weer de traditionele evenementen zoals het Bandy-on-the-ice-toernooi, het Hockeykamp, de jeugdfesten, het Sinterklaasbezoek, de thé-dansants, de kienavond en de vele toernooien voor de jeugd.

Het concept de bar te laten draaien door elftallen is succesvol verlopen, maar met ingang van het nieuwe seizoen zal dit gedaan worden door slechts één team per zondag, het 'team van de dag'. Een vroeg-spielend team neemt de bar over tot sluitingstijd, inclusief veegcorvee. Een zware taak, maar met de vele elftallen is een team maar eens per jaar aan de beurt. Het team mag zelf beslissen wat ze aan happen serveren, en zo is er de ene zondag erwtensoepp, dan weer knakworsten, broodjes haring,

nasiballen enzovoorts. Ook kiest het team eigen cd's om te draaien. Elke zondag is zodoende een feestdag.

'Het Grote Ongenoegen' wordt langzaam maar zeker omgezet in 'Het Grote Genoegen'. Bij de nieuwe 'Infobalie' op zaterdag kunnen coaches, scheidsrechters en tegenstanders informatie krijgen. Dat laatste vooral is een goed plan, want op zaterdag lijkt het clubhuis wel een mierehoop waar geen mens meer wijs uit kan.

BETER TEN HALVE GEKEERD...

Heren 1 presteert inmiddels in de Overgangsklasse niet naar wens. In goed overleg vervangt Willem Boot in november Rob Weers. Roelant Olt-

Erik Groenhart. ARCHIEF M. GLASBERGEN

Opening kunstgras.

Vlnr: Gerard Inden, Johannes Olland, Jeroen Simons, Wouter Kan, Henk Horst, Jan van der Linden, wethouder sportza-
ken, Willem Simons. ARCHIEF K. SZAMEITAT

mans, trainer/coach van het Nederlands elftal, verzorgt op vrijdagavond de training, Erik Groenhart neemt de conditietraining voor zijn rekening. Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald...

De Commissie 2000 buigt zich over een derde kunstgrasveld. Zonder sponsor gaan de plannen voorlopig in de ijskast, maar de voelhorentjes blijven actief. De commissie gaat ruim 200 leden interviewen om een beeld te krijgen van de wensen die er zoal leven op de club. Zij heeft 60 vragen geformuleerd over acht onderwerpen.

In februari 1994 krijgt De Stichtenaar een leuke omslag met het ontwerp van kunstenaar Michiel Poort. Op initiatief van Arno Baas wordt dit ontwerp verwerkt in kleurige truien en zo krijgt SCHC na enige jaren weer een nieuwe clubtrui.

CONTRIBUTIEVERHOOGING VOOR DERDE KUNSTGRASVELD

De mosselavond is zoals altijd weer bijzonder smakelijk en gezellig met als hoogtepunt de benoeming van Arno Baas tot lid van verdienste. Zijn zorg voor de bar en zijn activiteiten met betrekking tot het opknappen van het clubhuis waren hiervoor de aanleiding.

Minicoördinator Joep Remmen organiseert in april de mini-slotdag. Lekker vijf uur lang spelen en hockeyen met een broodje knakworst en limonade toe. Ook de Benjamins doen mee onder leiding van Jacqueline Zandvliet die met ingang van het nieuwe seizoen de leiding van deze allerjongsten op zich genomen heeft. Voor alle 170 kinderen is dit een mooie afsluiting van het seizoen.

Het bestuur besluit in april tot een bijzondere ledenvergadering om de bijzondere plannen die het heeft, kenbaar te maken. Eén van de plannen is een contributieverhoging van f 25,- om het derde kunstgrasveld te realiseren. Niet iedereen is er voor, maar met een meerderheid van stemmen wordt het toch aangenomen. De verhoging is noodzakelijk om de f 150.000,- gemeentesubsidie te ontvangen en de aanleg van het veld nog deze zomer te realiseren.

Om de geldstromen goed te begeleiden en te verwerven wordt de 'Stichting Vrienden' in het leven geroepen onder leiding van Gert Jan Bilderbeek en Wilbert de Kroon. Middels een loterij en sponsorwerving moet de spaarpot van SCHC gevuld worden, en blijven!

PARKEERTERREINTJE

Heren 1 start in het seizoen 1994-'95 met veel nieuwelingen. Het team wordt getraind door Norbert Nederlof en Erik Groenhart en gecoached

door Wouter van der Meer. Manager is Henk Haverman, wiens zoon Jochem is gekozen voor Jong Oranje.

Dames 1 heeft enkele nieuwe speelsters 'ingekocht' en gaat fris van start. Coach is Walther van Dam, trainer Erik Groenhart en manager Arno Baas. Beide teams gaan opnieuw een greep naar de Hoofdklasse doen. Achter de dienstwoning, nog steeds genoemd 'het huis van Haandrikman' wordt op het halve verharde, doch al lang niet meer gebruikte, veldje een parkeerterrein aangelegd, simpel maar thans wel met een bestrate in- en uitrit. Dit zal de parkeerboetes hopelijk weer wat terugbrengen. Groundsman Den Breeijen, al vaak afwezig in verband met de ernstige ziekte en daarna het overlijden van zijn vrouw, beëindigt zijn contract met SCHC en er worden maatregelen getroffen voor een nieuwe onderhoudsploeg.

ZANDINGESTROOID KUNSTGRASVELD

Met enige vertraging wordt in oktober bezit genomen van een nieuw zandingestrooid kunstgrasveld. Met dit derde kunstgrasveld is er ook plaats op SCHC voor bedrijfshockey, waardoor aan de intieme maandagavonden een einde komt. De commissies worden in een hoek gedreven en vele teams nemen luidruchtig bezit van de Stichtsche huiskamer. Maar... de barometertijgt, de clubkas wordt gespekt, en dat is ook belangrijk. Trimhockey laat voor het eerst zijn gezicht zien. Dit is bedoeld voor mensen die niet of nauwelijks gehockeyd hebben en toch wat aan conditie willen doen in een gezellig mixedteam.

WILLEM, DE BALLENSNUFFELHOND

Helemaal nieuw is snuffelhond Willem. De golden retriever van Len Vleeshouwer zoekt en vindt ballen die over de hekken zijn geslagen. In oktober brengt Len de vangst van een half jaar terug naar Stichtsche: 129 ballen! Een hondenbaan? Welnee, Willem is er dol op!

De algemene ledenvergadering in oktober brengt een nieuw erelid op het bord: Jan van Dun. Ook nu was hij betrokken bij het nieuwe kunstgras, misschien zorgt hij in de toekomst wel voor nog meer van die velden! Nick Mouthaan treedt af, Willem Simons neemt het voorzitterschap over. Het bestuur moet de beleidsplannen van de Commissie 2000 in de komende vijf jaar gestalte gaan geven.

Met ingang van 1995 heeft Stichtsche dan zijn derde kunstgrasveld. Wethouder van Sportzaken, Jan van der Linden, verricht de officiële opening. Het veld is bedekt met een dikke laag sneeuw, een openingswedstrijd is

onmogelijk! Wel zorgen de vele mini's voor een leuk spektakel door het oplaten van ballonnen, een actie die onlosmakelijk verbonden lijkt te zijn met dergelijke feestelijkheden op SCHC.

Het jeugdbestuur zit bepaald niet stil en komt met het plan van een jeugd gala. Een stijlvol feest voor A-jeugd, met heren in smoking en dames in het lang. Een feest met zanger en disco, voorafgegaan door een diner in het clubhuis. Noblesse oblige, veel leden met partner geven er gevolg aan en komen op hun mooist.

VICTORIA ZET VOET DWARS...

Aan het einde van het seizoen blokkeert Victoria (net als in 1910 en 1970!) Heren 1 de weg naar de hoogste afdeling van de KNHB. In de laatste wedstrijd van het seizoen verspeelt Heren 1 een belangrijk punt en mist zodoende het kampioenschap. Beide topteams blijven in de Overgangsklasse.

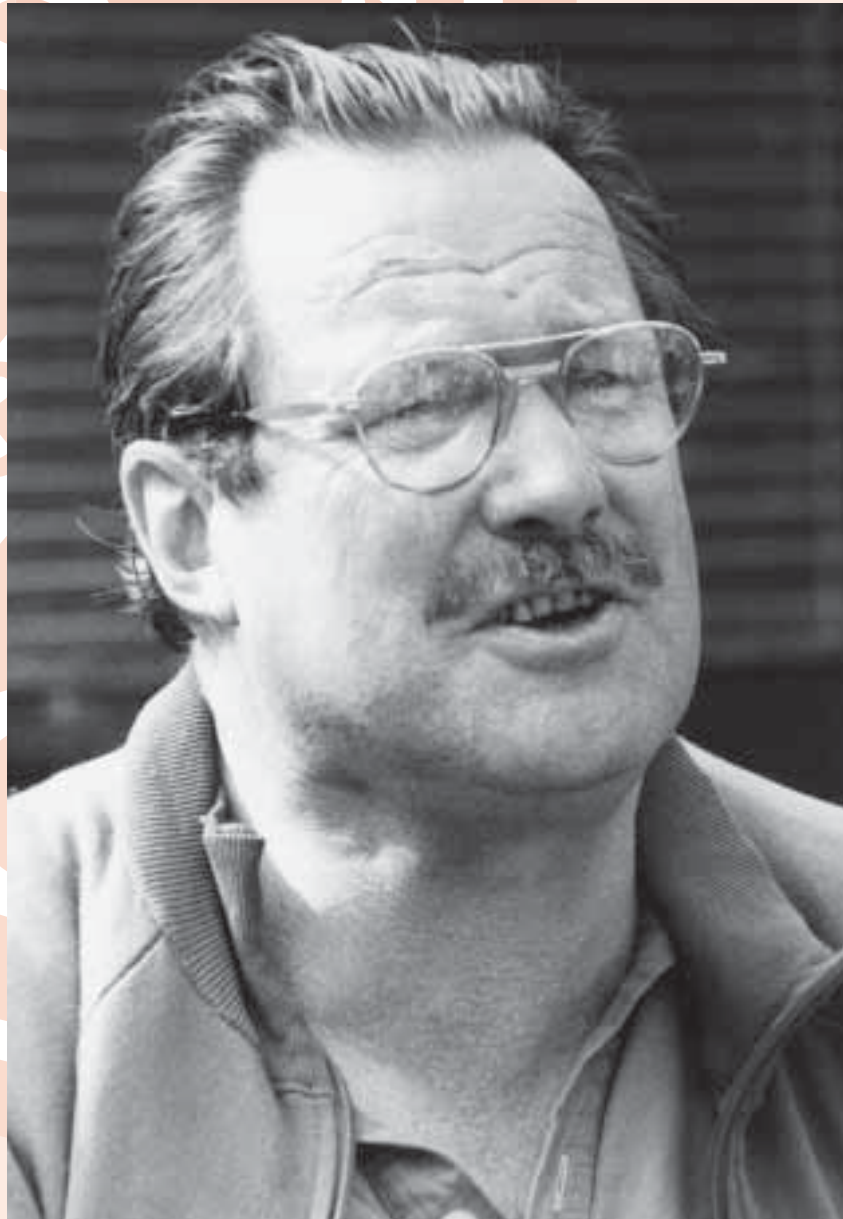
Norbert Nederlof, trainer van Heren 1, is met ingang van volgend seizoen voor drie jaar gecontracteerd als Directeur Sportief en zal trainers en coaches gaan begeleiden. Ook is hij verantwoordelijk voor de ontwikkeling en begeleiding van (jeugd-)topteams. Hij blijft daarnaast Heren 1 doen.

Mr. Lucas de Booy (1925-2003): Animator, handback, entertainer

Je hoeft bij SCHC geen sportfanaat te zijn om toch hoog te scoren. Dat heeft Lucas de Booy wel bewezen met zijn rijzige gestalte, playboysnorretje en gepatenteerde chicaneuze speeltrant. Tot in de jaren '60 mag de bal nog even met de hand gestopt worden. Lucas weet als laatste man aanstormende midvoors tot razernij te brengen door kort voor het balcontact de bal even met de hand te lichten en meteen te appelleren wegens gevaarlijk spel. Dan wordt hockey een heel ander spelletje. Lucas heeft hiermee vooral onder subtoppers veel leergierige volgelingen gevonden. Deelname aan zijn roemruchte Reserves wordt, mede door het verbale en onderhoudende niveau als buitengewoon voorrecht beschouwd. De keuze in 1960 van de jonge Jaap Leemhuis uit SCHC II in het Nederlands Elftal is een unicum in de Nederlandse hockeyhistorie en mede te danken aan de 'opvoeding' van Lucas.

Lucas de Booy komt in 1942 uit Den Haag naar Bithoven, waar hij in 1951 met Heren I voor het eerst na de oorlog terugkeert in de eerste klasse. Een jaar later brengt hij Heren II als de Reserves in de Westelijke Overgangsklasse.

Lucas vervult in het Stichtsche nachtleven nog een extra onderhoudende rol als zwoele klarinettist, die met zijn kwartet menig stelletje doet wegzwijmelen. Van 1952 tot 1958 is hij voorzitter van de hockeyafdeling en in 1959 wordt hij benoemd tot erelid. Omstreeks 1960 worden de Reserves Veteranen A en vanaf 1978 Veteranen L, later LX. Lucas speelt in deze groep hockeyers een belangrijke rol en is betrokken bij veel initiatieven, zoals deelname vanaf 1957 aan het internationale Pinkstertournooi van Le Touquet, waar hij een glansrol vervult met zijn maat Eddy van Seventer, dat hen lidmaatschappen bezorgt van verschillende Engelse touringteams. Dit leidt tot het initiatief en de organisatie van het Zes-landenveteranentournooi, dat in 2006 zijn 35ste editie beleeft! Tevens was hij mede-oprichter van de Abrahams, een bekend hockey-gezelschap voor 50-plussers. Lucas is de godfather geworden van het internationale veteranenhockey, een eretitel die hem tot het laatst gestreeld heeft.

Lucas de Booy

Stichtsche bij

Dames 1 2003.

Bovenste rij vlnr: Nettie van Maasakker (ass. t/c), Annejet Overbosch, Floor van der Sluis, Marjolein Hoefeyzers, Lotte Smets, Daniëlle van Voorst van Beest, Marie Christine de Jong (manager) Middelste rij vlnr: Albert Kees Manenschijn (t/c), Belle de Greeff, Karin van der Pas, Merle Bredero, Floortje Engels, Mariëlle Kuijper, Annemarie Schmitz, Sophie Polkamp Zittend vlnr: Hanneke van den Boogaard, Annick Lens, Floor Joosten, Heleen van Kuyk, Sophie Slippens, Ellen Hoog, Eline Rottier, Frederiek Wieberdink, Foto D.W. VAN DAM

1996-2005

na 100 jaar, vernieuwd en groter.

In het laatste decennium van de Stichtsche eeuw wordt de vereniging bedrijfsmatig geoptimaliseerd. Het blijft een familieclub, maar top hockey gaat een grotere rol spelen. Voorts is er de aanleg van een waterveld en een nieuw zandveld, de intrede van trimhockeyers en een echte sponsorcommissie. Diverse teams behalen het landskampioenschap en Heren 1 en Dames 1 eindelijk de Hoofdklasse. We stappen het nieuwe millennium in en verlaten de gulden. De Zilveren Bal wordt in ere hersteld, maar de Lijsterbes, die zoveel jaren beschutting gaf, waait om. De grootste verandering is echter het afscheid van het oude clubhuis waar zo veel lief en leed gedeeld werd. Het nieuwe onderkomen is mooi en groot, er is plaats voor intussen meer dan 2000 leden, maar het mist nog de intimiteit en knusse hoekjes van het oude. Aan het einde van deze hockey eeuw begroet SCHC haar eerste vrouwelijke voorzitter, Madeleine Bakker.

1995-'96

Na hectische jaren komt SCHC in rustiger vaarwater. Plannen zijn er genoeg en dankzij het zakelijke talent van voorzitter Willem Simons komen die ook werkelijk tot leven. Het seizoen start traditiegetrouw met het Bandy-on-the-ice toernooi waaraan 56 teams deelnemen. De velden, die vanwege de extreem droge zomer veel te lijden hebben gehad, liggen er dankzij Ab Donselaar, al bijna 25 jaar dienstbaar aan onze vereniging, weer prachtig bij.

In de zomer overlijdt Hans Oellers. Na zijn activiteiten ten aanzien van lustrumactiviteiten en vele jaren als wedstrijdsecretaris werd hij terecht ereid. Na zijn vertrek naar Borne, is hij nog jarenlang actief bij verschillende hockeyclubs en geniet hij met zijn vrouw Riet van het Twentse buitenleven.

Ook moeten wij afscheid nemen van Bram van der Neut, jarenlang doende met het buffet, wiens optimisme, het moppentappen en vrolijke pianospel in het clubhuis, een dierbare herinnering achterlaten.

Tijdens de algemene ledenvergadering begin oktober wordt het bestuur met de volgende tien leden samengesteld: Willem Simons, voorzitter; Alexander Hoog, Wouter Kan, Jolande Elsenburg-van Voorthuizen, Kirsten Szameitat, Henk Horst, Jeroen (geen familie van..) Simons, Jan van 't Land en Koert Hofdijk.

Elbert van Esveld wordt voor zijn goede zorg betreffende de sporttak cricket tot lid van verdienste benoemd.

SCHC maakt zich op voor het achttiende lustrum en dat zal zonder meer weer een groot feest worden. Lustrumvoorzitter is Evert Theunissen en de overige commissieleden zijn Annelien de Kuyper, Dirk Osinga, Marian Graftdijk, Guy Moreau en Wouter Puyk. Het programma wordt bekendgemaakt en start met De Grote Stichtsche Dames Dag op 14 januari 1996.

Deze wordt opgefleurd met een Tupperware-party en muzikaal begeleid door Jean Pierre Guiran en diens eega, die al menig vrouwenuitje hebben opgevrolijkt.

Het motto van het lustrum is "Eindeloos Sportief" en natuurlijk is er ook een lustrumlied over SCHC aan de top, gezongen op een melodie van de vooral nu bekende zanger, dirigent en violist André Rieu, van wie vooral Guy Moreau een fan is!

DAMES 1 GAAT OP DE FRANSE TOER

In de lange en strenge winter van 1995-'96 wordt er graag gezaalhoockeyd en Heren 1 doet zelfs een gooi naar het landskampioenschap. Helaas gaat het niet naar wens, maar de derde plaats is zeker verdienstelijk. Er wordt geruimd, geschoven en gepekeld want de velden moeten zo snel mogelijk klaar zijn voor de tweede helft van het veldhockeyseizoen. Omdat de velden er toch 'uit' liggen en er een 'gevoelskou' is van -27 °C gaat Dames 1 naar Parijs waar het team tegen CASG speelt en met 4-1 wint. In het mooie Parijse clubhuis wordt een feestje gebouwd met een aldaar aanwezig rugbyteam en ook in een Parijse disco blijkt een goede conditie een absolute pré.

Intussen heeft het bestuur een overeenkomst gesloten met een nieuwe groundsman. Jan-Willem Gunnink (familie van de koffiebranders inderdaad); hij betreft met zijn Zuid-Afrikaanse vrouw Alana de opgeknapte dienstwoning. Weliswaar is hij opgeleid tot tropisch bosbouwer, maar met eiken, dennetjes en de lijsterbes weet hij vast wel raad, evenals met het achterstallig onderhoud van het terrein. Jan-Willem heeft er zin in! Ook wordt het lustrumprogramma afgewerkt. De B-jeugd doet mee aan

ARCHIEF M. GLASBERGEN

het Dromen-zijn-Bedrog-toernooi, waaraan ook de teams Chelmsford (UK), HGC, KZ, Laren, AMHC en Hilversum deelnemen.

Op 13 april 1996 is het boomplantdag. Tachtig à negentig Benjamins en mini's vertrekken met drie paardentrams van SCHC naar het gemeentehuis in De Bilt. Een politieauto en geluidswagen gaan de stoet vooruit, waar deze bij aankomst op Jagtlust wordt verwelkomd door burgemeester Tchernoff. Na toespraken door de voorzitter en lustrumvoorzitter wordt een acacia geplant op het grasveld voor het gemeentehuis als waardering voor de steun die SCHC altijd van de gemeente ontvangt. Na een versnapering in het gemeentehuis gaat de stoet onder het zingen van het lustrumlied terug naar SCHC.

Dames I bereikt in dit lustrumjaar de derde plaats onder leiding van Willem Boot en Alder Geensen. Heren 1 moet, met slechts één punt verschil, promotie toestaan aan EHV uit Enschede.

Aan het einde van het seizoen worden er enkele toernooien afgewerkt, die in het kader van het lustrum een extra feestelijk tintje hebben, waaronder het Zilveren Krat toernooi en het For Ever Young Tournooi.

EINDELIJK WINST VOOR VETERANEN LX

De veteranen zijn erg actief, want eind mei participeert SCHC in Düsseldorf wederom in het Zeslandentoernooi. SCHC wint voor het eerst in het 25-jarig bestaan van dit toernooi door een 3-1 overwinning op de Spanjaarden.

Begin juni wordt een nieuw Stichtsche toernooi in het leven geroepen en wel het Familietoernooi. Het Rataplantoernooi is de laatste jaren in het vergeetboekje geraakt, maar met het Familietoernooi komt dit festijn opnieuw tot leven. Naast hockey wordt er gecricket en strafballen genomen. Voorts is er een springkussen en een luchtballon stijgt op met de winnaars van een eerder uitgeschreven puzzel. Tot slot is er karaoke en een lekker hapje en is iedereen op tijd thuis om de kleintjes in bed te stoppen.

PLANNEN VOOR EEN NIEUW CLUBHUIS

Het bestuur heeft grote plannen ten aanzien van het clubhuis. De laatste jaren werd er steeds gerenoveerd, aangepast, aangeplakt en verbeterd, maar het feit blijft dat het clubhuis te klein is voor het ledental en te oud om er nog iets van te maken. De boilers, verwarmingsketels en leidingen zijn oud en versleten en met de wens een waterveld aan te leggen

moet ook het terrein omheind worden om het veld tegen vandalisme te beschermen. Plannen voor vernieuwing dienen zorgvuldig afgewogen te worden en kosten veel geld. Er wordt een bouwcommissie in het leven geroepen die de plannen op levensvatbaarheid gaat onderzoeken. In die commissie nemen plaats Jan van Dun, Jeroen Simons, Erik Schwencke, John Plesman, Ben Kraanen en Willem Simons. Binnen een half jaar moet zichtbaar zijn of de plannen uitgevoerd kunnen worden.

SEIZOEN 1996-'97

Het nieuwe seizoen opent met het eerste lustrum van het Bandy-on-the-ice toernooi waaraan dit jaar 700 spelers deelnemen. Het succes kan gemeten worden aan de 138 fusten bier die naar binnen rolden en gedronken werden! Het is het team van Wouter Puyk, Olivier Offerman, Harm Jan Voorma en vele anderen wéér gelukt!

Heren 1 Coach Norbert Nederlof vertrekt inmiddels met Jan Jorn van 't Land en Jochem Haverman naar Denemarken om met Jong Oranje deel te nemen aan de Europese kampioenschappen.

Als de competitie van start gaat treft ons eerst het overlijden van de erelieden Derk Doyer en Ineke van Rijn, alsook Riet van der Neut, lid van verdienste. Met name Riet was samen met haar man Bram jarenlang de stuwende kracht achter het buffet.

Jochem Haverman. ARCHIEF M. GLASBERGEN

In de topteams zit een groot aantal nieuwe spelers.

Heren 1: Robert Jan Boogaard, Peter Kalfsterman (keeper), Maarten en Lucas Duyndam, Jasper Goote, Olivier Steenaert, Jan-Peter en Martijn Elffers, Roderick Friend, Cedric Boterman, Maarten Jansen, Jan Jorn van 't Land, Jochem Haverman, Michiel de Jager, Okke Mönking, Jeroen Goedhart, Joost Stramrood, Harry Bleeker, Michiel Muller, Kees van Lede en Steve Möller.

Dames 1 bestaat uit: Lea Rubens (keepster), Lisette Hromadka, Letty Marree, Muriel Haverman, Hanneke Lambregts, Maartje Op de Coul, Jiske van de Wijgerd, Laura Greven, Marian Boon, Marjolein den Hoedt, Sanne van Nouhuys, Juliette Duijndam, Charlotte van de Ven, Marije van Nouhuys en Suzanne Boogaard.

ZORGEN OM DE CENTEN

Tijdens de ledenvergadering treden enkele bestuursleden af en anderen benoemd. Wouter Kan overhandigt de penningen aan Henk Haverman, Kirsten Szameitat draagt haar evenementenportefeuille over aan Alexander van de Koppel, Henk Horst treedt af, Erik Schwencke neemt de accommodatie voor zijn rekening en Reinout Gunst de senioren.

De financiële positie van SCHC baart de bestuurders zorgen. Aan de Stichting Continuïteit wordt advies gevraagd. Deze commissie adviseert het bestuur over zaken van financiële, fiscale en juridische aard. De stichting beheert de drie kunstgrasvelden, zorgt voor het onderhoud en vervangt de matten indien nodig. Er zijn altijd twee bestuursleden lid van deze stichting, en daarnaast nog drie onafhankelijke leden.

Op de vergadering wordt Marguerite Overdijkink, na 24 jaar de ledenadministratie te hebben verzorgd, benoemd tot erelid. Binette van Dun neemt haar taak over. Tevens worden vier leden van verdienste benoemd: Wouter van der Meer, jarenlang aanvoerder van Heren 1 en de laatste twee jaar coach van dat team en voor het organiseren van vijf jaar Bandy-on-the-ice toernooi Harm Jan Voorma, Wouter Puyk en Olivier Offerman.

HEREN 1 TERUG IN DE HOOFDKLASSE

Met het eerste herenteam gaat het goed, want na de winterstop staat het team bovenaan. Het belooft spannend te worden, zeker nu Peter Kalfsterman, de keeper, in januari tijdens een zaalhockeywedstrijd een enkel breekt. Zijn plaats wordt voorlopig ingenomen door Michiel Muller, keeper van A1 en Martijn Stroband, keeper van heren 2. Keepers hebben het

maar zwaar, want de keeper van Heren 5, Jan Willem Zandman, breekt in deze periode zijn scheenbeen op maar liefst vier plaatsen! Het team blijft echter goed presteren. De gevaarlijke concurrenten worden één voor één uitgeschakeld en op 4 mei speelt Heren 1 z'n laatste wedstrijd. Honderden belangstellenden langs de lijn zijn er getuige van hoe in een zinderende finale SCHC kampioen wordt met een 2-1 overwinning op Gooische! Heren 1 is terug in de Hoofdklasse!

Dames 1 komt helaas één puntje tekort voor het kampioenschap, maar het team zit in de lift!

Jongens C1 wordt landskampioen, en al is dit geen officiële titel, de vreugde is er niet minder om.

SCHC scoort dit seizoen veertien kampioenen en deze worden alle gehuldigd op een knallend kampioensfeest. Het clubhuis staat bol van vreugde. Er wordt gedanst op de klanken van "Fresh Queen" en het bier vloeit rijkelijk. SCHC staat weer op de lijst van toppertjes!

Op 30 mei 1997 is er een algemene ledenvergadering waar vooral de plannen voor een nieuw clubhuis en een waterveld besproken worden. Ook is er behoefte aan een vierde kunstgrasveld, want het huidige ledental en de norm dat alle top- en subtopteams op kunstgras dienen te spelen maken deze uitbreiding noodzakelijk. Fondsenwerving en medewerking van de gemeente zijn daarbij van groot belang en natuurlijk ook een

Heren 1 in de Hoofdklasse. Een feestelijk moment.

Vlnr: Derk Verder (fysiotherapeut), Maarten Duijndam, Roderick Friend, Okke Monking, Maarten Jansen, Peter Kalfsterman en Michiel de Jager. ARCHIEF M. GLASBERGEN

contributieverhoging. Het bestuur heeft een commissie aangesteld om via interviews van de leden te horen wat de wensen zijn ten aanzien van een nieuw clubhuis en zal ook bij andere clubs zijn licht opsteken. In de commissie zitten Anneke Hoog, Marijke Ruygh, Thijs Boon en Kees de Jager. Ook moet er een architect gezocht worden die de droom van SCHC kan verwezenlijken.

Op 17 juni overlijdt Hans Blijdenstein, erelid en oud-voorzitter, architect van het huidige clubhuis en stimulator van met name Heren 1 dat onder zijn voorzitterschap het tot nu toe enige landskampioenschap, in 1959, behaalde.

EERSTE BUITENLANDER IN HEREN 1

Aan het begin van seizoen 1997-'98 wordt al direct duidelijk dat er geld op tafel moet komen. De bierprijs is verhoogd naar f 2,- per glas! Als het nu nog maar gedronken wordt...

Er zit zoals ieder jaar weer een nieuw kaftje om de Stichtenaar, dit keer een tekening van Melanie Bierens de Haan. Heren 1 start in de hoofdklasse en is zich bewust dat er hard gebikkeld moet worden om zich in deze klasse te handhaven. Heren 1 speelt thans met z'n eerste buitenlandse speler, Tahir Zaman, een nationale speler uit Pakistan die een zestal wedstrijden mee zal spelen. Dames 1 start met acht nieuwe spelers en is daarmee sterk bewapend in haar strijd voor het behalen van de zo begeerde hoogste klasse.

EEN WATERVELD

De kogel is door de kerk. In november wordt een begin gemaakt met de aanleg van een waterveld op het huidige veld 4. Tapijtleverancier Edel Grass zal dit edele gras op veld 4 uitrollen en dan kan SCHC volwaardig deelnemen aan de hoogste competitie. Tevens zal het veld gebruikt worden voor de trainingen van Oranje, waartoe de spelers in Hotel Heidepark verblijven.

De wethouders brengen, samen met de Biltse Sport Federatie, een bezoek aan het clubhuis en begrijpen de wens van SCHC om een nieuw clubhuis te bouwen.

In november overlijdt na een kort ziekbed ons erelid Loutje Scheltema van Eeghen. Jarenlang was zij een waardevol lid van de buffetcommissie en vervolgens nam ze de zorg van Greetje Somsen over voor de gevonden voorwerpen. Iedere maandag nam ze de spullen mee naar

huis, waste ze, streek ze en wat er aan het einde van het seizoen niet opgehaald was, verkocht zij ten bate van een goed doel voor SCHC. Altijd vrolijk, geen moeite was haar teveel, ze genoot van de maandagavonden waarop ze aan de redactietafel gezellig een drankje meedronk. Een positieve vrouw die op haar 61e jaar veel te vroeg van Piet en Stichtsche werd weggenomen.

AFSCHEID VAN DE LAATSTE GROUNDSMAN

In februari 1998 vertrekt onze laatste echte groundsman Jan Willem Gunnink. Het bestuur had al eerder besloten zijn contract niet te verlengen, maar nu heeft hij een nieuwe baan gevonden. Peter Adelaar zal met zijn schoonmaakbedrijf zijn taak overnemen, maar maakt geen gebruik van de dienstwoning.

Op 22 maart 1998 redt Heren 1 het vege lijf en wordt Pinoké op doel-saldo uitgeschakeld. In deze laatste wedstrijd van het seizoen mag Sticht-

Marguerite Overdijkink, Tonny en Dick Huysse. ARCHIEF M. GLASBERGEN

sche, om zich te handhaven in de hoofdklasse, met niet meer dan 1 doelpunt verschil verliezen. Onder zeer grote publieke belangstelling wordt het in het Wagener Stadion 2-1 voor Pinoké. Doelpunt: Jan Jorn van 't Land. Het aardige hieraan was dat dezelfde situatie in het seizoen '91-'92 in de laatste wedstrijd van het seizoen ook resulteerde in degradatie van Pinoké. L'histoire se repète.

Meisjes C1 wordt onder leiding van Jacqueline Zandvliet landskampioen en Jongens C1 onder leiding van Björn Steen, behaalt zilver

In maart overlijdt Dick Huysse. Dick werd ereid omdat hij, zelf bondscheidsrechter, vele jaren op SCHC de scheidsrechters indeelde en opleidde. Al woonde hij al enige tijd in Vlissingen, toch kwam hij, als hij

in de buurt was, nog graag even op SCHC kijken. Stichtsche toernooigangers die deelnamen aan het roemruchte toernooi op Middelburg, konden er zeker van zijn hem daar aan te treffen. Onder het genot van een drankje vertelde hij ieder jaar weer vol trots dat hij ereid van SCHC en Middelburg was. Dick werd 83 jaar.

WEERGALOOS WK HOCKEY IN 'T STICHT

In de laatste week van mei vindt in Utrecht het WK hockey plaats. Galgenwaard krijgt een broertje, het Frockeystadion en samen zullen zij veel spelers en gasten verwelkomen. Er is een grote betrokkenheid van Stichtenaren zoals Ton Kok, John Plesman (organisatie), Lot Paats (voor de Liberoos), Gerard Overdijkink (voor de Batavieren), Elbert van Esveld

WK Hockey Utrecht. ARCHIEF M. GLASBERGEN

(captain veteranen SCHC), Otto Rompelman (heren recreatief) en Yvon Vlas-Kuit (dames recreatief). Voor Utrecht en omgeving een weergaloos evenement en vooral zo heerlijk dichtbij zodat vooral de Stichtenaren er gewoon op de fiets naar toe kunnen. Politie mensen, in hemdsmouwen en getooid met oranje hoeden, drinken een biertje mee en verzuchten: “Was het in Galgenwaard maar elk weekend WK Hockey”.

WINNEN IS DRIE PUNTEN WAARD, BUITENSPEL VERVALT

Aan het einde van het seizoen wordt afscheid genomen van Willem Boot en Alder Geensen die de laatste jaren Dames 1 begeleiden. Zij worden opgevolgd door Rutger Klein, Titia Beumer-Veldhuis en Olivier Lemkert. Het begeleidende team van Heren 1 wordt wegens succes geprolongeed met Norbert Nederlof, Thomas Tichelaar, Derk Verder en Hans Kalfsterman.

Er komen meer buitenlandse gastspelers naar SCHC. Tahir Zaman is terug uit Pakistan en uit Canada arriveert de sterke internationale speler Peter Milkovich.

Ook de dames gaan ‘internationaal’ met de toevoeging van twee Canadese zusjes: Anna en Aiobhinn (spreek uit: Efine) Grimes.

Met de nieuwe regel van de KNHB wordt winnen nog belangrijker. Een gewonnen wedstrijd levert voortaan geen twee maar drie punten op. De 100-jarige KNHB deelt uit, want wat een heerlijkheid, de buitenspelregel vervalst. Lastig voor de keepers, maar met de drie punten in het verschiets kan de voorhoede nu lekker raggen. In september spelen de top-teams voor het eerst op het nieuwe natte veld. Het is nog even wennen en wat ver van de bar, maar goed opgesteld langs de lijn kun je de hele middag in de zon staan en een lekker bruin tintje opdoen voor de winter. Tijdens de algemene ledenvergadering op 16 oktober 1998 zijn er weer enkele bestuurswisselingen. Jolande Elsenburg doet de barre zaken over aan Loes de Vries, de accommodatie gaat naar Reinout Gunst wegens vertrek van Erik Schwencke, Willem Boot bezet een nieuwe post: facilitaire zaken en Titia Beumer-Veldhuis neemt de senioren onder haar hoede. Veronica Duijndam heeft dertien jaar de scheidsrechters voor de jeugd geregeld en wordt tot lid van verdienste benoemd.

JACQUES 287E KEER IN ORANJE

Op 2 december 1998 's avonds is er een hereninterland, georganiseerd door de KNHB ter ere van Jacques Brinkman, oud SCHC-lid, die met deze wedstrijd het record aantal ‘caps’ bereikt met 287 interlands.

Het betreft een wedstrijd Nederland – Engeland die op SCHC plaatsvindt. Er is een tribune gebouwd en Studio Sport maakt opnamen.

Ondanks de kou stromen 3000 mensen toe. Gelukkig is er een warme tent waar men na de wedstrijd kan eten en dansen.

De wedstrijd heeft plaats op veld 2 (het waterveld was wegens de vorst onbespeelbaar) dat echter vier dagen later pas wordt geopend door burgemeester Tchernoff, bijgestaan door alle Benjamins en mini's, die honderden ballonnen oplaten.

LANDSKAMPIOENSCHAP MEISJES B1

In de winter maakt Heren 1 een trip naar Spanje, waar het overigens ook -4 °C is. Veel dieptepsychologie en winnende potjes. Eenmaal weer terug in de tweede helft van de hoofdklassecompetitie is er even strijd in de onderste regionen van het rechter rijtje, maar met een goede eindspurt (winst op koploper Bloemendaal) blijft SCHC steken op de achtste plaats

Vlnr: Jaap Liezenberg, Frans Logger, René Winteraeken, Willem Donker met Jacques Brinkman. ARCHIEF W. DONKER

en dat verdient een feestje! Norbert Nederlof neemt afscheid als trainer/coach met een rondvaart door de Amsterdamse grachten, een drijvende hardrockband en afsluitend een diner.

De dames blijven in hun klasse en bereiken een vierde plaats.

Meisjes B1 behaalt het landskampioenschap. Coach Jeroen van der Neut wordt voor deze prestatie benoemd tot lid van verdienste. Jongens B1 haalt het landskampioenschap nèt niet.

Meisjes C1 wordt in de finale van de landskampioenschappen onttroond en moet dit jaar genoegen nemen met zilver.

PLANNEN VOOR EEN COUNTRYHOUSE

Het eerste nieuwtje bij de start van het seizoen 1999-2000 is de terugkeer naar Heren 1 van Jacques Brinkman. Mogelijk was de warmte die SCHC bood bij zijn 287ste cap zo aanlokkelijk dat hij terugkeert op het oude nest. Inmiddels heeft hij zijn caps opgeschroefd naar 314 en de

komst van de doorgewinterde hoofdklasser en international in een team van jonge en minder ervaren spelers, betekent een gewenning van twee kanten.

Het tweede nieuwtje is dat de clubhuisplannen nu steeds vastere vormen aannemen en in oktober is het plan presentatiegereed. Op de algemene ledenvergadering houden de architecten, de heren Van Wijk en Meddens van Architectenbureau Op ten Noort-Blijdenstein een toelichting. De leden zijn onder de indruk van de maquette. Een countryhouse, rieten dak, veel licht, grote terrassen en helemaal in de bouwstijl van Bilthoven. Geen wonder dat de leden het bestuur groen licht geven, ook ten aanzien van de financiële consequenties.

Björn Steen wordt tot lid van verdienste benoemd voor zijn werk op het organisatorische vlak. In het bestuur nemen zitting: Reinout Gunst, voorzitter; Hanneke Dekker, Henk Haverman, Willem Boot, Bas Jansen, Jeroen van der Neut, Marie-Christine de Jong en Jan van 't Land. De vereniging telt thans 1606 leden!

DE ZUIGKRACHT VAN SPONS

Sinds 1998 is er een sponsorcommissie die zorgt voor het aantrekken van sponsors en het verkopen van reclameborden. Het aantrekken van sponsors is in feite het uitoefenen van een zuigende functie, daarom de naam Stichting Spons. Hierin hebben zitting: Jord Ruijgh, Alexandra Woltjer, Theo van der Lugt, Jan Pouw, Henk Haverman, Marian Grafdijk, Olivier Offerman en Peter de Vink. Als de contacten gelegd zijn gaat de sponsor over in handen van Van Groeningen Promotie te Boxtel, die de contracten opmaakt en de borden fabriceert. Spons regelt daarnaast gezellige borrels en diners, zodat de sponsors nauw betrokken blijven bij de vereniging.

Heren 1 bereidt zich voor op de competitie met een trip naar Praag. Met zestien spelers en vier man begeleiding (René Winteraeken, Alder Geensen, Thomas Tichelaar en Derk Verder) wordt er getraind en worden wedstrijden gespeeld tegen Slavia Praag, de kampioen van Tsjechië (1-3 en 1-1) en tegen het Nationale team (3-3). Alder regelt kaartjes voor een voetbalwedstrijd die door Spartak Praag met 7-0 wordt gewonnen. Er wordt aan teambuilding gedaan en het is al met al een leerzame stage waarmee Heren 1 goed op de rails denkt te staan voor een verrassende competitie. Verrassend is het zeker als in november zelfs met 9-1 gewonnen wordt van MEP!

Jeugddag 1999. ARCHIEF ROB DASHORST

EEN SPORTCLUB ROOKVRIJ?

De nieuwe Dikke van Dale komt uit met 8000 nieuwe woorden, maar de nieuwe hockeytermen staan er nog niet in, zoals aanlopen en reversed aanlopen, chanellen, full-press, diepe/hoge zones, half court, diagonale cirkelpenetratie, de flats, de wokkel, de bananenslag, etc. De Stichtenaar houdt ons op de hoogte van alle nieuwe termen.

Er wordt actie gevoerd om de leden langzaam te laten wennen aan het niet-roken in het clubhuis met de slogan 'Afgesproken; buiten roken'. Leden die 'anti' zijn komen met korte interviews en foto in het clubblad. Dit alles om alvast te wennen aan het idee dat het nieuwe clubhuis rookvrij wordt. Het is bekend dat hockeyers veel roken (en drinken) en het nieuwe plan stuit bij veel leden op verzet. Men is bang dat het ten koste zal gaan van de gezelligheid en baromzet.

EEN NIEUW MILLENNIUM

1 januari 2000 is de eerste dag van een nieuw millennium. Wereldwijd wordt dit uitgebreid gevierd. De angst dat alle computers op tilt slaan maakt dat iedereen z'n bestanden elders opslaat, maar dit blijkt een overbodige actie; alles gaat naar wens. De trimhockeyers houden een wedstrijd bij fakkellicht met glühwein na. De nieuwjaarswedstrijd wordt dit keer winnend afgesloten door het bestuur en gevolgd door een gezellige millenniumborrel.

Heren 1 behaalt het landskampioenschap in de zaal en staat bij de start van de tweede veldcompetitiehelft op de zevende plaats. De ploeg heeft zelf geld bijeengegaaard en vertrekt naar Barcelona waar ze zich door oefenwedstrijden, trainingen en vooral veel lol voorbereiden op de overige competitiewedstrijden.

Heren 1 2000-'01.

Staan vlnr: Peter Jonker (c), James Nation, Tom van Geel, Jochem Haverman, Joost Mast, Jasper Goote, Maarten en Lucas Duijndam, Floris Evers, Roger Kempink, Okke Mönking, Mike Bevin, Roderick Friend, Derk Verder (fysio) en Alder Geensen (manager).

Zittend vlnr: Peter Kalfsterman, Siebe Ruijgh, Derrek Rutgers, Jan-Peter Elffers, Michiel de Jager, Sebastiaan Westerhout, Robert Jan Boogaard, Martijn Elffers en Hans Kalfsterman (man). ARCHIEF M. GLASBERGEN

BRAND LEGT HET THEEHUIS IN DE AS

De plannen voor het nieuwe clubhuis nemen steeds vastere vormen aan. Lammert de Vries trekt de kar. Hij en zijn commissie hebben de opdracht gekregen te komen tot een aanbesteding tegen een bouwsom die overeenkomt met de financiële armslag en verruiming van de investeringscapaciteit. Het bestemmingsplan is gepubliceerd en stap voor stap wordt de utopie van een groter clubhuis werkelijkheid.

Op maandagavond 20 maart staat plotseling het theehuis van de cricketers op de C.Q. van Daalenweide in brand. De brandweer blust de brand, maar het theehuis, inclusief alle cricketmaterialen, gaat verloren. Een grote tegenslag voor de dan toch al niet florissante sporttak van SCHC. Ook hebben de bluswagens grote sporen door veld 7 en 8 getrokken en kan er tijdelijk geen gebruik gemaakt worden van die velden.

EERHERSTEL VAN DE ZILVEREN BAL

Op de mosselavond herstelt het bestuur een oude traditie; het uitreiken van 'De Zilveren Bal', destijds een initiatief van voorzitter Hans Blijdenstein, maar al tientallen jaren uit de gratie geraakt. De eerste gegadigden zijn Tjeerda Bron en Marijke Broerse, scheidsrechterscommissie jeugd en voor de goede zorgen rond de bar krijgen ook Jolande Elsenburg, Joke van 't Land en Daniëlle Mouthaan de zilveren bal opgespeld.

EINDE VAN HET STICHTSCHE CRICKET

Aan het einde van het seizoen is er een bijeenkomst van cricketleden gepland. De sporttak is thans zodanig in het slop geraakt dat eigenlijk niet meer van cricket op SCHC gesproken kan worden. De brand die al het materiaal vernielde is hier mede debet aan. Het bestuur zal met de overige cricketleden en animator Ingrid van der Elst bekijken of de cricketpoot nieuw leven kan worden ingeblazen. Helaas komt er niemand op de geplande datum en dat is veelzeggend genoeg.

Ook triest is de opheffing van het team van de Graspootjes. Het team, in 1976 gestart met jonge meiden en nu spelend als Dames Veteranen B op zondag moet bij gebrek aan belangstelling verdwijnen. Terwijl bij de heren steeds meer veteranenteams worden bijgeschreven, is dit bij de dames niet zo. Zijn dames dan toch het zwakke geslacht?

In juli 2000 overlijdt Cees van Esveld, voorzitter van 1989 tot 1991. Hij moest toen al om gezondheidsredenen zijn voorzittershamer overdragen, een besluit dat hem moeite kostte omdat hij genoot van zijn rol en de sociale contacten die daaruit voortkwamen. Een nuchtere man met

een subtiel gevoel voor humor van wie zijn bestuursleden tijdens vergaderingen genoten, voor wie niets teveel was. Een sportman pur sang.

NIEUWE SHIRTS EN EEN ANDERE DRUKKER

Met ingang van het nieuwe seizoen 2000-'01 zijn er diverse nieuwigheidjes. Heren 1 heeft een nieuwe coach, Peter Jonker, en een nieuwe trainer, Albert Kees Manenschijn, die tevens tot technisch directeur wordt benoemd.

De A-jeugdteams gaan een landelijke competitie spelen en de nieuwe felrood met blauwe shirts zijn nu verplicht. Het steenrood is uit en volwassen maar met de nieuwe grote blouses is het wel even wennen; in de wijde mouwen blijft wel eens een stick haken en de dames zijn niet bepaald onder de indruk, zo zonder figuurnaad.

Redactie De Stichtenaar.

Vlnr: Lot Paats, Dirk Willem van Dam, Marianne Glasbergen. Foto Yvon Vlas

De redactie bestaat uit Marianne Glasbergen, Lot Paats en Dirk Willem van Dam. De tuintip verdwijnt en daarvoor in de plaats besluit de redacteur wekelijks met een URL van een interessante website, want internet ruikt op en de computer is inmiddels in elk gezin onmisbaar.

LOT PAATS GAAT ORANJE

Lot Paats gaat naast haar Stichtsche bezigheden (redactie De Stichtenaar, trainen, selecties, fluiten, spelen in Veteranen B op dinsdag) tevens aan de slag als Bondsbestuurslid Tophockey Vrouwen van de KNHB en zal zich bezig gaan houden met selecties en begeleiding van Oranje Dames-teams naar grote toernooien in binnen- en buitenland.

SCHC gaat een nieuwe huurovereenkomst aan met de gemeente voor de komende 20 jaar en dit heeft gevolgen voor de samenstelling van de contributies. Het circa 45-jarige clubhuis moet vervangen worden en dat eist financiële offers.

In september overlijdt erelid Dick de Boer sr. Dick was een geweldige organisator. Vele jaren stond hij aan het hoofd van de jongensteams en kende ze allemaal bij naam. Wanneer een elftal uit speelde, stond hij op het perron om de jongens uit te zwaaien, al was het om half acht 's morgens. Zijn belangstelling voor en bijdrage aan de club werden in 1974 beloond met het erelidmaatschap en vrijwel tot zijn dood bleef hij betrokken bij SCHC.

Dit jaar is er slechts een kleine bestuurswisseling, en wel die van de functie penningmeester. Henk Haverman neemt afscheid en Frank Vlas volgt hem op.

Willem Simons ontvangt het erelidmaatschap voor de structurele veranderingen die hij heeft doorgevoerd en drie leden van verdienste worden benoemd: Marian Graftdijk, Guy Moreau en Alexander Hoog.

De Olympische Spelen in Sydney zijn in volle gang, dus vooral 's nachts voor de buis, of wachten op de herhaling. Opnieuw goud voor de hockeymannen en brons voor de vrouwen. Over vier jaar Athene, dan kan heel Stichtsche erbij zijn!

STICHTSCHE 95 JAAR

Feesten kan SCHC nog steeds! Naast de thé-dansants, met muziek van onder andere Blinde Ed, die maar niet van ophouden weet en er zelf het meeste van geniet, de toernooien, het jeugd gala, de hockeykampen zijn er ook de diverse lustra. In 2001 bestaat SCHC 95 jaar en gaat van start

met een geweldige kienavond. Oud SCHC-er en acteur Maarten Wansink, laat zijn Stichtsche gevoelens spreken en organiseert het met medewerking van Annelies Pouw, Marianne Glasbergen en Marie-Christine de Jong. Een kleine 200 leden scharen zich eerst om een erwtensoep-maaltijd om vervolgens de 300 bij de middenstand weggesmeekte prijzen te winnen. Afgesloten wordt met de band met oud-Stichtscheleden 'Wij = 5 x ik' die heerlijke muziek uit de Seventies speelt. Het lustrumjaar is geopend!

Er wordt een lustrumlied gezongen op de melodie van YMCA van The Village People, maar het zingen ervan gaat totaal mis omdat de tekst niet overeenkomt met de lettergrepen van het liedje, maar lachwekkend is het wel, 200 mensen die uit de maat zingen. In de lustrumcommissie zitten Hans Beumer, Bernadette Evers, Marie-Christine de Jong, Wilbert Knetemann, Menno van der Vliet, Kirsten Szameitat en Joke van 't Land.

ZAALHOCKEY OP EUROPEES NIVEAU

In februari 2001 is er het Europees Tophockeytoernooi voor zaal hockey. Omdat Heren 1 vorig jaar aan de top eindigde, is SCHC medeorganisator met Rotterdam. Het toernooi is fantastisch georganiseerd (dat kon ook niet anders) en SCHC ontvangt samen met HC Rotterdam de bronzen erepenning. Heren 1 brengt het er minder goed af en eindigt op de zesde plaats.

STAGNATIE IN DE BOUWPLANNEN

De plannen voor de nieuwbouw willen intussen nog maar niet vloten. Het eerste plan bleek toch te hoog gegrepen en intussen is een andere architect aangezocht om een tekening te maken. Het is Tom Kroeze, van Kroeze & Ruys Architecten uit Den Haag. Het plan om ook de fysiotherapeutenpraktijk van Jekel & Verder te integreren in het gebouw, heeft men inmiddels laten varen.

DEGRADATIE HEREN 1

Aan het einde van het seizoen degradeert Heren 1 uit de hoofdklasse. Met veel jonge en onervaren spelers in het team was het een moeilijk jaar. Beide seniorentopteams dus in de overgangsklasse. Jongens A1 behaalt het landskampioenschap net niet, maar Meisjes B1 royaal wel! Dirk Willem van Dam ontvangt daarvoor de Zilveren Bal. Dames Veteranen B (dinsdag) wordt eerste in het landelijk Noor Huurmantoernooi, een prima prestatie!

Meisjes B1 landskampioen.

Chantal Buné, Lucianne Langezaal, Myrthe Strijbos, Melanie Bierens de Haan, Bernice Pennings, Joeske de Groot, Annemarie van Wel, Claire Maltha, Anne Disch, Cecile Kaufman, Bente Vos, Ellen Hoog, Belle de Greeff, Noortje Theunissen en Stephanie Rodenberg. Leon van Hennik (t/c), Dirk van Dam (man.), Jeroen van der Neut (ass. t/c). Foto D.W. VAN DAM

WINE & DINE SPONSORT LUSTRUM.

Het seizoen 2001- '02 start op 1 september met een werkelijk daverend lustrumfeest voor 30- tot 60-jarigen. Een grote tent is aangebouwd, alles versierd, er is een bandje en er worden voor een volle zaal lessen gegeven in salsadansen. Hilarisch! Verder zijn er heerlijke happen en drankjes, blackjack en roulette, een tombola en een diavoorstelling van oude foto's. Kortom een geweldige avond! SCHC blijft feesten want op 6 oktober is er de eerste Wine & Dine Avond voor ereleden, leden van verdienste, zilveren baldragers, sponsors en 30-plussers van SCHC.

Een diner met wijnproeverij in Hotel Heidepark. Een stijlvolle avond waar men ten bate van SCHC wijn kan proeven en moet kopen ter bekostiging van het lustrum. De avond verkoopt 1200 flessen en de bijdrage voor SCHC komt daarmee op f6000,- en daar kan de club dan wel weer een aardig feestje van bouwen.

ONVEILIG HEIDEPARK

Tijdens de algemene ledenvergadering is er slechts een kleine bestuurswisseling. Hanneke Dekker vertrekt en haar secretariaat wordt overge-

nomen door Jeroen van der Neut. De daardoor vrijgevallen portefeuille jeugdzaken wordt ad interim ingevuld door Jeroen van der Neut. Later neemt Joep Remmen die rol van hem over en wordt tevens Wilbert Knetemann toegevoegd voor de facilitaire zaken. Vier leden van verdienste worden benoemd en de nieuwbouwplannen worden goedgekeurd; SCHC kan doorgaan op de ingeslagen weg.

Tijdens het hockeykamp doet zich in de nabije omgeving een verkrachting voor. De dader, al jaren actief, wordt echter niet gevonden. Het (niet SCHC-)meisje komt met de schrik vrij. Toch heeft deze gebeurtenis effect op ouders, die vanaf dat moment wordt aangeraden hun kinderen niet meer zonder begeleiding naar en van SCHC te laten fietsen.

HUWELIJK KROONPRINS EN HUIVERINGWEKKEND DURE EURO

Heren en Dames 1 doen het beter dan vorig jaar. Eind november staan beide teams bovenaan in de overgangsklasse. Dat geeft hoop! Ook eind november overlijdt Joop Hemelraad. Ruim 50 jaar lid van SCHC, lid van verdienste, factotum van de club als speler, coach, trainer

Wine & Dine.

Aan tafel met vlnr: Binette en Jan van Dun en Annemarie Moreau. ARCHIEF M. GLASBERGEN

en fluitist. Een humoristisch, bewogen en altijd betrokken mens ging heen.

De KNHB maakt bekend dat SCHC achter HC Rotterdam (2030 leden) de meeste leden heeft, te weten 1792, en nog vóór Kampong (1734). 2002 brengt ons vroeg in het jaar twee noviteiten. Prins Willem Alexander trouwt op 2 februari met Maxima Zorreguieta en op 4 februari krijgen Nederland en de omringende landen de euro. Weg met het vertrouwde kwartje, het geeltje, de joet en de rooie rug. Alles wordt direct veel duurder, de munten onderscheiden zich lastig van elkaar en buiten de Europresident Duisenberg is eigenlijk niemand er blij mee.

HEREN EN DAMES 1 NAAR DE HOOFDKLASSE!

Wel blij is Heren 1 wanneer ze in het kader van een nieuwe sponsorcontract met ING Car Lease en Mitsubishi, drie auto's van het merk Mitsubishi Space Star toebedeeld krijgen. Zodoende worden de studerende spelers in Delft en Amsterdam beter in staat gesteld alle trainingen bij te wonen. Het gaat voorspoedig met Heren 1 en al op 24 maart wordt de hoofdklassestatus bereikt! Dit geldt eveneens voor Dames 1 dat een maandje later gehuldigd wordt! Topscorer bij de heren is Olivier Rutgers met 16 goals en bij de dames Marilou Moll, eveneens met 16 treffers! Een uniek dubbelkampioenschap en een geweldige prestatie! Ook Heren 2 wordt kampioen en promoveert naar de reserve hoofdklasse. Alle kampioenen worden gehuldigd op 'Het feest der kampioenen'! Jongens A1 gaat dit jaar naar Australië om deel te nemen aan het Hockeyfest in Sydney. Om geld bijeen te krijgen voor de reis bieden de leden van het team zich aan voor allerlei klusjes zoals ramen zemen, schoonmaakwerk, tuinieren, bedienen, wedstrijden fluiten, etc. Ook verrichten ze hand- en spandiensten tijdens het Familietoernooi en veilen ze dinerbonnen en vliegtickets. Kortom, het geld komt er en in juli reist de ploeg af onder leiding van Jeroen van der Neut, Maurijn Donders en Dirk Willem van Dam.

Begin juli 2002 bereikt ons het bericht dat erelid Jo van Donselaar is overleden. Een Stichtenaar in hart en nieren, die reeds in de jaren '30 deel uitmaakte van Heren 1 met als hoogtepunt de promotie in het seizoen 1933-'34 naar de toenmalige westelijke 1e klasse. Vele functies bekleedde hij binnen SCHC waarvan het meest dierbaar wel zijn geschiedschrijving over de 90-jarige vereniging was. Zonder dat was het Jubileumboek 100 jaar SCHC wellicht minder volledig geweest.

ROEMRIJKE LIJSTERBES TER ZIELE

De club hijst zich in een nieuw jasje. Er is een nieuwe speeltuin aangelegd, de patio heeft een mooie overkapping gekregen en als alles meezit, begint men in november met de bouw van een nieuw clubhuis en de aanleg van een nieuw kunstgrasveld. Ook wordt er een enquête onder de leden gehouden over 'tevredenheid' en wordt door Gerard Overdijkink de zorg uitgesproken over De Lijsterbes. Deze boom, geplant door Hans Blijdenstein in 1955, vormde de uiterste grens en staat derhalve pal tegen het clubhuis aan en moet gekoesterd worden, misschien zelfs wel verplaatst! Echter, een flinke bries op 27 oktober maakt aan deze gedachte een einde. De boom zakt krakend ineen. Alsof De Lijsterbes het voelde aankomen, dat nieuwe clubhuis.... de restanten worden een beetje treurig verwijderd.

Jongens A1 op toernooi in Australië.

Vlnr: Achteraan vlnr: Tammo Gunst, Martijn de Kuyper, Cesco van der Vliet, Diederik Schuurmans, Maurijn Donders.

Middelste rij: Jan Daan Vos, Willem Bierens de Haan, Roderick Klaassen, Arthur Kan, Steven Lodeizen.

Voorste rij: Reinout Boezeman, Philippe Frequin, Douwe Horst, Michiel de Kok. FOTO D.W. VAN DAM

De Lijsterbes is gevallen en niet meer te redden. Foto D.W. VAN DAM

In december wordt de bouwput gerealiseerd. Een flink hek moet kijkers en doorlopers tegenhouden, maar te zien is er nog niets. John Plesman heeft de supervisie, is dagelijks aanwezig om de bouw in de gaten te houden en beschrijft de voortgang wekelijks in De Stichtenaar. Tijdens het graafwerk komen restanten van een bunker uit de Tweede Wereldoorlog boven.

CASH € HERRIE

Er is een commissie in het leven geroepen om geld in te zamelen voor het interieur van het nieuwe clubhuis; de commissie Cash € Herrie. Zij maken herrie, de leden zorgen voor de cash, dat is het idee. In de commissie zitten Dymphe Franke, Liesbeth Goudberg, Wouter van de Bunt, Hans Beumer, Hans Kruize en Wilbert Knetemann. Op de nieuwjaarsborrel, voor het laatst in het oude clubhuis, maken zij zich met veel lawaai en acts bekend.

In februari 2003 krijgt SCHC bericht van het overlijden van erelid Lucas

de Booy. Een markante persoonlijkheid, die 60 jaar lid van SCHC was. In zijn In Memoriam wordt hij beschreven als een trouwe, loyale, gastvrije man en goede vriend van velen. In het oppervlakkig contact viel vooral zijn gave op van het vertellen van verhalen, doorspekt met droge humor. Een geweldig mens. Lucas werd 78 jaar.

PANNENBIER ZONDER PANNEN

In maart is er een feest van de Cash € Herrie commissie met een gastoptreden van Ronnie Tober, die nog blijkt te kunnen zingen, een optreden van V.V. Het Dobbertje en de verkoop van de cd "Vissie daar ga je" door Heren 22. Het geld stroomt binnen en dat moet ook, want de bouw van het clubhuis vordert gestaag. Drie weken achter op schema wordt een provisorisch hoogste punt bereikt. Niet meer dan enkele latjes tonen de plek waar binnenkort het clubhuis staat. Mevrouw Slok, wethouder van Sportzaken, hijst samen met andere hoogwaardigheidsbekleders vijf vlaggetjes. Hilarisch was het feit dat daarbij een gele bouwhelm werd gedragen; er kon immers zonder dak geen dakpan wegwaaien!

Op 4 mei, na de laatste thuiswedstrijd van Heren 1, neemt SCHC afscheid van enkele coryfeeën. Allereerst van Robert Jan Boogaard (Boogie) die vele jaren aanvoerder is geweest. Maar ook coach Peter Jonker en assistent coach Jochem Haverman, de trainers Thomas Tichelman en Albert Kees Manenschijn, managers Alder Geensen en Hans Kalfsterman stappen op en last but not least Derk Verder die meer dan 20 jaar fysiotherapeut van het team is geweest.

MINI VAN DE WEEK

Sinds enige jaren kent SCHC het verschijnsel 'mini van de week'. Bij iedere thuiswedstrijd van Heren en Dames 1 mogen mini's deel uitmaken van de begeleiding van de teams. De jonge hockeyertjes van SCHC ervaren dat zo:

"Ik ben Savine Meij en ik vond het 'mini van de week' zijn erg leuk! Het was wel wat koud. We gingen eerst bespreken en daarna inlopen. Toen begon de wedstrijd. Eerst stond SCHC met 1-0 voor, gescoord door Judith Gerritsen. De laatste tien minuten van de wedstrijd werd een goal gemaakt, jammer dat de laatste 1 minuut nog een goal werd gemaakt door KZ. Na de wedstrijd moesten sommige spelers van SCHC huilen en dat vond ik een beetje zelig. Daarna gingen we broodjes met knakworst eten en was alles weer goed."

Heren 1 eindigt dit jaar als vierde van onderen, Dames 1 redde het als debutant niet en degradeert weer naar de overgangsklasse.

CLUBHUIS ONDER DE SLOOPHAMER

En dan 25 mei 2003, een gedenkwaardige dag! Afscheid van het oude clubhuis. De inboedel wordt op ludieke wijze geveild door Heren Vet. C, waaronder een echte veilingmeester. Dan gaat de deur op slot en zal de sloophamer z'n vernietigende werk doen. Wat is er generaties lang gelachen en gehuild, gezongen en gedanst, lief en leed gedeeld, overwinningen gevierd, verliezen weggedronken, besluiten genomen en andere van tafel geveegd. Sentimenten over wat was, maar ook vreugde over een nieuw en ruim clubhuis, dat na de zomer geopend zal worden.

HERRIE OP BESTUURLIJK NIVEAU

Eveneens gedenkwaardig is de algemene ledenvergadering van 20 juni. In verband met de op dat moment clubhuisloze vereniging wordt deze in de sporthal gehouden. Naast de gebruikelijke punten komt de bestuurswisseling ter sprake. Twee eerder voorgestelde kandidaat-bestuursleden beoogden een nieuwe structuur, doch de snelheid van implementatie wordt door de zittende bestuursleden niet gedragen. Om die reden bedanken de kandidaten voor de functie. Het plan 'Nieuw Elan' beoogt onder andere een nieuwe structuur van bestuurs- en commissieleden. Toch blijkt het plan door 130 snel opgetrommelde leden wel gewaardeerd

Maurijn Donders rolt voor het laatst het Persje op. ARCHIEF M. GLASBERGEN

Familietoernooi 2004. ARCHIEF M. GLASBERGEN

te worden. Besloten wordt dat de kandidaten, samen met het bestuur en enkele 'wijze heren', het 'Nieuw Elan' opnieuw gaan bekijken om te zien hoe het plan ingepast kan worden in de verenigingsstructuur.

Het bestuur wordt dan, tegen wil en dank, geformeerd met Jeroen van der Neut, voorzitter; Bas Janssen, Ed van Nispen, Jan van 't Land, Peter de Vink, Willem Boot en Joep Remmen.

EEN ZWITSERS CHALET, TWEE NIEUWE KUNSTGRASVELDEN EN EEN UITBATER

Met de start van seizoen 2003-'04 is het complex aanzienlijk veranderd. Het oude clubhuis is weg en op die plaats en ervoor ligt een nieuw zand-

ingestrooid kunstgrasveld. Een stukje van het clubhuis is blijven staan en doet dienst als 'servicegebouw'. Aan de rand van het hoofdveld staat nu een groot en verhoogd clubhuis. Het houten interieur doet denken aan een groot Zwitsers chalet.

Tijdens het For Ever Young Toernooi op 25 augustus is het clubhuis operationeel en ondergaat de nieuwe 'barman' zijn vuurdoop. De man die voortaan fulltime de bar gaat runnen is niemand minder dan Bu (Joop) Cats, al jaren bekend bij vele sporters en studenten vanwege zijn tapkunsten in Dikke Dries en De Poort in Utrecht. Helemaal in zijn element is hij en voortaan is er een frisse keuken en zijn er lekkere happen.

Op zaterdag 27 september wordt het clubhuis officieel geopend door de voorzitter van de KNHB, André Bolhuis en door de burgemeester van De Bilt, Alexander Tchernoff, door het onthullen van het Stichtsche vignet aan de noordzijde van het clubhuis. Muziek, veel kinderen en prachtig weer zorgen dat het een leuke dag wordt.

Het bestuur blijft commissies vormen want er komt ook een commissie 'Sportiviteit & Respect' welke mooi aansluit op de slogan van premier Balkenende 'Normen en waarden'.

EEN NIEUW ELAN

Terugkomend op het beleidsplan 'Nieuw Elan' is er een groep van veertien Stichtenaren gevormd, die het plan nader gaan uitwerken. De brainstormgroep. Ze gaan bekijken of het plan uitvoerbaar is en zo ja, dan zal dit op de komende ledenvergadering in januari bekend worden gemaakt. De redactie is uitgebreid met Colien Remmen (lay-out) Jacqueline Zandvliet (website) en Maurijn Donders (website). De Stichtenaar komt nog wekelijks uit, bol van informatie, hoewel de website thans zo informatief is dat gevreesd wordt dat deze snel de overhand zal nemen.

AFGESPROKEN, BUITEN ROKEN

Januari 2004: een pijnlijke maatregel is genomen en wel dat er in het clubhuis niet meer gerookt mag worden. Gezien de vele rokers staan er steeds mensen buiten te blauwbekken, waardoor er een deel van de gezelligheid voor de achterblijvers wegvalt. Maar de maatregel anticipeert op de overheidsmaatregel en is daarom een stapje in de aangewezen richting.

In toenemende mate wint het trimhockey binnen SCHC aan populariteit. Er zijn al meer dan zestig leden die elke maandagavond komen hockeyen.

Het trimhockey is bedoeld voor een grote groep hockeyers, van beginnend tot meer gevorderd, voor dames en heren mixteams. Trimhockey is elke maandag weer vrijblijvend, wanneer je niet komt, hoeft je niet af te zeggen en kom je de volgende keer gewoon weer wel. Soms staat er een wedstrijd tegen een naburige club op het programma.

BESTUUR NAAR HUIS GESTUURD

Op de algemene ledenvergadering van 23 januari wordt een vrijwel geheel nieuw bestuur geïnstalleerd. De uitslag van een enquête onder de leden is bekend en het 'Nieuw Elan' resulteerde in een nieuw beleidsplan waar het nieuwe bestuur vorm aan zal gaan geven.

Vrolijk is de vergadering niet. De min of meer 'afgezette' bestuursleden betreuren de gang van zaken zeer en hoewel er uitgebreid over is gesproken is er toch een zuur afscheid van de scheidende leden. Voorzitter Jeroen van der Neut, tot nu toe ad interim werkzaam, wordt geïnstalleerd en voorts nemen aan de tafel plaats Denise Go, Johannes Olland, Bas van der Hoven, Marina Laureau en Hans Kruize. Eveline Langenberg blijft secretaresse van het bestuur. De verslagenheid van het vorige bestuur is duidelijk voelbaar en voor een deel van de aanwezige leden onbegrijpelijk. Maar...gedane zaken nemen geen keer.

DE CLUB VAN 100

Intussen wordt hard gewerkt aan verbetering van het complex, dat inmiddels geheel omheind is en voorzien van een definitieve TV-toren. Op initiatief van Marian Graftdijk en Peter Geurtsen, ondersteund door de Stichting Spons wordt een Club van 100 opgericht. Het gaat om het verzamelen van een groep mensen die de vereniging gaan steunen door een jaarlijkse bijdrage van € 100,-. Voorstellen tot besteding kunnen door deze leden zelf worden gedaan.

Tevens is een communicatiecommissie in het leven geroepen teneinde een beter contact te weeg te brengen tussen commissies, bestuur en de leden, de interne communicatie dus.

Er is ook een vrijwilligersdesk ofwel een vacaturebank gestart met als doel alle commissies te vullen. Wekelijks verschijnen de vacatures in De Stichtenaar. Het 'Nieuw Elan' krijgt vorm!

Meisjes B1 behaalt in dit seizoen op miraculeuze wijze in Rotterdam het landskampioen onder leiding van Jacqueline Zandvliet.

Al in april behaalt Dames 1 het kampioenschap in de overgangsklasse

Meisjes B1 landskampioen.

Achterste rij vlnr: Tom Schwarz (man.), Jacqueline Zandvliet (t/c), Stephanie van Rootselaar, Jailen Hermie, Sabine Egeler, Lisette Schwarz, Anne Langenberg, Caia van Maasakker, Justine Jaspers.

Middelste rij vlnr: Tessa Schwarz, Hester Lange, Florence Frequin.

Voorste rij vlnr: Anne Goudsmit, Madelijne Gregorowitsch, Joëlle van Ierland, Frederique Moll, Raisa Schiller, Emilie Holtbach. Foto J. ZANDVLIET

Kampioenen

Dames 1 in de Hoofdklasse.

Floortje Engels, keeper, Irene Mos, keeper, Hanneke van den Boogaard, Daniëlle van Voorst van Beest, Marjolein Hoefijzers, Lotte Smets, Jocelyne Pieterse, Eline Rottier, Sophie Polkamp, Karin van der Pas, Annemarie Schmitz, Ellen Hoog, Floor Joosten, Claire Mitchell-Taverner, Belle de Greeff, Heleen van Kuyk, Marie Catharine van Ierland.

Staf: Albert Kees Manenschijn, (t/c), Nettie van Maasakker, (t/c), Dirk van Dam (man.), Marie Christien de Jong (man), Johfra Shotanus (fys.), Carel van der Staak (keeperstrainer). ARCHIEF SCHC

maar de weg naar de hoofdklasse is nog lang en bochtig. Er worden play-offs gespeeld en de op 12 mei geplande wedstrijd tegen Hurley zorgt voor een eclatante overwinning met het zo gewenste resultaat. Dames 1 terug in de hoofdklasse!!

REDACTIONELE VERANDERINGEN

Het laatste seizoen van de eerste eeuw van SCHC staat voor de deur. In Athene brandt het Olympisch vuur en met de Spelen zo dicht bij huis zijn vele Stichtenaren naar Griekenland vertrokken om al dat moois van dichtbij mee te maken.

Ondanks de uitkomst van de enquête, waarin De Stichtenaar bejubeld wordt, besluit het bestuur tot inkrimping. SCHC gaat digitaal en de oplage van het clubblad wordt gehalveerd. De redactie wordt uitgebreid met Liesbeth Smit en Madeleine Bakker en het clubblad krijgt een A4-for-

maat. Alle informatie verhuist naar de website en dus wordt het clubblad meer een magazine met interviews en achtergrondinformatie.

De website wordt vervangen door een professioneel gestroomlijnde site waarop meer informatie past. De naam blijft gewoon hetzelfde: www.schc.nl.

VOORBEREIDING OP EEUWFEEST

Op 26 september vindt de 'heropening' van veld 3 plaats en aansluitend aan de wedstrijd van Heren 1 is er een huldiging van de SCHC-spelers die in Athene zilver behaalden: Erik Jazet, Floris Evers en Rob Derikx. Met het Jubileum 100 jaar SCHC in het verschiet is er een Jubileumcommissie gevormd die het gedenkwaardige jaar 2006 gestalte moet geven met feesten, toernooien en herdenkingen als nooit tevoren. Dat lijkt een lastige klus, gezien het feestende karakter van de Bilthovense club!

Floris Evers gehuldigd door Koningin Beatrix na het behalen van goud in Athene. ARCHIEF SCHC

Voorzitter Remy de Kuyper verzamelt daartoe een commissie met Bas Janssen, Dirk Willem van Dam, Robert Meijer, Ray Langenberg, Maarten Hoog, Maaïke Wehmeijer-van Rossum en Biek Gelissen-van Basten. Ook is er al een commissie actief welke zorgdraagt voor een jubileumboek, waarin 100 jaar geschiedenis van SCHC opgetekend zal staan.

ALLE STICHTSCHE JEUGDTEAMS DE ZAAL IN.

Na een dip van enkele jaren is het zaal hockey opnieuw populair en wordt er volop gespeeld door 63 teams. Heren 1 doet niet mee wegens een oefentrip van Oranje naar China waar Floris Evers, Rob Derikx en Roderick Weusthof voor geselecteerd zijn. Dames 1 komt uit in de hoofdklasse.

Op 17 februari overlijdt plotseling en veel te vroeg op 56-jarige leeftijd Alder Geensen. Oud-speler van Heren 1, Zilveren Bal-drager, lid van verdienste, manager van Dames 1 en later Heren 1. Zijn begrafenis en bijzetting in het graf van zijn moeder Tillemijn Geensen-Zwaardemaker wordt zeer druk bezocht en typeert de populariteit van Alder, wiens liefde voor SCHC een groot deel van zijn leven uitmaakte.

HEREN 1 SPEELT PLAY-OFFS

Dames 1 heeft een moeilijk seizoen achter de rug, maar eindigt toch als vierde van onderen. Een knappe prestatie van dit jonge team en hulde aan trainer/coach Albert Kees Manenschijn, die hiermee zijn bedrijvigheid op SCHC afsluit. Volgend seizoen zal Dave Smolenaars hem opvolgen.

In mei staat Heren 1 er goed voor en bereikt zelfs de play-offs. Jacques Brinkman, trainer/coach en een gedreven sportman, stuwt zijn mannen op naar grote hoogte. De finale van het landskampioenschap wordt niet gehaald, maar de prestatie is er niet minder om.

Wat Heren 1 niet lukt, lukt Heren Veteranen A wél. Op Kampong tegen Tilburg prolongeert het team het landskampioenschap. Een prachtig resultaat van oude keien die bewijzen ook nu nog in de top mee te kunnen draaien.

EERSTE VROUW AAN 'T ROER SINDE 99 JAAR

Op de algemene ledenvergadering neemt Jeroen van der Neut afscheid als voorzitter van SCHC en geeft hij de voorzittershamer over aan Madeleine Bakker. Na bijna 100 jaar is SCHC klaar voor een vrouwelijke voorzitter.

Ook Marianne Glasbergen legt haar functie neer. Na ruim 25 jaar redactionele bemoeienis, waarvan de laatste vijf jaar als hoofdredacteur, is het tijd voor iets anders. De redactie vernieuwt, het clubblad wordt vrijwel geheel digitaal en eist een nieuwe aanpak. Dirk Willem van Dam, nog zijdelings betrokken bij de redactie vanwege zijn technische know-how van de website, wordt lid van verdienste.

De jubileumcommissie ontvouwt haar programma maar is nog mysterieus over de invulling ervan. De opening van het jubileumjaar vindt plaats op 8 januari 2006 en daarmee start de viering van 100 jaar SCHC....

PROFESSIELE LOSKOPPELING

In de laatste dertig jaar zijn er ten aanzien van SCHC enkele grote veranderingen geweest die voor de meeste leden vaak niet zichtbaar waren. In de jaren '80 verkeert de club op de rand van een faillissement. Door Gert

Heren Veteranen A. Landskampioen in 2005.

Staan vlnr: Robert Jan Boterman, Jaap Swierenga, Peter Goudberg, Frits Bevers, Casper Klijn, Bert Sterrenburg, Martijn Marree, Eric Cardinaal, Arjan Jongepier, Maarten Grasveld en Wouter van der Meer.
Zittend vlnr: Harald Groeneveld, Elbert van Esveld, Laas Galema, Wytse van Esveld, Robbert Meijer en Hans Beumer. Foto C. KRÜTER

Bestuur SCHC 2005-2006

Staan vlnr: Johannes Olland, Robbert Middelbos.

Zittend vlnr: Marina Laureau, Hans Kruize, Madeleine Bakker, Bas van der Hoven en Denise Go.

ARCHIEF M. GLASBERGEN

Jubileumcommissie 100 jaar SCHC

Staan vlnr: Bas Janssen, Dirk Willem van Dam, Robert Meyer, Ray Langenberg.

Zittend vlnr: Maarten Hoog, Maaike Wehmeijer, Remy de Kuyper, Biek Gelissen.

ARCHIEF M. GLASBERGEN

Kuit is een begin gemaakt met een beter financieel beleid, onder meer door zijn contacten met de gemeente waardoor er meer subsidie komt, en door het onderbrengen van kunstgras in een externe BV.

Willem Simons en zijn bestuur geven in 1994 de aanzet voor een meer bedrijfsmatige aanpak en een zakelijkere verhouding met de gemeente, waarbij onder andere de velden (voorheen in erfpacht) eigendom worden van de gemeente. Ook komt er een versterking van de hoofdklasse-ambitie en een zakelijker relatie met de sponsors.

In 2002 leidt het beleidsplan tot een Nieuw Elan waarmee ingespeeld wordt op de maatschappelijke veranderingen. De aandacht van de media, de buitenwereld, wordt groter en de consequentie die hieruit getrokken wordt leidt in 2005 tot loskoppeling van de topteams uit de familieclub met een eigen budget. De hoofdklassers krijgen een gratis lidmaatschap

en onkostenvergoeding met een extra honorering voor deelname in een Nederlands team (deelname Nederland team categorie A: € 10.000,-, Nederlands Jeugd categorie B: € 5000,- en andere talenten categorie C: € 2500,-). Daarnaast ontvangen topspelers (Teun de Nooyer, Taeke Taekema, Floris Evers etc.) een honorarium door sponsoractiviteiten en kunnen zo een jaarinkomen van € 50.000,- genereren. Voor de familieclub is er het streven naar zeven kunstgrasvelden (norm KNHB) die eigenlijk in 2012 gerealiseerd moeten zijn.

J.A.(Jo Dons) van Donselaar (1913-2002): Hockeygek, ijdelruit, topscheidsrechter

Op oude hockeyfoto's van SCHC zie je vaak een mannetje, dat voortdurend zorgt goed op de foto te staan. Het is Jo van Donselaar, één van de grote namen uit de Stichtsche historie. Hij speelt rechtsbuiten met een linker crickethandschoen in het glorieuze eerste elftal dat in 1934 eersteklasser wordt. Hij is de ontwerper van het Stichtsche logo, hij wordt secretaris van het bestuur, van de redactie van De Stichtenaar en hij wordt een icoon in de internationale scheidsrechterswereld.

Toch moet Jo als 17-jarige Utrechter in 1929 z'n stinkende best doen om lid te mogen worden van het Bilthovense elite-clubje. Piet Labouchere, de rijzende ster in het Sticht, ziet een talent in hem en hij zal niet teleurgesteld worden. Jo leeft helemaal voor het hockey. Overal waar hij met hockey bezig kan zijn, is hij present. Het zal zijn leven totaal beïnvloeden. Want hij is hockeygek. Z'n bescheiden echtgenote Zus zegt later veelzeggend tegen de kinderen: "Voor Jo is hockey de Uitstalkast der IJdelheid".

Iemand als Jo van Donselaar is natuurlijk uitermate geschikt voor de scheidsrechterij, waar hij vanaf 1941 met de A-badge een hele grote carrière maakt. Z'n eerste interland fluit hij in 1946 en in 1948 wordt hij uitverkozen voor de Olympische Spelen in Londen, waar hij tot Internationaal FIH-scheidsrechter wordt uitgeroepen. De Algemene Ledenvergadering van Stichtsche benoemt hem in dat zelfde jaar tot erelid. Zijn mooiste onderscheiding krijgt Jo Dons van De Batavieren, die hem in 1970 de Eisenhower Trophy uitreiken, een zilveren schaal, geschenken door de voormalige Amerikaanse president. Hij fluit 38 interlands en wordt in 1960 lid van verdienste van de KNHB. Op zijn 58-ste stopt Jo, al mag de club altijd nog een beroep op hem doen. Zo levert hij in 1996, 83 jaar oud, zijn laatste bijdrage aan Stichtsche: hij schrijft solo een bondig overzicht van 90 jaar SCHC.

Jo van Donselaar met de Eisenhower Trophy

Groot, grote

Rabobank EuroHockey Club Champions Cup Winners 2015
€5,000

2006-2015

r, groots... en terug!

De nieuwe eeuw van de Stichtsche Cricket en Hockeyclub begint veelbelovend. Burgemeester Alexander Tchernoff van De Bilt reikt op de 100e verjaardag op 22 november 2006 de Koninklijke Erepenning uit. We zijn nu eigenlijk 'Royal Stichtsche'. Beide eerste teams spelen in de top van het Nederlandse hockey en de club telt 2020 leden, de derde van Nederland. Maar ook 'rammelt' in 2008 de economische crisis aan de deur. Kunnen zoveel leden ook spelen en hebben we velden genoeg? De financiële situatie wordt 'zorgelijk', sponsors trekken zich terug, het ledental wordt minder en we moeten de broekriem aanhalen. Maar het dwingt ook tot originele oplossingen. En dat lukt. Het digitale tijdperk doet zijn intrede, waardoor de trouwe papieren Stichtenaar verdwijnt. En het clubhuis wordt weer een gezellige ontmoetingsplaats

Het is warm in 2006. Het ene na het andere hittesterecord wordt gebroken en het is volgens het KNMI warmer dan in 300 jaar gemeten is. Maar ook is het gat in de ozonlaag groter dan ooit en met een spraakmakende film van Al Gore kunnen we ons alvast voorbereiden op de opwarming van de aarde.

2006-2007

Op SCHC stijgt de spanning al vanaf 8 januari 2006 wanneer er de start is van de viering 100 jaar SCHC. Tijdens de feestelijke opening van dit lustrumjaar zijn er minstens 500 leden. Kirsten Szameitat en Jelle van der Zee verzorgen de presentatie van Het Wonder van Bilthoven, het boek waarin 100 jaar SCHC is opgetekend. Het wordt een geweldige middag met muziek van onze huisband, de Spiegelent Swingband, en verder is er een kraampje met leuke lustrumgadgets.

Het lustrumbestuur bestaat uit: Remy de Kuyper, Bert Meijer, Bas Janssen, Maarten Hoog, Dirk van Dam, Ray Langenberg, Maaïke Wehmeijer en Biek Gelissen. Het doel is "Voor ieder lid, elke doelgroep moet een evenement komen dit jaar" en dat gebeurt dan ook.

LUSTRUMEVENEMENTEN

Er is de kienavond, georganiseerd door het actieve Heren 21 met DJ Max en met kienmaster als vanouds Maarten Wansink. Met Pasen is er een vierlandentoernooi en een galafeest voor 16-plussers. Er is een cabaretvoorstelling en diverse toernooien. Het wordt groots aangepakt en dat mag ook wel op onze 100-jarige club ofwel zoals op het lustrumlogo staat SCHC ONE HNDRD. Op de ledenvergadering van 30 juni 2006 wordt een nieuw SCHC-shirt gepresenteerd en is er een bestuurswisseling. Voorzitter Madeleine Bakker met verder achter de tafel: Bas van den Hoven, Johannes Olland, Nicolette Egdom, Peter Visschedijk en Hans Kruize. De post voor senioren is dan nog vacant. Marianne Glasbergen ontvangt het erelidmaatschap en Jacqueline Zandvliet wordt lid van verdienste.

Op hockeygebied haalt Heren 1 de play-offs maar ligt het team er na de eerste ronde uit. Evengoed een heel goede prestatie. Dames 1 handhaaft zich in de hoofdklasse. Stichtsche heeft op dit moment vijf spelers en twee speelsters in het nationale team en zeven jeugd de Koninklijke Erepenning leden in jeugdselecties en Jong Oranje.

Lustrumboekcommissie SCHC 100 jaar

de Koninklijke Erepenning

Op 22 november 2006, wanneer de vereniging officieel 100 jaar bestaat, reikt burgemeester Alexander Tchernoff aan SCHC de Koninklijke Erepenning uit.

TRIPJE ARGENTINIË 2007

Onze beide topteams eindigen vóór de winterstop op de zevende plaats. Heren 1 wil zich graag in de tweede helft van het seizoen voorbereiden in Buenos Aires. De heren zijn zelf op zoek gegaan naar sponsors om te reis te kunnen bekostigen en dat is gelukt! Er worden daar diverse trainingen en wedstrijden gespeeld, waaronder een 2-2 gelijkspel tegen het nationale team. Dit alles onder leiding van Jacques Brinkman, die aan het einde van dit seizoen afscheid zal nemen van SCHC.

De dames komen inmiddels goed op gang. Het gaat nog even niet om het halen van de play-offs want "er moet vooral geleerd worden".

Coach Dave Smolenaars heeft desondanks moeite met het verjongde team. Er is geen hiërarchie en ook staan er nog enkele speelsters op het punt van vertrek. Ellen Hoog en Sophie Polkamp gaan naar een andere vereniging, want zij hebben de ambitie om in de nabije toekomst de absolute top te halen. Ook vertrekken Eline Rottier, Anemarie Schmitz en Floortje Joosten.

Met de Young Stars is het nog klunen geblazen. Door Jongens A1 wordt in de Shell Landelijke Competitie gespeeld. In april staat SCHC aan de leiding en Jonathan Karmén, zelf een uitstekende spits, vindt dan ook dat SCHC er hóórt te staan.

WEL 34 COMMISSIES

Op 5 juli 2007 wordt in de Algemene Ledenvergadering aangegeven dat er inmiddels een bestuurslid senioren is gevonden en wel Martine Schuur.

Volgens de penningmeester is de liquiditeit van SCHC ruim voldoende. Er staan weer nieuwe ontwikkelingen op stapel zoals twee nieuwe kunstgrasvelden op de Blijdensteinweide.

Inmiddels zijn er 34 commissies. Voorheen in het oude clubhuis vergaderden deze allen gezellig op maandagavond, maar in het nieuwe clubhuis en dankzij het inmiddels redelijk goed ingevoerde digitale tijdperk gaat alles per e-mail en blijft het clubhuis op maandag vrijwel leeg. Hierdoor is ook de samenwerking tussen de verschillende commissies minimaal of komt ze moeizamer tot stand. De gezelligheid en saamhorigheid is ver te zoeken en het clubhuis wordt alleen gebruikt voor trainende teams en trimhockeyers. Het blijft jammer, maar misschien, als het nieuwtje er af is, komt dat in de toekomst wel weer goed.

De redactie zetelt er nog wel en daar kunnen dan nog wedstrijdverslagen en andere kopij worden ingeleverd. Helaas is snel daarna ook de papieren Stichtenaar verdwenen en is deze eveneens digitaal geworden. Het clubblad met het roodblauwe käftje, waar decennia lang in gezinnen om gevochten werd, is nu verstopt in de krochten van de SCHC-website. Er is vanuit de leden veel weerstand maar de kosten overschrijden de baten en dus moet het clubblad na 100 jaar verdwijnen. Een verdrietige mijlpaal.

Play-offs Dames 1

DAMES IN PLAY-OFFS

In het voorjaar van 2008 presteert het eerste damesteam voor het eerst in de geschiedenis een plaats in de play-offs te bemachtigen. Helaas is het sterke Den Bosch net een maatje te groot maar de prestatie is er niet minder om.

De heren halen de play-offs nèt niet. Dit wordt gecompenseerd door Dames 2 dat kampioen wordt in de reserve hoofdklasse. Chapeau!

Tijdens de ALV blijkt SCHC inmiddels 2204 leden te hebben. Daarmee is SCHC de derde vereniging van Nederland qua grootte. Daarnaast zijn er 13 ereleden en 92 leden van verdienste.

Uiteraard stijgt het ledental ook vanwege het populaire trimhockey.

Het zaalhockey, dat nu gespeeld wordt in de sporthal in de Kwinke-
lier, speelt een steeds grotere rol tijdens de door de KNHB verlengde
winterstop.

Naast het reguliere hockeyprogramma nog een grote rol, zijn er ook dit jaar weer tal van activiteiten zoals het Forever Youngtoernooi en het KomBektoernooi, dat inmiddels landelijke bekendheid heeft verworven.

GEMEENTE ZIT KRAP

Hoewel de Gemeente zich eerder geconformeerd heeft aan het aanleggen (en financieren) c.q. vervangen van de kunstgrasvelden laat de financiële huishouding van de Gemeente dit nu niet toe. Hierdoor moet SCHC de kosten van een nieuwe toplaag van het water-
veld zelf financieren. Een onvoorziene grote hap uit het banksaldo van de club. Om dit debacle in de toekomst te voorkomen, zit er nu regelmatig een vertegenwoordiger van SCHC met de Gemeente om tafel. Er is ook noodzaak voor de aanleg van twee extra kunstgras-
velden om het huidige ledental te faciliteren en zodoende een beperkte groei in het ledental mogelijk te maken. De kosten hiervan zullen dan mogelijk wel geheel of gedeeltelijk door de Gemeente worden gefinancierd.

Verder wordt tijdens de ALV van 4 juli 2008 een bijzondere bepaling in het Huishoudelijk Reglement aangenomen – kennelijk conform de richtlijnen van de KNHB – waarin wordt bepaald dat alle leden (of ouders van) 12x per jaar kunnen worden benaderd door sponso-
ren via e-mail met “aantrekkelijke aanbiedingen”. Lang leve internet waardoor onze leden aanbiedingen krijgen van allerhande aard zoals brillen, hypotheek en gordijnen. Deze komen regelrecht in de mail-
box. Handig of ongewenst?

Na jaren regels ontwijken is het nu dan definitief: er mag niet meer indoor gerookt worden in Nederland, dus ook niet in het clubhuis.

Tijdens de vergadering worden Hans Kruize en John Plesman tot lid van verdienste benoemd.

ECONOMISCHE CRISIS, OOK OP HET VELD

In dit seizoen gebeurt er van alles, vooral op organisatorisch niveau. Er is om te beginnen een vrijwel geheel nieuw bestuur gekozen zo-
dat thans voorzitter Madeleine Bakker wordt begeleid door Mayra Mouthaan, Ben Swagerman, Karen Paanakker, Michiel Koning, Ro-

bert Meyer, Michiel van Roozendaal en Maton Sonnemans. Voorts wordt een vestigingsmanager aangesteld in de persoon van Pieter de Mol van Otterloo.

Er rust een zware druk op de schouders van het bestuur want inmiddels is er een wereldwijde economische crisis ontstaan als gevolg van een ingestorte huizenmarkt in de VS. Dat leidde tot een landelijke bankcrisis, waardoor de banken ook hier onder druk staan en de huizenprijzen flink dalen. Deze recessie heeft ook gevolgen voor de bereidheid van sponsors en adverteerders om geld in SCHC te steken. Vier sponsors haken af en de Stichting Spons moet alle zeilen bijzetten om nieuwe geldschietters te werven.

Om het kostenplaatje nog meer geweld aan te doen staan er twee nieuwe kunstgrasvelden op de begroting, aan te leggen op de C.Q. van Daalenweide. Deze velden zijn noodzakelijk om meer leden aan te kunnen nemen, met name jeugdleden die al jaren op de wachtlijst staan.

Mosselavond

De contributie wordt daarom met 30 euro p.p. verhoogd waardoor, zo bleek achteraf, er een ton kan worden bijgeschreven op het budget.

Er zijn inmiddels 2220 leden, verdeeld over 54 seniorenteams (inclusief 14 veteranenteams), 55 jeugdelftallen, 11 achttallen en 12 zestallen. Reken daarbij de 180 trimhockeyers en het is duidelijk dat er door veel vrijwilligers veel werk moet worden verzet om deze teams te begeleiden en te trainen en de club op meerdere fronten te ondersteunen. Inmiddels zijn er 150 vrijwilligers, voor wie op de jaarlijkse mosselavond héél veel mosselen nodig zijn!

DEN BOSCH, ANGSTGEGNER VOOR DAMES 1

Wat betreft het top hockey loopt Dames 1 in de play-offs wederom tegen Den Bosch aan, die hen ook dit jaar, ondanks goed tegenspel van onze dames, op routine het nakijken geeft.

Heren 1 komt dit jaar niet verder dan de vijfde plaats.

Voor zaal hockey wordt meedoen in de competitie lastiger. Het Racketcentrum Kees Boeke en de sporthal in de Kwinkelier zijn niet meer beschikbaar en dus wordt gebruik gemaakt van andere hallen in de regio, hetgeen betekent dat er voor de trainingen wat verder moet worden gereden. Het levert in 2009 desondanks 13 kampioenen op bij de jeugd en 1 team bij de senioren, namelijk Heren 6. Overigens kan er deze winter ook geschaatst worden want met 29 ijsdagen is het de koudste winter in 14 jaar.

Naast de competitie organiseert SCHC – zeker in vergelijking met 10 à 20 jaar geleden – verschillende toernooien en hockeykampen. Daarnaast is er een AB-feest (kom als nerd!), andere feesten voor de jeugd, een toernooi voor 60+, de Super Sundays als Heren 1 en Dames 1 tegelijk thuis spelen, de mosselavond, kienen, sinterklaas met zwarte pieten, etc.

Dit vooral om het sociale aspect van onze familieclub te benadrukken.

Met de aanleg van twee nieuwe kunstgrasvelden op de C.Q. van Daalenweide is er definitief een einde gekomen aan het grashockey. Toch een traantje weggepinkt, want spelen in de natuur en op gras,

dat kort na het maaien zo heerlijk ruikt, waarop je zachter valt dan op kunstgras ook al werd je groen en zwart tegelijk.....het had wel wat. Maar de vooruitgang is niet te stoppen en dankzij kunstgras is er meer trainingscapaciteit ontstaan en levert het meer leden op (65 meer dan vorig jaar) en dat is dan weer 'kassa' voor de vereniging.

Dit jaar is ons het erelid en oud-cricketer Harry van Benthem (zie pagina III van dit Wonderboek) overleden, maar vooral het overlijden van Jan Haandrikman (zie pagina 151), maakt bij de iets oudere senioreden veel los. Naast zijn werk als groundsman floot Jan vele wedstrijden op zondag en dinsdag en na Vlaggetjesdag trakteerde hij op de maandagavond steevast nieuwe haring. Vele Stichtenaren konden op zondag even aanschuiven in zijn keuken voor een biertje/balletje en de laatste roddels.

Hoewel Jan al enige tijd met pensioen was, wordt zijn begrafenis druk bezocht door vele Stichtenaren.

2009-2010

Op 17 januari 2009 wordt om de Lucas de Booy-trofee gestreden. Een sportieve strijd tussen de Abrahams en SCHC, dit keer inclusief de voorzitter van Alliance HC Hoegaarden. Het wordt 7-4 voor de Abrahams. Het is de bedoeling dat dit uitje voor veteranen elke twee à drie jaar wordt herhaald.

HEREN 1 ONTLOOPT PLAY-OUTS

Als het seizoen op z'n einde loopt, is Heren 1 na de vijfde plaats van vorig jaar nu veroordeeld tot het spelen van de play-outs. In de eindfase wordt er maar net gewonnen van Rood-Wit (Aerdenhout) en waren er drie wedstrijden nodig. De mannen blijven in de hoofdklasse! Trainer/coach Jacques Brinkman mag weer een jaartje met de heren aan de gang en hoopt ze naar een hoger niveau te leiden.

De dames lukt het niet een topplaats in het linkerrijtje te bemachtigen en blijft op de vijfde plek steken. Trainer/coach Dave Smolenaars neemt afscheid van zijn ploeg en wordt opgevolgd door Albert Kees Manenschijn.

Dames 1 heeft wel een mooie fotokalender samengesteld. De op-

brengst hiervan gaat naar een foundation die ijvert voor kansarme kinderen in Argentinië.

In de jeugd zijn enkele van onze spelers doorgedrongen tot de top; Caia van Maasakker wordt met Jong Oranje wereldkampioen en vervolgens door de Biltse Sport Federatie uitgeroepen tot Bilts sportvrouw van het jaar op het eerste officiële sportgala. Met Jong Oranje jongens, met daarin Sjoerd de Wert, bereikt op het WK de tweede plaats bereikt.

Tijdens de ALV wordt Lot Paats-de Vos tot erelid benoemd vanwege al haar activiteiten in de laatste decennia. Titia Beumer en Wilbert Knetemann worden lid van verdienste.

Bestuurlijk rommelt het wat in het laatste verenigingsjaar. Bestuurslid jeugd Michiel Koning moet halverwege het seizoen afscheid nemen en wordt zijn functie waargenomen door Ben Swagerman. Deze vertrekt eveneens, maar na enig zoeken is er toch een opvolger gevonden in de persoon van Helen Dorleijn.

UITTOCHT VAN BESTUURSLEDEN

Het bijzondere feit doet zich voor dat zes bestuursleden vertrekken, onder wie de voorzitter Madeleine Bakker. Voor de continuïteit is dit zeker niet ideaal, want na enkele jaren zijn hun opvolgers ook niet meer verkiesbaar en zal zich hetzelfde probleem voordoen. Immers, bestuursleden mogen in de huidige tijd maar drie jaar in het dagelijks bestuur zitting nemen.

Het bestuur bestaat dan uit de volgende personen: Gerard van Odijk, Harry Kraats, Johan Faber, Hein Ploegmakers, Johan Louter, Michiel Roozendaal, Robert Meijer, Karen Paanakker en Helen Dorleijn.

Vorig jaar was het bestuur nog blij met de aanstelling van een vestigingsmanager doch de invulling van de functie voldeed niet en ook een tweede kandidaat bracht geen verbetering. Het bestuur heeft nu besloten de managementfunctie in te vullen met vrijwilligers.

Verheugend nieuws: Na decennialang zeuren bij de Gemeente is er dan eindelijk licht op het Kees Boekelaantje. 's Avonds na de trainingen hoeven we niet meer in donker terug naar het clubhuis en kun-

nen we veilig aankomen. B&W was dat nou zo moeilijk?

Het nieuwe bestuur heeft overigens plannen genoeg.

Zo staat een tweede waterveld op het programma en wel in de internationale tv-kleur knalblauw met een rode Stichtsche rand. Beslist een storend element in onze bosrijke omgeving maar het voordeel is dat je de bal goed ziet.....

Voorts ijvert het bestuur voor betaalpassen aan de bar voor leden en zijn er plannen voor een tweede tribune met daaronder multifunctionele ruimten voor buitenschoolse opvang, fitness, fysio etc. Achter het clubhuis komt dan nog een klein kunstgrasveldje voor de benjamins en voor het inspelen. Voor dit hele project is inmiddels toestemming gevraagd aan de Gemeente.

Ook is er een nieuwe website van SCHC. Als je inlogt op Mijn SCHC

Gerard Overdijkink

heb je alle info tot je beschikking waaronder het wedstrijdschema.

Floortje (Kip) Joosten, oud speelster van Dames 1 zal in dienst treden bij SCHC als professional voor de hockeylijn A t/m C.

Het mag allemaal wat kosten maar de financiële positie van SCHC wordt door de penningmeester “gezond” genoemd.

GERARD OVERDIJKINK STERFT IN HET HARNAS

Op 6 november 2010 overlijdt tot veler verdriet erelid en Stichtenaar pur sang Gerard Overdijkink. Hij overlijdt door een hartstilstand tijdens het fluiten van een jeugdteam. Gerard sterft op de plek waar zijn hart lag en waar hij zijn hele leven gespeeld heeft, slechts onderbroken door enige jaren hockey bij de Delftse Studenten. Zijn verbondenheid met Stichtsche maakte hem uniek, als speler, als bestuurder, organisator en zeker ook als criticus bij ledenvergaderingen. Hij maakte zijn titel als erelid meer dan waar. Foto Gerard..

2010-2011

Het lustrum 105 jaar SCHC in 2011 biedt weer veel gezelligheid op en rond de velden. Zo zijn er twee bridgedrives, er is het Batavieren jaardiner en Heren 1 verzorgt een fundraising diner. Er zijn feesten, een wedstrijddag voor 60+, een zaalhockeykampioendiner verzorgd door Willem (van Doorn, de “barman”), en uiteraard een mosselavond, reünistendag en een familiedag.

Ook worden er tijdens de mosselavond weer Zilveren Ballen uitgereikt als extra waardering voor jarenlange inzet op vrijwillige basis en wordt het mosselpannetje uitgereikt, dit keer aan de barhoofden.

Johan Louter introduceert de SCHC-pul voor actieve leden en commissies. De eerste pul gaat naar de lustrumcommissie.

In maart 2011 wordt opnieuw een nieuwe operationsmanager aangesteld. Daphne Lankhout is voortaan het aanspreekpunt voor alle leden, maar vooral voor de jeugd. Zij maakt de trainings- en selectieschema's en de evenementenkalender. Voorts helpt zij bij het organiseren van sport- c.q. hockeykampen.

NATSTE FAMILIEDAG IN 100 JAAR

Bij de topteams wordt Dames 1, voor het eerste jaar onder leiding van Janneke Schopman, tweede in de competitie na Laren. Soledad Garcia, speelster van Dames 1 wordt dit jaar tot sportvrouw van het jaar benoemd door de Biltse Sport Federatie.

Wat de heren betreft kampt het team met een groot verloop. Binnen de begeleiding, wordt Jacques Brinkman halverwege het seizoen uit zijn functie ontheven als coach van Heren 1. Met de ad-interim begeleiding door Adel Fuentes en Albert Kees Manenschijn kost het veel moeite, maar het lukt toch om de zevende plaats te bereiken, waarmee behoud in de hoofdklasse een feit is.

Bij de jeugd spelen JA1, MA1 en JB1 in de landelijke competitie en zijn er weer diverse kampioenen onder de jeugdteams.

In het kader van het lustrum is de familiedag ook dit jaar weer een

gezellig en sociaal evenement. Na de droogste lente in 100 jaar is de zomer de natste. Helaas zijn de weergoden ons ook die dag slecht gezind; de hele dag plenzende regen, maar de 200 hockeyers (ouders en kinderen) worden daardoor nauwelijks ontmoedigd. In het clubhuis is het droog en er is ruimte genoeg.

Op 27 augustus is er dan de reünistendag in het kader van het 105-jarig bestaan van de vereniging, met veel oud-leden in alle leeftijden. Oud-Heren 1 neemt het op tegen het huidige Heren 1 maar moete er hard aan trekken om het hoge tempo bij te benen.

Jelle van der Zee zorgt met zijn Spiegeltent Swingband, bijna traditioneel, voor de muziek en “onze” Willem serveert naderhand een heerlijke rijsttafel.

Veld 1 wordt officieel de Gerard Overdijkweide, het blauwe veld wordt de Jan van Dunweide. Overigens blijft veld 3 de (Hans) Blijdensteinweide en veld 4 de Gert Kuitweide. Al met al weer een superdag!

250 LEDEN OP BAYERISCH BIER BINGOFEST

Op 29 oktober organiseert het lustrumbestuur een Bayerisch Bier Bingofest waar ongeveer 250 leden op af komen. Een groot spektakel met echte sneeuw, een skilift, grote pullen bier en Heidi's en Peter's op de dansvloer onder de klanken van Duitse schlagers und eine hübsche Deutsche quizmaster. SCHC staat weer eens ouderwets op z'n kop! Het lustrumjaar wordt afgesloten tijdens de dies op 22 november 2011, met de traditionele receptie voor ereleden en leden van verdienste.

2011-2012

Op de ALV in 2011 spreekt het bestuur in zijn stukken nog over een “gezonde” financiële situatie, in 2012 wordt deze beschreven als “zorgelijk”. Enerzijds vanwege de nog steeds aanwezige economische crisis waardoor o.a. de hoofdsponsor ABN-AMRO en andere sponsores de geldkraan dichtdraaien. Anderzijds is een en ander vorig jaar te ruim begroot. Dit geldt bijvoorbeeld voor de contributies omdat het ledental dit jaar terugliep (thans 2141 leden) en voor de kosten van de hockeytechnische zaken. Natuurlijke neemt ook het tophoc-

Veld 2 Jan van Dunweide

key een flinke hap uit de clubkas, maar uiteraard wil SCHC wel top-hockey blijven spelen met Heren en Dames 1.

Inmiddels hebben zich nieuwe trainers en coaches aangemeld voor de eerste teams. Adel Fuentes is vertrokken en Pim Wijzenbeek is de nieuwe leider van Heren 1.

Bij de dames is dat nog steeds Janneke Schopman.

Sportvrouw van het jaar, benoemd door de Biltse Sport Federatie, is dit jaar Carlien Derkse van den Heuvel.

Heren 1 wordt dit jaar negende, een goede prestatie met dit nog jonge team. De dames gaan voor de play-offs. Het gehele jaar staan ze bovenaan, maar al in de eerste ronde wordt van Laren verloren. De teleurstelling is uiteraard groot.

Dames 2 zag na het kampioenschap van vorig jaar een aantal leden vertrekken. Onder leiding van Willem Boot en Andrea Boekhorst kan het team zich toch handhaven in de reserve hoofdklasse.

OP ZATERDAGEN SPELEN 1200 KINDEREN

De jeugdcompetitie levert dankzij goede begeleiding en training, mooie resultaten op, naast natuurlijk het hockeyplezier. Wederom wordt door de eerste teams hoog gespeeld. Het enthousiasme is groot en op de zaterdagen spelen er 1200 Stichtsche kinderen!

Het zaalhockey neemt in de wintermaanden nog steeds een grote plaats in. Deze winter doen er 57 teams mee. De beperkte zaalcapaciteit in de regio levert voor de trainingen nog steeds problemen op; er is nu een uur training per week mogelijk en in de weekenden wordt drieluikhockey gespeeld.

Tijdens de ALV in juni 2012 wordt Madeleine Bakker tot erelid benoemd nadat zij vorig jaar de voorzittershamer heeft overgedragen aan Gerard van Odijk. De bestuursfuncties voor heren- en damestophockey worden overgedragen aan respectievelijk Dirk (Darre) de Broekert en Jos Frijters.

Er is een landelijke trend gaande dat senioren minder gaan of blijven

hockeyen, ook bij SCHC. Er wordt daarom een plan gemaakt voor werving van nieuwe leden en aan de huidige leden wordt verzocht hieraan mee te werken.

In de zomer worden in Londen de Olympische Spelen gehouden. Het Nederlandse damesteam wint goud in de finale tegen Argentinië. SCHC heeft twee goudhaantjes in de selectie te weten Caia van Maasakker en Carlien Dirkse van den Heuvel. Carlien scoorde zelfs in de finale. Na de eerste wedstrijd van het nieuwe seizoen worden beide speelsters benoemd tot lid van verdienste van SCHC.

RABO-BANK ZORGT VOOR MEER FINANCIËLE CONTINUÏTEIT

Dames 1 start in het nieuwe seizoen met de volgende speelsters: Inge Vermeulen en Josine Koning, keepsters. Floortje Verheul, Renske Siersema, Claire Verhagen, Michelle van der Pols, Carlien Dirkse van den Heuvel, Soledad Garcia, Nicolien van Nispen, Miou Koopman, Caia van Maasakker, Maud Wever, Dide Boelens, Michelle Simons, Marise Jongepier, Roos Drost en Maike Stöckel.

Het team wordt begeleid door Janneke Schopman en Nettie van Maasakker.

In de herfst wordt de accommodatie gepimpt. Veld 2 krijgt een nieuwe topplaat en na acht jaar intensief gebruik is ook de topplaat van veld 4 aan vervanging toe. Het clubhuis krijgt na tien jaar een nieuw verfje. Veel dank is er voor groundsmen Peter Adelaar en Hans Winkel en de vrijwilligers John Plesman en Jan Pouw.

2012-2013

Op 16 januari 2013 nodigt het bestuur alle ereleden uit voor een diner. Er wordt heerlijk gegeten met alle bestuursleden en uiteraard wordt er gesproken over verleden, heden en toekomst van de vereniging. Voor herhaling vatbaar.

Sinds januari heeft SCHC een nieuwe hoofdsponsor. De RABO-bank gaat zorgdragen voor meer financiële continuïteit. Het clubhuis wordt aangepast aan de sfeer en de kleuren van de sponsor en uiteraard komen er –alweer- nieuwe shirts.

Diner ereleden en bestuur

In het voorjaar gaat er een taartenactie van start met als doel geld in te zamelen voor het Fonds Gehandicaptensport. De jeugd (en sommige ouders) bakken 100 taarten en deze brengen totaal meer dan 1000 op.

De start van de competitie wordt verstoord door de koudste maand maart sinds mensenheugenis. De velden zijn meestal onbespeelbaar. Niettemin worden uiteindelijk alle wedstrijden gespeeld.

MEISJES D1 SPORTPLOEG VAN 2013

Meisjes D1 wordt dit jaar landskampioen, zowel op het veld als in de zaal, en wordt door de Biltse Sport Federatie benoemd tot jeugdsportploeg van 2013. Roos Drost tot sportvrouw van het jaar. Een eretitel voor een mooie prestatie.

Na de laatste wedstrijd van Dames 1 is Nicolien van Nispen benoemd tot lid van verdienste na jarenlang succesvol in dit team te zijn uitgekomen. Zij zal zich blijven inzetten voor onze club door te gaan helpen bij het verder vormgeven van Dames 2.

Dames 1, dat dit jaar het hoogste aantal punten (51) ooit behaalde in de hoofdklasse, gaat weer voor de play-offs maar wordt in de finale

onderuit gehaald door Amsterdam. Janneke Schopman zal ook in het komende seizoen het team begeleiden.

Heren 1 daarentegen zakt af naar de play-outs en moet in Tilburg zijn meerdere erkennen. Het team speelt komend seizoen in de overgangsklasse. Pim Wijzenbeek blijft trainer-coach. Bij de jeugd tellen wij na afloop van het seizoen 10 kampioenen.

Er zijn momenteel 1300 jeugdleden, 39 seniorelftallen en 150 trimhockeyers.

In het nieuwe seizoen start Heren 1 met de volgende spelers: Boudewijn Pars, Pieter Knetemann, Thijs de Wert, Friso Liezenberg, Ingwer Wiese, James Knee, Steef Stroeken, Leon van Barneveld, Marc Schwartz, Tim Hage, Loron Gailliaert, Andrew Gale, Mike Huisman, Thomas Vis, Luuk van Duren, Luuk Tordoir, Stan van Dartel, Floris Bakker, Roderick Schwirtz en Dirk-Jan van Beek.

Heren 1, blessure van Tim Hage

Tijdens de ALV worden Robert Meijer, Karen Paanakker, Peter Visschedijk en Nettie van Maasakker benoemd tot lid van verdienste vanwege hun vele verdiensten in zowel bestuur als daarbuiten.

In de jaren '80 en '90 was er vrijwel geen geld en geen ruimte voor toernooien. In de huidige tijd zijn er talloze toernooien, jeugdkampen en vaste feestelijkheden, zoals bijvoorbeeld het jaardiner van de Batavieren, het 60+ toernooi, Sportways-kampen, Oranjetoernooi, mediatoernooi etc... Deze ontwikkeling is heel goed voor SCHC en levert ook geld op.

FINANCIËLE SITUATIE WORDT ZORGELIJKER

Dit verenigingsjaar is achteraf te karakteriseren als een jaar waarin de financiële situatie zorgelijk is. Ondanks de nieuwe sponsors blijft het saldo laag, mede vanwege een sterke vermindering van het aantal seniorleden. Maar er zijn nog wel mogelijkheden om weer een stabiele situatie te ontwikkelen. Met een grote betrokkenheid van de leden wordt gestart met de Stichtsche Walk of Fame tegelactie die 300 tegels oplevert, naast een efficiëntere barexploitatie en een besparing op veel begrotingskosten. Ook het verhuren van de accommodatie brengt geld in het laatje. Op 28 mei 2014 organiseren Robert Meijer en Peter Visschedijk een Hemels Asperges- en Kreeftdiner. Iedereen kan inschrijven en de winst gaat naar SCHC. Zo draagt iedereen z'n steentje bij. Foto tegelvloer. De werving van senioren levert op dat we in het nieuwe seizoen weer met twee teams meer in de competitie kunnen starten. Het ledental is echter teruggelopen naar 1984 leden.

SCHC EN RUGBY

“In de zomer van 2012 begonnen enkele enthousiaste rugbyvaders met trainingen voor kinderen op het grasveld voor het gemeentehuis. Dit bleek zo'n succes dat vervolgstappen niet konden uitblijven. Na overleg met de Nederlandse Rugby Bond en met de Gemeente De Bilt, werd al snel een geschikte locatie gevonden op het terrein van de Stichtsche Cricket en Hockey Club (SCHC). De volgende actie was het oprichten van een sportvereniging, wat geschiedde op 20 oktober 2013. Op dinsdagen en donderdagen trainen de kinderen vanaf acht jaar op het verlichte (gras)veld 5. Op zaterdag zijn er wedstrijden voor de jeugd tot 18 jaar. Op zondagen om de twee weken voor ieder

kind vanaf zes jaar dat wil kennismaken met rugby”.

Deze praktische aankondiging op hun website verhult het grote enthousiasme waarmee een aantal vrijwilligers in de afgelopen vier jaar, op het stuk gras achter het hoofdveld, inmiddels zo'n twintig jongelui de ins en outs van de rugbysport bijbrengt. Woordvoerder Jan-Paul Post, vader van een rugbyende zoon, schetst hoe het allemaal begon. Met enkele gedreven Bilthovense vaders, Wouter van Hellemond, Stijn Daniels en Post zelf, worden de eerste stappen gezet. Daarbij wordt later ook Jeroen Plat betrokken. Een rugbycoach die als zo'n 30 jaar rondloopt in de rugbywereld, met roots bij o.a. de USRS uit Utrecht waar hij Post leerde kennen.

De groep jongelui in 2016 bestaat uit 20 jongens in de leeftijd van U10 – U17. Ze komen uit de diverse omliggende Biltse kernen; zelfs uit Lage Vuursche en Utrecht-Oost.

De basis is het aanleren van alle rugbytechnieken. En dat kan sinds

Stichtsche Rugby

september 2016 bij kunstlicht, aangezien er aan de graskant van het hockey hoofdveld lampen zijn aangebracht. Het ultieme doel is een eigen veld en deelname aan clubcompetities van de Nederlandse Rugby Bond. Er ligt natuurlijk een prachtig grasveld achter bij de Kees Boekeschool; daar zou rugby best willen spelen – afwisselend met cricket in de zomer misschien?

De in Bilthoven geboren Tim Visser komt op het WK Rugby van 2015 uit voor zijn geadopteerde land Schotland. Hij scoort zelfs een try. Visser speelt momenteel als prof bij de Harlequins in de hoogste Engelse competitie. In het bestuur wordt de Stichtsche Rugby Football Club (SRFC) inmiddels officieel erkend.

In het bestuur wordt weer stuivertje gewisseld. Michiel Roozendaal en Hein Ploegmakers worden vervangen door respectievelijk Len-

neke Overdijkink en Stephan van der Vat. Eveline Langenberg-van Aalst, die jarenlang het secretariaat verzorgde, wordt lid van verdienste.

TIEN KAMPIOENSELFTALLEN BIJ DE JEUGD

Heren 1 behoudt dit jaar zijn plaats in de overgangsklasse. Er wordt afscheid genomen van Pim Wijzenbeek en Mark van Lambaert en deze worden opgevolgd door Albert Kees Manenschijn en Sebastiaan Westerhout. Zij gaan proberen de mannen weer in de hoofdklasse te krijgen.

Bij Dames 1 wordt Carlien Dirkse van den Heuvel uitgeroepen tot beste speelster van de hoofdklasse en tevens tot sportvrouw van het jaar door de Biltse Sport Federatie. Klasse!

Janneke Schopman vertrekt naar Amerika waar ze assistent-coach van het Nationale damesteam wordt en zij wordt opgevolgd door de Zuid-Afrikaan Giles Bonnet. Bij de jeugd gaat het dankzij de professionele begeleiding nog steeds heel goed. Er zijn wederom 10 kampioenselftallen en aan het einde van het zaalhockeyseizoen zijn er eveneens tien. JC3 zelfs in beide disciplines!

HET RENÉ WINTERAEKENLAANTJE

René Winteraeken is al 40 jaar lang trainer en coach en zoals hij zelf zegt: de verveling slaat nooit toe. Vele teams heeft hij in die 40 jaar begeleid. Hij had vooral veel bemoeienis met de jeugdelftallen, zowel in de zaal als op het veld. Als hockeyer speelde hij in heren 2 en 3, als coach begeleidde hij heren 1 en 2, maar ook JA1 en JB1. Hij legde er al die jaren zijn ziel en zaligheid in en vooral het voorbereiden van de jeugd op "later" is zijn specialiteit. Talenten moet je nu eenmaal vroeg integreren.

René Winteraeken

Omdat hij al 40 jaar generaties hockeyers heeft begeleid en vanwege zijn vele andere activiteiten op SCHC (o.a. als scheidsrechter), heeft het bestuur nu het weggetje naar de velden naar hem vernoemd, het René Winteraekenlaantje. Hij zal hier ongetwijfeld zelf nog veel gebruik van maken.

TRAGISCHE DOOD KEEPSTER DAMES 1

Het seizoen wordt een periode van extremen, van verdrietige zaken en van vreugde om sportieve successen. Een periode waarin ons nieuwe motto "Stichtsche, dat zijn wij" absoluut tot uiting komt.

Het nieuwe jaar begint droevig als de keepster van Dames 1, Inge Vermeulen, en tevens werkzaam op SCHC als professional voor de jeugdafdeling, in januari zelf voor haar dood kiest. Deze gebeurtenis trekt een grote wissel op haar team, haar SCHC-collega's en heeft natuurlijk grote impact op de vereniging, waar velen haar kennen. Ook treft dit buiten SCHC de aandacht, want ook de nationale pers maakt hier melding van. Twee dagen na haar wanhoopsdaad herdenken honderden leden in het clubhuis haar overlijden in verbondenheid, zonder al te veel officiële woorden, maar met veel verdriet. Het verlies van Inge zal nog lang nagalmen in onze vereniging.

Na de zaalhockeycompetitie, waaraan door 976 leden wordt meegedaan, stromen de velden weer vol en wordt er weer met passie gestreden.

Begrijpelijk is wel dat Dames 1 het in het begin moeilijk had de draad weer op te pakken. Oud-keepster Floortje Engels, voorheen SCHC-lid, wordt gevraagd terug te keren bij de ploeg. Om het team weer te motiveren en mentaal te ondersteunen komt Nettie van Maasakker terug uit Zwitserland, waar zij thans woonachtig is. Dit lukt zo goed dat het team voor het tweede opeenvolgende jaar de finale van de play-offs behaalt. Helaas wordt de landstitel wederom niet veroverd. Wel wordt Dames 1 uitgeroepen tot sportploeg van het jaar door de Biltse Sport Federatie.

Heren 1 behaalt de doelstelling van Albert Kees Manenschijn. Na drie play-offswedstrijden tegen Tilburg wordt alsnog promotie naar de hoofdklasse afgedwongen! Dames 2 keert terug in de reserve hoofdklasse. Een fantastische prestatie van onze topteams!

Succes is er ook voor de jeugdafdeling waar MCI het landskampioenschap behaald. Opnieuw blijkt dat het professioneel begeleiden van de teams z'n vruchten afwerpt. Het mag wat kosten, maar dan heb je ook wat.

EUROPACUP VOOR DAMES 1, VOOR EN DOOR SCHC

Een ander hoogtepunt voor de club is dit jaar de organisatie van de EHCCC, ofwel de Europacup voor dames. De voorbereiding voor een dergelijk groot toernooi is intensief, want er komt natuurlijk veel bij kijken, zo weten wij ons dat te herinneren van 1981 toen de lustrumcommissie eveneens een groot internationaal toernooi organiseerde

bij het 75-jarig bestaan van de vereniging.

Vooraf het verkrijgen van toestemming van de Gemeente had nogal wat voeten in aarde. Zeker op het gebied van de verkeersstromen en het parkeren. De toegang is via de ingang van het Nieuwe Lyceum, achterlangs over veld 5 (het rugbyveldje), waar een heus promodorp is opgezet. Eten en drinken is er in overvloed! De vele media-vertegenwoordigers maken gebruik van enkele noodlokalen van de school en er waren extra tribunes neergezet.

De 'cup' wordt een daverend succes met elke dag meer dan duizend bezoekers (2016 kaarten verkocht), maar het mooiste is dat ons Da-

EHCCC: Dames 1 wint de Europacup

mes 1 de finale wint. Grote klasse! Floortje Engels is de heldin in de eindstrijd tegen Den Bosch. SCHC kwam al snel met 2-0 voor door twee strafcorners van Caia van Maasakker. Vlak voor het eindsignaal maakte Den Bosch alsnog gelijk door Maartje Paumen. Floortje maakt de beslissende shoot-out van Vera Vorstenbosch onschadelijk. De ontlading bij de Stichtsche vrouwen is enorm en het publiek juichen het team minutenlang toe. Met het winnen van dit toernooi kan het draaiboek bij de hand gehouden worden want volgend jaar met Pinksteren vindt het evenement wederom op SCHC plaats.

In het bestuur krijgen we een nieuwe voorzitter. Niet helemaal nieuw want Stephan van der Vat was al bestuurslid sponsoring, en neemt de hamer overgenomen van Gerard van Odijk die een plaatsje opschuift als vicevoorzitter. De sponsoring wordt overgedragen aan Stephan Bosman.

Tijdens de ALV worden drie ereleden benoemd en dus krijgen Nettie van Maasakker, Mariëtte van den Hoven-Kingma en Willem Boot het gouden vignet opgespeld.

De penningmeester onthult dat het financieel beter gaat en dat het jaar kan worden afgesloten met een positief resultaat. Hoera!

Nieuwe regels zijn er ook: het 'bitje' en scheenbeschermers worden verplicht, de lange corner verandert evenals de vrije slag bij de cirkel. Ook ten aanzien van 'sticks' en 'hengelen' worden nieuwe regels toegepast.

In mei overlijdt Diederique Heuff-van Aalst aan de gevolgen van een ernstige ziekte. Ze heeft van jongs af aan op SCHC gehockeyd en is al enige tijd werkzaam op de administratie van SCHC. Weer een verdrietig verlies voor haar Stichtsche collega's, maar zeker ook voor haar familie en vrienden.

STICHTSCHE WORDT WEER GEZELLIG EN LEDEN HELPEN

SCHC blijft in beweging en veranderingen volgen elkaar op. Zo is de exploitatie van de bar c.q. horeca thans verpacht aan Pandelaar & Chefs, waarmee de toekomst van het cash-less betalen nu onder diens verantwoordelijkheid valt. Gelukkig blijft Willem van Doorn één van de vaste gezichten achter de bar, want na negen jaar voortref-

felijke dienstverlening kunnen wij deze clubicoon niet meer missen.

Inmiddels is door vrijwilligers een fietsenstalling uitgebreid in het kader van "Stichtsche, dat zijn wij". De leden worden aangespoord te helpen bij snoeien, opruim- en onderhoudsklussen, verkeersbegeleiding etc..

Het is duidelijk dat het op SCHC weer gezellig is. Met name is het na de wedstrijden nog druk en komen spelers van uitwedstrijden terug naar de club voor de 'derde helft'. Dit was ten tijde van het oude clubhuis heel normaal. Toen moesten de leden er tegen achten letterlijk uitgeveegd worden. Met het grote nieuwe clubhuis dat vooral in het begin sfeerloos en ongezellig was, gebeurde dat nauwelijks meer. Daarom zeker een pluim voor de afgelopen besturen, want dankzij hun inzet is het ook binnen weer goed en gezellig toeven.

Willem van Doorn

J.G. (Jan) Pouw 1946

“Stichtsche is mijn club”

Met zijn onmiskenbare lange gestalte beweegt Jan Pouw zich al bijna 60 jaar over ‘zijn’ hockeyaccommodatie van SCHC in het Heidepark in Bilthoven. Eerst als speler en vooral daarna als de ultieme clubvrijwilliger.

Als speler schuift hij vanuit Jongens A door naar Heren 2. Na een jaar afwezigheid vanwege zijn dienstdienst in Suriname, speelt Jan onder coach Theo Tanamal ook nog een (rood)blauwe maandag in het eerste. Hij is een zeer betrouwbare teamgenoot.

Zijn vrijwilligerswerk begint in 1971 in de arbitragecommissie, waarin hij zijn schoonvader en bondsscheidsrechter Dick Huysse opvolgt. Na acht jaar volgen twee termijnen van drie jaar als vice-voorzitter in het bestuur. Dan begint zijn bemoeienis met de Stichtsche accommodatie. Met hart en ziel vervult hij op dat gebied heel veel en heel diverse rollen, zoals bij de realisatie van het eerste kunstgrasveld. Jan is ook namens SCHC vice-voorzitter van het stichtingsbestuur van Racketcentrum Kees Boeke (nu: Kees), die SCHC met andere verenigingen op het oude zesde veld laat bouwen. Als het zaal hockey vrijwel wegvalt, wordt de sporthal verbouwd en realiseert Jan een glazen squash court – hij is immers werkzaam in de glasbranche.

Inmiddels is Jan, die met zijn eveneens op SCHC hockeyende echtgenote Annelies twee dochters krijgt die ook op de hockeyclub opgroeien, lid van verdienste en erelid geworden. Stilzitten doet hij echter daarna niet. In 1998 neemt hij plaats in de sponsorcommissie. Vele sponsoren worden aan de club verbonden, voor langere tijd zelfs.

In die jaren groeit SCHC uit haar jasje en ontstaan er plannen voor de bouw van een nieuw clubhuis. Daarbij wordt meteen de gehele accommodatie onder de loep genomen. Het eerste ontwerp is te duur, het tweede wordt gerealiseerd met veel ramen, die na uitgebreide tests in de glasfabriek hockeybal-bestendig zijn. Ook weer uit de koker van ‘glasman’ Jan.

Jan Pouw is de waakhond, die het wekelijkse onderhoud coördineert, de geluidsinstallatie en het alarm controleert, de veldverlichting en de -beregening naloopt en sproeiers aan- en uitzet op veld 4, enzovoorts. Hij is er vanaf het landskampioenschap van Heren 1 in 1959 tot en met het Europese succes van Dames 1 in 2015 bij.

Zijn credo: “Er is elke dag wel iets te doen”.

ERELEDEN

MARIANNE GLASBERGEN

Marianne Glasbergen wordt in 2006 benoemd tot erelid voor haar diverse functies binnen Stichtsche gedurende bijna 30 jaar. Jarenlang had zij zitting in de dameselftalcommissie en de redactie, had zij zitting in het zaal hockeybestuur en was zij vijf jaar vice-voorzitter in het dagelijks bestuur. Daarnaast organiseerde zij vele toernooien en was voorzitter van het lustrumbestuur in 1981 toen SCHC haar 75-jarig bestaan vierde. Nadat zij op haar 50e stopte met hockeyen, volgde zij Jo van Donselaar op als geschiedschrijver van de club dat resulteerde in Het Wonder van Bilthoven in 2006.

LOT PAATS

Lot Paats behoeft op SCHC nauwelijks voorgesteld te worden. Lot begon op SCHC bij de veterinnen te hockeyen. Zelf heeft zij vroeger

hoog gehockeyd en zij is lid van de Liberoos. Zij kent het spelletje dus van A tot Z. Haar man en drie kinderen gingen ook op SCHC hockeyen en het bleek al snel dat Lot een echte Stichtenaar werd. Al direct nam zij op maandagavond plaats aan de redactietafel waar zij met haar geestige stukjes vaak de spijker op de kop sloeg. Dit heeft zij jarenlang gedaan tot het moment dat de papieren Stichtenaar digitaal werd en zij nieuwe uitdagingen zocht. Intussen trainde zij vele jeugd-, senioren- en veterinnenteams en waar nodig nam zij de scheidsrechtersfluit ter hand.

Daarnaast organiseerde zij o.a. de familiedag en veteranentoernooitjes. Lot is bijna niet meer weg te denken van de club waar zij al heel veel stappen heeft gezet inmiddels. Voor al haar inspanningen gedurende vele decennia werd zij in 2010 erelid.

MADELEINE BAKKER

Madeleine Bakker kwam ongeveer een decennium geleden in Bilthoven wonen. Haar kinderen gingen hockeyen en zoals bekend wordt er dan verwacht dat je als ouder ook in de club participeert. Zij meldde zich daarom aan bij de redactie hoewel dat niet echt haar ding was, maar zij houdt van gezelligheid en vond het aan de redactietafel goed toeven. Bovendien leerde zij de club daardoor beter kennen. Haar betrokkenheid was groot en toen er op een moment een nieuwe voorzitter werd gezocht heeft zij als eerste vrouwelijke voorzitter deze benoeming aanvaard.

Zij bracht nieuw elan in de club en met haar vrolijkheid maakte zij van iedere officiële gelegenheid een feestje. Nadat zij na de gebruikelijke periode afscheid nam van het bestuur werd zij wethouder van de Gemeente De Bilt waar zij o.a. Sport in haar portefeuille kreeg. Sport blijft haar dus trekken. Voor haar bestuurlijke kwaliteiten ontving zij in 2011 het erelidmaatschap van SCHC.

NETTIE VAN MAASAKKER

Nettie van Maasakker ontving het erelidmaatschap in 2015. Haar eigen hockey carrière begon al vroeg toen zij op HGC speelde. Als aanvoester van het eerste dameselftal won zij met haar team in 1983 de Europacup en zij is lid van de Liberoos, het team met oud-internationals. Het hockey was een familieaangelegenheid. Haar man Robert was fanatiek hockeyer en later ook dochter Caia, speelster in Dames 1 met inmiddels tientallen interlands op haar naam.

Nettie was jarenlang assistent trainer van Dames 1 van SCHC onder Janneke Schopman. Daarnaast trainde zij diverse jeugdteams. In 2013 verhuisde zij naar Zwitserland, maar na de plotselinge dood van keepster Inge Vermeulen in januari 2014 werd zij teruggeroepen om het team te begeleiden. De regerende coach Gilles Bonnet, die het team nog maar kort coachte, zag af van de begeleiding van een verdrietig team en Nettie heeft met zorg en vele gesprekken het team weer op de rails gezet. Het team presteerde daarna weer naar behoren en Nettie verdiende hiermee absoluut een pluim.

WILLEM BOOT

Willem Boot is zijn hele leven nauw verbonden geweest met SCHC. Als jeugdspeler en later als senior speelde hij beslist een lekker potje mee. Maar daarmee was hij er niet. Hij ontpopte zich al snel als trainer en coach van jeugdelftallen en tenslotte als trainer coach van Dames 2 waarmee hij de reserve hoofdklasse behaalde. Deed je een beroep op Willem, op welk gebied dan ook, hij was altijd van de partij. Hij floot als scheidsrechter vele wedstrijden en maakte jarenlang deel uit van het dagelijks bestuur.

Als mede-eigenaar van een grote onderneming kwam zijn ondernemingszin ook op SCHC tot uiting. Moesten er trainingspakken komen, dan regelde Willem dat wel. Hoewel niet altijd gemakkelijk in de omgang, is hij ontegenzeggelijk een ruwe bolster met een blanke pit, en juist die pit is het dat Willem zo waardevol voor SCHC was en is. In 2015 werd hij daarom erelid.

MARIËTTE VAN DEN HOVEN-KINGMA

Mariëtte van den Hoven-Kingma is sinds 2003, toen zij na een afwezigheid van zeker 25 jaar weer in Bilthoven kwam wonen, actief geworden op SCHC.

In de jaren '70 heeft zij al een paar jaar in het jeugdbestuur van Stichtsche gezeten (o.a. het allereerste hockeykamp georganiseerd in 1973) waar zij bijzonder goede herinneringen aan bewaart.

Met drie kinderen in diverse teams, echtgenoot Bas een paar jaar als penningmeester in het bestuur, was zij zelf ook actief op vele fronten. O.a. had zij zitting in de evenementencommissie, de vrijwilligersdesk, barcommissie, reünistencommissie en was zij vele jaren wedstrijdtafelcoördinator. Ook was zij manager van de teams van haar kinderen.

Ondertussen had zij steeds een kort lijstje met de verschillende besturen over diverse onderwerpen, en ook daaruit kwamen vele activiteiten en projecten voort.

Zij heeft het altijd met veel plezier gedaan en nog steeds, ook nu de kinderen zijn uitgevlogen en niet meer op SCHC hockeyen. Een rood/blauw hart dus.

Ereleden en leden van verdienste

ERELEDEN

Mr. H.C.L. Van Ginkel 1932 †
 Ir. P. Bosman 1934 †
 J.M. Kakebeeke 1937 †
 Dr.Ir. W. Hupkes 1937 †
 Mr. Dr. J.H.H. Kessler 1937 †
 Ir. Th. M. Mundt 1937 †
 Jhr. G.T. van Tets van Goidschalxoord 1937 †
 Mr. P.C.G. Labouchere 1946 †
 Mevr. H.H.L. van Vliet- Spoon 1947
 Ir. G.A. Overdijkink 1947 †
 Jhr. Mr. F.F. Hooft Graafland 1947 †
 J.A. van Donselaar 1948 †
 J.P.L. van Manen 1952 †
 Ir. J.J. Blijdenstein 1955 †
 Th. Dubru 1955 †
 Mevr. H.M. Geensen- Zwaardemaker 1956 †
 Prof. Dr. J.C. Kluyver 1956 †
 D. Doyer 1956 †
 Mr. H.C.A. van Benthem 1956
 Mr. L. de Booy 1959 †
 G.A. Hooghiemstra 1963 †
 Mr. C.Q. van Daalen 1972
 Mevr. I. Van Rijn- Nijhof 1974 †
 Mevr. S.J.V. van Bennekom- van
 Wermeskerken
 Ir. D.W.N. de Boer 1974 †
 Ir. G. Overdijkink 1976
 D.A. Huysse 1976 †
 G.J.M. Kuit 1979
 R.Th. Kleykamp 1980
 A.P.F. van der Meeren 1983 †
 J.G. Pouw 1985
 Mevr. Scheltema- van Eeghen 1986 †
 J.W.R. Oellers 1987 †

J. van Dun 1994
 Mevr. M. Overdijkink- Laverman 1996
 W.W.H.M. Simons 2000
 J. van 't Land 2004

LEDEN VAN VERDIENSTE

B.L. Alma
 Willem Baart de la Faille
 A.W. van Benthem
 Wim Berendsen
 D. van de Bergh
 A.M. Berrevoets
 Mevr. Elisabeth Blijdestein-Borgerhof Mulder
 H.C.P. Bloembergen
 Thijs Boon
 Jan Branger
 Mr. K.W. Cuperus
 Mevr. Hanneke Dekker
 Maurijn Donders
 Willem Donker
 Joop van Donselaar
 Mevr. Lisette van Esveld
 Elbert van Esveld
 Mevr. Dieuwke van Esveld-Plugge
 Mevr. A. Fokker-Werker
 Mevr. Dymphe Franke-Beek
 C.H.M. Geels
 Mevr. Loes Geels-de Langen
 Alder Geensen
 Mevr. Marianne Glasbergen
 J.V. van Gooswilligen
 Mevr. Marian Graftdijk
 Kees Gramkow
 Mevr. E.M. Gramkow-Kruidhof
 Jan Haandrikman

I.J. van der Have
 Henk Haverman
 Mevr. A. Hingst-Vollgraff
 Mr. P.Y. Hondius
 Henk Horst
 Gerard Inden
 Herman Jonge Poerink
 Piet Klinkhamer
 Mevr. H.J. Labouchère-Lagerwey
 Jaap Leemhuis
 Jaap Liezenberg
 J. van de Linden van Sprankhuysen
 H.H.W. Luyten
 K. Marsden
 Thijs Meijer
 Guy Moreau
 J.M.M. de Muinck Keizer
 Jeroen van der Neut
 Mevr. Christine van Nieuwenhuijzen-de Wilde
 Joost Nuyten
 Olivier Offerman
 Johannes Olland
 F.A. van Oorde
 Mevr. Lot Paats-de Vos
 Mevr. Bes van Pinxteren
 Arjen van de Pol
 Jan van de Pol
 Mevr. Nora Prins-Wustenberg
 K.J. Rambocus
 J.H. van Reede
 Joep Remmen
 F.J. Réz
 W.L. van Rijn
 Piet Ruijssenaars
 Piet Scheltema

SCHC-Internationals

H. Smits	Dameshockey	Aantal wedstrijden	Cricket	Aantal wedstrijden
Maarten Somsen	Hansje Labouchere-Lagerwey	(2)	Piet Labouchere	(6)
Mevr. Greetje Somsen-Tol	Fuus Thate-Verloop	(23)	Jaap Leemhuis	(4)
Arne Sorber	Frederiek Tange	(4)	Jeroen Zweerts	(4)
Björn Steen	Cathrien Hilbrands	(11)	Ingrid van der Elst	(7)
Mevr. Tientje Stevelink	Helen Lejeune-van der Ben	(121)	Lisette van Esveld	(4)
Mevr. Kirsten Szameitat	Ellen Hoog	(27)	Hieke Oosterom	(4)
T.H.J.J. Tanamal	Sophie Polkamp	(9)		
Mevr. Fuus Thate-Verloop	Herenhockey			
Rob Vandehoek	Wim Cuperus	(2)		
Mevr. J.A. Vegter-Hulst	Freddie Hooghiemstra	(43)		
Mevr. T.M.A. van de Ven	Eddie Zwier	(30)		
Derk Verder	Gerard Overdijkink	(41)		
Mevr. H.R.A. Vleeshouwer-Overdijkink	Jan van Gooswilligen	(58)		
Harm-Jan Voorma	Hans Both	(2)		
Mevr. Ellen van der Vrugt	Werner Herbers	(5)		
René Winteraeken	Jan Willem Verloop	(1)		
J. de Wit	Theo van Vroonhoven	(87)		
Mevr. Alexandra Woltjer	Frank Zweerts	(52)		
Jelle van der Zee	Jaap Leemhuis	(61)		
Sjoerd van der Zee	Jeroen Zweerts	(56)		
Mevr. Annemieke van der Zee-Kemper	Gerard Hylkema	(13)		
J.E.M. Zeij	Job van der Have	(46)		
Frank Zweers	Roderick Bouwman	(107)		
Eddie Zwier	Jacques Brinkman	(337)		
	Bastiaan Poortenaar	(96)		
	Floris Evers	(80)		
	Erik Jazet	(308)		
	Rob Derikx	(125)		
	Sebastiaan Westerhout	(1)		
	Roderick Weusthof	(26)		
	Geert-Jan Derikx	(95)		

LEDEN VAN VERDIENSTE, BENOEMD IN DE JAREN 2006–2015:

2006 Jacqueline Zandvliet
 2008 Hans Kruize
 2008 John Plesman
 2010 Titia Beumer-Veldhuis
 2010 Wilbert Knetemann
 2011 Mariëtte van den Hoven-Kingma
 2011 Bas Janssen
 2012 Sebastiaan Westerhout
 2012 Carlien Dirkse van den Heuvel
 2012 Caia van Maasakker
 2012 Nettie van Maasakker
 2012 Robert Meijer
 2012 Peter Visschedijk
 2013 Eveline Langenberg-van Aalst
 2013 Nicolien van Nispen

SCHC-INTERNATIONALS (AANVULLING OP EERDER GENOEMDEN)

Dameshockey

Floortje Engels
 Caia van Maasakker
 Carlien Dirkse van den Heuvel
 Marise Jongepier
 Inge Vermeulen †
 Michelle van der Pols
 Roos Drost
 Marilyn Agliotti
 Claire Verhage
 Carlijn Welten
 Ginella Zerbo

Herenhockey

Rogier Hofman

Colofon

Het Wonder van Bilthoven

Uitgave ter gelegenheid van 110 jaar
Stichtsche Cricket & Hockey Club
1906 – 2015
www.wondervanbilthoven.nl

REDACTIE

Kirsten Szameitat, voorzitter
Marianne Glasbergen, eindredactie hockey
Ingrid van der Elst, eindredactie cricket
Jelle van der Zee, research
Francine de Booy, research
Marguerite Overdijkink-Laverman, research
Gerard Overdijkink, research 100 jaar †
Sanne van der Zee, online redactie

VORMGEVING

100 jaar: Mike Hamels, Nieuwegein
110 jaar: Jacqueline Zandvliet

PREPRESS EN DRUK

100 jaar: Hoonte Bosch & Keuning, Utrecht

Dankzegging Jubileumboek

Bij het totstandkomen van Het
Wonder van Bilthoven kregen wij
bijzondere medewerking van:

Aken, mw. A. van
Archief- en bibliotheekcommissie
KNCB, W.E.P. Neleman en
A. Mathijssen
Archief Gemeente De Bilt,
Bart Jagt
Archief Gemeente Utrecht
Archief Gooische Hockey Club
Bakker, Madeleine
Bentham, H.C.A. van
Berg, Gerrit van den
Bijvoet, Frits
Blijdenstein, Emilia
Bloembergen, Auke
Bloembergen, Evert
Bloembergen, Herbert
Boekhandel Bouwman
Boekhandel Jongerius
Bongers, Martin
Bout, Jan Karel
Bron, Tjeerda
Brugman, Hans
BSC Exclusieve tuinmeubelen,
Sebastiaan de Hoop
Centraal Bureau voor de
Genealogie
Coster van Voorhout, Charles

Cuperus, Wim
Daalen, C.Q. van
Dam, Dirk Willem van
Dashorst, Rob
Donker, Willem
Donselaar, Joop van
Enthoven, Dolf
Enthoven, Rudi
Esveld, Elbert van
Esveld, Lisette van
Froger, W.E.F.M.
Geensen, Alder †
Gooswilligen, Jan van
Grinwis, A.
Haandrikman, Jan
Heiden ONB, Evert van der
Hilbrands, Cathrien
Historische Kring De Bilt,
Frans Nas en Jan van den Heuvel
Hondius, P.Y.
Hooghiemstra, Jessica
Inden, Gerard
Jastrzebski, Rob
Kakebeeke, Ben
Klein Bog-Kruize, Nel
Kodde, Hanneke
Koninklijke Nederlandse Hockey
Bond
Kraijenhoff-Kessler, Yvonne
Krüter, Cor
Kuit, Gert

Labouchere, Johan
Labouchere-Lagerweij, Hansje
Langenberg, Ray en Eveline
Leemhuis, Jaap
Loon-Labouchere, Martine van
Meijer, Riens
Meulen, Jan Jaap van der
Neut, Jeroen van der
Pol, Arjen van de
Pouw, Jan en Annelies
Scheltema, Piet
Schouwenaar, Jan
Schouwenaar, Koos
Simons, Willem
Soest, Jan van
Stichting SPONS
Tanamal, Karin
Thate-Verloop, Fuus
Van Ginkel- Koppejan, J.H.J. †
Verloop, Jan Willem (Lage Vuursche)
Verloop, Jan Willem (Abcoude)
Vlas-Kuit, Yvon
Walbeek, Gerard van
Zandvliet, Jacqueline
Zwier, Eddie

en alle coaches en captains voor
hun medewerking aan de foto-
shoot.

De jubileumboekcommissie

Vlnr: Jelle van der Zee, Ingrid van der Elst, Francine de Booy, Marianne Glasbergen,
Marguerite Overdijkink, Kirsten Szameitat, Gerard Overdijkink.

Alle Stichtsche Teams 2005-2006

Organisatie en Fotografie: Annelies Pouw, Marguerite Overdijkink en Marianne Glasbergen
Original Lutyens bench beschikbaar gesteld door Teak & Gardens, exclusieve tuinmeubelen, BSC De Bilt

Benjamins Marmotten & Hamsters

Staannd vlnr: Sem Vosters (c), Willem van Rootseelaar, Noud Eysink, Krijn Olthof (c).

Zittend vlnr: Caroline Verkade, Eveline van de Laan, Sterre Olthof, Iris Hobma, Romee Schrijver, Sophie Mooyman, Daan van de Bergh, Sophie Fijnheer, Maaike Vosters.

Benjamins Muizen, Vogels & Kikkers

Staannd vlnr: Eva Schlosser, Vera Jongejan, Willemijn Abbenhuis, Tara van de Weert, Fleur ten Berg, Victor Ruttenberg, Olivier Hurkens, Floris Patijn.

Zittend vlnr: Josephine van der Have, Nora Nooter, Olivier Abbenhuis, Laura Borchers, Danielle van Rootseelaar, Mart van de Wetereing, Femke Majtilis, Florian van Citters.

Rechts naast de bank: Andrea Hinfelaar

Voorgroond vlnr: Guido Kakisina, Bram Bosschieter, Pien Meijer, Dominique Simons.

Benjamins Paarden, Hazen & Konijnen

Staannd vlnr: coaches: Cees Ruskamp, Joost de Jong, Rolf Slaghek.
Zittend vlnr: Ties van Lemmen, Tara Parmar Olivia de Cuba, Friso Nijs, Yente Boelens, Ruth Ruskamp, Coos van Raalte, Noor Geelen, Bart Klaver.
Voorgroond vlnr: Emma Dam, Sam vd Ven, Liselot Ridderbos, Victor van de Berg, Jonas Slaghek, Julie Dickman, Fleur Gieskens.

Benjamins Poezen, Honden & Cavia's

Staannd vlnr: coaches: Wendeline Bruijn, Barend Gelissen, Anne Knetemann, Katie Brokman, Wietske van Esveld, Alain van Lierop.
Staannd tweede rij vlnr: Anouk Jansen, Kyra Kayser, Emilie Bruijn, Ascha van Lieshout, Kiki Guttenberg, Julia Schellekens, Lucas Jurrij, Feline van Lierop.
Zittend vlnr: Margaux van Overvest, Charlotte de Becker, Simone Vis, Charley Smit, Femke Hoopman, Claire Moulijn, Margot Sieburgh
Voorgroond: Max Knetemann, en Joris van Leer.

Meisjes M3

Vlnr: Willemijn Schoemaker, Margueritte Heuff, Karlijn Schamel, Dianthe Meij, Florine Speth, Milou Berdenis van Berlekom, Valentine Mostermans en Frederique Kuijt.

Meisjes M6

Staannd vlnr: Joost Nuijten en Wieneke Brandt (coaches).

Zittend vlnr: Rosemarijn Nuijten, Emilie Bartels, Ilse Duynkerke, Iris Jonke, Sterre de Jong, Myrthe Drogdrop, Eveline Jansen.

Meisjes M7

Staannd vlnr: Lieke Franke (fan), Paulette Salome, Maarten de Bruin (c) en Tjerk Wagenaar (c)

Zittend vlnr: Sterre Vrijenhoek, Maria Lisa van der Poll, Jip de Bruin, Laura Marell, Regine Wagenaar en Maud Franke

Meisjes E1 en E3

Staannd vlnr: Valerie van Odijk, Nannick Mundt, Sanne Buijs, Pien van der Heijden, Roos van den Bergh, Marijn Nijssen, Gijsje van Raalte
Zittend vlnr: Annemijn Stork, Charlotte Brand, Maudy van Imhoff, Richelle Oostrom, Femke Bosman, Florine Olthoff, Sanne Vromen
Voorgroond vlnr: Malisa Otten, Claire Vogely, Emma Langen, Lisa Bloemberg, Jasmijn van de Sluis.

Meisjes E2 en E4

Staannd vlnr: Hyleke Nauta, Anna van de Kraats, Lotte van Manen, Phillipine Paardekooper, Karlien Cornelissen, Sanne Witteveen en Bente van de Plassche.

Zittend vlnr: Ricky Buitendijk (c.E4), Babine Kleykamp, Isabel Peerdeman, Josephine van Bonzel, Dominique de Villeneuve, Charlotte Kreuze, Liselore Borel Rinkes, Annabel van Delden
Voorgroond vlnr: Laureanne Willers Holman van Zijl, Laura Hilderink, Fleur Boon, Puck Meijer en Kaylee Jessurun.

Benjamins Vissen, Vlinders & Mieren

Staan vlnr: Florine de Villeneuve, Puck de Broekert, Jair Berdenis van Berlekom, Alexander Salome, Cedric Gevers, Elisabeth Visser, Jacob Colenbrander, Diederik van Hoeve, Puck Janssen.

Zittend vlnr: Emma Toet, Willemine Trommel, Louise Bartels, Marilou Bartels, Merel Vosters, Wouter Knetemann, Noemie Dickmann, Loes Deinum, Rutger van Hoeve.

Voorgrond vlnr: Sarah Gans, Maurits van Hoeve, Anne Laure Zweep, Jessie van der Plaats, Quirien Brandwijk.

Meisjes D1

Staan vlnr: Iris de Jong, Beatrijs Trommel, Caia van Maasakker (c), Frederique Holtbach, Frederique de Laat, Mauk Wijnands, Maxime Oostrum, Floor Joosten (c).
Zittend vlnr: Anne v.d. Boomen, Michelle Simons, Sophie Langenberg, Juliette v. Hattum, Alice Rodenberg, Dide Boelens, Blossom Stevens en Leila v.d. Ende.

Meisjes D2

Staan vlnr: Joost van der Leun (c), Josephine van der Leun, Florentine van Arkel, Louise van Hemert, Katinka van der Pol, Amelie Borel Rinkes, Lidewij Nauta, Elise Laureau.

Zittend vlnr: Beatrice Meijer, Richelle de Jonge, Laura Schouw.

Voorgrond vlnr: Pien Bosschieter, Tessa van de Plassche, Hanne Arends.

Meisjes M1 en M4

Staan M4 vlnr: Jantine Swagerman, Irma Langeveld, Fleur Wattel, Laura Oosting, Pien de Bree, Wietske Zwart, Naomi Kemp.

Niet op de foto: Eline Zwart-de Bruyn (c.M4).

Zittend M1 vlnr: Emma Laureau, Danielle de Kort, Anne Hiensch, Aimee Rodger, Florine van Dijkhuizen, Charlotte van der Sluis. Rechts achter: Martijn de Kort(c.M1).

Meisjes D3

Achteraan vlnr: Lisette Schwarz en Madelijn Gregorowitsch, coaches.

Staan vlnr: Floor Paanakker, Emma Go, Ghislaine Heidman, Charlotte Metz, Isabel Patty, Tinka van de Weert.

Zittend vlnr: Tessa Geelen, Charlotte Seelen, Annemijne van den Berg, Fieke Slooff, Caroline van Schaik, Lavinia Menheere.

Meisjes M2 en M5

Staan vlnr: Titia Beumer (c), Lenneke Overdijkink (c), Leonoor Kahn.

Middelste rij vlnr: Pien van Rogge, Feline van der Eijk, Marlinka Hermans, Claire van Swelm, Karlien Bartels, Marjolein Kerstjens

Zittend vlnr: Julia Boekkooi, Sanne Go, Marleen van der Meer, Wiebeke van den Brandeler, Willemijn Schaab, Belle Beumer.

Voorgrond: Anouk de Zeeuw.

Meisjes D4

Staan vlnr: Diantha Naafs, Sanne ten Berg, Paulien Eggink (c), Daantje de Bruin, Roos Kok (c), Floor Vrijenhoek

Zittend vlnr: Justine Amelung, Daphne Elders, Robin Bastiaanse, Laurien Hobma, Sophie van Luin, Roosmarijn van Urk, Doris van der Heijden

Voorgrond: Levina Boerkoel. Niet op de foto: Ellen Sloet, Michael van Urk (man.).

Benjamins Schildpadden, Slakken & Kippen

Staan vlnr: Abel van der Leun, Maxine van Walbeek, Merel van Doeveren, Auke Steens, Renante Luiten, Tim Groeneveld, Bart van der Zalm, Constance Bosland, Susanneusters, Lotte van Wijngaarden, Quinten Bolk.

Zittend vlnr: Guy van Dijk, Fabienne van Lun, Rachel Steenbrink, Lieke Kerstjens, Nanne Duynkerke, Aleid Langen, Dorien Rikze, Floris Dijkstra.

Voorgrond vlnr: Veerle Schepens, Isabella Tomovski, Femke Beyma, Suzanne van Schaik.

Meisjes E5

Coaches: Wouter Geels en Hans Spaan.

Zittend vlnr: Heleen van Rens, Sophie 't Hart, Cheyenne van Ee, Camilla Spaan, Luca Heising, Sofie Slaats, Sanne van der Poel, Karljin Geels en Nikki Tansel.

Meisjes D5

Staannd vlnr: Robine Swagerman, Michelle Visser, Annabel Cornelissen, Woutje Berdowski, Nikita Brantsen, Madelein Speth, Jan Heesters (c), Jill Jongejan.

Zittend vlnr: Laurien van Cappelle, Emilie Schaab, Quinta Betz, Livia Heesters, Lotte den Daas, Marlot van Dijkhuizen.

Meisjes D6

Achteraan vlnr: Remco Schrijver en Jan Willem van Roggen, coaches. Staannd vlnr: Bente Schrijver, Annemijn Tasche, Roos van der Linden, Charley Visser (D8), Emma Donselaar (D8), Renee Bouwstra.

Zittend vlnr: Ghislaine van Lieshout, Floor van Roggen, Julia ter Kuile, Maud Slaghek, Ottolien Dhert, Aletta Boerkoel, Sophie Peerdeman. Voorggrond: Danielle de Jong.

Meisjes D7

Zittend vlnr: Julia van Moorsel, Madelon Brand, Annefleur Mauritz, Fenna Duynkerke, Lucie van den Bergh, Lisa Vermeulen, Beau Hagenaars, Emma Berkelbach, Marenthe Willers Holman van Zijl. Daarachter: Pieter Holman van Zijl (c). Voorggrond: Anne van Lijn.

Meisjes D8

Staannd vlnr: Claudie Reinalda, Rosaly van Doorn, Clementine Vogely
Zittend vlnr: Puck Hurkens, Romy Pauw, Willemijn Knottnerus, Anne-Romee Gales, Isabel van Ee, Ilse Werring, Anika Meij, Charley Visser
Voorggrond: Emma Donselaar. Achteraan: Marco van Doorn (c).
Niet op de foto: Luka da Silva, Fleur van den Heuvel.

Meisjes C8

Staannd vlnr: Stephanie Goudriaan, Martette Leijenhorst, Floor Pepplinkhuizen, Isabel van Maaren, Emilie Greven, Annemiek Pepplinkhuizen.
Zittend vlnr: Celine von Meijefeldt, Kayleigh van den Dikkenberg, Stephanie van den Dikkenberg, Alice Tjia, Phylia Mildert, Guusje Peters.
Liggend: Paula van der Heijden, Jane Ruskamp.

Meisjes D9

Staannd vlnr: Frederique de Rooij, Raymond Steenvoorden (c), Marlou Oosterveer, Marlotte Mohr, Frank Huele (c).
Zittend vlnr: Eline Huele, Floor Willigenburg, Maartje Boekkooi, Lisanne Sieburgh, Isabelle Kreuzer, Sophie Bak, Roos Steenvoorden.
Voorggrond: Gigi Gil.
Niet op de foto: Aimee Elsenoord en Sabine Molenaar.

Meisjes B1

Staannd vlnr: Juliette Nijs, Leon van Hennik, Laura Paanakker, Stefanie van Rootelaar, Josephine Verkerk, Wietske van Esveld, Sabine Egeler, Katie Brokmann, Sue Brokmann.
Zittend vlnr: Evelien Overtoom, Laurien van Egdorn, Tessa Schwarz, Rosine van Scherpenseel, Birre van Esveld, Marie-Paule van Engelen, Victoria van de Koppel.

Meisjes C6

Staannd vlnr: Eva van Baarle, Annelies Loeff, Martine Schuur (c), Lisanne Fijnheer, Mariette den Tex (t) Marceline van Eeden, Annemiek Koning, Cartijn Rosenmuller, Fien Verheij.
Zittend vlnr: Eline van Galen, Daisy Bos, Sterre Kruize, Cathelijne Schuitemaker, Diede Wolters, Lisanne Dercksen en Myrtle Krul.

Meisjes C7

Staannd vlnr: Barbara van der Kroon, Kirsten Jansen, Anne van der Linden, Esther Donselaar, Jitske Schellings, Isabel van Nesselrooij, Emilie Buist, Jan van Moorsel (c).
Zittend vlnr: Anneline Mendes de Leon, Vera Elders, Laura van Moorsel, Maddalena Visser, Charlotte Uiterwaal, Shevaun Mittertreiner, Martie Ekdorn.

Meisjes C2

Staan vlnr: Marianne van den Houten, Marlot van Eldik, Anouk Denekamp, Kim Limmen, Rieneke van Eldik, Fred Karman (c).
Zittend vlnr: Alice van Zinnicq Bergman, Anne Willems, Annick van den Hooff, Marit Schramel, Charlotte Karman, Quirine van der Meijden.
Voorgrond: Amaya Hagen, Floor Hasselaar, Sanne Vermeulen.

Meisjes C3

Staan vlnr: Peter Truijen (c) Annabelle Truijen, Annabelle Naafs, Estelle van Aanholt, Sophie van Odijk, Merel van der Meijden, Anne-Fleur Zwagemaker.
Zittend vlnr: Josephine Wagenaar, Charlotte Visch, Iris van Rijn, Daniëlle van Lier, Jasmijn Vos, Lisa Egeler. Voorgrond: Liline Laureau.

Meisjes B3

Staan vlnr: Mente Bousema (man.), Willemijn van Zwetselaar, Jasmijn Klapwijk, Anne Fleur van Loon, Lisette Buist, Marijn de Groot, Marre Huisman, Hennie van den Boorn (t/c), Kelly Hosman, Femke Amelung.
Zittend vlnr: Elsemiek Bousema, Michelle van den Boorn, Maaïke van den Boomen, Leontien Stork, Floor Laban, Marly Moreau.
Liggend: Anneke Sloet.

Meisjes C4

Staan vlnr: Eveline van Grootel, Jacobine Muntendam, Frederique Vogely, Jaap Miedema (c), Martie de Wit, Dick de Boer (c), Fieke Miedema.
Zittend vlnr: Emilie Gaillard, Hanna Roozendaal, Lisa la Feber, Domini Paardekooper, Emily van de Bunt, Yvette de Boer, Francien Schouten Hoogendijk.

Meisjes B4

Staan vlnr: Pien ter Kuile, Laura van Heijningen, Rosalie Meys, Celine van Hulst, Nienke Hooghiemstra, Guido Betz.
Zittend vlnr: Dioni Paardekooper, Ekipa Rodger, Willemijn van Eldik, Fleur Rubingh, Chiara Betz, Annemarie Berger, Lieveke Prinsen.
Voorgrond vlnr: Laurentien van den Hoven, Alma Spierenburg, Marties van Voorst van Beest.

Meisjes C5

Staan vlnr: Robert Amelung (c), Coco Claessen, Lise Marie Ruiter, Nikki Wijnands, Margo de Jong (man.).
Zittend vlnr: Anouk Hagenaars, Linde Amelung, Astrid Rozenstraten, Laurien Reinada, Anne Schlosser, Iris van Straten, Camilla Borel Rinckes.
Voorgrond: Eva Lobker.
Niet op de foto: Camiel van Hemert, Sophie Gresnigt.

Meisjes B5

Staan vlnr: Ilse van der Linden, Rosanne Schippers, Elise Beelen, Lauren Liebe, Annemiek Cornielje, Liselotte Bulstra, Merel Vermolen, Rozemin Wissels, Emmelie Steentjes.
Zittend vlnr: Clara Boon, Marie Louise Visser, Fleur Romijn, Liselotte Staal, Tessa Peek, Marieke Theunissen. Voorgrond: Gerard Peek (c).

Meisjes C1

Staan vlnr: Hester Larik (ass t/c), Esmee Rothweiler, Eveline van der Pas (t/c), Kika van Esveld, Marlou Bakker, Sophie Taverne, Julie van der Kam, Sabine Rovers.
Zittend vlnr: Leonoor Bousema, Meike van Scherpenseel, Lara van den Boorn, Maud Wever, Vivianne Bakker, Meike Go, Suzanne Jaspers.
Voorgrond: Willemijn de Jong.

Meisjes B2

Staan vlnr: Cecile van Rijn, Laurien Visschedijk, Willem van Reekum (c), Annemarie Duurkens, Rosiane Kuijper, Josefen Bousema, Bert van Egdome (c), Eline van Zinnicq Bergman, Anne van Egdome.
Zittend vlnr: Marjolein Kramer, Claudia Teijgeler, Simone van der Hoeven, Marie-Claire Haaken, Marloes van Nispen, Lilie Arends.
Niet op de foto: Laura van Reekum.

Meisjes B6

Het team bestaat uit: Philippine Verheijen, Annabel Houben, Nienke Adelerhof, Isabelle van Galen, Romy Inneme, Anouk van de Kroon, Nienke Mendes de Leon, Charis Heising, Anne-Benthe op 't Roodt, Celine Taverne, Willemijn Gelissen, Billie van de Ven, Sanne Gresnigt.

Jongens E3

Staan vlnr: coaches: Jaap de Jonge, Cees van Versendaal, Rene Seyger.
Zittend vlnr: Thijs Mollema, Joris Macklon, Maurits de Jonge, Brent van Versendaal, Max Crous, Maurits Laurijssen, Rutger Olgers
Liggend: Yvo Seyger. Niet op de foto: Floris de Laat.

Meisjes A1

Staan vlnr: Florence Frequin, Lisette Schwarz, Jailen Hermie, Lisanne Albers, Anne Langeberg, Raisa Schiller, Caia van Maasakker.
Zittend vlnr: Dede Kommers, Anne Goudsmit, Emily Holtbach, Frederique Moll, Madelijm Gregorowitsch, Justine Jaspers, Joelle van Ierland.

Jongens E4

Staan vlnr: Marcel van Doeveren, Sjoerd Papa (coaches).
Zittend vlnr: Jelle Vermeulen, Pim Heuff, Constantijn Papa, Hessel van Beek, Rik Boerma, Emile Blaauw, Sander van Doeveren, Remco Ruttenberg.

Meisjes A2

Staan vlnr: Thomas Groenink, Josianne van der Waals, Karleen Johnson, Jacqueline Westerouen van Meeteren, Kirsten van Rijn, Rosemarijn Kok, Charlotte Nijs, Maarten Melief.
Zittend vlnr: Harm Jan Steijffers, Paulien de Kuyper, Myrthe van Bijsterveld, Sophie Duurkens, Fleur Ravelli, Lotte Schreuder.
Voorgrond vlnr: Florentine Disch, Hester Lange, Anouk Muysson.

Meisjes A3

Staan vlnr: Maud Groen, Iris van de Beek, Emma van Zwieteren, Anne-Sophie Prinsen, Willemijn Vos, Leonoor Kahn, Anna de Ven.
Zittend vlnr: Frederique Schuurding, Elodie de Jong, Caroline Breitenstein, Sarah Pieterse, Sanne Vreeken, Paulien Eggink.
Voorgrond vlnr: Marie-Fleur Martens, Evelien van Reekum.

Jongens D1

Staan vlnr: Martijn de Kuyper, Max Terheggen, Wendeline Bruijn (c), Thimo Meier, Gijs Bruijn, Joost Boon, Stijn Gelissen, Milan Limmen, Diederik Schuurmans.
Zittend vlnr: Joost Rothweiler, Scato Trip, Yannick Hagenaars, Koen van Hattum, Youry Moreau, Nout Goudberg.
Liggend: Tom van Manen.

Meisjes A4

Staan vlnr: Philip Vos, Anna Hosman, Sacha van Voorst van Beest, Philo Kaufman, Charlotte Dijkman, Jorien Seggers, Mieke van den Houten, Herman van Workum (c).
Zittend vlnr: Mariette den Tex, Frederiek van de Griendt, Laurine Kielstra, Eva Zwaan, Iris Levert, Claudine Taudin Chabot.
Niet op de foto: Roos Kleiman, Elise Tierie en Willemien Evers.

Jongens D2

Staan vlnr: Luuk Tordoir, Lars Rozestraten, Roeland Bakker, Arthur Majtlis, Matthijs Fijnheer, Youri Beukers.
Zittend vlnr: Gilles Hagen, Luuk Claessens, Pepijn Vreeken, Maurits Visser, Alexander Wesseling, Maurits van Egdom.
Voorgrond: Tim van den Velden.
Niet op de foto: Jan van der Linden en David Kemp.

Meisjes A6

Staan vlnr: Natasja Panfilova, Carlijn van Maaren, Amber de Reeper, Theo Verheij (c), Floor Wissels, Emmy Verheij.
Zittend vlnr: Saskia Houwen, Sabine Hakimi, Kirsten Steentjes (liggend), Laura von Meijenfeldt, Pauline Loeff, Michelle Mebius, Marije Boer, Jori Verwer.

Jongens M2 en M4

Staan vlnr: Renger Papa, Cas Pröpper, Adriaan Pleysier Axel van Hoeve (coach JM2), Alexander van Citters, Elmer Boerma, Pieter van Hoeve, Darre de Broekert (coach JM4), Jibbe Verhagen.
Zittend vlnr: Jeel Hoffmann, Bram de Broekert, Aiken Parmar, Benjamin Smits, Wouter Verhaar, Maurits Metz. Staand rechts Maikel Visschedijk.
Voorgrond : Martijn Welles.

Jongens D4

Staan vlnr: Wouter Schramel, Rens van den Heuvel, coach, Paul Janmaat (man.), Stijn van Breda, Koen Kuijt, Paul Tordoir (c), Berend Rozendaal.
Zittend vlnr: Mathijs van Campenhout, Duco Zwart, Irwin Tervoorts, Floris Ledebuer, Hidde ten Berg, Lucien Jonker, Boudewijn Verkerk.
Voorgrond vlnr: Pim Janmaat (k), Nicolaas Jurry.
Niet op de foto: Quinten van Hoefen.

Meisjes A5

Staan vlnr: Justin Groot (t), Nienke van Ditzhuyzen, Susanne Hartog, Maxime Schroër, Liesbeth Cornielje, Carolien Wartena, Alexandra van der Lely, Tessel van Leeuwen, Maurits Klaassen (c), Jenny Alblas.
Zittend vlnr: Cornelia Batema, Sophie Mouthaan, Lotte van Klooster, Marlou Benders, Elzemieke Rijnders.
Niet op de foto: Charlotte van Dijk, Iris van Veen, Elise den Admirant.

Jongens D3

Straand vlnr: Christiaan van de Koppel (ass.t/c), Anne Knetemann (man.), Dirk Willem van Dam (t/c).
Zittend vlnr: Thomas Peijnenburg, Tim van Swelm, Pieter Knetemann, Boudewijn Bousema, Sebastiaan Truijen, Olivier Trommel, Floris Freijssen, Leonard Seelen.
Voorgrond: Victor Soons, Stijn van den Boorn, Lucas Mendes de Leon, Douwe Egeler, Friso Liezenberg.

Jongens M3 en M5

Staan vlnr JM5: Floris Ruttenberg, Timo van de Wetering, David van Tongeren, Thijmen Koomen, Emiel Peijnenburg.
Zittend vlnr JM3: Niels Knottnerus, Tom Herman, Quinten van de Bunt, Guy Rothweiler, Lex Oosterveer, Quinten Overvest, Kyrasz Verwer, Joost van Lemmen.
Voorgrond: Kabe Nooter en Roderick Liezenberg.

Jongens D5

Staan vlnr: Duco Slooff, Beer Witteveen, Olivier Brand, Richard van de Kuil, Laurens Laurijssen, Stijn Hulsegge, Joris Koomen, Rein Miedema, Jeroen Houwen.
Zittend vlnr: Yves Goudriaan, Sybrand Heeres, Victor Hoppenbrouwers, Rogier van den Hooff, Job van Delden, Tim Rovers.

Jongens E1 en E2

Staan vlnr: Alain van Lun, Annemarie Hey (c), Daan ten Haaf, Jan Bouwstra (c), Rogier Schouten Hoogendijk, Hidde Egeler, Jeroen Koning, Olivier Olgers, Emiel van Dijk.
Zittend vlnr: Hugo Colenbrander, Anthonie Abbenhuis, Casper van Lierop, Rogier Simons, Pieter Bouwstra, Hidde Spaan, Jasper de Jong.
Voorgrond: Casper van der Leun.
Niet op de foto: Ruben de Kemp.

Jongens D6

Staan vlnr: Emiel Bartels, Bas Lokerman, Michiel Koning, Erwin Koning.
Zittend vlnr: Jeroen Hector, Jeroen Hoeve, Adriaan van Bonzel, Andre Peppinkhuizen, Benjamin Kutterer, Jerom van Dijk, Oswin Gevers.
Liggend: Max Otten.
Niet op de foto: Max van der Kam, Lawrence Rodger, Ted Boerma, Tom van Zijl.

Jongens D7

Staannd vlnr: Bram van Leer, Mathijs Peters, IJsbrand Hertogh, Sjors de Kroon, Jurrien Vermolen, Paul Beijnik.

Zittend vlnr: Reinoud Wattel, Berend Heeres, Sjoerd Andre de la Porte, Casper van de Bunt, Thiadmar Visserman, Niels Schaafsma.

Jongens B3

Staannd vlnr: Lodewijk van Grootel, Remmert Mouthaan, Herbert Sikma, Rutger Go, Roderick Westeroen van Meeteren, Victor Denekamp, Maurits van Meerwijk, Scato Boelens.

Zittend vlnr: Joost Klitsie, Martijn van Heugten, Willem Verkade, Sander van de Pavooort, Paul van Diejie.
Liggend: Paul den Tex.

Jongens C1

Zittend vlnr: Pepijn Gregorowitsch, Tommy Broekman, Michiel Kruize, Dirk de Boer, Jeroen Fetter, Bastiaan Dubois, Freek Terheggen.

Jeannine Gregorowitsch (c), Jorik de Wit.

Zittend vlnr: Gijs Witteveen, Niels Goudberg, Marnix Paanakker, Willem Bruijn, Martijn Alders, Julius Kahn.

Jongens B4

Staannd vlnr: Varik Verwer, Robert van Lier, Yorick Tervoort, Alexander Dijkstra, Diederik Bredero, Wouter Soons, Ad Bredero (t/c).

Zittend vlnr: Dennis Vreeken, Sebastiaan Hagenaars, Mischa van der Heijden, Martijn Pluim, Job Haitsma Mulier.

Voorgroond: Thom Kusse en Victor Taudin Chabot.

Niet op de foto: Theo Enzing en Ferdinand Mauritz.

Jongens C2

Staannd vlnr: Cees Meys (c), Bob van Hasselt, Luke Boon, Pieter Ravelli, Robin Lokerman, Mathijs Pauli, Justus van der Poel, Laurens Macklon, Jeroen van Hasselt (c).

Zittend vlnr: Olivier Wissels, Victor Wijnholds, Dennis van Miltenburg, Simon Majtli, Emile v. d. Ende.

Liggend: Christiaan Meys.

Jongens C3

Floris Gelissen, Bram Duurkens, Olivier Verkerk, Luuk Duynkerke, Sjoerd van Breda, Maurits Klunne, Diederik Regenboog (c).

Zittend: Tim van der Hoeven, Didier Paardekoper, Eric Visschedijk, Michiel Soons, Olivier Go, Max Wever, Derek Knetemann.

Jongens B5

Staannd vlnr: Tom Schiller, Omar v.d. Berg, Timo van de Sman, Dave Ekdom, Hugo Meijer, Maarten Kok, Lennard Sluiter.

Zittend vlnr: Kees v.d.Loeff, Robin Sleeman, Jesse Hols, Bart Jan Seelen, Ernst Hagen.

Voorgroond: Floris Schreuder.

Jongens C4

Staannd vlnr: Stijn Slaghek, Robert Sikma, Tim van Rootselaar, Marijke Breeel (c), Floris-Jan Roelofs, Ben Mandemaker (c), Rutger Dijkstra, Max de Kroon.

Zittend vlnr: Maarten Laban, Eric van den Berg, Laurens Kok, Reinier Ledebouer, Lucas Steenvoorden.

Voorgroond: Laurens Mandemaker.

Jongens A1

Staannd vlnr: Luuk Tordoir, Thomas van Nouhuys, Jonathan Karman, Nick Wever, Jord Cuiper, Marc-Jan Derksen, Juri Beukers, Mark Nutzel (t/c) Christiaan van de Koppel (c).

Zittend vlnr: Stijn van Esveld, Maurits le Blanc, Floyd Havelaar, Kevin Paul van Zoelen, Frank Wever (t/c) Adriaan Bauman.

Voorgroond: Bart Schreuders (k).

Jongens C6

Standaard vlnr: Maurits van den Hoven, Robert-Jan van Cooten, Michael van Dijk, Tim van Hulst, daarachter Jan Gresnigt (c), Koos van Rooij, Max Hartog, Friso van den Berg.
Zittend vlnr: Alexander Visser, Duco Gales, Michiel Hartog, Rogier van Dijen, Cas Hillenius, Jan Gresnigt.
Voorggrond: Timo Pouw.

Jongens C7

Standaard vlnr: Roman van Vechgel, Leon Poppes, Ingbert Sluiter, Erin Teijgeler, Rob Salomé (c), Cas Beynink, Freek Roep.
Zittend vlnr: Beau Brantsen, Daan Bak, Martijn Tasche, Maarten van de Werf, Hugo Jan Salomé, Floris Pouw.

Jongens A3

Standaard vlnr: Tom Nierstrasz, Michiel van Swijndregt, Lodewijk de Vries, Raymond Ros, Daan Staffhorst, Daniel Kusse, Jan Bart Derksen (c).
Zittend vlnr: Lex Haitsma Mulier, Wouter Egeler, Diederik Pauli, Diederik Derksen.
Liggend: Steven Go.
Niet op de foto: Ernst Vehmeijer, Leon Rodenberg, Casper Rodenberg (c).

Jongens B1

Standaard vlnr: Edwin Bron (t/c), Wouter Gregorowitsch (t/c), Koos Remmen, Mats de Groot, Stein van den Heuvel, Maurits Schumacher, Barend Gelissen, Rogier Ros, Duncan van Maasakker, Jorjan de Wit en Thijn Knetemann.
Zittend vlnr: Rutger Muntendam, Leon van Spanje, Alain Kaufman, Leonard Posthumus Meyjes, Edsard van der Werf.
Niet op de foto: Annebé Posthumus Meyjes, manager.

Jongens A4

Standaard vlnr: Walter Kooy (man.), Milan Raat, Edward Klaassen, Derek de Ven, Floris Roozen, Willem van Rijkevorsel, Mark van Bree, Erik Maathuis, Ron Romijn (c).
Zittend vlnr: Johannes ten Cate, Sven Romijn, Lennard Kooy, Niels Arends, Sebastiaan Verkerk, Stan Romijn (supporter).
Voorggrond: Roderick van Grootel.

Jongens B2

Standaard vlnr: Mark-Paul Westerouen van Meeteren, Fabian Frequin, Stijn Hillenius, Rein Kielstra (c), Mikel de Jong, Bas Muysson.
Zittend vlnr: Niels Dercksen, Dax Cornelissen, Justin Pabst, Quirijn Kielstra, Peter-Paul Kayser, Olivier van 't Hof.
Niet op de foto: Fried van 't Hof (c), Niels Levert en Sander Levert.

Jongens A5

Het team bestaat uit: Allard Sluiter, Bas van Beusekom, Bernard Steenwinkel, Duko Verheijen, Eco Haitsma Mulier, Erik van de Veerdonk, Florian Meier, Laurens van Zinnicq Bergman, Mitch Rompelman, Paul Hoeksema, Pim Steenwinkel, Pim van Usen en Ken van de Ven (niet allemaal op de foto).

Jongens C5

Standaard vlnr: Brent Boelens, Floris in de Braekt, Frans Stork (t/c), Joris Hofmann.
Zittend vlnr: Floris van Loon, Dolf Heck, Niek Hagen, Michiel Kayser, Casper Stork, Wouter Vermolen, Ferdinand Seelen.
Liggend: Mathijs Peijnenburg.
Niet op de foto: Carst Hermans, Jonathan van Luijn, Hilda Hofmann (tr), Martin in de Braekt (man.).

Jongens A2

Standaard vlnr: Celeste Beentjes (c) Duco van Swijndregt, Tymen Swuste, Pieter Muntendam, Jurriaan van den Hoven, Aernout van Swijndregt (c), Guus Kanters.
Zittend vlnr: Vincent Rubingh, Maurits van Swijndregt, Fokke de Groot, Thijs van Kinschot, Steven Emons, Benjamin van Engelen.
Voorggrond: Bas Houben, Ronald Emons (k).
Niet op de foto: Sander van Rootselaar.

Dames 1

Standaard vnr: Irene Mos, Kartien Vellinga, Annika Flieringa.
Zittend vnr: Eline Rottier, Anneloes Stam, Willemijn Peters, Renske van Geel, Miou Koopman, Belle de Greeff, Charlotte van der Hulst.
Voorgond vnr: Carlijn Welten, Ellen Hoog, Marjolein Hoefijzers, Sophie Polkamp, Marise Jongepier, Floor Joosten, Annemarie Schmitz.
Niet op de foto: Lotte Smets, Leonoor Verplancken.

Dames 2

Standaard vnr: Irene Mos, Leon van Hennik, Annick Lens, Hanneke van den Boogaard, Heleen van Kuyk, Nadine Vriens, Carlijn Speelman, Mark Nutzel, Elsbeth Beijnes, Anne-Claire de Bruijn.
Zittend vnr: Floor Verhoeven, Danielle van Voorst van Beest, Annejet Overbosch, Jorien de Jongste, Frederike Kwerreveld, Annelijn van Ierland.
Niet op foto: Frederike Wieberdink.

Dames 3

Standaard vnr: Sophie Onderwater, Tessie Klementsichitsch, Pauline Hennus, Caroline Verveld, Vivian de Lau, Merel Janssen, Willemijn van Eede, Tessa Krudde.
Zittend vnr: Dimfna Meijer, Cécile Kaufmann, Valerie Baas, Brechtje Castenmiller, Margo Graatsma, Constance Beecker.
Niet op de foto: Sabien Groen, Babs van Geel, Maartje Op de Coul.

Dames 4

Standaard vnr: Jocelyn Haringx, Anne Katrien van Slooten, Anouk Welschen, Juliëtta Winters, Juliëtta Kraaijenga, Florentine van Marwijk Kooy, Gaby van de Linden, Marjolein van Boxtel, Florine Drost, Charlotte van de Ven.
Zittend vnr: Valentine van Heeswijk, Danique Gunning, Pavine Bijvoet, Karen Stam, Janna Stolp en Marijke Reedijk.

Dames 5

Standaard vnr: Tjitske Pouw, Fenna van der Vliet, Vevi van der Vliet
Zittend vnr: Jojanneke van 't Land, Michele Vlas, Jetske ten Have, Vanna Dronkert, Marlieke Rijnders, Marinke de Sonnaville
Niet op de foto: Claire Maltha, Ilse Vleesch Dubois, Sophie de Vries, Lisa van Bijsterveld.

Dames 11

Standaard vnr: Liesbeth Starmans, Janneke Weebers, Bea in 't Hof, Melanie Middelbos.
Zittend vnr: Gerdine Domen, Melanie Kaaij-Bezemer, Brigitte de Vries, Irene de Geus, Angélique Mahlmann.

Dames 12

Standaard vnr: Annelies Colenbrander, Sabine Loozen, Alië Boers, Pleun Luykx, Monique van Olphen, Ester van Dalsum, Fleur Fransen.
Zittend vnr: Babette Overbeek, Barbara Meijer, Sandra Vandermullen, Mariska Wijbenga, Natascha Ras.
Onder: Monique Wijnen, Martine Koenraad, Josien Favejee.

Dames 13

Standaard vnr: Ellen van Ginkel, Charlotte Holla, Baukje van Zaane, Lenneke Damen, Mirjam Kuipers, Charlotte Huisman, Marie-Claire Gerlach
Zittend vnr: Femke Vermeulen, Barbara van Berkel, Laura Houtzager, Liesbeth Kuipers, Myrna Everaars.
Niet op de foto: Manon van Veenendaal, Eveline Rijnen, Froukje Romein.

Dames 14

Standaard vnr: Maartje van der Graaf, Patricia Bakker, Daniëlle Fransen, Ilse Bogels, Karen Wolthuis, Grace Boumans, Barbara Spiering, Carola Fransen.
Zittend vnr: Wietske van Ierssel, Rolinka Hasenaar, Maud Naaijken, Heidi Jansen, Inge Coppen.
Niet op de foto: Jitske Boonstra, Rinke de Bruin, Valerie Purnot, Carolien Sinia, Roos van der Wijk.

Dames 7

Staan vlnr: Kiki Herfkens, Marieke Willemse, Sanne Verdam, Janneke Mulder, Miriam van der Plaet.
 Zittend vlnr: Frederike Eva Eggink, Froue van Slooten, Annet Boessenkool, Ebelien Pondaag, Nicole de Kock.
 Voor de bank vlnr: Kirsten Groenewoud, Nienke Oostra, Carolien Geurts.

Dames 8

Het team bestaat uit: Lisette Bar, Jorien Basart, Claire Beaumont, Irene Beaumont, Nienke Boom, Ynez Eikelboom, Beike van der Graaf, Plonja Kuiper, Manon Lelieveld, Maurine van Mourik, Simone Onland, Marlous Philippi, Merel Rombouts, Ingrid van Vuuren, Romee van Wachem, Frédérique Wehrmeijer en Marieke van Zanten.

Dames 17

Staan vlnr: Irene Bossers, Anneke Veenendaal, Inge Leeuwerik, Nathaly Stoker, Fien Klaasen-de Ronde Bresser.
 Zittend vlnr: Cynthia Claessens, Catherijne Knibbe, Carolijn Schreuder, Marie-José Sluis, Marjolein van de Ven.
 Voorgond vlnr: Lonneke Damsté en Famke van Spaendonck.
 Niet op de foto: Debra Blonk, Anneloes Caspers, Ilse van Laere, Melanie Pasma, Marjan Themans, Lisette Klomp, Adèle Jeuken en Carien Bouter.

Dames 6

Staan vlnr: Annefloor Ter Weer, Marthe Kok, Machteld Beekhuis, Noor Pouw, Quirine Smit.
 Zittend vlnr: Judith Jeurissen, Janneke Willemsen, Heleen Beekhuis, Karinan Weusthof, Lizette van Doorn, Linde Kroeze, Amparo Dashorst.
 Liggend: Kim Wijnands.

Dames 16

Staan: Valentine van Vuuren, Gilaine Hunkemüller, Stephanie Swart, Magda Donders, Mirjam van Dijk, Astrid Diepstraten.
 Zittend vlnr: Bregje de Kort, Marguerite Stam, Irene Glasbergen, Tamara Hussein, Renée Schopenhauer.
 Liggend: Kláske Annema.
 Niet op de foto: Femke van Wel, Robine van Wel, Liesbeth van Hoffen.

Dames 9

Staan vlnr: Emily Postma, Willemijn Haen, Charlotte Lieth, Anne den Hartog, Floor van der Sluis, Lotte de Jong.
 Zittend vlnr: Lenneke van Nes, Margriet Fokkema, Marlies van Cleeff, Sanne Boerema, Monique Hallmann.

Dames 18

Bovenste rij vlnr: Annet Siebenga, Saskia Santegoets, Marelle Slehmans, Sandra Verhagen, Harmke Willemsen, Tanja Salentein, Dieuwke Moerman, Michéle van Zutphen.
 Onderste rij vlnr: Annegees van Linge, Annemarieke van Heeswijk, Sacha Wijffels, Maïke Verhaegh, Sabine Ruitten, Carlíjne Rothweiler.
 Niet op de foto: Anja Klauwers en Babette Weyers.

Dames 10

Staan vlnr: Margot van der Knaap, Nika Stegeman, Margo van Meer, Anouk Nyst, Frederike Regenboog, Marlies Tousain, Hanneke Roovers, Lian van Asten.
 Zittend vlnr: Marieke van der Loop, Mirjam van Thiel, Jennifer Schreinemakers, Geerteke Verbaten, Marjolein Govaerts.

Dames 19

Staan vlnr: Judith Roelvink, Jola Krijnen, Eline Westen, Naomi Mangnus, Marlene van Oostrum, Andrea van Bochem.
 Zittend vlnr: Maartje van Eek, Jessica Moinier, Jantine Homan, Francý van der Pol, Astrid Pulles, Héske Vleming, Ilse Lurvink.
 Niet op de foto: Sonja Timmer, Marrit Holtman, Marie-Louise van Maarseveen, Maïke Luesink.

Dames 20

Staan vlnr: Aike de Jong, Janneke Knuppe, Noortje Schopman, Eva van Zijl, Catharina Rodenburg, Julie Groen, Michelle van 't Hof. Zittend vlnr: Jenna van Oostendorp, Dunja Dirksen, Nikita Lensink, Tesse van Veldhuijzen, Josephine Middelburg, Josephine Linthorst. Liggend: Sofieke Wijers, Sara van 't Hof.

Heren 3

Staan vlnr: Martijn Strorum, Hans Wentink, Roderick Klaassen, Rens van den Heuvel, Niels Rehe, Allaert Evers, Joost Stramrood, Jan van Sambeek. Zittend vlnr: Maarten v/d Wijgerd, Douwe Landink, Wissam Andary, Michiel de Kok, Gijs Gompén, Arthur Kan.

Dames Semi-veteranen

Staan vlnr: Monique Temme, Caroline Struyck, Annelies Kleijzen, Patoune Berendsen, Anique Peute, Esther Gankema. Zittend: Vanessa Hofman, Evelyne Brouwers, Annelies v/d Wetering, Merel Droste, Chantal Nauta, Christine v/d Grift.

Heren 4

Staan vlnr: Friso van der Mark, Thijs van der Steeg, Dennis van Meurs, Peter Kwaak, Olaf Steur, Martijn de Jonge, Kok Zeijerveld, Wiemer Snijders, Leon de Jager, Wouter Edixhoven, Jurrian van Agthoven. Zittend vlnr: Sander Michelis, Jasper Companjer, Jan Dieker, Wouter Ensing, Lucas Lisowski.

Dames Veteranen A-zondag

Staan vlnr: Lenneke Kerstjens, Laura Boot, Marian Jansen, Angela van Esveld, Liesbeth Goudberg, Wieneke Brandt, Marijke Brune (Captaine), Letty Marree, Jacqueline Brinkman. Zittend vlnr: Marja Sollewijn, Titia Beumer, Maaïke Wehmeyer, Willemien Bevers, Hanneke Lambregts, Marian Verheij, Alexandra Woltjer. Op de foto ontbreekt: Jolande ten Berg, Pepita Meijer, Martien Reddingius, Daphne de Jonge.

Dames Veteranen A-dinsdag

Achterste rij vlnr: Invalster Anne Wagenaar, Elvire van Dishoeck, invalster Veronique van Hattum; Ariane de Ranitz. Tweede rij vlnr: Josée Bruna, Edith Wissels, Annemarie Moreau, Eefje van 't Hof, Eline de Bruyn. Zittend vlnr: Ingrid Versteegh, Annebé Posthumus Meyjes, Louisa van Beuningen. Niet op de foto: Nanda Siebers.

Heren 5

Staan vlnr: Jasper Croonen (keeper), Jochen Geraedts, Mark Weemaes, Hans Hack, Alard Vermeulen. Zittend vlnr: Boudewijn Wilmink, Bram de Groot, Waldeck Podgorski, Sandor Vrij, Mark Fait. Liggend: Marten van Osch. Op de grond vlnr: Jeroen Bohré, Allard van Kooten, Erik-Jan Stam, Mark van Nieuwenhuizen.

Dames ex-Veteranen B-dinsdag

Staan vlnr: Joke de Bruin, Angela van Esveld, Saskia de Jong, Belle Beumer, Titia Beumer, Lenneke Kerstjens, Liline Haitsma Mulier, Lot Paats, Marina Laureau en Ingrid van der Elst. Zittend vlnr: Rietje Brunink, Jolande Elsenburg, Marieke Frequin, Eveline Egeler, Anne Knetemann, Margit Boos. Voorgond: Annemieke van der Zee, Micky en Boogie (honden). Niet op de foto: Dymphe Franke, Wijnho Mooij en Sacha Cornielje.

Heren 6

Staan vlnr: Jasper Schepers, Corky Plasman, Michiel Noordijk, Pieter Kok, Sjoerd Bakker. Zittend vlnr: Peppijn Melchers, Maarten de Greef, Johannes Zandvoort, Yvo Jurgens, Thijs Bakx. Voorgond: Pieter Mertens.

Dames Veteranen D-dinsdag

Staannd vlnr: Karin van Odijk, Barbara van der Plassche, Simone Rempelman, Henriëtte van Zwetselaar, Wies Goudsmit, Hanneke Bosch, Madeleine Sprik.
Zittend vlnr: Marguerite Horst, Elske van Scherpenzeel, Liesbeth van de Pols, Petra Steentjes, Annet van Vliet, Marian Graftdijk.

Dames Veteranen E.

Staannd vlnr: Yvette van de Bunt, Kirsten Huibregtsen, Lokke de Leeuw, Anne Wagenaar, Emilien Stork, Erna Fliëk, Justine van den Brandeler.
Zittend vlnr: Beatrijs Go, Marjorie Verdonk, Anita Staal, Marjan Vente en Liesbeth Evers.
Niet op de foto: Corine van Rijsingen.

Heren 7

Staannd vlnr: Bas Janssen, Robbert Middelbos, Jeroen Siebelink, Martin Smit, Jan-Jaap van Donselaar, Bas v/d Heuvel, Edgar Elzerman.
Zittend vlnr: dochter Bas Janssen, Olivier Kerckhoff, Peter Gielisse, Tonk Charbon, Douglas Barker en zoon.
Liggend: Lex Buitendijk.

Heren 8

Staannd vlnr: Thomas Berendes, Pieter Bas Kroes, Ewout Gaijman, Frank van Rheenen, Richard van Keulen, Hein van Zijll Langhout, Yoran Lewis, Lodewijk Kortland.
Zittend vlnr: Diederik Doyer, Paul Benner, Jeroen Becker, Coen Zuidema.
Liggend: Marten Berghuis.

Heren 1

Staannd vlnr: Pim Hermeler, Martijn de Kuijper, Sjoerd Hebkema, Huib Zwerver, Jan Jorn van 't Land, Rob Derikx, Floris Evers, Geert Jan Derikx, Pieter Welten, Jord de Wijn, Alexander Cox, Ed van Nispen (man.) Jacques Brinkman (c).
Zittend vlnr: Oscar ter Weeme, Sebastiaan Westerhout, Cesco van der Vliet, Rogier Hofman, Tom van Geel, Jasper Goote, Koen Husmann.
Voorgroond vlnr: Roderick Weusthof en Tjeerd Steller.

Heren 9

Staannd vlnr: Jasper Hetterschijt, Martijn Berden, Haye Strikwerda, Karel Uydert, Steven Legendijk, Robert van Utteren, Okke Albers, Rick Veldkamp.
Zittend vlnr: Bart Joosten, Jelle Spree, Melle Strikwerda, Jacco Vlug, Daniel Knijnenburg, Gijs Huibers.
Niet op de foto: Harold Baks en Martijn van de Wal.

Heren 2

Staannd vlnr: Toine Seesing, Oscar ter Weeme, Diederik Regenboog, Joost Vente, Robert-Jan Boogaard, Michiel van Geel, Ewout Albers, Maarten Hoog, Jeroen van der Neut (t/c).
Zittend vlnr: Paul Tordoir, Michiel de Jager, Maarten Duijndam, Roderick Friend, Jochen Knoops, Hubert Faber, Jan-Peter Elffers.
Niet op de foto: Dirk van Dam (manager), Robbert Woudstra (trainer/speler).

Heren 10

Staannd vlnr: Robin Peeters, Olivier Offerman, Onno Voorma, Erwin Gerritsen, Walter Weinands.
Zittend vlnr: Peter Veen, Thijs Horbach, Wouter Puijk, Paul Engelhardt, Chris van de Schoot, Ralph van Rossum.
Niet op de foto: Harm Jan Voorma, Jasper Maters, Ralph Verbruggen, Joost de Groen, Axel Goris.

Heren 11

Staannd vlnr: Aernout van Haarst, Stijn van den Broek, Gaston van de Wetering, Arjen van de Valk, Arjen Vogelzang.
Zittend vlnr: Wob ten Hoeve, Joost van Aardenne, Huib Klaasen, Wouter Jacobs.
Niet op de foto: Bas van Breevoort, Igor Milder, Jeroen Werner, Maarten Nooitgedacht, Pieter-Dirk Waltheer, Reinier van Hooff, Wouter van Stuyvesant-Meijen.

Heren 13

Staannd vlnr: Desmond Hijman, Hans de Lange, W.J. Nieuwdorp, Jeroen Stok, Bernard Korver.
Zittend vlnr: Toon Verschuren, Ferry Bode, Michael Nieuwdorp, Arnout van Vuuren, Werner Hellinghuizer.
Niet op de foto: Alexander Kuijsten, Derk Schuring, Sjoerd van Peer, Arjen Evers, Arno van Rooij.

Heren 14

Staannd vlnr.: Laurens van Oostrum, Sander Biesma, Machiel Versteeg, Fargo "Rambo" Hilberts, Rutger van Hutten.
Zittend vlnr: Mathijs Beaujean, Wouter Hylarides, Govert Mattijssen, Bas Onderwater, Niven Mehra.

Heren 12

Staannd vlnr: Olivier Lemckert, Oscar Gerards, Luc Curvers, Norbert van Workum, Martijn Stroband.
Zittend vlnr: Geurt Kouwenhoven, Eduard Janssen, Bernard Muijsson, Jasper Bruinsma, Rigaz Hartman.

Heren 19

Staannd vlnr: Paul van Koperen, Stijn van der Weegen, Diederik America, Peter van Weel (c), Eelco Hendriks.
Zittend vlnr: Thijs van Oostveen, Boris Lettinga, Martijn Schoonenberg, Kees de Jongh, Michiel van Werven.
Niet op de foto: Sander Blaauw, Theun Thien en Bram Hentenaar.

Heren 21

Staannd vlnr: Jan-Hidde Kersten, Max van den Heuvel, Martijn de Bruin, Hendrik-Jan Glerum, Mark Beek, Leon la Porte, Marcel Groen, Paul van den Heuvel, Carl Kneijgens.
Zittend vlnr: Bob Hessing, Bernard Minderhoud, Lodewijk Mengelberg, Roger Crooij, Gijs van den Bosch, Tinus de Ruiter, Kees van Donselaar.
Liggend: Aksel Bierman.
Niet op foto: Elbert Hoogendoorn en Bob Voermans.

Heren 22

Staannd vlnr: Willem Jenniskens, Bas Machielse, Anne Franken, Bram Verhagen, Mario Hellemons, Martijn Schimmel, Take d'Ailly, Matieu de Bruin, Geert Berkhoudt.
Zittend vlnr: Roland Rietberg, Niels Kaaij, Martijn Verhagen, Leonard ter Steeg, Joris Uppelschoten, Diederik Doornhein.
Voorggrond vlnr: Aram Joosten, Michael Sauerbier.
Niet op de foto: Dave Borger, Bob Remmert, Michiel Heijligers, Bas Uppelschoten.

Heren 20

Staannd vlnr: Remmert Weijers, Ivo Spies, (onbekend), Roderick Scholte, Tim van Kimmenade, Lennard Kruseman, Alexander de Jonge Oudraat, Vincent van Ee, Chris le Cocq D'armandville, Hugo Brinkman, Wybe Dijkstra, (onbekend).
Zittend vlnr: Maarten van Kessel, Jorrit Boonstra(c), Steyn Hellebrekers, Jurriaan Huber, Fredrick van Kesteren.
Liggend: Willem Vellinga.

Heren 15

Staannd vlnr: Christian Boosman, Justin Ammerlaan, Jasper Waterschoot, Arjan Kleinveld, Gijs Waterschoot, Hans Mulder, Martijn Hondelink.
Zittend vlnr: Stef Verberne, Wouter van den Wildenberg,
Jeroen van Lakerveld, Pieter-Bas Vos, Wouter Mellaart (keeper).
Niet op de foto: Thomas Eterman, Michiel Kwaaitaal, Tim van Ruiten.

Heren 16

Staannd vlnr: Maurits Specken, Camiel Corsten, Nick Mastenbroek, Maurits Prins, Jorrit Bruinsma, Thijs Sleddering, Justus van Effen, Stephen de Wijn.
Zittend vlnr: Diederick Strijbos, Ties Guensberg, Reinoud Jager, Boudewijn Rijnders, Guido van Welsenens, Arthur van Zoelen.
Op de grond: Jeroen Prins.
Niet op de foto: Gerben Groen en Jeroen Bijvoet.

Heren 17

Staannd vlnr: Reinier de Kuyper, Eduard Posthumus Meyjes, Daan van de Velden, Onno Schopenhouer, Frank Vaessen, Peter Paul de Leeuw.
Zittend vlnr: Roel Appelman, Guido Storms, Edward Kan, Joost Vente.

Heren 18

Staannd vlnr: Wibo Wever, Jelmer Antonissen, Rogier IJsseldijk, Roeland de Koe, Casper van Dongen Torman, Paul Clarijs, Rutger ten Thij, Erik van Veen.
Zittend vlnr: Sebastiaan Rooskens, Stephan Verboom, Paul Klaasesz, Jan Lieven Poissonnier, Hanno Hikspoor.

Heren 23

Achter de bank vlnr: Tom Weller, Victor Mattart, Igor Frid met Anniek Hellemans, Maarten Michalides.
Zittend vlnr: Daniel Kebre-Ab, Niels Wintraaken, Niels Teeuwen, Paul Frederiks, Paul Heijman.
Voor de bank: Marco Harskamp (K) en hond (trouwe supporter) Bram.
Niet op de foto: Jaap Jan de Jong, Maarten Groeneveld, Paul Kuijten, Arvid Perre, Iwan Inden, Octave Magnee.

Heren semi-Veteranen

Staannd vlnr: Diederik Regenboog, Ed Smits, Joost Nuyten, Johannes Olland, Emile Wentzel, Raymond Krijgsman, Maurice van der Lugt.
Zittend vlnr: Hans Wenning, Paul Yntema, Dagmar Steen, Wouter Geels, Paul van de Plassche.
Niet op de foto: Rutger Poortenaar.

Heren Veteranen A

Staannd vlnr: Diederick van Schie, Frits Bevers, Eric Cardinaal, Jaap Swierenga, Harald Groeneveld, Martijn Marree, Robert Jan Boterman, Peter Hans Goudberg, Elbert van Esveld, Casper Klijn.
Zittend: Maarten Grasveld, Hans Beumer, Robert Meijer, Wytse van Esveld, Laas Galema.
Niet op foto: Wouter van der Meer, Bert Sterrenburg.

Heren Veteranen B

Staannd vlnr: Paul van Hattum, Bart Hunfeld, Manus van Oostrum, Wouter Kan, Dick de Boer, Fer van den Boomen, Hennie van den Boorn.
Zittend vlnr: Alex Bouwman, Stephan Frequin, Bernhard van de Weert, Nico Visch, Henk Horst, Marc van der Hoeven.

Heren Veteranen C

Staan vlnr: Kees de Groot, Roel Varossieau, Kees Droste (stand-in), Dirk-Jan de Broekert, Piet-Hein Wehmeijer, Albert de Groot, Matthijs Gramkow, Jacob-Jan van Esveld, Peter de Vink .
Zittend vlnr: Sybrand Hoekstra, Jeroen Dorhout Mees, Frank Beijaert, Jeroen Bosch van Rosenthal, Nick Bosch van Rosenthal, Rob Buitendijk.
Voorgrond: Victor van den Heuvel.
Niet op de foto: Maarten van Delden en Jan Krems.

Heren Veteranen D

Staan vlnr: Ralph van Beek, Gerrit Jan Haitsma Mulier, Roland Houben, Willem Berdenis van Berlekem, Christoph Laureau, Oscar Koenders, Robert Loesberg, Marten van Marwijk Kooij, Björn Meij, Jan Jacob Koomen.
Zittend vlnr: Robert Muntendam, Eduard Paardekoooper, Boris de Man, Paul Wijngaard, Maarten Minderhoud.
Niet op foto: Jan Soons, Carlo Gaillard, Stan Beelen, Ar Loeff.

Heren Veteranen E

Staan vlnr: Mijndert-Jan Pon, Bob Schrauwen, Michel van Wijngaarden, Chris Shano, Emile Kuck.
Zittend vlnr: Dick de Jong, Lars Rikze, Bauke Buwalda, Ap van Heerde, Jeroen Hurkens.
Niet op de foto: Jan Jaap Krijtenburg, Michael Borchers, Pieter Boerman, Bas van der Griendt, Maarten Kuck, Claus Kruyt, Egbert Schroten, Jan Wever en Willem-Jan Makkinga.

Heren Veteranen F

Staan vlnr: Mikel van Urk, Bert van Egdom, Lex Ligtenberg, Jeroen Peppinkhuizen, Edward Giesen, Wim Schouten Hoogendijk, Paul Posthumus Meyjes.
Zittend vlnr: Paul Boos, Ed Meerwijk, Peter R. Geurtsen, Fons Boelens, Cees Otten.
Voorgrond: Jos Naafs.

Heren Veteranen L

Staan vlnr: Piet Ruysseenaars, Han van Maanen, Dirk Osinga, Eric Martens, Peter van Velzen, Jan Dam.
Zittend vlnr: David Colenbrander, Theo Werners, Folkert Sandman, Bernhard Bockwinkel.

Heren Veteranen LX

Staan vlnr: Robert Jan Ellmer, Frank van der Stok, René Winteraeken, Willem Donker, Hans Berendsen, Gerrit van Noortwijk.
Zittend vlnr: Maxim en Nathalie Ellmer, Bart Roelofsz, Jan Pouw, Jaap Smith, Gerard Overdijkink.
Voorgrond vlnr: Francis Gabrielse en Felix Metselaar.

Heren Veteranen VL

Staan vlnr: Fried van 't Hof, Eric Laban, Jeroen Meier, Johan Huijsman, Arthur Klaassen (keeper), Jeroen Simons.
Zittend vlnr: Albert Schuitemaker, Otto Rompelman, Michiel van der Pol, Paul van Vliet, Ronald Frijn.

Trimhockeyers

1956-1965

1966-1975

1976-

bekerwinst > landskampioen > lustrum >

halfhard veld > groundsman > squash >

zaalhockey > sporth

-1985

al > kunstgrassen >

1986-1995

1200 leden > 6 voorzitters > onvrede >

1996-2005

waterveld > nieuw clubhuis > topklasse

De totstandkoming van Het Wonder van Bilthoven werd mede mogelijk gemaakt door

Bloemers Nassau
www.bloemersnassau.com

Groep

★ **Heineken**[®]

W.P. Stewart & Co.
A value approach to growth investing
www.wpstewart.nl